

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ
ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ - ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ
ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΣ
Καθ' ἡμέραν - Σαββάτου - Κυριακῆς
ΟΡΘΡΟΣ
Καθημερινά - Κυριακή - Τεσσαρακοστή
ΤΥΠΙΚΩΝ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ
Χρυσοστόμου - Βασιλείου - Προηγιασμένα
ΤΑ ΛΟΙΠΑ
Ακάθιστος Ὕμνος 1-4 - Ακάθιστος Ὕμνος 5 - Στάσεις
Μικρὴ Παράκληση - Μεγάλῃ Παράκληση
Μικρὴ Παράκληση με Ἱερέα

[top](#)

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ο Ἱερεύς: Ευλογητός ο Θεός ἡμῶν, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ο Αναγνώστης: **Αμήν.**

- Δεύτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεύτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεύτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ἦχος πλ. α' Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν ἡμῶν χαρισάμενος.
--

Ψαλμός 103

- Ευλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφοδρὰ.
- Εξομολόγησιν καὶ μαγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
- Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
- Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
- Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
- Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
- ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
- Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τὴν δουλείαν τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος ευφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρύναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἰ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἄς ἐφύτευσας.
- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- Ὅρη τὰ ὑψηλά ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἐγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητήσαι παρά τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

- Εξελεύσεται άνθρωπος επί τό έργον αυτού, καί επί τήν εργασίαν αυτού έως εσπέρας.
- Ως εμεγαλύνθη τά έργα σου, Κύριε· πάντα εν σοφία εποίησας· επληρώθη η γή τής κτίσεώς σου.
- Αύτη η θάλασσα η μεγάλη καί ευρύχωρος· εκεί ερπετά ών ουκ έστιν αριθμός, ζώα μικρά μετά μεγάλων.
- Εκεί πλοία διαπορεύονται· δράκων ούτος, όν έπλασας εμπαίζειν αυτή.
- Πάντα πρός σέ προσδοκώσι, δούναι τήν τροφήν αυτών εις εύκαιρον· δόντος σου αυτοίς συλλέξουσιν.
- Ανοιξαντός σου τήν χείρα, τά σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· αποστρέψαντος δέ σου τό πρόσωπον, ταραχθήσονται.
- Αντανελείς τό πνεύμα αυτών, καί εκλείψουσι, και εις τόν χούν αυτών επιστρέψουσιν.
- Εξαποστελείς τό πνεύμα σου, καί κτισθήσονται, καί ανακαινιείς τό πρόσωπον τής γής.
- Ήτω η δόξα Κυρίου εις τούς αιώνας· ευφρανθήσεται Κύριος επί τοίς έργοις αυτού.
- Ο επιβλέπων επί τήν γήν, καί ποιών αυτήν τρέμειν· ο απτόμενος τών ορέων, και καπνίζονται.
- Άσω τώ Κυρίω εν τή ζωή μου, ψαλώ τώ Θεώ μου έως υπάρχω.
- Ηδυνθείη αυτώ η διαλογή μου, εγώ δέ ευφρανθήσομαι επί τώ Κυρίω.
- Εκλείπειεν αμαρτωλοί από τής γής, καί άνομοι, ώστε μη υπάρχειν αυτούς. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον.

Καί πάλιν

Ο ήλιος έγνω τήν δύσιν αυτού· έθου σκότος, καί εγένετο νύξ.
Ως εμεγαλύνθη τά έργα σου, Κύριε· πάντα εν σοφία εποίησας.

Δόξα... Καί νύν ...

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ο Θεός (εκ γ').
Η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα σοι.

- Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών, _____, του τιμίου πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνηκών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Ο Χορός:** Σοί Κύριε.
- Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Χορός: Αμήν.

- Κύριε εκέκραξα πρὸς σέ, εισάκουσόν μου, εισάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, εκέκραξα πρὸς σέ, εισάκουσόν μου· πρόσχεσ τῆ φωνή τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εισάκουσόν μου, Κύριε.
- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία εσπερινή· εισάκουσόν μου, Κύριε.
- Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
- Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.
- Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
- Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.
- Ὅτι ἐτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
- Ακούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστά ἡμῶν παρὰ τὸν ἄδην.
- Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.
- Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἢς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
- Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμός 141

- Φωνὴ μου πρὸς Κύριον εκέκραξα, φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
- Ἐκχεῶ ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελάω.
- Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.
- Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐμπορευόμην, ἐκρυσαν παγίδα μοι.
- Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
- Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
- Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.
- Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα. Ρύσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἦχος ____

- Εξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
- 10 Στιχ.
- Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνατποδῶς μοι.
- 9 Στιχ.
- Ἐκ βαθέων εκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εισάκουσον τῆς φωνῆς μου.
- 8 Στιχ.
- Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
- 7 Στιχ.
- Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.
- 6 Στιχ.
- Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.
- 5 Στιχ.
- Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
- 4 Στιχ.
- Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ψαλμός 116

- 3 Στιχ.
- Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.
- 2 Στιχ.
- Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
- 1 Στιχ.

Δοξαστικόν

Δόξα...

Θεοτοκίον

Καί νύν...

Σοφία Ορθοί !

Φώς ιλαρόν αγίας δόξης, αθανάτου Πατρός, ουρανού, αγίου, μάρκαρος, Ιησού Χριστέ, ελθόντες επί τήν ηλίου δύσιν, ιδόντες φώς εσπερινόν, υμνούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα Θεόν. Άξιόν σε εν πάσι καιροίς, υμνεΐσθαι φωναίς αισαις, Υιέ Θεού, ζωήν ο διδούς, Διό ο κόσμος σέ δοξάζει.

Εσπέρας Προκείμενον !

Τώ Σαββάτω εσπέρας Ἦχος πλ. β'

Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο.

Στίχ. Ενεδύσατο Κύριος δύναμιν, και περιεζώσατο.

Στίχ. Και γαρ εσπερεωσεν την οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

Τη Κυριακή εσπέρας Ἦχος πλ. δ'

Ιδού δη ευλογείτε τον Κύριον, πάντες οι δούλοι Κυρίου.

Στίχ. Οι εστώτες εν οίκω Κυρίου, εν αυλαις οίκου Θεού ημών.

Τη Δευτέρα εσπέρας Ἦχος δ'

Κύριος εισακούσεταιί μου εν τω κεκραγέναι με προς αυτόν.

Στίχ. Εν τω επικαλείσθαι με εισήκουσάς μου, ο Θεός της δικαιοσύνης μου.

Τη Τρίτη εσπέρας Ἦχος α'

Το έλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τας ημέρας της ζωής μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με και ουδέν με υστερήσει.

Τη Τετάρτη εσπέρας Ἦχος πλ. α'

Ο Θεός, εν τω ονόματι σου σώσον με, και εν τη δυνάμει σου κρινείς με.

Στίχ. Ο Θεός εισάκουσον της προσευχής μου.

Τη Πέμπτη εσπέρας Ἦχος πλ. β'

Η βοήθειά μου παρά Κυρίου, του ποιήσαντος τον ουρανό και την γην.

Στίχ. Ἦρα τους οφθαλμούς μου εις τα όρη, όθεν ήξει η βοήθειά μου.

Τη Παρασκευή εσπέρας Ἦχος βαρύς

Ο Θεός αντιλήπτωρ μου ει, το έλεος σου προφθάσει με.

Στίχ. Εξελού με εκ των εχθρών μου, ο Θεός.

Τη Κυριακή τής Τυρινής, Β' καί Δ' Κυριακή τών Νηστειών

Ἦχος πλ. δ'

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου, ότι θλίβομαι, ταχύ επάκουσόν μου, πρόσχες τή ψυχή μου, καί λύτρωσαι αυτήν.

Στίχ. Η σωτηρία σου, ο Θεός, αντιλάβοιτό μου.

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου...

Στίχ. Ιδέτωσαν πτωχοί καί ευφρανθήτωσαν, εκζητήσατε τόν Θεόν, καί ζήσεται η ψυχή υμών.

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου...

Καί πάλιν γεγονωτέρα φωνή

Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου...

Τη Α', Γ' καί Ε' Κυριακή τών Νηστειών

Ἦχος πλ. δ'

Έδωκας κληρονομίαν τοίς φοβουμένοις τό Ονομά σου, Κύριε.

Στίχ. Από τών περάτων τής γής πρός σέ εκέκραξα, εν τώ ακηδιάσαι τήν καρδίαν μου, εν πέτρα ύψωσάς με.

Έδωκας κληρονομίαν τοίς φοβουμένοις...

Στίχ. Σκεπασθήσομαι εν τή σκέπη τών πτερύγων σου.

Έδωκας κληρονομίαν τοίς φοβουμένοις...

Στίχ. Ούτως ψαλώ τώ ονόματί σου εις τούς αιώνας, τού αποδοúναί με τás ευχάς μου ημέραν εξ ημέρας.

Καί πάλιν γεγονωτέρα φωνή

Έδωκας κληρονομίαν τοίς φοβουμένοις...

- Είπωμεν πάντες εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας ημών είπωμεν.
- Κύριε παντοκράτορ ο Θεός των πατέρων ημών, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον.. Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον.
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών. Έτι δεόμεθα υπέρ των αδελφών ημών, των ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων και μοναχών , και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.
- Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη (κώνη, πόλη) ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των μακαρίων και αιιδίμων κτιόρων της αγίας Εκκλησίας ταύτης, και υπέρ πάντων των προαναπαυσασμένων πατέρων και αδελφών ημών , των ενθάδε ευσεβώς, κειμένων, και απανταχού ορθοδόξων.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν τω αγίω και πανσέπτω ναώ τούτω, κοπιώντων , ψαλλόντων και υπέρ του περιστώτος λαού, του απεκδεχομένου το παρά Σου μέγα και πλούσιον έλεος.
- Ότι ελεήμων και φιλόνηθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν , τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Αναγνώστης: Αμήν. Καταξίωσον, Κύριε, εν τή εσπέρα ταύτη, αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς. Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας. Αμήν. Γένοιτο, Κύριε, τό έλεός σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσασμεν επί σέ. Ευλογητός εί, Κύριε. δίδαξόν με τά δικαιώματά σου. Ευλογητός εί, Δέσποτα, συνέτισον με τά δικαιώματά σου. Ευλογητός εί, Άγιε, φώτισόν με τοίς δικαιώμασί σου. Κύριε, τό έλεός σου εις τόν αιώνα, τά έργα τών χειρών σου μή παρίδης. Σοί πρέπει αίνος, σοί πρέπει ύμνος, σοί δόξα πρέπει, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

- Πληρώσωμεν την εσπερινήν δέησιν ημών τω Κυρίω.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη Ση χάριτι.
- Την εσπέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.
- Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Συγγνώμη και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αίτησώμεθα.
- Τα καλά και συμφέροντα ταίς ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την Ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.
- Ότι αγαθός και φιλόνηθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. **Αμήν.**

Ειρήνη πάσι. **Και τω πνεύματί σου.**

Τάς κεφαλάς ημών τω Κυρίω κλίνωμεν. **Σοι, Κύριε.**

Κύριε, ο Θεός ημών, ο κλίνας ουρανοῦς και καταβάς επί σωτηρία του γένους των ανθρώπων, έπιδε επί τους δούλους σου και επί την κληρονομία σου. Σοι γαρ τω φοβερῶ και φιλανθρώπῳ κριτῆ, οι σοι δούλοι υπέκλιναν τας κεφαλάς, τους δε αυτών υπέταξαν αυχένους; ου την εξ ανθρώπων αναμένοντες βοήθειαν, αλλά το σον περιμένοντες έλεος, και την σην απεκδεχόμενοι σωτηριαν, οὐς διαφύλαξον εν παντί καιρῶ, και κατά την παρούσαν εσπέραν και την προσιούσαν νύκτα, από παντός εχθρού, από πάσης αντικειμένης ενεργίας διαβολικής, και διαλογισμῶν ματαίων και ενθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη το κράτος της βασιλείας σου ευλογημένον και δεδοξασμένον, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιῶνας των αιῶνων. *Αμήν.*

Ἦχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετά σου. ευλογημένη, σύ εν γυναιξί, και ευλογημένος ο καρπός τῆς κοιλίας σου, ότι Σωτήρα έτεκες τῶν ψυχῶν ημών.

Πλούσιοι επτώχευσαν και επείνασαν, οι δε εκζητούντες τόν Κύριον, ουχ ελαττωθήσονται παντός αγαθού.

Απόστιχα εν τῇ Κυριακῇ

4

• Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο, ενεδύσατο Κύριος δύναμιν και περιεζώσατο.

3

• Καί γαρ εστερέωσεν τήν οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

2

• Τῷ οίκῳ σου πρέπει αγίασμα, Κύριε εις μακρότητα ημερῶν.

1

Δόξα...

Δοξαστικόν

Και νύν...

Θεοτοκίον

Απόστιχα εν τοῖς άλλαις ημέραις

3

Πρός σέ ήρα τούς οφθαλμούς μου, τόν κατοικούντα εν τῷ ουρανῷ. Ἰδού, ὡς οφθαλμοί δούλων εις χείρας τῶν κυρίων αυτών, ὡς οφθαλμοί παιδίσκης εις χείρας τῆς κυρίας αυτής, οὕτως οι οφθαλμοί ημών προς Κύριον τόν Θεόν ημών, έως ου οικτιρήσαι ημάς.

2

Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, ότι επί πολύ επλήσθημεν εξουδενώσεως, επί πλείον επλήσθη η ψυχή ημών. Τό όνειδος τοῖς ευθηνούσι, και η εξουδένωσις τοῖς υπερηφάνοις.

1

Δόξα...

Δοξαστικόν

Και νύν...

Θεοτοκίον

Νυν απολύεις τον δούλόν σου, Δέσποτα, κατά το ρήμά σου, εν ειρήνῃ, ότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου, ο ητοιμάσας κατά πρόσωπον πάντων των λαῶν, φως εις αποκάλυψιν εθνῶν, και δόξαν λαού σου Ισραήλ.

Ο Αναγνώστης: Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (**εκ γ'**).

Δόξα... Και νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταῖς αμαρτίαις ημών,
- Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν.

- Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τάς ασθeneίας ημών,
- ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερον, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημείς αφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.

Ότι σου εστίν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν .

Ήχος πλ. α'

Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετά σου. ευλογημένη, σύ εν γυναιξί, καί ευλογημένος ο καρπός τής κοιλίας σου, ότι Σωτήρα έτεκες τών ψυχών ημών.

Βαπτιστά τού Χριστού, πάντων ημών μνήσθητι, ίνα ρυσθώμεν τών ανομιών ημών, σοί γάρ εδόθη χάρις, πρεσβεύειν υπέρ ημών.

Δόξα...

Ίκετεύσατε υπέρ ημών, άγιοι Απόστολοι, καί άγιοι Πάντες, ίνα ρυσθώμεν κινδύνων καί θλίψεων, υμάς γάρ θερμούς προστάτας, πρός τόν Σωτήρα κεκτήμεθα.

Καί νύν...

Υπό τήν σήν ευσπλαγχνίαν, καταφεύγομεν, Θεοτόκε, τάς ημών ικεσίας, μή παρίδης εν περιστάσει, αλλ' εκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς, μόνη αγνή, μόνη ευλογημένη.

Είτα χύμα

Κύριε, ελέησον (μ')

Δόξα... Καί νύν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον, πάτερ.

ο ιερεύς. Ο ων ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών , πάντοτε; νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν .

Επουράνιε Βασιλεύ, τούς πιστούς Βασιλείς ημών στερέωσον, τήν πίστιν στήριξον, τά έθνη πράυνον, τόν κόσμον ειρήνευσον, τήν αγίαν Εκκλησίαν καί τήν πόλιν (ή τήν μονήν) ταύτην καλώς διαφύλαξον, τούς προαπελθόντας πατέρας καί αδελφούς ημών εν σκηναίς Δικαίων τάξον, καί ημάς εν μετανοία καί εξομολογήσει παράλαβε, ως αγαθός καί φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον Ήχος β'

Ότε εκ τού ξύλου

Πάντων προσπατεύεις αγαθή, τών καταφευγόντων εν πίστει, τή κραταιά σου χειρί, άλλην γάρ ουκ έχομεν αμαρτωλοί πρός Θεόν, εν κινδύνοις καί θλίψεσιν, αεί μεσιτείαν, οι κατακαμπτόμενοι υπό πταισμάτων πολλών. Μήτερ τού Θεού τού Υψίστου, όθεν σοι προστίπτομεν. Ρύσαι πάσης περιστάσεως τούς δούλους σου.

Σοφία! Ευλόγησον.

Ο ων ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών , πάντοτε; νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν .

Στερεώσαι, Κύριος ο Θεός, τήν αγίαν αμώμητον πίστιν τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών, σύν τή αγία αυτού Εκκλησία καί τή πόλει (ή τή μονή, ή χώρα, ή τή νήσω) ταύτη εις αιώνας αιώνων. Αμήν.

Δόξα... Καί νύν... , Κύριε ελέησον (γ'), Δέσποτα άγιε, ευλόγησον.

Δόξα σοι ο Θεός, η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα Σοι.

(Ο αναστάς εκ νεκρών) Χριστός ο αληθινός Θεός ημών ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας Αυτού μητρός, δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, και πάντων τον Αγίων, ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλόανθρωπος και ελεήμων Θεός.

Δι' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.

Ήχος πλ. α'

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

[top](#)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Δόξα σοι ο Θεός ημών, δόξα σοι.

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της αληθείας ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών ο θησαυρός των αγαθών και ζωής χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον αγαθέ, τας ψυχάς ημών. Αμήν.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος ελέησον ημάς (εκ τρίτου).

Δόξα... Και νυν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών.
- Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών,
- ένεκεν του ονόματός σου.

Κύριε ελέησον (εκ τρίτου)

Δόξα... Και νυν...

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανών και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, καί μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Αμήν.

Κύριε ελέησον ιβ'

Δόξα... Και νυν...

- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ, Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός 50

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε

- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιόσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον
- καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαινίσσον εν τοίς εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιόσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Ψαλμός 69

- Ο Θεός, εις την βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εις το βοηθήσαι μοι σπεύσον. Αισχυνθήτωσαν και εντραπήτωσαν οι ζητούντες την ψυχήν μου.
- Αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω και καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά.
- Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι οι λέγοντές μοι, εύγε, εύγε.
- Αγαλλιόσθωσαν και ευφρανθήτωσαν επί σο πάντες οι ζητούντές σε, ο Θεός.
- Και λεγέτωσαν δια παντός, μεγαλυνθήτω ό Κύριος, οι αγαπώντες το σωτήριόν σου.
- Εγώ δε πτωχός ειμί και πένης, ο Θεός, βοήθησόν μοι.
- Βοηθός μου και ρύστης μου ει συ, Κύριε, μη χρονίσης.

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώπισαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
- καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών
- ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπεινώσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος
- καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου
- εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων
- διεπέτασα τάς χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον
- ακουστόν ποιήσόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου
- εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία
- ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου
- καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σου ειμι εγώ

Δοξολογία μικρά

- Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία.
- Υμνούμεν σε, ευλογούμεν σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, ευχαριστούμεν σοι δια

- την μεγάλην σου δόξαν.
- Κύριε βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, και άγιον Πνεύμα.
 - Κύριε ο Θεός, ο αμνός του Θεού, ο Υιός του Πατρός, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου, ελέησον ημάς ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου.
 - Πρόσδεξαι την δέησιν ημών, ο καθήμενος εν δεξιά του Πατρός, και ελέησον ημάς.
 - Ότι συ ει μόνος άγιος, συ ει μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.
 - Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, και αινέσω το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος.
 - Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά και γενεά. Εγώ είπα, Κύριε, ελέησόν με, ίασαι την ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι. Κύριε, προς σε κατέφυγον, δίδαξον με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ ει ο Θεός μου.
 - Ότι παρά σοι πηγή ζωής, εν τω φωτί σου οψόμεθα φως.
 - Παράτεινον το έλεος σου τοις γινώσκουσί σε.
 - Καταξίωσον, Κύριε, εν τη νυκτί ταύτη αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς.
 - Ευλογητός ει, Κύριε, ο Θεός των πατέρων ημών, και αινετόν και δεδοξασμένον το όνομά σου εις τους αιώνας. Αμήν.
 - Γένοιτο, Κύριε, το έλεος σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σε.
 - Ευλογητός ει, Κύριε, δίδαξόν με τα δικαιώματά σου.
 - Ευλογητός ει, Δέσποτα, συνέτισόν με τα δικαιώματα σου.
 - Ευλογητός ει, Άγιε, φώτισόν με τοις δικαιώμασί σου.
 - Κύριε, το έλεός σου εις τον αιώνα, τα έργα των χειρών σου μη παρίδης.
 - Σοι πρέπει αίνος, σοι πρέπει ύμνος, σοι δόξα πρέπει, τω Πατρί και τω Υιώ και τω αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους Ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετá δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος.

Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών.

Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών. Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών. Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

Άξιόν εστιν ως αληθώς μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν αιμακάριστον και παναμώμητον και μητέρα του Θεού ημών. Τήν τιμιότεραν τών Χερουβείμ και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Τροπάριον

Ο Θεός των πατέρων ημών, ο ποιών αεί μεθ' ημών κατά την σην επιείκειαν, μη αποστήσης το έλεός σου αφ' ημών, αλλά ταις αυτών ικεσίαις, εν ειρήνη κυβέρνησαν την ζωήν ημών. Των εν όλω τω κοσμώ μαρτύρων σου, ως πορφύραν και βύσσον τα αίματα, η Εκκλησία σου στολισαμένη, δι' αυτών βοά σοι, Χριστέ ο Θεός, τω λαώ σου τους οικτιρμούς σου κατάπεμψον, ειρήνην τη πολιτεία σου δώρησαι, και ταις ψυχαίς ημών το μέγα έλεος.

Δόξα...

Μετά των Αγίων ανάπαυσον, Χριστέ, τás ψυχάς των δούλων σου, ένθα ουκ έστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός, αλλά ζωή ατελεύτητος.

Και νυν...

Τη πρεσβεία Κύριε, πάντων των Άγιων, και της Θεοτόκου, την σην ειρήνην δος ημίν, και ελέησον ημάς, ως μόνος οικτίρμων.

Κύριε έλεησον μ'

Ο εν παντί καιρώ και πάση ώρα εν ουρανών και επί γης προσκυνούμενος και δοξαζόμενος Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυέσπλαγχνος, ο τους δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν διά της επαγγελίας των μελλόντων αγαθών, αυτός. Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τη ώρα ταύτη τας εντεύξεις και ίθυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς σου. Τας ψυχάς ημών αγίασον, τα σώματα άγνισον, τους λογισμούς διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρσον και ρύσαι ημάς από πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης. Τείχισον ημάς αγίοις σου Αγγέλοις, ίνα τη παρεμβολή αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι καταστήσωμεν εις την ενότητα της πίστεως και εις την επίγνωσιν της απροσίτου σου δόξης, ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησον γ'

Δόξα... Και νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβεϊμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφεϊμ, τήν αδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

Άσπιλε, αμόλυντε, άφθορε, άχραντε, αγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, η Θεόν Λόγον τοις ανθρώποις τη παραδόξω σου κηύσει ενώσασα και την απωσθείσαν φύσιν του γένους ημών τοις ουρανόις συνάψασα, η των απηλπισμένων μόνη έλπις και των πολεμουμένων βοήθεια, η ετοιμή αντίληψις των εις σε προστρεχόντων, και πάντων των Χριστιανών το καταφύγιον, μη βδελύξη με τον αμαρτωλόν, τον εναγή, τόν αισχροίς λογισμοίς και λόγοις και πράξεσιν όλον εμαυτόν αχρειώσαντα, και των ηδονών του βίου, ραθυμία γνώμησ, δούλον γενόμενον, αλλ' ως του φιλανθρώπου Θεού Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι επ' εμοί τω αμαρτωλώ και ασώτω, και δέξαι μου την εκ ρυπαρών χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, και τον σον Υιόν, και ημών Δεσπότην και Κύριον, τη μητρική σου παρηρησία χρωμένη δυσώπησον, ίνα άνοιξη καμοί τα φιλάνθρωπα σπλάγγνα της αυτού αγαθότητος και, παριδών μου τα αναριθμητα πταίσματα, επιστρέψη με προς μετάνοιαν και των αυτού εντολών εργάτην δόκιμον αναδείξη με. Και πάρεσό μοι αεί ως ελεήμων και συμπαθής και φιλάγαθος, εν μεν τω παρόντι βίω θερμή προστάτις και βοηθός, τας των εναντίων εφόδους αποτειχίζουσα και προς σωτηρίαν καθοδηγούσα με, και εν τω καιρώ της εξόδου μου την αθλίαν μου ψυχήν περιέπουσα και τας σκοτεινάς όψεις των πονηρών δαιμόνων πόρρω αυτής απελαύνουσα, εν δε τη φοβερά ήμερα της κρίσεως, της αιωνίου με ρυομένη κολάσεως, και της απορρήτου δόξης του σου Υιού και Θεού ημών κληρονόμον με αποδεικνύουσα. Ής και τύχοιμι, Δέσποινα μου, υπεραγία Θεοτόκε, δια της σης μεσιτείας και αντιλήψεως, χάριτι και φιλανθρωπία του μονογενούσ Υιού, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, ω πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, συν τω ανάρχω αυτού Πατρι και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ αυτού Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και δος ημίν, Δέσποτα, προς ύπνον απιούσιν, ανάπαυσιν σώματος και ψυχής, και διαφύλαξον ημάς από του ζοφερού ύπνου της αμαρτίας και από πάσης σκοτεινής και νυκτερινής ηδυπαθείας. Παύσον τας ορμάς των παθών, σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του πονηρού τα καθ' ημών δολίως κινούμενα. Τας της σαρκός ημών επαναστάσεις κατάστειλον και παν γεώδες και υλικόν ημών φρόνημα κοίμισαν. Και δώρησαι ημίν, οΘεός, γρήγορον νουν, σώφρονα λογισμόν, καρδιαν νήφουσαν, ύπνον ελαφρόν και πάσης σατανικής φαντασίας απηλλαγμένον. Διανάστησον δε ημάς εν τω καιρώ της προσευχής εστηριγμένους εν ταις εντολαίς σου και την μνήμην των σων κριμάτων εν εαυτοίς απaráθραυστον έχοντας. Παννύχιον ημίν την σην δοξολογίαν χάρισαι εις το υμνεϊν και ευλογεϊν και δοξάζειν το πάντιμον και μεγαλοπρεπέσ όνομα σου, του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Υπερένδοξε, αιειάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών, και αίτησαι ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

Άγιε Άγγελε, ο εφεστώς της άθλιας μου ψυχής και ταλαίπωρου μου ζωής, μη εγκαταλίπης με τον αμαρτωλόν, μηδέ αποστής απ' εμού δια την ακρασίαν μου, μη δώης χώραν τω πονηρώ δαίμονι κατακυριεύσάι μου τη καταδυναστεία του θνητού του τούτου σώματος, κράτησον της αθλίας και παρειμένης χειρός μου, και οδήγησάν με εις οδόν σωτηρίας. Ναι, Άγγελε του Θεού, ο φύλαξ και σκεπαστής της αθλίας μου ψυχής και του σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, όσα σοι έθλιψα πάσας τας ημέρας της ζωής μου, και εί τι ήμαρτον την σήμερον ημέραν, σκέπασόν με εν τη παρούση νυκτί και διαφύλαξόν με από πάσης επήρειας του αντικειμένου, ίνα μη εν τίνι αμαρτήματι παροργίσω τον Θεόν, και πρέσβευε υπέρ εμού προς τον Κύριον, του επιστηρίζαι με εν τω φόβω αυτού, και άξιον αναδείξαι με δούλον της αυτού αγαθότητος. Αμήν.

ο Ιερεύς αμέσως τήν Απόλυσιν

ο Χορός Αμήν.

Είτα ο Ιερεύς λέγει (αποκρινομένων ημών τό Κύριε, ελέησον, συνεχώς).

- Ευζώμεθα υπέρ ειρήνης τού κόσμου.
- Υπέρ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.
- Υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών (δείνος) καί πάσης τής εν Χριστώ ημών αδελφότητος.
- Υπέρ τού ευσεβούς ημών έθνους.
- Υπέρ ευοδώσεως καί ενισχύσεως τού φιλοχρίστου στρατού.
- Υπέρ τών απολειφθέντων πατέρων, καί αδελφών ημών.
- Υπέρ τών διακονούντων καί διακονησάντων ημίν.
- Υπέρ τών μισούντων καί αγαπώντων ημάς.
- Υπέρ τών εντειλαμένων ημίν τοίς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών.
- Υπέρ αναρρύσεως τών αιχμαλώτων.
- Υπέρ τών εν θαλάσση καλώς πλεόντων.
- Υπέρ τών εν ασθeneίαις κατακειμένων.
- Ευζώμεθα καί υπέρ ευφορίας τών καρπών τής γής.
- Καί υπέρ πάντων τών προαναπαισαμένων πατέρων καί αδελφών ημών, τών ενθάδε ευσεβώς κειμένων, καί απανταχού Ορθοδόξων.
- Είπωμεν καί υπέρ εαυτών, τό Κύριε, ελέησον, (Ψ').

ο Ιερεύς Δι' ευχών...

ο Χορός Αμήν.

[top](#)

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν.

Ιερεύς Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Αναγνώστης Αμήν. Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ Ψ')

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών,
- Δέσποτα, συγχώρησον τάς ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι καί ίσασαι τάς ασθeneίαις ημών,
- ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοῖς ουρανοῖς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερα, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημεῖς άφίεμεν τοῖς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Αμήν.

Κύριε ελέησον **ιβ'**

Δόξα... Και νυν...

- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ, Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

ΨΑΛΜΟΣ Δ' (4)

- Εν τώ επικαλεισθαί με εισήκουσάς μου, ο Θεός τής δικαιοσύνης μου, εν θλίψει επλάτυνάς με.
- Οικτείρησόν με, καί εισάκουσον τής προσευχής μου.
- Υιοί ανθρωπων, έως πότε βαρυκαρδιοι; ίνα τί αγαπάτε ματαιότητα, καί ζητείτε ψεύδος;
- Καί γνώτε, ότι εθαυμάστωσε Κύριος τόν όσιον αυτου, Κύριος εισακούσεται μου, εν τώ κεκραγέμαι με πρός αυτόν.
- Οργίζεσθε, καί μή αμαρτάνετε, ά λέγετε εν ταῖς καρδίαις υμών, επί ταῖς κοίταις υμών κατανύγητε,
- Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καί ελπίσσατε επί Κύριον.
- Πολλοί λέγουσι, Τίς δείξει ημίν τά αγαθά;
- Εσημειώθη εφ' ημάς τό φώς τού προσώπου σου, Κύριε, έδωκας ευφροσύνην εις τήν καρδίαν μου, Από καρπού σίτου, οίνου καί ελαίου αυτών επληθύνθησαν.
- Εν ειρήνη επί τό αυτό κοιμηθήσομαι, καί υπνώσω,
- Ότι σύ, Κύριε, κατά μόνας επ' ελπίδι κατώ κισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ ς' (6)

- Κύριε, μή τώ θυμώ σου ελέγξης με, μηδέ τή οργή σου παιδεύσης με.
- Ελέησόν με, Κύριε, ότι ασθενής ειμι ίασαί με, Κύριε, ότι εταράχθη τά οστά μου, καί η ψυχή μου εταράχθη σφόδρα, καί σύ, Κύριε, έως πότε;
- Επιστρέψον, Κύριε, ρύσαι τήν ψυχήν μου, σώσόν με ένεκεν τού ελέους σου.
- Ότι ουκ έστιν εν τώ θανάτω ο μνημονεύων σου, εν δέ τώ άδη τίς εξομολογήσεται σοι;
- Εκοπίασα εν τώ στεναγμώ μου, λούσω καθ' εκάστην νύκτα τήν κλίνην μου, ενδάκρυσί μου τήν στρωμνήν μου βρέξω.
- Εταράχθη από θυμού ο οφθαλμός μου, επαλαιώθην εν πάσι τοῖς εχθροῖς μου.
- Απόστητε απ' εμού πάντες οι εργαζόμενοι τήν ανομίαν, ότι εισήκουσε Κύριος τής φωνής τού κλαυθμού μου, Έκουσε Κύριος τής δεήσεώς μου, Κύριος τήν προσευχήν μου προσεδέξατο.
- Αισχυνθείσαν και ταραχθείσαν πάντες οι εχθροί μου, αποστραφείσαν καί καταισχυνθείσαν σφόδρα διά τάχους.

ΨΑΛΜΟΣ ιβ' (12)

- Έως πότε, Κύριε, επιλήση μου εις τέλος; έως πότε αποστρέφεις τό πρόσωπόν σου απ' εμού;
- Έως τίνος θήσομαι βουλάς εν ψυχή μου, οδύνας εν καρδία μου, ημέρας καί νυκτός;
- Έως πότε υψωθήσεται ο εχθρός μου επ' εμέ; Επίβλεψον, εισάκουσόν μου, Κύριε, ο Θεός μου.
- Φώτισον τούς οφθαλμούς μου, μήποτε υπνώσω εις θάνατον, μήποτε είπη ο εχθρός μου, Ίσχυσα πρός αυτόν.
- Οι θλίβοντές με αγαλλιάσονται, εάν σαλευθώ, εγώ δέ, επί τώ ελέει σου ήλπισα.
- Αγαλλιάσεται η καρδία μου επί τώ σωτηρίω σου, άσω τώ Κυρίω τώ ευεργετήσαντί με, καί ψαλώ τώ ονόματι Κυρίου του Υψίστου.

Καί πάλιν

- Έπίβλεψον, εισάκουσόν μου, Κύριε, ο Θεός μου.
- Φώτισον τούς οφθαλμούς μου, μήποτε υπνώσω εις θάνατον, μήποτε είπη ο εχθρός μου,

Ίσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα... Καί νύν... Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Δόξα σοι ο Θεός, **Μετανοίας (γ')**, Κύριε, ελέησον **(γ')**, Δόξα... Καί νύν...

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ' (24)

- Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου, ο Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνηθῆν ἐν τὸν αἰῶνα.
- Μηδέ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου, καί γάρ πάντες οἱ υπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν.
- Αἰσχυνηθήτωσαν οἱ ἀνομούντες διακενής, Τάς οδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καί τάς τρίβους σου διδάξόν με.
- Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καί διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ο Θεός ο σωτὴρ μου, καί σέ υπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
- Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καί τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.
- Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.
- Κατὰ τὸ ἐλέος σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε,
- Χρηστός καὶ εὐθύς ο Κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήσῃ ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.
- Ὁδηγήσῃ πρᾶξεις ἐν κρίσει, διδάξῃ πρᾶξεις οδοὺς αὐτοῦ.
- Πάσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἐλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καί τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
- Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τὴν ἀμαρτία μου, πολλὴ γάρ ἐστι.
- Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ο φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἢ ἠρετίσαστο.
- Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσῃ γῆν,
- Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσῃ αὐτοῖς.
- Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτός ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.
- Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενῆς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ,
- Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.
- Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου,
- Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μίσος ἀδίκον ἐμίσησάν με.
- Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ρύσαί με, μὴ καταισχυνηθῆν ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.
- Ἄκακοί καὶ εὐθεῖς ἐκολλώντό μοι, ὅτι υπέμεινά σε, Κύριε.
- Λύτρωσαι, ο Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Λ' (30)

- Ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνηθῆν ἐν τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ρύσαί με, καὶ ἐξελοῦ με.
- Κλίνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με.
- Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σώσαί με.
- Ὅτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγὴ μου εἰ σὺ, καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὀδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.
- Εξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἣς ἐκρυσπᾶν μοι, ὅτι σὺ εἶ ο ὑπερασπιστής μου, Κύριε,
- Εἰς χεῖράς σου Παραθήσομαι τὸ πνεύμά μου, ἐλυτρώσω με, Κύριε, ο Θεός τῆς ἀληθείας.
- Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητάς διακενής.
- Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου.
- Ὅτι ἐπείδεις ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου.
- Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν ευρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.
- Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι, ἐταράχθη ἐν θυμῷ ο ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου,
- Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὁδῷ ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.
- Ἡσθῆνησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὰ ὀστά μου ἐταράχθησαν,
- Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθη ἐν ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γινωστοῖς μου.

- Οι θεωρούντες με εξω έφυγον απ' εμού, επελήσθην ωσει νεκρός από καρδίας.
- Εγενήθην ωσει σκεύος απολωλός, ότι ήκουσα ψόγον πολλών παροικούντων κυκλόθεν,
- Εν τώ επισυναχθήναι αυτούς άμα επ' εμέ, τού λαβείν τήν ψυχήν μου εβουλεύσαντο.
- Εγώ δέ επί σοί, Κύριε, ήλπισα, είπα, Σύ ει ο Θεός μου εν ταίς χερσί σου οι κλήροί μου.
- Ρύσαί με εκ χειρός εχθρών μου, καί εκ τών καταδιωκόντων με.
- Επίφανον τό πρόσωπόν σου επί τόν δούλόν σου, σώσον με εν τώ ελέει σου Κύριε, μή καταισχυνθείην, ότι επεκαλεσάμην σε.
- Αισχυνθείσαν ασεβείς, καί καταχθείσαν εις άδου.
- Άλαλα γενηθήτω τα χείλη τά δόλια, τά λαλούντα κατά τού δικαίου ανομίαν, εν υπερηφανία καί εξουθενώσει,
- Ως πολύ τό πλήθος τής χρηστότητός σου, Κύριε, ής έκρυψας τοίς φοβουμένοις σε.
- Εξειργάσω τοίς ελπίζουσιν επί σέ εναντίον τών υιών τών ανθρώπων,
- Κατακρύψεις αυτούς εν αποκρύφω τού προσώπου σου, από ταραχής ανθρώπων,
- Σκεπάσεις αυτούς εν σκηνή από αντιλογίας γλωσσών.
- Ευλογητός Κύριος, οτι εθαυμάστωσε τό έλεος αυτού εν πόλει περιοχής.
- Εγώ δέ είπα εν τή εκστάσει μου, Απέρριμμα από προσώπου τών οφθαλμών σου.
- Διά τούτο εισήκουσας τής φωνής τής δεήσεώς μου, εν τώ κεκραγέναι με προς σέ.
- Αγαπήσατε τόν Κύριον πάντες οι όσοι αυτού ότι αληθείας εκζητεί Κύριος, καί ανταποδίδωσι τοίς περισσώς ποιούσιν υπερηφανίαν,
- Ανδρίζεσθε, καί κραταιούσθω η καρδιά υμών, πάντες οι ελπίζοντες επί Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ 90

- Ο κατοικών εν βοηθεία τού Υψίστου, εν σκέπη τού Θεού τού ουρανού αυλισθήσεται.
- Ερεί τώ Κυρίω, Αντιλήπτωρ μου εί, καί καταφυγή μου, ο Θεός μου, καί ελπιώ επ' αυτόν.
- Ότι αυτός ρύσεται σε εκ παγίδος θηρευτών, καί από λόγου ταραχώδους.
- Εν τοίς μεταφρένοις αυτού επισκιάσει σοι, καί υπό τάς πτέρυγας αυτού ελπιείς, όπλω κυκλώσει σε η αλήθεια αυτού.
- Όυ φοβηθήση από φόβου νυκτερινού, από βέλους πετομένου ημέρας.
- Από πράγματος εν σκότει διαπορευομένου, από συμπτώματος καί δαιμονίου μεσημβρινού.
- Πεσείται εκ τού κλίτους σου χιλιάς, καί μυριάς εκ δεξιών σου, προς σέ δέ ουκ εγγιεί.
- Πλήν τοίς οφθαλμοίς σου κατανοήσεις, καί ανταπόδοσιν αμαρτωλών όψει.
- Ότι σύ, Κύριε, η ελπίς μου, τόν Ύψιστον έθου καταφυγήν σου.
- Όυ προσελεύσεται προς σέ κακά, καί μάστιξ ουκ εγγιεί εν τώ σκηνώματί σου.
- Ότι τοίς Αγγέλοις αυτού εντελείται περι σού, τού διαφυλάξει σε εν πάσαις ταίς οδοίς σου.
- Επί χειρών αρούσί σε, μήποτε προσκόψης προς λίθον τόν πόδα σου.
- Επί ασπίδα καί βασιλίσκον επιβήσει, καί καταπατήσεις λέοντα καί δράκοντα,
- Ότι επ' εμέ ήλπισε, καί ρύσομαι αυτόν, σκεπάσω αυτόν, ότι εγνω τό όνομά μου.
- Κεκράζεται προς με, καί εισακούσομαι αυτού, μετ' αυτού ειμι εν θλίψει, εξελούμαι αυτόν, καί δοξάσω αυτόν.
- Μακρότητα ημερών εμπλήσω αυτόν, καί δείξω αυτώ τό σωτή ριόν μου

Δόξα... Καί νύν... Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ο Θεός, Κύριε, ελέησον (γ')
 Δόξα... Καί νύν...

Είτα τούς εφεξής Στίχους, χύμα καί άνευ μέλους, ει έστιν εκτός τής μεγάλης Τεσσαρακοστής, εν ταύτη δέ ψάλλομεν αυτούς εξ εκατέρων τών Χορών, αργώς καί μεγάλη τή φωνή.

Άρχεται δέ ο πρώτος Χορός ούτω, εις

Ήχον πλ. β'

Μεθ' ημών ο Θεός, γνώτε έθνη καί ηττάσθε.
 Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Επακούσατε έως εσχάτου τῆς γῆς,
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ισχυρότερες ἠπάσθε.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Σάν γάρ πάλιν ἰσχύσητε, καί πάλιν ἠττηθήσεσθε.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καί ἦν ἄν βουλήν βουλευήσεσθε, διασκεδάσει Κύριος.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός,

Καί λόγον, ὃν εἰς λαλήσητε, οὐ μή ἐμμείνη ἐν ὑμῖν,
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Τόν δέ φόβον ὑμῶν οὐ μή φοβηθῶμεν, οὐδ' οὐ μή παραχθῶμεν.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κύριον δέ τόν Θεόν ἡμῶν, αὐτόν ἀγιασώμεν, καί αὐτός ἔσται ἡμῖν φόβος.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καί εἰς ἐπ' αὐτῷ πεποιθώς ὦ, ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καί πεποιθώς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καί σωθήσομαι δι' αὐτοῦ.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἰδοὺ ἐγὼ καί τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός,
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ λαός ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδε φῶς μέγα.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρα, καί σκιά θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ἡμᾶς.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὅτι Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱός, καί ἐδόθη ἡμῖν,
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οὐ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καί τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον,
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καί καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλῃς Βουλῆς Ἄγγελος.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θαυμαστός σύμβουλος.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θεός ἰσχυρός, Ἐξουσιαστής, Ἄρχων εἰρήνης.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Δόξα...
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Καί νύν...
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Μεθ' ημών ο Θεός, γνώτε ἔθνη καὶ ἠπάσθε, ὅτι μεθ' ημών ο Θεός.

Καί ευθύς ο Αναγνώστης τὰ παρόντα Τροπάρια (χύμα).

Τὴν ἡμέραν διελθών, ευχαριστῶ σοι, Κύριε, τὴν εσπέραν, αἰτούμαι, σὺν τῇ νυκτὶ αναμάρτητον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σώσον με,

Δόξα...

Τὴν ἡμέραν παρελθών, δοξολογῶ σε, Δέσποτα, τὴν εσπέραν αἰτούμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ασκανδάλιστον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σώσον με.

Καί νύν...

Τὴν ἡμέραν διαβάς, υμνολογῶ σε, Ἄγιε, τὴν εσπέραν, αἰτούμαι, σὺν τῇ νυκτι ανεπίβουλον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σώσον με.

Εἶτα ψάλλουσιν ομοῦ οἱ δύο Χοροί, εἰς

Ἦχον πλ. β'

- Ἡ ασώματος φύσις, τὰ Χερουβεὶμ, ασιγήτοις σε ὕμνοις, δοξολογεῖ.
- Εξαπτέρυγα ζῶα, τὰ Σεραφεὶμ, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς σε, υπερυψοί.
- Τῶν Ἀγγέλων τε πάσα ἡ στρατιά, τρισαγίοις σε ἁσμασιν, ευφημεῖ.
- Πρό γάρ πάντων ὑπάρχεις, ὁ ὢν Πατήρ, καὶ συνάναρχον ἔχεις, τὸν σὸν Υἱόν.
- Καὶ ἰσότιμον φέρων, Πνεῦμα ζωῆς, τῆς Τριάδος δεικνύεις, τὸ ἀμερές.
- Παναγία Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ, οἱ τοῦ Λόγου αὐτόπται, καὶ ὑπουργοί,
- Προφητῶν καὶ Μαρτύρων, πάντες χοροί, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες, τὴν ζωὴν.
- Ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε, εκτενῶς, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν, ἐν δεινοῖς.
- Ἴνα πλάνης ρυσθέντες, τοῦ πονηροῦ, τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν, τὴν ὠδὴν,

ο Αναγνώστης, χύμα

Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, Τρισάγιε Κύριε, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Καί ευθύς

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓναν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα, Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα, Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς, Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος, Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν, Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, Ἀμήν.

Ἦχον πλ. β'

- Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν (ἐκ γ').
- Πάσαι αἱ οὐράναι Δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

- τών αμαρτωλών (δύο).
- Άγιο Ιωάννη, Προφήτα και Πρόδρομο, και Βαπτιστά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, πρέσβευε υπέρ ημών των αμαρτωλών (δύο).
 - Άγιοι ένδοξοι Απόστολοι, Προφήται, και και πάντες Άγιοι, πρεσβεύσατε υπέρ ημών των αμαρτωλών.
 - Όσοι, θεοφόροι Πατέρες ημών, Ποιμένες, και Διδάσκαλοι τής οικουμένης, πρεσβεύσατε υπέρ ημών των αμαρτωλών (δύο).
 - Η αήττητος, και ακατάλυτος, και θεία δύναμις του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, μη εγκαταλίπης ημάς τους αμαρτωλούς (δύο).
- οι Χοροί, εναλλάξ
Ο Θεός, ιλάσθητι ημίν τοίς αμαρτωλοίς (τρεις).

ο β' Χορός
Και ελέησον ημάς (άπαξ).

Είτα, Τρισάγιον, Δόξα... Και νύν... Παναγία Τριάς, Κύριε, ελέησον (γ'), Δόξα... Και νύν...
Πάτερ ημών... Ότι σου εστιν...

Εάν μὲν τυχη Εορτή, λέγομεν τὰ τῆς εορτῆς Τροπάρια.

Εἰ δὲ μή, ἡμέραν παρ' ἡμέραν, τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος β'

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, Χριστέ ο Θεός, μήποτε υπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπη ο εχθρός μου, Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα...

Αντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου, γενού, ο Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν, ρύσαι με ἐξ αὐτῶν, καὶ σώσον με, αγαθέ, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ότι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν αμαρτήματα, σύ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε, πολλὰ γάρ ἰσχύει δέησις Μητρός, πρὸς ευμένειαν Δεσπότου, μη παρίδης αμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ο καὶ παθεῖν υπέρ ημῶν, σαρκί καταδεξάμενος.

Ἔτερα Τροπάρια, ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν

Ἦχος πλ. δ'

Τῶν αοράτων εχθρῶν μου, τό αὔπνον επίστασαι, Κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου, τό άτονον ἔγνωσ, ο πλάσας με' διό εἰς χεῖράς σου, παραθήσομαι τό πνεύμά μου, Σκέπασόν με πτέρυγι τῆς σῆς ἀγαθότητος, μή υπνώσω εἰς θάνατον, καὶ τοὺς ἴνα νοερούς ὀφθαλμούς μου φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου, καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ ευθέτω, πρὸς σῆν δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ελέησον με, κατὰ τό κρίμα τῶν ἀγαπῶντων τό ὄνομά σου.

Ὡς φοβερὰ ἡ κρίσις σου, Κύριε, τῶν Ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεωγμένων, τῶν ἔργων ἐρευνημένων, τῶν λογισμῶν ἐξεταζομένων, Ποία κρίσις ἔσται ἐν ἐμοί, τῷ συλληφθέντι ἐν ἀμαρτίαις; τίς μου τὴν φλόγα κατασβέσει; τίς μου τό σκότος καταλάμψει; εἰ μή, σύ, Κύριε, ἐλεήσεις με, ὡς φιλόανθρωπος;

Δόξα...

Δάκρυά μοι δός, ο Θεός, ὡς ποτε τῇ γυναικί τῇ αμαρτωλώ, καὶ ἀξίωσον με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμέ ἐκ τῆς οδοῦ, τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἴνα ἀκούσω καγῶ τῆς ευκταίας σου φωνῆς, Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τὴν ἀκαταίσχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα σου ἔχων, σωθήσομαι, τὴν προστασίαν σου κεκτημένος,

Πανάχραντε, ου φοβηθήσομαι, καταδιώξω τούς εχθρούς μου, και τροπώσομαι αυτούς, μόνη αμπεχόμενος, ως θώρακα, τήν σκέπην σου, και τήν παντοδύναμον βοήθειάν σου, καθικετεύων, βοώ σοι Δέσποινά, σώσον με ταίς πρεσβείαις σου, και ανάστησόν με εκ ζοφώδους ύπνου, πρός σήν δοξολογίαν, δυνάμει τού εκ σου σαρκωθέντος, Υιού τού Θεού.

Τό Κύριε, ελέησον (μ') Δόξα... Καί νύν... Τήν τιμιωτέραν... Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον, Πάτερ.

ο Ιερεύς Δι' ευχών των άγιων Πατέρων ημών...

Είτα τήν επομένην

Ευχήν τού Μεγάλου Βασιλείου

Κύριε, Κύριε, ο ρυσάμενος ημάς από παντός βέλους πετομένου ημέρας, ρύσαι ημάς και από παντός πράγματος εν σκότει διαπορευομένου, Πρόσδεξαι θυσίαν εσπερινήν, τάς των χειρών ημών επάρσεις, Καταξίωσον δέ ημάς και τό νυκτερινόν στάδιον αμέμπτως διελθείν, απειράστους κακών, και λύτρωσαι ημάς από πάσης ταραχής και δειλίας, τής εκ τού διαβόλου ημίν προσγινομένης, Χάρισαι ταίς ψυχαίς ημών κατάνυξιν, και τοίς λογισμοίς ημών μέριμναν τής εν τή φοβερά και δικαία σου κρίσει εξετάσεως Καθήλωσον εκ τού φόβου σου τάς σάρκας ημών, και νέκρωσον τά μέλη ημών τά επί τής γής, ίνα και εν τή καθ' ύπνον ησυχία εμφαιδρυνώμεθα τή θεωρία των κριμάτων σου, Απόστησον δέ αφ' ημών πάσαν φαντασίαν απρεπή, και επιθυμίαν βλαβεράν, Διανάστησον δέ ημάς εν τώ καιρώ τής προσευχής εστηριγμένους εν τή πίστει, και προκόπτοντας εν τοίς παραγγέλμασί σου, ευδοκία και αγαθότητι τού μονογενούς σου Υιού, μεθ' ού ευλογητός εί, συν τώ παναγίω, και αγαθώ, και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν, και αεί, και εις τούς αιώνας των αιώνων, Αμήν.

ο Αναγνώστης

Δεύτε, προσκυνήσωμεν... (εκ γ') Μετανοίας (γ'), Είτα τους Ψαλμούς

ΨΑΛΜΟΣ Ν' (50)

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου και κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου και από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω και η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον και τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου και νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην και εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα και τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσώπω και καθαρισθήσομαι πλυνείς με και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν και ευφροσύνην αγαλλιόσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από των αμαρτιών μου και πάσας τās ανομίας μου εξάλειψον
- καρδιαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός και πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου και τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου και πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τās οδούς σου και ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιόσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις και τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίς σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδιαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων και οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν και ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ' (101)

- Κύριε, εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καί ἡ κραυγή μου πρὸς σέ ελθέτω.
- Μὴ αποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, ἐν ἡ ἄν ἡμέρα, θλίβωμαι, κλίνον πρὸς με τὸ οὖς σου,
- Ἐν ἡ ἄν ἡμέρα επικαλέσωμαί σε, ταχύ ἐπάκουσόν μου,
- Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καί τὰ ὀστά μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.
- Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καί ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου,
- Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄστούν μου τῆ σαρκί μου,
- Ὡμοιώθην πελεκάνῃ ἐρημικῶ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.
- Ἠγρύπνησα, καί ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.
- Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνειδίζον με οἱ ἐχθροί μου, καί οἱ ἐπαινούντές με κατ' ἐμοῦ ὠμνουν.
- Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καί τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων.
- Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καί τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.
- Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν, καγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.
- Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καί τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καί γενεάν.
- Σὺ ἀναστάς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρήσαι αὐτήν, ὅτι ἴκει καιρὸς.
- Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δούλοι σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καί τὸν χούν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.
- Καί φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καί πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.
- Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καί οφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.
- Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καί οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.
- Γραφήτω αὕτη εἰς γενεάν ἐτέραν, καί λαὸς ὁ κτιζόμενος αινέσει τὸν Κύριον.
- Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.
- Τοῦ ἀκούσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λύσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.
- Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καί τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.
- Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, καί βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ,
- Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ, τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀναγγεῖλόν μοι.
- Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.
- Κατ' ἀρχάς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καί ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί.
- Αὐτοὶ ἀπολούνται, σὺ δέ διαμένεις, καί πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται.
- Καί ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοῦς, καί ἀλλαγῆσονται, σὺ δέ ὁ αὐτὸς εἶ, καί τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.
- Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καί τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Καί τὴν Εὐχὴν

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΑΝΑΣΣΗ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, καί Ἰσαάκ, καί Ἰακώβ, καί τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καί τὴν γῆν σὺν παντί τῷ κόσμῳ αὐτῶν, ὁ πεδῆσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προσταγματος, σου, ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καί σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καί ἐνδόξῳ ὀνόματί σου, ὃν πάντα φρίσσει καί τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου, ὅτι ἄστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καί ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἀμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καί ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου, Σὺ γάρ εἰ Κύριος ὑψίστος, εὐσπλαγχνος, μακρόθυμος, καί πολυέλεος, καί μετανοῶν ἐπὶ κακίας ἀνθρώπων, Σὺ, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν, καί ἄφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καί τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρῶν σου ὠρίσας μετάνοιαν ἀμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν, Σὺ οὖν, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραάμ, καί Ἰσαάκ, καί Ἰακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, διότι ἡμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης, Ἐπλήθουναν αἱ ἀνομίαι μου, Κύριε, ἐπλήθουναν αἱ ἀνομίαι μου, καί οὐκ εἰμι ἄξιος ἀτενίσαι, καί ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν

αδικιών μου, κατακαμπτόμενος πολλώ δεσμώ σιδηρώ, εις τό μή ανανεύσαι τήν κεφαλήν μου, και ουκ έστι μοι άνεσις, διότι παρώργισα τόν θυμόν σου, και τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα, μή ποιήσας τό θέλημά σου, και μή φυλάξας τά προστάγματά σου, Και νύν, κλίνω γόνυ καρδιάς, δεόμενος τής παρά σου χρηστότητος, Ημάρτηκα, Κύριε, ημάρτηκα, και τάς ανομίας μου εγώ γινώσκω, αλλ' αιτούμαι δεόμενος, Άνες μοι, Κύριε, άνες μοι, και μή συναπολέσης με ταις ανομίαις μου, μηδέ εις τόν αιώνα μηνίσας τηρήσης τά κακά μοι, μηδέ καταδικάσης με εν τοίς κατωτάτοις τής γής, διότι σύ ει Θεός, Θεός τών μετανοούντων, και εν εμοί δείξεις πάσαν τήν αγαθωσύνην σου, ότι ανάξιον όντα, σώσεις με κατά τό πολύ έλεός σου, και αιnéσω σε διά παντός εν ταις ημέραις τής ζωής μου, Ότι σε υμνει πάσα η δύναμις τών ουρανών, και σου εστιν η δόξα εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

Τρισάγιον, Μετανοίας (γ') Δόξα... Και νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε ελέησον (γ') Δόξα... Και νύν... Πάτερ ημών... Ότι σου εστιν...

Και ψάλλομεν, πρραεία τή φωνή, τά Κατανυκτικά ταύτα τροπάρια.

Ήχος πλ. β'

Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, πάσης γάρ απολογίας απορούντες, ταύτην σοι τήν ικεσίαν, ως Δεσπότη, οι αμαρτωλοί προσφέρομεν, ελέησον ημάς.

Δόξα...

Κύριε, ελέησον ημάς, επί σοί γάρ πεποιθαμεν, μή οργισθής ημίν σφόδρα, μηδέ μνησθής τών ανομιών ημών, αλλ' επιβλεψον και νύν, ως εύσπλαγχνος, και λύτρωσαι ημάς εκ τών εχθρών ημών, σύ γάρ ει Θεός ημών, και ημείς λαός σου, πάντες έργα χειρών σου, και τό όνομά σου επικεκλημέθα.

Και νύν...

Τής ευσπλαγγνίας τήν πύλην άνοιξον ημίν, ευλογημένη Θεοτόκε, ελπίζοντες εις σε, μή αστοχήσωμεν, ρυσθειήμεν διά σου τών περιστάσεων, σύ γάρ ει η σωτηρία του γένους τών χριστιανών.

Κύριε ελέησον μ'

Δόξα... Και νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

ο Ιερεύς, Δι' ευχών τών αγίων Πατέρων ημών...

Και τήν Ευχήν

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, και Αγιον Πνεύμα, μία θεότης, μία Δύναμις, ελέησον με τόν αμαρτωλόν, και οίς επίστασαι κρίμασι, σώσον με τόν ανάξιον δούλόν σου, ότι ευλογητός ει, εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

ο Αναγνώστης

Δεύτε προσκυνήσωμεν... (γ'), Μετανοίας (γ'), Είπα τούς ψαλμούς:

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ' (69)

- Θεός, εις τήν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εις τό βοηθήσαί μοι σπεύσον.
- Αισχυνθήτωσαν και εντραπήτωσαν οι ζητούντες τήν ψυχήν μου.
- Αποστραφήτωσαν εις τά οπίσω, και καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά.
- Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι, οι λέγοντές μοι, Εύγε, εύγε.
- Αγαλλιάσθωσαν και ευφρανθήτωσαν επί σοί πάντες, οι ζητούντές σε, ο Θεός, και λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι αγαπώντες τό σωτήριόν σου.
- Εγώ δέ πτωχός ειμι και πένης, ο Θεός, βοήθησόν μοι, Βοηθός μου και ρύστης μου ει σύ, Κύριε, μή χρονίσης.

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου ενώπιόν σου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
- καί μή εισέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν
- ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου ἐκάθισέν με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος
- καί ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου
- ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων καί ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων
- διεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς σέ ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοὶ διάψαλμα
- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε ἐξέλιπεν τὸ πνεῦμά μου μή ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καί ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον
- ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶν τὸ ἐλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα γινώρισόν μοι κύριε ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου
- ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κύριε ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ
- ἔνεκα τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου
- καί ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου καί ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι δούλός σου εἰμι ἐγώ.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα ἐν υψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν, Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου, Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθημένος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἀμήν, Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῶ σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ, Ἐγὼ εἶπα, Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου, Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτὶ σου ὠφόμεθα φῶς, Παράτεινον τὸ ἐλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς, Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν, Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἐλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ, Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου, Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου, Εὐλογητός εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου, Κύριε, τὸ ἐλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μή παρίδῃς, Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Κατὰ τὴν πρώτην εβδομάδα τῶν Νηστειῶν ψάλλομεν τὸ δι' ἐκάστην ἡμέραν ὠρισμένον τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, «Βοηθός καὶ σκεπαστής μου», προτάσσοντες εἰς ἕκαστον Τροπάριον τὸν Στίχον.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ἐλεησόν με.

Μετὰ τὴν ζ' ὠδὴν ψάλλομεν ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ Κοντάκιον, «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου,... ».

Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, τὸν Εἰρμόν «Ἀσπόρου συλλήψεως... ».

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος.

ὁ Αναγνώστης

Τρισάγιον, Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ελέησον (γ') Δόξα... Καί νύν... Πάτερ ημών...
ο Ιερεύς, Ότι σου εστιν...

Καί ψάλλομεν τό επόμενον Τροπάριον μετά τών στίχων αυτού
Ἦχος πλ. β'

Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν,
Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.
Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν,
Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείας αυτού, αινείτε αυτόν κατά το πλήθος τής μεγαλωσύνης
αυτού.

Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν,
Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. Αινείτε αυτόν εν ήχω σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.

Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν,
Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω καί χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί οργάνω.

Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν,
Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού, Πάσα πνοή
αινεσάτω τόν Κύριον.

Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν,
Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Είτα ο πρώτος Χορός

Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού.

ο δεύτερος Χορός

Αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.

Καί πάλιν οι δύο Χοροί ομού, αργότερον

Κύριε τών Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γάρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν,
Κύριε τών Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

ο Αναγνώστης

Δόξα...

Κύριε, ει μή τούς Αγίους σου είχομεν πρεσβευτάς, καί τήν αγαθότητά σου συμπαθούσαν ημίν,
πώς ετολμώμεν, Σώτερ, μνήσαι σε, όν ευλογούσιν απαύστως Άγγελοι; Καρδιογνώστα, φείσαι
τών ψυχών ημών.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Πολλά τά πλήθη τών εμών, Θεοτόκε, πταισμάτων, πρός σέ κατέφυγον, Αγνή, σωτηρίας
δεόμενος, Επίσκεψαι τήν ασθενούσάν μου ψυχήν, καί πρέσβευε τώ Υιώ σου καί Θεώ ημών,
δοθήναί μοι τήν άφεσιν, ών έπραξα δεινών, μόνη ευλογημένη.

Καί ψάλλει ο α' Χορός, τό

Παναγία Θεοτόκε, τόν χρόνον τής ζωής μου, μή εγκαταλίπης με, ανθρωπίνη προστασία, μή
καταπιστεύσης με, αλλ' αυτή αντιλαβού, καί ελέησόν με.

Καί ο β' Χορός

Τήν πάσαν ελπίδα μου, εις σέ ανατίθημι, Μητέρα του Θεού, φύλαξον με υπό τήν σκέπην σου.

Είτα τό, Κύριε, ελέησον (μ')

Ο εν παντί καιρώ και πάση ώρα εν ουρανῶ και επί γης προσκυνούμενος και δοξαζόμενος Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυέσπλαγχνος, ο τους δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν διά της επαγγελίας των μελλόντων αγαθών, αυτός, Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τη ώρα ταύτη τας εντεύξεις και ίθυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς σου, τας ψυχάς ημών αγίασον, τα σώματα άγνισον, τους λογισμούς διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρων και ρύσαι ημάς από πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης, Τείχισον ημάς αγίοις σου Αγγέλοις, ίνα τη παρεμβολή αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι κατακτήσωμεν εις την ενότητα της πίστεως και εις την επίγνωσιν της αππροσίτου σου δόξης, ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων, Αμήν.

Κύριε ελέησον γ'

Δόξα... Και νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφεείμ, τήν αδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

Ιερεύς Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς, καί ευλογήσαι ημάς, επιφάναι τό πρόσωπον αυτού εφ' ημάς, καί ελεήσαι ημάς.

Καί ποιούμεν τās τρείς μεγάλας μετανοίας, Είθ' ούτω, λέγομεν καθ' εαυτούς καί ένα στίχον τής Ευχής τού Οσίου Εφραίμ.

Κύριε, καί Δέσποτα τής ζωής μου, πνεύμα αργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καί αργολογίας μή μοι δώσ.

Πνεύμα δέ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονής καί αγάπης, χάρισαί μοι τώ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεύ, δώρησαί μοι τού οράν τά εμά ππαίσματα, καί μή κατακρίνειν τόν αδελφόν μου, ότι ευλογητός εί, εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Μετά δέ ταύτας, ετέρας μικράς ιβ' λέγοντες καθ' εκάστην, τό ο Θεός, ιλάσθητί μοι τώ αμαρτωλώ, καί ελέησόν με, καί πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καί τόν τελευταίον στίχον τής ανωτέρω Ευχής.

Ναί, Κύριε Βασιλεύ, δώρησαί μοι τού οράν τά εμά ππαίσματα, καί μή κατακρίνειν τόν αδελφόν μου, ότι ευλογητός εί, εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Μεθ' ήν, Τρισάγιον, Παναγία Τριάς... Πάτερ ημών... Ότι σου εστιν...

ο α' ψάλτης

Κύριε, ελέησον (ιβ') **Είτα τās επομένας Ευχάς.**

**ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
(Παύλου μοναχού, Μονής τής Ευεργέτιδος)**

Άσπιλε, αμόλυντε, άφθορε, άχραντε, αγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, η Θεόν Λόγον τοις ανθρώποις τη παραδόξω σου κυήσει ενώσασα και την απωσθεισαν φύσιν του γένους ημών τοις ουρανόις συνάψασα, η των απηλπισμένων μόνη έλπις και των πολεμουμένων βοήθεια, η ετοιμή αντίληψις των εις σε προστρεχόντων, και πάντων των Χριστιανών το καταφύγιον, μη βδελύξη με τον αμαρτωλόν, τον εναγή, τόν αισχροίς λογισμοίς και λόγοις και πράξεσιν όλον εμαυτόν αχρειώσαντα, και των ηδονών του βίου, ραθυμία γνώμης, δούλον γενόμενον, αλλ' ως του φιλανθρώπου Θεού Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι επ' εμοί τω αμαρτωλώ και ασώτῳ, και δέξαι μοι την εκ ρυπαρών χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, και τον σον Υιόν, και ημών Δεσπότην και Κύριον, τη μητρική σου παρρησία χρωμένη δυσώπησον, ίνα άνοιξη καμοί τα φιλάνθρωπα σπλαγγνα της αυτού αγαθότητος και, παριδών μου τα αναριθμητα ππαίσματα, επιστρέψη με προς μετάνοιαν και των αυτού εντολών εργάτην δόκιμον αναδείξη με, Και πάρεσό

μοι αεί ως ελεήμων και συμπαθής και φιλάγαθος, εν μεν τω παρόντι βίω θερμή προστάτις και βοηθός, τας των εναντίων εφόδους αποτειχίζουσα και προς σωτηρίαν καθοδηγούσα με, και εν τω καιρώ της εξόδου μου την αθλίαν μου ψυχήν περιέπτουσα και τας σκοτεινάς όψεις των πονηρών δαιμόνων πόρρω αυτής απελαύνουσα, εν δε τη φοβερά ήμερα της κρίσεως, της αιώνιου με ρυομένη κολάσεως, και της απορρήτου δόξης του σου Υιού και Θεού ημών κληρονόμον με αποδεικνύουσα, 'Ης και τύχοιμι, Δέσποινα μου, υπεραγία Θεοτόκε, δια της σης μεσιτείας και αντιλήψεως, χάριτι και φιλανθρωπία του μονογενούς Υιού, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, ω πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, συν τω ανάρχω αυτού Πατρι και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ αυτού Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων , Αμήν.

ο β' ψάλτης
ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ
(Αντιόχου Μοναχού τού Πανδέκτου)

Και δος ημίν, Δέσποτα, προς ύπνον απιούσιν , ανάπαυσιν σώματος και ψυχής, και διαφύλαξον ημάς από του ζοφερού ύπνου της αμαρτίας και από πάσης σκοτεινής και νυκτερινής ηδυπαθείας, Παύσον τας ορμάς των παθών , σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του πονηρού τα καθ' ημών δολίως κινούμενα, Τας της σαρκός ημών επαναστάσεις κατάστειλον και παν γεώδες και υλικόν ημών φρόνημα κοίμισαν, Και δώρησαι ημίν, οΘεός, γρήγορον νουν, σώφρονα λογισμόν, καρδιαν νήφουσαν , ύπνον ελαφρόν και πάσης σατανικής φαντασίας απηλλαγμένον, Διανάστησον δε ημάς εν τω καιρώ της προσευχής εστηριγμένους εν ταις εντολαίς σου και την μνήμην των σων κριμάτων εν εαυτοίς απaráθραυστον έχοντας, Πανύχιον ημίν την σην δοξολογίαν χάρισαι εις το υμνείν και ευλογείν και δοξάζειν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομα σου, του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων, Αμήν.

Υπερένδοξε, αιειπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών , και αίτησαι ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υίος, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

Κατά την πρώτην εβδομάδα των Νηστειών [από τής Δευτέρας (Καθαράς)] ευθύς ο Ιερεύς αναγινώσκει, από τής Ωραίας Πύλης, τό τής ημέρας Ευαγγέλιον [τής Παννυχίδος].

ο Ιερεύς
Καί υπέρ τού καταξιωθήναι ημάς τής ακροάσεως... **κ.λ.π.**
ο Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
ο Ιερεύς Ειρήνη πάσι.
ο Χορός Καί τώ πνεύματί σου.
ο Ιερεύς Τας κεφαλάς ημών τώ Κυρίω κλίνωμεν.
ο Χορός Σοί, Κύριε.

Καί ημών κεκλιμένων, λέγει ευθύς, ο Ιερεύς

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε, Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, πρεσβεΐαις τής παναχράντου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου καί αιειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τού τιμίου καί ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων Ασωμάτων, ικεσίαις τού τιμίου καί ενδόξου Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων καί πανευφήμων Αποστόλων, των αγίων, ενδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων καί θεοφόρων Πατέρων ημών, των αγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ καί Αννης, καί πάντων σου των Αγίων,

- Ευπρόσδεκτον ποιήσον τήν δέησιν ημών,
- Δώρησαι ημίν τήν άφεςιν των παραπτωμάτων ημών,
- Σκέπασον ημάς εν τή σκέπη των πτερύγων σου
- Αποδιώξον αφ' ημών πάντα εχθρόν καί πολέμιον,
- Ειρήνευσον ημών τήν ζωήν,

- Κύριε, ελέησον ημάς καί τόν κόσμον σου, καί σώσον τάς ψυχάς ημών, ὡς αγαθός καί φιλόανθρωπος.
ο Αναγνώστης Αμὴν.

Εἶθ οὕτω ποιήσας ο Προεστῶς μετάνοιαν ἐπὶ γῆς λέγει τοῖς ἀδελφοῖς.

Ευλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ αμαρτωλῷ.

Καί οἱ Ἀδελφοί

Ο Θεός συγχωρήσαι σοι, Πάτερ ἅγιε.

ο Αναγνώστης

Δόξα... Καί νύν... Κύριε, ελέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε ευλόγησον.

Καί ἄρχονται οἱ Ἀδελφοί ἀνά δύο, εἰς ἐξ ἑκατέρου Χοροῦ κατὰ τάξιν, ποιεῖν τό αὐτό, καί αἰτεῖσθαι, καί λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες.

- Ευζώμεθα ὑπέρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.
- Ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
- Ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ημών (δεῖνος) καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ημών ἀδελφότητος.
- Ὑπέρ τοῦ εὐσεβοῦς ημών ἔθνους.
- Ὑπέρ εὐοδώσεως καί ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.
- Ὑπέρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καί ἀδελφῶν ημών.
- Ὑπέρ τῶν διακονούντων καί διακονησάντων ἡμῖν.
- Ὑπέρ τῶν μισούντων καί ἀγαπώντων ἡμᾶς.
- Ὑπέρ τῶν ἐντεταμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπέρ αὐτῶν.
- Ὑπέρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.
- Ὑπέρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.
- Ὑπέρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.
- Ευζώμεθα καί ὑπέρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.
- Καί ὑπέρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καί ἀδελφῶν ημών, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καί ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.
- Εἰπώμεν καί ὑπέρ ἑαυτῶν, τό Κύριε, ελέησον, (γ').

Καί λαμβάνουσι πάντες συγχώρησιν παρά τοῦ Προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως, ἀσπασζόμενοι τήν δεξιάν αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον δέ γίνεται ὁ ἀσπασμός, ψάλλεται ὑπό τοῦ β' Χοροῦ:

Τῆ μὲν Δευτέρα, Τετάρτῃ καί Παρασκευῇ εσπέρας.

Ἦχος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῆ κραταιᾷ σου χειρὶ, ἄλλην γάρ οὐκ ἔχομεν αμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καί θλίψεσιν, αἰεὶ μεσιτεῖαν, οἱ κατὰ Θεοῦ τοῦ καμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων, πολλῶν, Μήτηρ τοῦ Ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν, Ρύσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Τῆ δὲ Τρίτῃ εσπέρας καί τῆ Πέμπτῃ ψάλλεται, τό

Ἦχος α'

Σφαγὴν σου τὴν ἀδίκον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὄδυρομένη ἐβόα σοι Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πάσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καί δούλην σου δέομαι.

Ο ἱερεὺς ποιῶν τό σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, ἐπιλέγει.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ημών, ελέησον ημάς.

ο Αναγνώστης, Αμήν.

Ούτος ο τύπος καί η τάξις τού Μ. Αποδείπνου οφείλει γίνεσθαι κατά πάσαν τήν αγίαν καί μεγάλην Τεσσαρακοστήν μέχρι τής Μεγάλης Τρίτης εσπέρας, εξαιρουμένων τών Ευαγγελίων, άτινα μόνον διά τήν α' εβδομάδα εισίν ωρισμένα, τή δέ Μ. Δευτέρα καί τή Μ. Τρίτη εσπέρας, αντί τού Κανόνος τής Θεοτόκου, ψάλλονται τά Τριώδια τού Αποδείπνου, καί εις τό τέλος τό, «Σφαγήν σου τήν άδικον Χριστέ... ».

Οι εν τοίς ιεροίς Μοναστηρίοις καί Ησυχαστηρίοις λαβόντες συγχώρησιν από τού Προεστώτος, απέρχονται εν τοίς κελλίοις αυτών ένθα λέγουσι καί τήν Ευχήν ταύτην.

Τοίς μισούσι καί αδικούσιν ημάς συγχώρησον, Κύριε, τοίς αγαθοποιούσιν αγαθοποίησον, τοίς αδελφοίς καί οικείοις ημών, χάρισαι τά πρόσ σωτηρίαν αιτήματα, καί ζωήν τήν αιώνιον, τούς εν ασθενεία επίσκεψαι, καί ίασιν δώρησαι, τούς εν θαλάσση κυβέρνησον, τοίς εν όδοιπορίαις συνόδευσον, τώ Βασιλεί συμμάχησον, τοίς διακονούσι, καί ελεούσιν ημάς, αμαρτιών άφεσιν δώρησαι, τοίς εντειλαμένοις ημίν τοίς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών, συγχώρησον καί ελέησον κατά τό μέγα σου έλεος, Μνήσθητι, Κύριε, πάντων τών προκεκοιμημένων πατέρων καί αδελφών ημών καί ανάπαυσον αυτούς, ένθα επισκοπεί τό φώς τού προσώπου σου, Μνήσθητι, Κύριε, τών αδελφών ημών τών αιχμαλώτων, καί λύτρωσαι αυτούς από πάσης περιστάσεως, Μνήσθητι, Κύριε, τών καρποφορούντων καί καλλιεργούντων εν ταίς αγίαις σου Εκκλησίαις, καί δός αυτοίς τά πρόσ σωτηρίαν αιτήματα, καί ζωήν τήν αιώνιον, Μνήσθητι, Κύριε, καί ημών τών ταπεινών καί αμαρτωλών καί αναξίων δούλων σου καί φώτισον ημών τόν νούν τώ φωτί τής γνώσεώς σου καί οδήγησον ημάς εν τή τρίβω τών εντολών σου, πρεσβείαις τής παναχράντου σου Μητρός, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου, καί αιιπαρθένου Μαρίας, καί πάντων σου τών Αγίων, ότι ευλογητός εί, εις πάντας τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

[top](#)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ Η ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν.

Ιερεύς Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Αναγνώστης Αμήν. Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ γ')

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών,
- Δέσποτα, συγχώρησον τάς ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τάς ασθενείας ημών,
- ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερον, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημείς άφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Αμήν.

Κύριε ελέησον **ιβ'**

Δόξα... Και νυν...

- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.

- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ, Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός 50

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου και κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου και από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω και η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον και τό πονηρόν ενώπιόν σου επποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου και νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην και εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα και τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσώπω και καθαρισθήσομαι πλυνείς με και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν και ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου και πάσας τās ανομίας μου εξάλειψον
- καρδιαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός και πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου και τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου και πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τās οδούς σου και ασεβεις επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις και τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδιαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων και οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν και ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Είτα λέγομεν τόν Άμωμον

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΗ' (118)

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

- Μακάριοι οι άμωμοι εν οδώ, οι πορευόμενοι εν νόμω Κυρίου.
- Μακάριοι οι εξερευνώντες τά μαρτύρια αυτού, εν όλη καρδιά εκζητήσουσιν αυτόν.
- Ου γάρ οι εργαζόμενοι τήν ανομίαν, εν ταίς οδοίς αυτού εμπορεύθησαν.
- Σύ εντειλω τās εντολάς σου, τού φυλάξασθαι σφόδρα.
- Όφελον κατευθυνθείσαν αι οδοί μου, τού φυλάξασθαι τά δικαιώματά σου.
- Τότε ου μη αισχυνθώ, εν τώ με επιβλέπειν επί πάσας τās εντολάς σου.
- Εξομολογήσομαί σοι εν ευθύτητι καρδιάς, εν τώ μεμαθηκέναι με τά κρίματα τής δικαιοσύνης σου.
- Τά δικαιώματά σου φυλάξω. μη με εγκαταλίπης έως σφόδρα,
- Εν τίνι κατορθώσει νεώτερος τήν οδόν αυτού; εν τώ φυλάσσεσθαι τούς λόγους σου,
- Εν όλη καρδιά μου εξεζήτησά σε. μη απώση με από τών εντολών σου.
- Εν τή καρδιά έκρυσπα τά λόγια σου, όπως άν μη αμάρτω σοι.
- Ευλογητός εί, Κύριε, διδάξόν με τά δικαιώματά σου.
- Εν τοίς χείλεσί μου εξήγγειλα πάντα τά κρίματα τού στόματός μου.
- Εν τή οδώ τών μαρτυρίων σου ετέρφθην, ως επί παντί πλούτω.
- Εν ταίς εντολαίς σου αδολεσχήσω, και κατανοήσω τās οδούς σου.
- Εν τοίς δικαιώμασί σου μελετήσω, ουκ επιλήσομαι τών λόγων σου.
- Ανταπόδος τώ δούλω σου. ζήσόν με και φυλάξω τούς λόγους σου.

- Αποκάλυψον τούς οφθαλμούς μου, καί κατανοήσω τά θαυμάσια εκ τού νόμου σου.
- Πάροικος εγώ ειμι εν τή γή, μή αποκρύψης απ' εμού τās εντολάς σου.
- Επεπόθησεν η ψυχή μου, τού επιθυμήσαι τά κρίματά σου εν παντί καιρώ.
- Επετίμησας υπερηφάνοις, επικατάρατοι οι εκκλίνοντες από τών εντολών σου,
- Περίελε απ' εμού όνειδος καί εξουδένωσιν, ότι τά μαρτύριά σου εξεζήτησα.
- Καί γάρ εκάθησαν άρχοντες, καί κατ' εμού κατελάουν, ο δέ δούλός σου ηδολέσχει έν τοίς δικαιώμασί σου.
- Καί γάρ τά μαρτύριά σου μελέτη μού εστι, καί αι συμβουλίαι μου τά δικαιώματά σου.
- Εκολλήθη τώ εδάφει η ψυχή μου, ζήσόν με κατά τόν λόγον σου.
- Τās οδούς μου εξήγγειλα, καί επήκουσάς μου. δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.
- Όδόν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καί αδολεσχήσω έν τοίς θαυμασίοις σου.
- **Ε**νύσταξεν η ψυχή μου από ακηδίας, βεβαίωσόν με έν τοίς λόγοις σου,
- Οδόν αδικίας απόστησον απ' εμού, καί τώ νόμω σου ελέησόν με.
- Οδόν αληθείας ηρετισάμην, καί τά κρίματά σου ουκ επελαθόμην.
- Εκολλήθην τοίς μαρτυρίοις σου, Κύριε, μή με καταισχύνης.
- Οδόν εντολών σου έδραμον, όταν επλάτυνας τήν καρδίαν μου.
- Νομοθέτησόν με, Κύριε, τήν οδόν τών δικαιωμάτων σου, καί εκζητήσω αυτήν διά παντός.
- Συνέτισόν με, καί εξερευνήσω τόν νόμον σου, καί φυλάξω αυτόν έν όλη καρδιά μου.
- Οδήγησόν με έν τή τρίβω τών εντολών σου, ότι αυτήν ηθέλησα,
- **Κ**λίνον τήν καρδίαν μου εις τά μαρτύριά σου, καί μή εις πλεονεξίαν.
- Απόστρεψον τούς οφθαλμούς μου, τού μή ιδείν ματαιότητα. έν τή οδώ σου ζήσόν με.
- Στήσον τώ δούλω σου τό λόγιόν σου εις τόν φόβον σου.
- Περίελε τον ονειδισμόν μου, όν υπώπτεισα. ότι τά κρίματά σου χρηστά,
- Ιδού επεθύμησα τās εντολάς σου. εν τή δικαιοσύνη σου ζήσόν με.
- Καί έλθοι επ' εμέ τό έλεός σου, Κύριε, τό σωτήριόν σου, κατά τόν λόγον σου.
- Καί αποκριθήσομαι τοίς ονειδίζουσί με λόγον, ότι ήλπισα επί τοίς λόγοις σου.
- Καί μή περιέλης εκ τού στόματός μου λόγον αληθείας έως σφόδρα, ότι επί τοίς κρίμασί σου επήλπισα.
- Καί φυλάξω τόν νόμον σου διαπαντός εις τόν αιώνα, καί εις τόν αιώνα τού αιώνος.
- Καί εμπορευόμην εν πλατυσμή, ότι τās εντολάς σου εξεζήτησα.
- Καί ελάλουν εν τοίς μαρτυρίοις σου εναντίον βασιλέων, καί ουκ ησχυρόμην,
- Καί εμελέτων εν ταίς εντολαίς σου, άς ηγάπησα σφόδρα.
- Καί ήρα τās χείράς μου προς τās εντολάς σου, άς ηγάπησα, καί ηδολέσχουν εν τοίς δικαιώμασί σου.
- Μνήσθητι τών λόγων σου τώ δούλω σου, ών επήλπισάς με.
- Αύτη με παρεκάλεσεν εν τή ταπεινώσει μου, ότι τό λόγιόν σου έζησέ με,
- Υπερήφανοι παρηνόμουν έως σφόδρα, από τού νόμου σου ουκ εξέκλινα.
- Εμνήσθην τών κριμάτων σου απ' αιώνος, Κύριε, καί παρεκλήθην.
- **Α**θυμία κατέσχε με από αμαρτωλών τών εγκαταλιμπανόντων τόν νόμον σου.
- Ψαλτά ήσάν μοι τά δικαιώματά σου, εν τόπω παροικίας μου.
- Εμνήσθην εν νυκτί τού ονόματός σου, Κύριε, καί εφύλαξα τόν νόμον σου.
- Αύτη εγενήθη μοι, ότι τά δικαιώματά σου εξεζήτησα.
- Μερίς μου εί, Κύριε. είπα τού φυλάξασθαι τόν νόμον σου.
- Εδεήθην τού προσώπου σου εν όλη καρδιά μου, ελέησόν με κατά τό λόγιόν σου.
- Διελογισάμην τās οδούς σου, καί επέστρεψον τούς πόδας μου εις τά μαρτύριά σου,
- Ητοιμάσθην, καί ουκ εταράχθην, τού φυλάξασθαι τās εντολάς σου,
- Σχοινία αμαρτωλών περιεπλάκησάν μοι, καί τά τού νόμου σου ουκ επελαθόμην.
- Μεσονύκτιον εξεγειρόμην τού εξομολογείσθαι σοι επί τά κρίματα τής δικαιοσύνης σου.
- **Μ**έτοχος εγώ ειμι πάντων τών φοβουμένων σε, καί τών φυλασσόντων τās εντολάς σου.
- Τού ελέους σου, Κύριε, πλήρης η γή, τά δικαιώματά σου δίδαξόν με.
- Χρηστότητα εποίησας μετά τού δούλου σου, Κύριε, κατά τόν λόγον σου.
- Χρηστότητα καί παιδείαν καί γνώσιν δίδαξόν με, ότι ταίς εντολαίς σου επίστευσα.

- Πρό τού με ταπεινωθήναι, εγώ επλημμέλησα, διά τούτο τό λόγιόν σου εφύλαξα.
- Χρηστός εί σύ, Κύριε, καί εν τή χρηστότητί σου δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.
- Επληθύνθη επ' εμέ αδικία υπερηφάνων, εγώ δέ εν όλη καρδία μου εξερευνήσω τάς εντολάς σου.
- Ετυρώθη ως γάλα η καρδία αυτών, εγώ δέ τόν νόμον σου εμελέτησα.
- Αγαθόν μοι, ότι εταπεινώσάς με, όπως άν μάθω τά δικαιώματά σου.
- Αγαθός μοι ο νόμος τού στόματός σου, υπέρ χιλιάδας χρυσίου καί αργυρίου,

Δόξα... Καί νύν... Αλληλουΐα, Αλληλουΐα, Αλληλουΐα, δόξα σοι ο Θεός, **Μετανοίας (γ')**, Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον. Δόξα... Καί νύν...

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

- Αι χείρες σου εποίησάν με, καί έπλασάν με. συνέτισόν με, καί μαθήσομαι τάς εντολάς σου.
- Οι φοβούμενοί σε όψονταί με, καί ευφρανθήσομαι, ότι εις τούς λόγους σου επήλπισα.
- Έγνων, Κύριε, ότι δικαιοσύνη τά κρίματά σου, καί αληθεία εταπεινώσάς με.
- Γενηθήτω δή τό ελεός σου τού παρακαλέσαι με, κατά τό λόγιόν σου τώ δούλω σου.
- Ελθέτωσάν μοι οι οικτιρμοί σου, καί ζήσομαι, ότι ο νόμος σου μελέτη μου εστιν,
- Αισχυνθήτωσαν υπερήφανοι, ότι αδικως ηνόμησαν εις εμέ. εγώ δέ αδολεσχήσω εν ταίς εντολαίς σου.
- Επιστρεψάτωσάν με οι φοβούμενοί σε, καί οι γινώσκοντες τά μαρτύριά σου.
- Γενηθήτω η καρδία μου άμωμος εν τοίς δικαιώμασί σου, όπως άν μή αισχυνθώ.
- Εκλείπει εις τό σωτήριόν σου η ψυχή μου, εις τούς λόγους σου επήλπισα.
- Εξέλιπον οι οφθαλμοί μου εις τό λόγιόν σου, λέγοντες, πότε παρακαλέσεις με;
- **Ό**τι εγενήθην ως ασκός εν πάχνη, τά δικαιώματά σου ουκ επελαθόμην.
- Πόσαι εισίν αι ημέραι τού δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι εκ τών καταδικόντων με κρίσιν;
- Διηγήσαντό μοι παράνομοι αδολεσχίας, αλλ' ουχ ως ο νόμος σου, Κύριε.
- Πάσαι αι εντολαί σου αλήθεια, αδικως κατεδίωξαν με, βοήθησόν μοι.
- Παρά βραχυ συνετέλεσάν με εν τή γή, εγώ δέ ουκ εγκατέλιπον τάς εντολάς σου.
- Κατά τό έλεός σου ζήσόν με, καί φυλάξω τά μαρτύρια τού στόματός σου.
- Εις τόν αιώνα, Κύριε, ο λόγος σου διαμένει εν τώ ουρανώ.
- Εις γενεάν καί γενεάν η αλήθειά σου, εθεμελίωσας τήν γήν, καί διαμένει.
- Τή διατάξει σου διαμένει ημέρα, ότι τά σύμπαντα δούλα σά.
- Ει μή ότι ο νόμος σου μελέτη μου εστι, τότε άν απωλόμην εν τή ταπεινώσει μου.
- Εις τόν αιώνα ου μή επιλάθωμαι τών δικαιωμάτων σου, ότι εν αυτοίς έζησάς με.

Τώ Σαββάτω τής Β', Γ' καί Δ' εβδομάδος τών Νηστειών, ο τελευταίος Στίχος ψάλλεται τρίς εις Ήχον πλ. α'.

ΜΕΣΗ

- Σός ειμι εγώ, σώσόν με, ότι τά δικαιώματά σου εξεζήτησα.
- Εμέ υπέμειναν αμαρτωλοί τού απολέσαι με, τά μαρτύριά σου συνήκα.
- Πάσης συντελείας είδον πέρας. πλατεία η εντολή σφόδρα.
- Ως ηγάπησα τόν νόμον σου, Κύριε! όλην τήν ημέραν μελέτη μου εστιν.
- Υπέρ τούς εχθρούς μου εσόφισας με τήν εντολήν σου, ότι εις τόν αιώνα εμή εστιν.
- Υπέρ πάντας τους διδάσκοντάς με συνήκα, ότι τά μαρτύριά σου μελέτη μου εστιν.
- Υπέρ πρεσβυτέρους συνήκα, ότι τάς εντολάς σου εξεζήτησα.
- Εκ πάσης οδού πονηράς εκώλυσα τούς πόδας μου, όπως άν φυλάξω τούς λόγους σου.
- **Α**πό τών κριμάτων σου ουκ εξέκλινα, ότι σύ ενομοθέτησάς με.
- Ως γλυκέα τώ λάρυγγί μου τά λόγια σου! υπέρ μέλι τώ στόματί μου,
- Από τών εντολών σου συνήκα, διά τούτο εμίσησα πάσαν όδόν αδικίας,
- Λύχνος τοίς ποσί μου ο νόμος σου, καί φώς ταίς τρίβοις μου,
- Ωμοσα καί έστησα τού φυλάξασθαι τά κρίματα τής δικαιοσύνης σου,

- Εταπεινώθην έως σφόδρα, Κύριε, ζήσόν με κατά τόν λόγον σου,
- Τά εκούσια τού στόματός μου ευδόκησον δή, Κύριε, καί τά κρίματά σου δίδαξόν με.
- Η ψυχή μου εν ταίς χερσί σου διαπαντός, καί τού νόμου σου ουκ επελαθόμην,
- Εθεντο αμαρτωλοί παγίδα μοι, καί εκ τών εντολών σου ουκ επλανήθην,
- Εκληρονόμησα τά μαρτύριά σου εις τόν αιώνα, ότι αγαλλίαμα τής καρδιάς μου εισιν.
- Έκλινα τήν καρδίαν μου τού ποιήσαι τά δικαιώματά σου εις τόν αιώνα δι' αντάμειψιν.
- Παρανόμους εμίσησα, τόν δέ νόμον σου ηγάπησα.
- Βοηθός μου καί αντιλήπτωρ μου εί σύ, εις τούς λόγους σου επήλπισα.
- Εκκλίνατε απ' εμού πονηρευόμενοι, καί εξερευνήσω τάς εντολάς τού Θεού μου.
- Αντιλαβού μου κατά τό λόγιόν σου, καί ζήσόν με, καί μή καταισχύνης με από τής προσδοκίας μου. Βοήθησόν μοι, καί σωθήσομαι, καί μελετήσω εν τοίς δικαιώμασί σου διαπαντός, Εξουδένωσας πάντας τούς αποστατούντας από τών δικαιωμάτων σου, ότι άδικον τό ενθύμημα αυτών.
- Παραβαίνοντας ελογισάμην πάντας τούς αμαρτωλούς τής γής, διά τούτο ηγάπησα τά μαρτύριά σου.
- Καθήλωσον εκ τού φόβου σου τάς σάρκας μου, από γάρ τών κριμάτων σου εφοβήθην.
- Εποίησα κρίμα καί δικαιοσύνην, μή παραδώς με τοίς αδικούσί με,
- Έκδεξαι τόν δούλόν σου εις αγαθόν, μή συκοφαντησάτωσάν με υπερήφανοι.
- Οι οφθαλμοί μου εξέλιπον εις τό σωτήριόν σου, καί εις τό λόγιον τής δικαιοσύνης σου.
- Ποίησον μετά τού δούλου σου κατά τό έλεός σου, καί τά δικαιώματά σου δίδαξόν με,
- Δούλός σου είμι εγώ, συνέτισόν με, καί γνώσομαι τά μαρτύριά σου.
- Καιρός τού ποιήσαι τώ Κυρίω, διεσκέδασαν τόν νόμον σου.
- Διά τούτο ηγάπησα τάς εντολάς σου υπέρ χρυσίον καί τοπάζιον.
- Διά τούτο πρός πάσας τάς εντολάς σου κατωρθούμην, πάσαν οδόν άδικον εμίσησα.
- Θαυμαστά τά μαρτύριά σου, διά τούτο εξηρεύνησεν αυτά η ψυχή μου,
- Η δήλωσις τών λόγων σου φωτιεί, καί συνετιεί νηπίους.
- Τό στόμα μου ήνοιξα, καί είλκυσα πνεύμα, ότι τάς εντολάς σου επεπόθουν.

Δόξα..., Καί νύν... Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, δόξα Σοι ο Θεός. **Μετανοίας (γ')**.
Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον. Δόξα... Καί νύν...

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

- Επίβλεψον επ' εμέ, καί ελέησόν με κατά τό κρίμα τών αγαπώντων τό όνομά σου,
- Τά διαβηματά μου κατεύθυνον κατά τό λόγιον σου, καί μή κατακυριευσάτω μου πάσα ανομία,
- Λύτρωσαί με από συκοφαντίας ανθρωπων, καί φυλάξω τάς εντολάς σου,
- Τό πρόσωπόν σου επίφανον επί τόν δούλόν σου, καί δίδαξόν με τά δικαιώματά σου,
- Διεξόδους υδάτων κατέδυσαν οι οφθαλμοί μου, επεί ουκ εφύλαξα τόν νόμον σου.
- Δίκαιος εί, Κύριε, καί ευθείαι αι κρίσεις σου.
- Ενετείλω δικαιοσύνην, τά μαρτύριά σου, καί αλήθειαν σφόδρα,
- Εξέτηξέ με ο ζήλός σου, ότι επελάθοντο τών λόγων σου οι εχθροί μου.
- Πεπτρωμένον τό λόγιόν σου σφόδρα, καί ο δούλός σου ηγάπησεν αυτό.
- Νεώτερος εγώ είμι, καί εξουδενωμένος, τά δικαιώματά σου ουκ επελαθόμην.
- Η δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εις τόν αιώνα, καί ο νόμος σου αλήθεια,
- Θλίψεις καί ανάγκαι εύροσάν με, αί εντολαί σου μελέτη μου.
- Δικαιοσύνη τά μαρτύριά σου εις τόν αιώνα, συνέτισόν με, καί ζήσομαι.
- Εκέκραξα εν όλη καρδιά μου. επάκουσόν μου, Κύριε, τά δικαιώματά σου εκζητήσω.
- Εκέκραξά σοι, σώσόν με, καί φυλάξω τά μαρτύριά σου.
- Προέφθασα εν αωρία, καί εκέκραξα, εις τούς λόγους σου επήλπισα.
- Προέφθασαν οι οφθαλμοί μου πρός όρθρον, τού μελετάν τά λόγια σου.
- Τής φωνής μου άκουσον, Κύριε, κατά τό έλεός σου, κατά τό κρίμά σου ζήσόν με.
- Προσήγγισαν οι καταδιώκοντές με ανομία, από δέ τού νόμου σου εμακρύνθησαν.

- Εγγύς εί σύ, Κύριε, καί πάσαι αι οδοί σου αλήθεια.
- Καταρχάς έγνων εκ τών μαρτυριών σου, ότι εις τόν αιώνα εθεμελίωσας αυτά,
- Ίδε τήν ταπεινωσίμ μου καί εξελού με, ότι τού νόμου σου ουκ επελαθόμην.
- Κρίνον τήν κρίσιν μου καί λύτρωσαί με, διά τόν λόγον σου ζήσόν με.
- Μακράν από αμαρτωλών σωτηρία, ότι τά δικαιώματά σου ουκ εξεζήτησαν.
- Οι οικτιρμοί σου πολλοί, Κύριε. κατά τό κρίμά σου ζήσόν με.
- Πολλοί οι εκδιώκοντές με καί θλίβοντές με, εκ τών μαρτυριών σου ουκ εξέκλινα.
- Είδον ασυνετούντας καί εξετηκόμην, ότι τάλόγιάσου ουκ εφυλάξαντο.
- Ίδε, ότι τάς εντολάς σου ηγάπησα, Κύριε, εν τώ ελέει σου ζήσόν με.
- Αρχή τών λόγων σου αλήθεια. καί εις τόν αιώνα πάντα τά κρίματα τής δικαιοσύνης σου.
- Αρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν, καί από τών λόγων σου εδειλίασεν η καρδιά μου.
- Αγαλλιάσομαι εγώ επί τά λόγιά σου, ως ο ευρίσκων σκύλα πολλά.
- Αδικίαν εμίσησα καί εβδελυξάμην. τόν δέ νόμον σου ηγάπησα.
- Επτάκις τής ημέρας ήνεσά σε, επί τά κρίματα τής δικαιοσύνης σου.
- Ειρήνη πολλή τοίς αγαπώσι τόν νόμον σου, καί ουκ έστιν αυτοίς σκάνδαλον.
- Προσεδόκων τό σωτήριόν σου, Κύριε, καί τάς εντολάς σου ηγάπησα.
- Εφύλαξεν η ψυχή μου τά μαρτύριά σου, καί ηγάπησεν αυτά σφόδρα.
- Εφύλαξα τάς εντολάς σου καί τά μαρτύριά σου, ότι πάσαι αί οδοί μου ενώπιόν σου, Κύριε.
- Εγγισάτω η δέησίς μου ενώπιόν σου, Κύριε, κατά τό λόγιόν σου συνέτισόν με.
- Εισέλθω τό αξίωμά μου ενώπιόν σου, Κύριε, κατά τό λόγιόν σου ρύσαι με.
- Εξερεύζονται τά χείλη μου ύμνον, όταν διδάξης με τά δικαιώματά σου.
- Φθέγγεται η γλώσσά μου τά λόγιά σου, ότι πάσαι αι έντολαι σου δικαιοσύνη.
- Γενέσθω η χείρ σου τού σώσαι με, ότι τάς εντολάς σου ηρετισάμην,
- Επεπόθησα τό σωτήριόν σου, Κύριε, καί ο νόμος σου μελέτη μου εστι,
- Ζήσεται η ψυχή μου, καί αιnéσει σε, καί τά κρίματά σου βοηθήσει μοι,
- Επλανήθην ως πρόβατον απολωλός, ζήτησον τόν δούλόν σου, ότι τάς εντολάς σου ουκ επελαθόμην.

Τώ Σαββάτω τής Β', Γ' καί Δ' εβδομάδος τών Νηστειών ο τελευταίος Στίχος ψάλλεται τρίς εις Ήχον πλ. α'.

Δόξα... Καί νύν... Καί ευθύς

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους Ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος. Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών. Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών. Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών. Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

Τρισάγιον, Μετανοίας (γ'), Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ελέησον (γ'), Δόξα... Καί νύν... Πάτερ ημών...

Ο Ιερεύς, Ότι σου εστιν...

Ήχος πλ. δ'

Ιδού ο Νυμφίος έρχεται εν τώ μέσω τής νυκτός, καί μακάριος ο δούλος, όν ευρήσει γρηγορούντα, ανάξιος δέ πάλιν, όν ευρήσει ραθυμούντα. Βλέπε ούν ψυχή μου, μή τώ ύπνω κατενεχθής, ίνα μή τώ θανάτω παραδοθής, καί τής βασιλείας έξω κλεισθής, αλλά ανάνηψον κράζουσα. Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

Δόξα... Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Τήν ημέραν εκείνην τήν φοβεράν, εννοούσα ψυχή μου γρηγόρησον, ανάπτουσα λαμπάδα σου, εν ελέω φαιδρύνουσα, ου γάρ οίδας πότε, πρός σέ επελεύσεται, η φωνή η λέγουσα, Ιδού ο Νυμφίος σου, Βλέπε ούν ψυχή μου, μή νυστάξης, καί μείνης, έξωθεν κρούουσα, ως αι πέντε Παρθένοι, αλλά αγρύπνως καρτέρησον, ίνα υπαντήσης Χριστώ τώ Θεώ, εν ελέω πίονι καί δώη σοι τόν νυμφώνα, τόν θείον τής δόξης αυτού.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Σέ τό απόρρητον τείχος, τό τής σωτηρίας οχύρωμα, Θεοτόκε Παρθένε, ικετεύομεν, τάς τών εναντίων βουλάς διασκέδασον, τού λαού σου τήν λύπην εις χαράν μετάβαλε, τήν πόλιν σου περιτείχισον, τώ Βασιλεί συμμάχησον, τόν κόσμον σου ανακάλεσον, τούς εύσεβείς κραταίωσον, υπέρ ειρήνης τού κόσμου πρέσβευε, ότι σύ εί, Θεοτόκε, η ελπίς ημών.

Αντί τών Τροπαρίων τούτων, μόνον κατά τάς Προεορτίους καί τάς Μεθεόρτους ημέρας, ως καί κατά τάς αποδόσεις τών Δεσποτικών καί Θεομητορικών εορτών, λέγομεν χύμα τό Προεόρτιον Απολυτίκιον, ή τό τής Εορτής τοιούτον.

Είτα τό, Κύριε, ελέησον (μ'), καί τήν Ευχήν ταύτην

Ο εν παντί καιρώ και πάση ώρα εν ουρανώ και επί γης προσκυνούμενος και δοξαζόμενος Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυέσπλαγχνος, ο τους δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν διά της επαγγελίας των μελλόντων αγαθών, αυτός. Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τη ώρα ταύτη τας εντεύξεις και ίθυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς σου. Τας ψυχάς ημών αγίασον, τα σώματα άγνισον, τους λογισμούς διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρον και ρύσαι ημάς από πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης. Τείχισον ημάς αγίοις σου Αγγέλοις, ίνα τη παρεμβολή αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι κατανήσωμεν εις την ενότητα της πίστεως και εις την επιγνώσιν της απροσίτου σου δόξης, ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησον γ'

Δόξα... Και νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

Ιερεύς Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς, καί ευλογήσαι ημάς, επιφάναι τό πρόσωπον αυτού εφ' ημάς, καί ελεήσαι ημάς.

Κύριε καί Δέσποτα τής ζωής μου, πνεύμα αργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καί αργολογίας, μή μοι δώς.

Πνεύμα δέ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονής, καί αγάπης χάρισάι μοι τώ σώ δούλω.

Ναί Κύριε Βασιλεύ, δώρησαί μοι τού οράν τά εμά ππαίσματα, καί μή κατακρίνειν τόν αδελφόν μου, ότι ευλογητός εί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Ναί Κύριε Βασιλεύ, δώρησαί μοι τού οράν τά εμά ππαίσματα, καί μή κατακρίνειν τόν αδελφόν μου, ότι ευλογητός εί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΔΑΡΙΟΥ

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές Ιησού Χριστέ, καί άγιον Πνεύμα, μία θεότης, μία Δύναμις, ελέησόν με τόν αμαρτωλόν, καί οίς επίστασαι κρίμασι σώσόν με τόν ανάξιον δούλόν σου, ότι ευλογητός εί εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

Ει δ' οὐκ ἐστὶν «Ἀλληλούϊα», (ἡτοὶ ἡμέρα νηστείας), καταλιμπάνεται τὸ «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου», καὶ αἱ Μετάνοιαι, καὶ λέγομεν μόνον τὸ «Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ», καὶ τὰς Ευχὰς ταύτας.

Ιστέον δέ, ὅτι ἡ Ευχή αὕτη λέγεται ἀπὸ τῆς 22ας τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων καὶ πάσης σαρκός, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινά εφορῶν, καρδίας τε καὶ νεφρούς ὁ ἐτάζων, καὶ τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων σαφῶς ἐπιστάμενος, τὸ ἀναρχὸν καὶ αἰδῖον φῶς, παρ' ὃ οὐκ ἐστὶ παραλλαγὴ, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα, Αὐτός, ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ἄς κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν τῆς νυκτός, τῷ πλήθει τῶν σῶν οἰκτιρμῶν θαρρούντες, ἐκ ρυπαρῶν πρὸς σέ χειλέων ποιούμεθα, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ διανοίᾳ, ἐκ γνώσεως ἢ ἀγνωσίας πλημμεληθέντα ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκός καὶ πνεύματος, ναοὺς ἡμᾶς ποιῶν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, Καὶ δώρησαι ἡμῖν ἐν ἀγρύπνῳ καρδίᾳ καὶ νηφούσῃ διανοίᾳ, πᾶσαν τοῦ παρόντος βίου τὴν νύκτα ἡμᾶς διελθεῖν, ἀπεκδεχομένους τὴν παρουσίαν τῆς λαμπρᾶς καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἡ μετὰ δόξης ἐπὶ γῆς Κριτῆς τῶν ἀπάντων ἐλεύσεται, ἐκάστῳ ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀναπειπωκότες καὶ ὑπνοῦντες, ἀλλ' ἐγρηγοροῦντες καὶ διεγυγερμένοι ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ εὐρεθώμεν καὶ ἔτοιμοι εἰς τὴν χαρὰν, καὶ εἰς τὸν θείον νυμφῶνα τῆς δόξης αὐτοῦ συνεισεέλθωμεν, ἐνθα ὁ τῶν εορταζόντων ἤχος ὁ ἀκατάπαυστος καὶ ἡ ἀνέκφραστος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σου προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον, Σὺ γάρ εἰ τὸ ἀληθινὸν φῶς, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον τὰ σύμπαντα, καὶ σέ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, Ἀμήν.

Εἶτα ὑψοί ὁ ἱερεὺς τὰς χεῖρας, λέγων ταύτην τὴν Ευχήν

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Σέ εὐλογοῦμεν ὕψιστε, Θεέ, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, τὸν ποιούντα αἰεὶ μεθ' ἡμῶν μεγάλα τε καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξὰ τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ ἐστὶν ἀριθμὸς, τὸν παρασχόντα ἡμῖν τὸν ὕπνον εἰς ἀνάπαυσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ ἀνεσιν τῶν κόπων τῆς πολυμόχθου σαρκός, Ευχαριστοῦμέν σοι, ὅτι οὐ συναπώλεσας ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλ' ἐφιλανθρωπέυσω συνήθως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κειμένους ἡμᾶς ἡγείρας, εἰς τὸ δοξολογήσαι τὸ κράτος, σου, Διὸ δυσωποῦμεν τὴν ἀνεϊκαστὸν σου ἀγαθότητα, νούν ἡμῶν φώτισον ἡμῶν τοὺς τῆς διανοίας οφθαλμούς, καὶ τὸν ἐκ τοῦ βαρέος ὕπνου τῆς ραθυμίας ἀνάστησον, Ἄνοιξον ἡμῶν, τὸ στόμα, καὶ πλήρωσον αὐτὸ τῆς σῆς αἰνέσεως, ὅπως ἂν δυναθώμεν ἀπερισπᾶστως ἄδειν τε καὶ ψάλλειν, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι τῷ ἐν πασι καὶ ὑπὸ πάντων δοξαζομένῳ Θεῷ, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νύν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, Ἀμήν.

Εἶτα, ὁ Ἀναγνώστης, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... (ἐκ γ'), Μετανοίας (γ'), καὶ τοὺς ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' (120)

- Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.
- Ἡ βοήθειά μου παρά Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
- Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε,
- Ἰδοῦ, οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.
- Κύριος φυλάξοι σε, Κύριος σκέπτοι σοὶ ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.
- Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ Σελήνη τὴν νύκτα,
- Κύριος φυλάξοι σε ἀπὸ παντός κακοῦ, φυλάξοι τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.
- Κύριος φυλάξοι τὴν εἰσοδὸν σου, καὶ τὴν ἐξοδὸν σου, ἀπὸ τοῦ νύν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' (133)

- Κύριον πάντες οι δούλοι Κυρίου, οι δού δή ευλογείτε τον εσώτες εν οίκω Κυρίου, εν αυλαίς οίκου Θεού ημών,
- Εν ταίς νυξιν επάρατε τας χείρας υμών εις τά άγια, και ευλογείτε τον Κύριον.
- Ευλογήσαι σε Κύριος εκ Σιών, ο ποιήσας τον Ουρανόν και την γήν.

Δόξα... Και νύν... Τρισάγιον, Μετανοίας (γ'), Δόξα... Και νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ελέησον (γ'), Δόξα... Και νύν... Πάτερ ημών...

Ο Ιερεύς, Ότι σου εστιν...

Ήχος πλ. δ'

Μνήσθητι, Κύριε, ως αγαθός των δούλων σου, και όσα εν βίω ήμαρτον, συγχώρησον, ουδείς γάρ αναμάρτητος, ειμή συ ο δυνάμενος, και τοίς μεταστάσι δούναι την ανάπαυσιν.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως, πάντα οικονομών, και τό συμφέρον πάσιν απονέμων, μόνη Δημιουργέ, ανάπαυσον Κύριε τας ψυχάς των δούλων σου, εν σοί γάρ την ελπίδα ανέθεντο, τώ ποιητή και πλάστη και Θεώ ημών.

Δόξα...

Μετά των Αγίων ανάπαυσον Χριστέ, τας ψυχάς των δούλων σου, ένθα ουκ έστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός, αλλά ζωή ατελεύτητος.

Και νύν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε πάσαι αί γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε, εν σοί γάρ ο αχώρητος Χριστός ο Θεός ημών, χωρηθήναι ηυδόκησε, Μακάριοι εσμέν και ημείς, προστασίαν σε έχοντες, ημέρας γάρ και νυκτός πρεσβεύεις υπέρ ημών, και τά σκήπτρα τής βασιλείας ταίς σαίς ικεσίαις κρατύνονται, διό ανυμνούντες βοώμέν σοι, Χαίρε κεχαριτωμένη, ο Κύριος μετά σου.

Αντί των Τροπαρίων τούτων, και μόνον κατά τας προεορτίους και τας μεθεόρτους ημέρας, ως και κατά τας Αποδόσεις των Δεσποτικών και Θεομητορικών Εορτών αντικαθίστανται διά του Κοντακίου τής Εορτής, ή του Προεορτίου τιούτου, χύμα λεγομένου.

Κύριε, ελέησον (ιβ')

Ο Ιερεύς, την επομένην Ευχήν

ΕΥΧΗ

Μνήσθητι, Κύριε, των επ' ελπίδι αναστάσεως ζωής αιωνίου κεκοιμημένων πατέρων και αδελφών ημών, και πάντων των εν ευσεβεία και πίστει τελειωθέντων, και συγχώρησον αυτοίς πάν πλημμέλημα, εκούσιόν τε και ακούσιον, εν λόγω, ή έργω, ή κατά, διάνοιαν πλημμεληθέν υπ' αυτών, Και κατασκηνώσον αυτούς εν τόποις φωτεινοίς, εν τόποις χλοεροίς, εν τόποις αναψύξεως, ένθα απέδρα πάσα οδύνη, λύπη, και στεναγμός, όπου η επισκοπή του προσώπου σου ευφραίνει πάντας τούς απ' αιώνος Αγίους σου, Χάρισαι αυτοίς και ημίν την Βασιλείαν σου και την μέθεξιν των αφράστων και αιωνίων σου αγαθών, και τής σής απεράντου και μακαρίας ζωής την απόλαυσιν, Σύ γάρ εί η ζωή, η ανάστασις, και η ανάπαυσις των κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστέ, ο Θεός ημών, και σοί την δόξαν αναπέμπομεν, σύν τώ ανάρχω σου Πατρί, και, τώ Παναγίω, και αγαθώ, και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων, Αμήν.

Υπερένδοξε, αιεπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών, και αίτησαι ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

Ήχος πλ. β'

Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, πάσης γάρ απολογίας απορούντες, ταύτην σοι τήν ικεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ αμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ελεήσον ημάς.

Δόξα...

Κύριε, ελέησον ημάς, ἐπὶ σοὶ γάρ πεποιθήμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ημάς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, σὺ γάρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ρυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων, σὺ γάρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Κύριε ἐλέησον μ'

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τήν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξότεραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.

- Ελέησον ημάς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ελέησον. Κύριε, ελέησον. (3)
- Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Κύριε, ελέησον. (3)
- Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (δαινός) καὶ πάσης τῆς ἐν χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Κύριε, ελέησον. (3)
- Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ. Κύριε, ελέησον. (3)
- Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν αμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καὶ ἀφειρωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου. Κύριε, ελέησον. (3)
- Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τήν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τήν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφιλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν ἴλεον, εὐμενὴ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόνητον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τήν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ημάς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ελέησαι ημάς. Κύριε, ελέησον. (3)
- Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακούσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν αμαρτωλῶν, καὶ ελέησαι ημάς. Κύριε, ελέησον. (3)
- Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς αμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ελέησον ημάς. Ἐλεήμων γάρ καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (γ'), Δέσποτα/Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Δόξα σοὶ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοὶ.

(Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν) Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ημάς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεός.

Είτα ο Ιερεύς λέγει (αποκρινομένων ημών τό Κύριε, ελέησον, συνεχώς).

- Ευξώμεθα υπέρ ειρήνης τού κόσμου.
- Υπερ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.
- Υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών (δείνος) καί πάσης τής εν Χριστώ ημών αδελφότητος.
- Υπέρ τού ευσεβούς ημών έθνους.
- Υπέρ ευοδώσεως καί ενισχύσεως τού φιλοχρίστου στρατού.
- Υπερ τών απολειφθέντων πατέρων, καί αδελφών ημών.
- Υπερ τών διακονούντων καί διακονησάντων ημίν.
- Υπέρ τών μισούντων καί αγαπώντων ημάς.
- Υπερ τών εντειλαμένων ημίν τοίς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών.
- Υπέρ αναρρύσεως τών αιχμαλώτων.
- Υπερ τών εν θαλάσση καλώς πλεόντων.
- Υπέρ τών εν ασθενοίαις κατακειμένων.
- Ευξώμεθα καί υπέρ ευφορίας τών καρπών τής γής.
- Καί υπέρ πάντων τών προαναπαυσασμένων πατέρων καί αδελφών ημών, τών ενθάδε ευσεβώς κειμένων, καί απανταχού Ορθοδόξων.
- Είπωμεν καί υπέρ εαυτών, τό Κύριε, ελέησον, (ψ').

ο Ιερεύς Δι ευχών...

ο Χορός. Αμήν.

[top](#)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ Η ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν.

Ιερεύς Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Αναγνώστης Αμήν. Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ ψ')

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών,
- Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τας ασθενοίαις ημών,
- ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιαστήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερα, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημείς άφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Αμήν.

Κύριε ελέησον ιβ'

Δόξα... Και νυν...

- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ, Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός 50

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον
- καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαινίσον εν τοίς εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΔ' (64)

- Σοί πρέπει ύμνος, ο Θεός, εν Σιών, καί σοί αποδοθήσεται ευχή εν Ιερουσαλήμ.
- Εισάκουσον προσευχής μου, πρόσ σέ πάσα σάρξ ήξει,
- Λόγοι ανόμων υπερεδυνάμωσαν ημάς, καί ταίς ασεβείαις ημών σύ ιλάση.
- Μακάριος, άν εξελέξω, καί προσελάβου, κατασκηνώσει εν ταίς αυλαίς σου.
- Πλησθησόμεθα εν τοίς αγαθοίς τού οίκου σου, Άγιος ο ναός σου, θαυμαστός εν δικαιοσύνη.
- Επάκουσον ημών, ο Θεός, ο Σωτήρ ημών, η ελπίς πάντων τών περάτων τής γής, καί τών εν θαλάσση μακράν.
- Ετοιμάζων όρη εν τή ισχύϊ αυτού, περιεζωσμένος εν δυναστεία, ο συνταράσσων τό κύτος τής θαλάσσης, ήχους κυμάτων αυτής τίς υποστήσεται;
- Ταραχθήσονται τά έθνη, καί φοβηθήσονται οι κατοικούντες τά πέρατα από τών σημείων σου, εξόδους πρωΐας, καί εσπέρας τέρψεις,
- Επεσκέψω τήν γήν, καί εμέθυσας αθήν, επλήθυνας τού πλουτίσαι αθήν,
- Ο ποταμός τού Θεού επληρώθη υδάτων, ητοιμάσας τήν τροφήν αθών, ότι ούτως η ετοιμασία.
- Τάς αύλακας αθής μέθυσον, πλήθυνον τά γεννήματα αυτής, εν ταίς σταγόσιν αυτής ευφρανθήσεται ανατέλλουσα.
- Ευλογήσεις τόν στέφανον τού ενιαυτού τής χρηστότητός σου, καί τά πεδία σου πλησθήσονται πιότητος,
- Πιανθήσονται τά ωραία τής ερήμου, καί αγαλλίασιν οι βουνοί περιζώσονται,
- Ενεδύσαντο οι κριοί τών προβάτων, καί αι κοιλάδες πληθυνούσι σίτον, κεκράζονται, καί γάρ υμνήσουσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΕ' (65)

- Αλαλάξατε τώ Κυρίω πάσα η γή, ψάλατε δή τώ ονόματι αυτού, δότε δόξαν εν αιnéσει αυτού,
- Είπατε τώ Θεώ, Ως φοβερά τά έργα σου, εν τώ πληθει τής δυνάμεώς σου ψευσονταί σε οι εχθροί σου.

- Πάσα η γή προσκυνησάτωσάν σοι, καί ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ονόματί σου, Ὑψιστε.
- Δεύτε καί ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
- Ο μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί, ἐκεῖ ευφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ.
- Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστεία αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος, οἱ οφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ υφούσθωσαν ἐν εαυτοῖς,
- Ευλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καί ακουτίσασθε τὴν φωνὴν τῆς αινέσεως αὐτοῦ.
- Τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καί μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.
- Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυρούται τὸ ἀργύριον.
- Εισήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν, ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.
- Διήλθομεν διὰ πυρός καί ὕδατος, καί ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.
- Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς ευχάς, ἃς διέστειλε τὰ χεῖλιά μου, καί ἐλνάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.
- Ὀλοκαυτώματα μεμυλωμένα ἀνοίσω σοι, μετὰ θυμιάματος καί κριῶν, ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων.
- Δεύτε, ἀκούσατε, καί διηγῆσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.
- Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καί ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.
- Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου, Κύριος.
- Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.
- Ευλογητὸς ὁ Θεός, ὅς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχὴν μου καί τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΞ' (66)

- Ὁ Θεός οἰκτιρήσαι ἡμᾶς, καί ευλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καί ἐλεήσαι ἡμᾶς.
- Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πάσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου,
- Εξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
- Ευφρανθήτωσαν καί ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν ἐυθύτητι, καί ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὀδηγήσεις,
- Εξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες, γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.
- Ευλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ευλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καί φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, δόξα Σοι, ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Δόξα... Καὶ νῦν,,,

ΨΑΛΜΟΣ ΞΖ' (67)

- Ἀναστήτω ὁ Θεός, καί διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καί φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισούντες αὐτόν,
- Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολούνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ,
- Καὶ οἱ δίκαιοι ευφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν ευφροσύνῃ,
- Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ονόματι αὐτοῦ, ὀδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.
- Καὶ ἀγαλλιάσθε ἐνώπιον αὐτοῦ, ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν,
- Ὁ Θεός ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ, ὁ Θεός κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ.
- Εξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρεία, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις,
- Ὁ Θεός ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

- Γή εσεισθη, καί γάρ οι ουρανοί έσταξαν από προσώπου τού Θεού τού Σινά, από προσώπου τού Θεού Ισραήλ.
- Βροχήν εκούσιον αφοριείς, ο Θεός, τή κληρονομία σου, καί ησθένησε, σύ δέ κατηρίσω αυτήν.
- Τά ζώά σου κατοικούσιν εν αυτή, ητοιμάσας εν τή χρηστότητί σου τώ πτωχώ, ο Θεός, Κύριος δώσει ρήμα τοίς ευαγγελιζομένοις δυνάμει πολλή.
- Ο βασιλεύς τών δυνάμεων τού αγαπητού, τή ωραιότητι τού οίκου διελέσθαι σκύλα.
- Εάν κοιμηθήτε αναμέσον τών κλήρων, πτέρυγες περιστεράς περιηργυρωμένοι, καί τά μετάφρενα αυτής εν χλωρότητι χρυσίω,
- Εν τώ διαστέλλειν τόν Επουράνιον βασιλείς, επ' αυτής χιονωθήσονται εν Σελμών.
- Όρος τού Θεού, όρος πίων, όρος τετυρωμένον, όρος πίων.
- Ινατί υπολαμβάνετε όρη τετυρωμένα; τό όρος, ο ευδόκησεν ο Θεός κατοικείν εν αυτώ; καί γάρ ο Κύριος κατασκηνώσει εις τέλος.
- Τό άρμα τού Θεού μυριοπλάσιον, χιλιάδες ευθηνούντων, Κύριος εν αυτοίς εν Σινά εν τώ αγίω.
- Ανέβης εις ύψος, ηγμαλώτευσας αιχμαλωσίαν, έλαβες δόματα εν ανθρωποις καί γάρ απειθούντας, τού κατασκηνώσαι.
- Κύριος ο Θεός ευλογητός, ευλογητός Κύριος ημέραν καθ' ημέραν, κατευοδώσαι ημίν ο Θεός τών σωτηρίων ημών,
- Ο Θεός ημών, ο Θεός τού σώζειν, καί τού Κυρίου Κυρίου αι διεξοδοι τού θανάτου,
- Πλήν ο Θεός συνθλάσει κεφαλάς εχθρών αυτού, κορυφήν τριχός διαπορευομένων εν πλημμελείαις αυτών.
- Είπε Κύριος, εκ Βασάν επιστρέψω, επιστρέψω εν βυθοίς θαλάσσης.
- Όπως άν βαφή ο πούς σου εν αίματι, η γλώσσα τών κυνών σου εξ εχθρών παρ' αυτού.
- Εθεωρήθησαν αι πορείάί σου, ο Θεός, αι πορείαι τού Θεού μου τού βασιλέως μου τού εν τώ αγίω.
- Προέφθασαν άρχοντες εχόμενοι ψαλλόντων, εν μέσω νεανίδων τυμπανιστριών,
- Εν Εκκλησίαις ευλογείτε τόν Θεόν, Κύριον εκ πηγών Ισραήλ,
- Εκεί Βενιαμίν νεώτερος εν εκστάσει, άρχοντες Ιουδα ηγεμόνες αυτών, άρχοντες Ζαβουλών, άρχοντες Νεφθαλείμ.
- Εντειλαι, ο Θεός, τή δυνάμει σου, δυνάμωσον, ο Θεός, τούτο, ο κατειργάσω εν ημίν,
- Από τού Ναού σου επί Ιερουσαλήμ, σοί οίσουσι βασιλείς δώρα,
- Επιτίμησον τοίς θηρίοις τού καλάμου, η συναγωγή τών ταύρων εν ταίς δαμάλεσι τών λαών, τού μή αποκλεισθήναι τούς δεδοκιμασμένους τώ αργυρίω.
- Διασκόρπισον έθνη τά τούς πολέμους θέλοντα, Ήξουσι πρέσβεις εξ Αιγύπτου, Αιθιοπία προφθάσει χείρα αυτής τώ Θεώ.
- Αι βασιλείαι τής γής, άσατε τώ Θεώ, ψάλατε τώ Κυρίω, Ψάλατε τώ Θεώ τώ επιβεβηκότι επί τόν ουρανόν τού ουρανού κατά ανατολάς, ιδού δώσει τή φωνή αυτού φωνήν δυνάμεως.
- Δότε δόξαν τώ Θεώ, επί τόν Ισραήλ η μεγαλοπρέπεια αυτού, καί η δύναμις αυτού εν ταίς νεφέλαις.
- Θαυμαστός ο Θεός εν τοίς αγίοις αυτού, ο Θεός Ισραήλ, αυτός δώσει δύναμιν καί κραταίωσιν τώ λαώ αυτού, ευλογητός ο Θεός,

Δόξα... Καί νύν... Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλουϊα, δόξα Σοι, ο Θεός, Κύριε, ελέησον (Υ'),
 Δόξα... Καί νύν,,,

ΨΑΛΜΟΣ ΞΗ' (68)

- Σώσόν με, ο Θεός, ότι εισήλθοσαν ύδατα έως ψυχής μου, Ενεπάγην εις ιλύν βυθού, καί ουκ έστιν υπόστασις.
- Ήλθον εις τά βάθη τής θαλάσσης, καί καταιγίς κατεπόντισέ με,
- Εκοπίασα κράζων, εβραγχίασεν ο λάρυγξ μου, εξέλιπον οι οφθαλμοί μου από τού ελπίζειν με επί τόν Θεόν μου,
- Επληθύνθησαν υπέρ τάς τρίχας τής κεφαλής μου οι μισούντές με δωρεάν,
- Εκκραταιώθησαν οι εχθροί μου, οι εκδιώκοντές με αδικώς, ά ουχ ήρπαζον, τότε απετίγγουν.

- Ο Θεός, σύ έγνωσ τήν αφροσύνην μου, καί αι πλημμέλειάι μου από σου ουκ απεκρύβησαν.
- Μή αισχυνθείησαν επ' εμέ οι υπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τών δυνάμεων.
- Μηδέ εντραπήθησαν επ' εμέ οι ζητούντές σε, ο Θεός τού Ισραήλ.
- Ότι ένεκά σου υπήνεγκα ονειδισμόν, εκάλυψεν εντροπή τό πρόσωπόν μου.
- Απηλλοτριωμένος εγενήθην τοίς αδελφοίς μου, καί ξένος τοίς υιοίς τής μητρός μου,
- Ότι ο ζήλος τού οίκου σου κατέφαγέ με, καί οι ονειδισμοί τών ονειδιζόντων σε επέπεσον επ' εμέ.
- Καί συνεκάλυψα εν νηστεία τήν ψυχήν μου, καί εγενήθη εις ονειδισμούς εμοί.
- Καί εθέμην τό ένδυμά μου σάκκον, καί εγενόμην αυτοίς εις παραβολήν,
- Κατ' εμού ηδολέσχουν οι καθήμενοι εν πύλαις, καί εις εμέ έψαλλον οι πίνοντες οίνον.
- Εγώ δέ τή προσευχή μου πρός σέ, Κύριε, καιρός ευδοκίας,
- Ο Θεός εν τώ πλήθει τού ελέους σου επακουσόν μου, εν αληθεία τής σωτηρίας σου.
- Σώσόν με από πηλού, ίνα μή εμπαγώ, ρυσθείην εκ τών μισούντων με, καί εκ τών βαθέων τών υδάτων.
- Μή με καταποντισάτω καταιγίς ύδατος, μηδέ καταπιέτω με βυθός, μηδέ συσχέτω επ' εμέ φρέαρ τό στόμα αυτού.
- Εισάκουσόν μου, Κύριε, ότι χρηστόν τό έλεός σου, κατά τό πλήθος τών οικτιρισμών σου επίβλεπον επ' εμέ.
- Μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου από τού παιδός σου, ότι θλίβομαι, ταχύ επάκουσόν μου.
- Πρόσχεσ τή ψυχή μου, καί λύτρωσαι αυτήν, ένεκα τών εχθρών μου ρύσαι με.
- Σύ γάρ γινώσκεις τόν ονειδισμόν μου, καί τήν αισχύνην μου, καί τήν εντροπήν μου,
- Εναντίον σου πάντες οι θλίβοντές με, ονειδισμόν προσεδόκησεν η ψυχή μου καί τλαιπωρίαν,
- Καί υπέμεινα συλλυπούμενον, καί ουχ υπήρξε, καί παρακαλούντας, καί ουχ εύρον.
- Καί έδωκαν εις τό βρώμά μου χολήν, καί εις τήν δίψαν μου επότισάν με όξος,
- Γενηθήτω η τράπεζα αυτών ενώπιον αυτών εις παγίδα, καί εις ανταπόδοσιν, καί εις σκάνδαλον.
- Σκοτισθήτωσαν οι όφθαλμοί αυτών τού μή βλέπειν, καί τόν νώτον αυτών διαπαντός σύγκαψον.
- Έκχεον επ' αυτούς τήν όργήν σου, καί ο θυμός τής οργής σου καταλάβοι αυτούς.
- Γενηθήτω η έπαυλις αυτών ηρημωμένη, καί εν τοίς σκηνώμασιν αυτών μη έστω ο κατοικών.
- Ότι όν σύ επάταξας αυτοί κατεδίωξαν, καί επί τό άλγος τών τραυμάτων μου προσέθηκαν.
- Πρόσθεσ ανομίαν επί τήν ανομίαν αυτών, καί μη εισελθέτωσαν εν δικαιοσύνη σου.
- Εξαλειφθήτωσαν εκ βίβλου ζώντων, καί μετά δικαίων μη γραφήτωσαν.
- Πτωχός καί αλγών ειμι εγώ, η σωτηρία σου, ο Θεός, αντιλάβοιτό μου.
- Αινέσω τό όνομα τού Θεού μου μετ' ωδής, καί μεγαλυνώ αυτόν εν αινέσει.
- Καί αρέσει τώ Θεώ υπέρ μόσχον νέον, κέρατα εκφέροντα καί σπλάς,
- Ιδέτωσαν πτωχοί, καί ευφρανθήτωσαν, εκζητήσατε τόν Θεόν, καί ζήσεται η ψυχή υμών.
- Ότι εισήκουσε τών πενήτων Κύριος, καί τούς πεπεδημένους αυτού ουκ εξουδένωσεν, Αινεσάτωσαν αυτόν οι ουρανοί καί η γή, θάλασσα καί πάντα τά έρποντα εν αυτή.
- Ότι ο Θεός σώσει τήν Σιών, καί οικοδομηθήσονται αι πόλεις τής Ιουδαίας.
- Καί κατοικήσουσιν εκεί, καί κληρονομήσουσιν αυτήν.
- Καί τό σπέρμα τών δούλων σου καθέξουσιν αυτήν, καί οι αγαπώντες τό όνομά σου κατασκηνώσουσιν εν αυτή.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ' (69)

- Θεός, εις τήν βοήθειάν μου πρόσχεσ, Κύριε, εις τό βοηθήσαι μοι σπεύσον.
- Αισχυνθήτωσαν καί εντραπήτωσαν οι ζητούντες τήν ψυχήν μου.
- Αποστραφήτωσαν εις τά οπίσω, καί καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά.
- Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι, οι λέγοντές μοι, Εύγε, εύγε.
- Αγαλλιάσθωσαν καί ευφρανθήτωσαν επί σοί πάντες, οι ζητούντές σε, ο Θεός, καί λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι αγαπώντες τό σωτήριόν σου.
- Εγώ δέ πτωχός ειμι καί πένης, ο Θεός, βοηθήσον μοι, Βοηθός μου καί ρύστης μου εί σύ,

Κύριε, μή χρονίσης.

Δόξα... Καί νύν... Καί ευθύς

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάνα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους Ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος. Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιού συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών. Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών. Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών. Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

Είτα, Τρισάγιον, Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ελέησον (γ'), Δόξα... Καί νύν... Πάτερ ημών,,,

Ο Ιερεύς, Ότι Σού εστιν...

Ο Αναγνώστης τά Τροπάρια ταύτα, άπνα ουδέποτε αντικαθίστανται δι' άλλων, εκτός εάν ήθελε συμπέση προεόρτιος ή μεθέορτος ημέρα, ή απόδοσις Δεσποτικής καί Θεομητορικής εορτής, οπότε αντ' αυτών λέγομεν χύμα τό οικειόν Απολυτίκιον.

Ήχος β'

Τάς άνω Δυνάμεις μιμούμενοι οι επί γής, επινίκιον ύμνον προσφέρομέν σοι, Αγαθέ, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί, ο Θεός ημών, Πρεσβειαις, Κύριε, τών Αγίων σου, καί σώσόν με,

Δόξα...

Άκτιστε φύσις, η τών όλων δημιουργός, τά χείλη ημών άνοιξον, όπως αναγγέλλωμεν τήν αίνεσίον σου βοώντες, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί, ο Θεός, Πρεσβειαις Κύριε, τής Θεοτόκου καί σώσόν με.

Καί νύν...

Τής κλίνης καί τού ύπνου εξεγείρας με Κύριε, τόν νούν μου φώτισον, καί τήν καρδίαν καί τά χείλη μου άνοιξον, εις τό υμνείν σε, αγία Τριάς, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί, ο Θεός ημών, πρεσβειαις, Κύριε, τής Θεοτόκου, ελέησον ημάς.

Είτα τό, Κύριε, ελέησον (μ'), καί τήν Ευχήν ταύτην

Ο εν παντί καιρώ και πάση ώρα εν ουρανώ και επί γης προσκυνούμενος και δοξαζόμενος Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυέσπλαγχνος, ο τους δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν διά της επαγγελίας των μελλόντων αγαθών, αυτός. Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τη ώρα ταύτη τας εντεύξεις και ίθυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς σου. Τας ψυχάς ημών αγίασον, τα σώματα άγνισον, τους λογισμούς διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρον και ρύσαι ημάς από πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης. Τείχισον ημάς αγίοις σου Αγγέλοις, ίνα τη παρεμβολή αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι κατανητήσωμεν εις την ενότητα της πίστεως και εις την επίγνωσιν της αππροσίτου σου δόξης, ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησον γ'

Δόξα... Και νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφεείμ, τήν αδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

Ιερεύς Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς, καί ευλογήσαι ημάς, επιφάναι τό πρόσωπον αυτού εφ' ημάς, καί ελεήσαι ημάς.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΔΑΡΙΟΥ

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές Ιησού Χριστέ, καί άγιον Πνεύμα, μία θεότης, μία Δύναμις, ελέησόν με τόν αμαρτωλόν, καί οίς επίστασαι κρίμασι σώσόν με τόν ανάξιον δούλόν σου, ότι ευλογητός εί εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

Είτα τήν επομένην Ευχήν.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

Μεγαλύνων μεγαλύνω σε, Κύριε, ότι επειδες επί τήν ταπείνωσίν μου καί ου συνέκλεισάς με εις χείρας εχθρών, αλλ' έσωσας εκ τών αναγκών τήν ψυχήν μου, Καί νύν, Δέσποτα, σκεπασάτω με ή χείρ σου καί έλθοι επ' εμέ τό έλέός σου, ότι τετάρακται ή ψυχή μου καί κατώδυνός εστιν εντώ εκπορεύεσθαι αυτήν εκ τού αθλίου μου καί ρυπαρού σώματος τούτου, μή ποτε ή πονηρά τού αντικειμένου βουλή συναντήση καί παρεμποδίση αυτήν, διά τάς εν αγνοία καί γνώσει εν τώ βίω τούτω γενομένας μοι αμαρτίας, Ίλεως γενού μοι, Δέσποτα, και μη ιδέτω ή ψυχή μου τήν ζοφεράν καί σκοτεινήν όψιν τών πονηρών δαιμόνων, αλλά παραλαβέτωσαν αυτήν Άγγελοί σου φαιδροί καί φωτεινοί, Δός δόξαν τώ ονόματί σου τώ αγίω, καί τή σή δυνάμει ανάγαγέ με εις τό θεión σου βήμα, Εν τώ κρίνεσθαι με μή καταλάβοι με ή χείρ τού άρχοντος τού κόσμου τούτου εις τό κατασπάσαι με τόν αμαρτωλόν εις βυθόν Άδου, αλλά παράστηθί μοι, καί γενού μοι σωτήρ καί αντιλήπτωρ.

Ελέησον, Κύριε, τήν ρυπωθείσαν τοίς πάθεσι τού βίου ψυχήν μου, καί καθάραν αυτήν διά μετανοίας καί εξομολογήσεως πρόσδεξαι, ότι ευλογητός εί εις τούς αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

Δεύτε προσκυνήσωμεν... (εκ γ') καί τούς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' (120)

- Ήρα τούς όφθαλμούς μου εις τά όρη, όθεν ήξει η βοήθειά μου.
- Η βοήθειά μου παρά Κυρίου, τού ποιήσαντος τόν ουρανόν καί τήν γήν.
- Μή δώης εις σάλον τόν πόδα σου, μηδέ νυστάξει ο φυλάσσων σε,
- Ιδού, ου νυστάξει, ουδέ υπνώσει ο φυλάσσων τόν Ισραήλ.
- Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέποι σοι επί χείρα δεξιάν σου.
- Ημέρας ο Ήλιος ου συγκαύσει σε, ουδέ η Σελήνη τήν νύκτα,
- Κύριος φυλάξει σε από παντός κακού, φυλάξει τήν ψυχήν σου ο Κύριος.
- Κύριος φυλάξει τήν είσοδόν σου, καί τήν έξοδόν σου, από τού νύν καί έως τού αιώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' (133)

- Κύριον πάντες οι δούλοι Κυρίου, οι δού δή ευλογείτε τον εστώτες εν οίκω Κυρίου, εν αυλαίς οίκου Θεού ημών,
- Εν ταίς νυξίν επάρατε τάς χείρας υμών εις τά άγια, καί ευλογείτε τόν Κύριον.
- Ευλογήσαι σε Κύριος εκ Σιών, ο ποιήσας τόν Ουρανόν καί τήν γήν.

Δόξα... Καί νύν... **Τρισάγιον, Μετανοίας (γ')**, Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ελέησον (γ'), Δόξα... Καί νύν... Πάτερ ημών...

Ο Ιερεύς, Ότι σου εστιν...

Ήχος πλ. δ'

Μνήσθητι, Κύριε, ως αγαθός τών δούλων σου, καί όσα εν βίω ήμαρτον, συγχώρησον, ουδείς γάρ αναμάρτητος, ειμή συ ο δυνάμενος, καί τοίς μεταστάσι δούναι τήν ανάπαυσιν.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως, πάντα οικονομών, καί τό συμφέρον πάσιν απονέμων, μόνη Δημιουργέ, ανάπαυσον Κύριε τάς ψυχάς τών δούλων σου, εν σοί γάρ τήν ελπίδα ανέθεντο, τώ

ποιητή καί πλάστη καί Θεώ ημών.

Δόξα...

Μετά τών Αγίων ανάπαυσον Χριστέ, τās ψυχάς τών δούλων σου, ένθα ουκ έστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός, αλλά ζωή ατελεύτητος.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε πάσαι αί γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε, εν σοί γάρ ο αχώρητος Χριστός ο Θεός ημών, χωρηθήναι ηυδόκησε, Μακάριοι εσμέν καί ημείς, προστασίαν σε έχοντες, ημέρας γάρ και νυκτός πρεσβεύεις υπέρ ημών, καί τά σκήπτρα τής βασιλείας ταις σαις ικεσίαις κρατύνονται, διό ανυμνούντες βωόμεν σοι, Χαίρε κεχαριτωμένη, ο Κύριος μετά σου.

Κύριε, ελέησον (ιβ')

Ο Ιερεύς, τήν επομένην Ευχήν

ΕΥΧΗ

Μνήσθητι, Κύριε, τών επ' ελπίδι αναστάσεως ζωής αιωνίου κεκοιμημένων πατέρων καί αδελφών ημών, καί πάντων τών εν ευσεβεία καί πίστει τελειωθέντων, καί συγχώρησον αυτοίς πάν πλημμέλημα, εκούσιόν τε καί ακούσιον, εν λόγω, ή έργω, ή κατά, διάνοιαν πλημμεληθέν υπ' αυτών, Καί κατασκηνωσον αυτούς εν τόποις φωτεινοίς, εν τόποις χλοεροίς, εν τόποις αναψύξεως, ένθα απέδρα πάσα οδύνη, λύπη, καί στεναγμός, όπου η επισκοπή τού προσώπου σου ευφραίνει πάντας τούς απ' αιώνος Αγίους σου, Χάρισαι αυτοίς καί ημίν τήν Βασιλείαν σου καί τήν μέθεξιν τών αφράστων καί αιωνίων σου αγαθών, καί τής σής απεράντου καί μακαρίας ζωής τήν απόλαυσιν, Σύ γάρ εί η ζωή, η ανάστασις, καί η ανάπαυσις τών κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστέ, ο Θεός ημών, καί σοί τήν δόξαν αναπέμπομεν, σύν τώ ανάρχω σου Πατρί, καί, τώ Παναγίω, καί αγαθώ, καί ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν καί αεί, καί εις τους αιώνας τών αιώνων, Αμήν.

Υπερένδοξε, αιεπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών, και αίτησαι ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υίός, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

Ήχος πλ. β'

Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, πάσης γάρ απολογίας απορούντες, ταύτην σοι τήν ικεσίαν, ως Δεσπότη, οι αμαρτωλοί προσφέρομεν, ελέησον ημάς.

Δόξα...

Κύριε, ελέησον ημάς, επί σοί γάρ πεποίθαμεν, μή οργισθής ημίν σφόδρα, μηδέ μνησθής τών ανομιών ημών, αλλ' επίβλεψον καί νύν, ως εύσπλαγχνος, καί λύτρωσαι ημάς εκ τών εχθρών ημών, σύ γάρ εί Θεός ημών, καί ημείς λαός σου, πάντες έργα χειρών σου, καί τό όνομά σου επικεκλήμεθα.

Καί νύν...

Τής ευσπλαχνίας τήν πύλην άνοιξον ημίν, ευλογημένη Θεοτόκε, ελπίζοντες εις σε, μή αστοχήσωμεν, ρυσθείημεν διά σου τών περιστάσεων, σύ γάρ εί η σωτηρία τού γένους τών χριστιανών.

Κύριε ελέησον μ'

Δόξα... Και νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον. Κύριε, ελέησον. (3)

- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (δεῖνός) καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνος, πάσης Ἀρχῆς καί Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν θάλασσαν καί ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καί ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καί παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καί ἀφειρωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καί τὴν πόλιν ταύτην, καί πάσαν πόλιν καί χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφιλίου πολέμου, καί αἰφνιδίου θανάτου, υπέρ τῶν ἰλεων, εὐμενῆ καί εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καί φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πάσαν ὀργὴν καί νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καί ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καί ἐλέησαι ἡμᾶς. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐτι δεόμεθα καί υπέρ τοῦ εἰσακούσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καί ἐλέησαι ἡμᾶς. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καί τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, καί ἰλεως, ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καί ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεῆμων γάρ καί φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, καί σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα... Καί νῦν... , Κύριε ἐλέησον (Υ'), Δέσποτα/Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

(Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν) Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καί παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καί πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης, καί πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καί σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καί φιλόανθρωπος καί ἐλεήμων Θεός.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τό Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς).

- Εὐξώμεθα υπέρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.
- Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
- Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνός) καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνος.
- Ὑπὲρ εὐοδώσεως καί ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.
- Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καί ἀδελφῶν ἡμῶν.
- Ὑπὲρ τῶν διακονούντων καί διακονησάντων ἡμῖν.
- Ὑπὲρ τῶν μισούντων καί ἀγαπώντων ἡμᾶς.
- Ὑπὲρ τῶν ἐντεταλμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίτοις εὐχεσθαι υπέρ αὐτῶν.
- Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.
- Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.
- Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.
- Εὐξώμεθα καί υπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.
- Καί υπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καί ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
- Εἶπωμεν καί υπὲρ ἑαυτῶν, τό Κύριε, ἐλέησον, (Υ').

ο Ιερεύς Δι ευχών...

ο Χορός. Αμήν.
[top](#)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ Η ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν.

Ιερεύς Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Αναγνώστης Αμήν. Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ γ')

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών,
- Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τας ασθeneίας ημών,
- ένεκεν του ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμεραν, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημείς άφιεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Αμήν.

Κύριε ελέησον Ιβ'

Δόξα... Και νυν...

- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ, Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός 50

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλειον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιόσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον
- καρδιαν καθαραν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαινίσσον εν τοίς εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από του προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν του σωτηριου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τας οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιόσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου

- κύριε τά χεῖλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου
- ὅτι εἰ ηθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει
- ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τήν Σιών καί οἰκοδομηθήτω τά τείχη Ἱερουσαλημ
- τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφοράν καί ὀλοκαυτώματα τότε ανοίξουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καί ευθύς

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ορατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕναν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενή, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ συν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλεται, ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ἱσταμένου ἐν τῷ Χορῷ, καὶ τοῦ Διακόνου, ἢ τοῦ Ἀναγνώστου, ὁ Τ ρ ι α δ ι κ ὸ ς Κ α ν ὼ ν τοῦ Ἦχου τῆς ἐβδομάδος μετὰ Στίχου,

Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα ψάλλομεν τὰ τέσσαρα Τριαδικὰ Μεγαλυνάρια, ἅτινα παραλείπονται, ὅταν συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ Δεσποτικῇ εορτῇ.

ΤΡΙΑΔΙΚΑ ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθεον ὑμνεῖν Τριάδα, Ἄναρχον Πατέρα καὶ παντουργόν, Συνάναρχον Λόγον, πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀρρεύστως τεχθέντα, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκπορευόμενον.

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεόν Λόγον.

Ὅν φρίπτει καὶ τρέμει τὰ Χερουβείμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστόν τὸν ζωοδότην, φόβῳ δοξάζωμεν.

Υμνήσωμεν πάντες θεοπρεπώς, άσμασιν ενθέοις, τόν Πατέρα καί τόν Υιόν, καί Πνεύμα τό θείον, τρισυπόστατον κράτος, τήν μίαν Βασιλείαν, καί Κυριότητα.

Εκ νεκρών ιδούσα τόν σόν Υιόν, άχραντε Παρθένε, αναστάντα θεοπρεπώς, χαράς ανεκφράστου, η κτίσις επληρούτο, αυτόν δοξολογούσα, καί σέ γεραίρουσα.

Πληρωθέντων δέ των Τριαδικών Μεγαλυναρίων, ο Αναγνώστης λέγει τό,

Τήν Τιμιωτέραν των Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφεείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Τρισάγιον, Μετανοίας (γ'), Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ελέησον (γ'), Δόξα... Καί νύν... Πάτερ ημών...

Ο Ιερεύς, Ότι σου εστιν...

**Κύριε ελέησον μ'
Δόξα... Και νυν...**

Τήν Τιμιωτέραν των Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφεείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον. Κύριε, ελέησον. (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων Χριστιανών. Κύριε, ελέησον. (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών, (δεινός) και πάσης της εν χριστώ ημών αδελφότητος. Κύριε, ελέησον. (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού. Κύριε, ελέησον. (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη πόλη ταύτη, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου. Κύριε, ελέησον. (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ τού διαφυλαχθήναι τήν αγίαν Εκκλησίαν καί τήν πόλιν ταύτην, καί πάσαν πόλιν και χώραν από οργής, λοιμού, λιμού, σεισμού, καταποντισμού, πυρός, μαχαίρας, επιδρομής αλλοφύλων, εμφιλίου πολέμου, καί αιφνιδίου θανάτου, υπέρ τον ίλεων, ευμενή και ευδιάλακτον, γενέσθαι τόν αγαθόν και φιλόανθρωπον Θεόν ημών, τού αποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πάσαν οργήν και νόσον, τήν καθ' ημών κινουμένην, καί ρύσασθαι ημάς εκ τής επικειμένης δικαίας αυτού απειλής, καί ελέησαι ημάς. Κύριε, ελέησον. (3)
- Έτι δεόμεθα καί υπέρ τού εισακούσαι Κύριον τόν Θεόν φωνής τής δεήσεως ημών των αμαρτωλών, και ελέησαι ημάς. Κύριε, ελέησον. (3)
- Επάκουσον ημών, ο Θεός, ο Σωτήρ ημών, η ελπίς πάντων των περάτων τής γής καί των εν θαλάσση μακράν, καί ίλεως, ίλεως γενού ημίν, Δέσποτα επί ταίς αμαρτίαις ημών, καί ελέησον ημάς. Ελεήμων γάρ και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Δόξα... Καί νύν... , Κύριε ελέησον (γ'), Δέσποτα/Πάτερ άγιε, ευλόγησον.

Δόξα σοι ο Θεός, η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα Σοι.

(Ο αναστάς εκ νεκρών) Χριστός ο αληθινός Θεός ημών ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας Αυτού μητρός, δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των

τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, των αγίων ενδόξων και καλλνίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, και πάντων τον Αγίων, ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλόανθρωπος και ελεήμων Θεός.

Είτα ο Ιερεύς λέγει (αποκρινομένων ημών τό Κύριε, ελέησον, συνεχώς).

- Ευζώμεθα υπέρ ειρήνης τού κόσμου.
- Υπερ τών ευσεβών και ορθοδόξων Χριστιανών.
- Υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών (δείνος) και πάσης τής εν Χριστώ ημών αδελφότητος.
- Υπέρ τού ευσεβούς ημών έθνους.
- Υπέρ ευοδώσεως και ενισχύσεως τού φιλοχρίστου στρατού.
- Υπερ τών απολειφθέντων πατέρων, και αδελφών ημών.
- Υπερ τών διακονούντων και διακονησάντων ημίν.
- Υπέρ τών μισούντων και αγαπώντων ημάς.
- Υπερ τών εντειλαμένων ημίν τοίς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών.
- Υπέρ αναρρύσεως τών αιχμαλώτων.
- Υπερ τών εν θαλάσση καλώς πλεόντων.
- Υπέρ τών εν ασθeneίαις κατακειμένων.
- Ευζώμεθα και υπέρ ευφορίας τών καρπών τής γής.
- Και υπέρ πάντων τών προαναπαυσαμένων πατέρων και αδελφών ημών, τών ενθάδε ευσεβώς κειμένων, και απανταχού Ορθοδόξων.
- Είπωμεν και υπέρ εαυτών, τό Κύριε, ελέησον, (Ψ').

ο Ιερεύς Δι' ευχών...

ο Χορός. Αμήν.

[top](#)

ΟΡΘΟΣ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, και αιεί, και εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν.

Ιερεύς Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Ήχος πλ. α'

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, και εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

Αναγνώστης Αμήν. Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ Ψ')

Δόξα... Και νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών,
- Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθeneίαις ημών,
- ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Και νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ως εν ουρανώ, και επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερα, και άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ως και ημείς άφιεμεν τοίς οφειλέταις ημών, και μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Τροπάρια

Σώσον, Κύριε, τόν λαόν σου, καί ευλόγησον τήν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεύσι, κατά βαρβάρων δωρούμενος, καί τό σόν φυλάττων, διά τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ο υψωθείς εν τῷ Σταυρῷ εκουσίως, τή επωνύμῳ σου καινή πολιτεία, τοὺς οικτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ο Θεός, εὐφρανεν εν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ημῶν, νίκας χορηγῶν αυτοῖς, κατά τῶν πολεμίων, τήν συμμαχίαν ἔχοιεν τήν σήν, ὄπλον ειρήνης, αἰτήτητον τρόπαιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερά καί ακαταίσχυντε, μή παρίδης, αγαθή, τὰς ικεσίας ημῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριζον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καί χορηγεί αυτοῖς ουρανόθεν τήν νίκην, διότι ἔτεκες τόν Θεόν, **μόνη ευλογημένη.**

- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός σου, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον. **Χορός Κύριε, ελέησον (γ').**
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τῶν ευσεβῶν καί ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τοῦ Αρχιεπισκόπου ημῶν, και πάσης τῆς εν Χριστῷ ημῶν ἀδελφότητος.
- **Ὅτι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αἰῶνας των αἰῶνων.**

Αναγνώστης Ἀμήν. Εν ὀνόματι Κυρίου, ευλόγησον, Πάτερ.

Ιερεύς Δόξα τῇ αγία καί ὁμοουσίῳ, καί ζωοποιῷ καί ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Αναγνώστης Ἀμήν. Δόξα εν υψίστοις Θεῷ, καί ἐπὶ γῆς ειρήνη, εν ἀνθρώποις ευδοκία (**εκ γ'**). Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου (**δίς**).

Ψαλμός 3

- Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με πολλοί ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ
- Πολλοί λέγουσιν τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ εν τῷ Θεῷ αὐτοῦ διάψαλμα
- Σύ δέ κύριε ἀντιλήμπτῳ μου εἰ δόξα μου καί ὑψών την κεφαλῆν μου
- Φωνή μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα καί ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ διάψαλμα
- Εγὼ ἐκοιμήθην καί ὑπνωσα ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήμψεται μου
- Ου φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι
- Ἀνάστα κύριε σῶσόν με ο Θεός μου ὅτι σύ ἐπαταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας
- Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καί ἐπὶ τόν λαόν σου ἡ ευλογία σου

Καί πάλιν

- Εγὼ ἐκοιμήθην καί ὑπνωσα ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήμψεται μου

Ψαλμός 37

- Κύριε μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδέ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με
- ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καί ἐπεστήρισας ἐπ' ἐμέ τήν χεῖρά σου
- οὐκ ἔστιν ἴασις εν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου οὐκ ἔστιν ειρήνη
- τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου
- ὅτι αἱ ἀνομίαί μου υπερέβησαν τήν κεφαλῆν μου ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ
- προσώζεσαν καί ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου
- ἐταλαιπώρησα καί κατεκάμφθην ἕως τέλους ὅλην τήν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμενος
- ὅτι αἱ ψυαί μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμῶν καί οὐκ ἔστιν ἴασις εν τῇ σαρκί μου
- ἐκακώθην καί ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα ὠρυόμενος ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου
- κύριε ἐναντίον σου πάσα ἡ ἐπιθυμία μου καί ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβη
- ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐγκατέλιπέν με ἡ ἰσχὺς μου καί τό φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καί αὐτό οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ
- οἱ φίλοι μου καί οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καί ἔστησαν καί οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ

μακρόθεν έστησαν

- καί εξεβιάσαντο οι ζητούντες τήν ψυχήν μου καί οι ζητούντες τά κακά μοι
 - ελάλησαν ματαιότητας καί δολιότητας όλην τήν ημέραν εμελέτησαν
 - εγώ δέ ωσει κωφός ουκ ήκουον καί ωσει άλαλος ουκ ανοίγων τό στόμα αυτού
 - καί εγενόμην ωσει άνθρωπος ουκ ακούων καί ουκ έχων εν τώ στόματι αυτού ελεγμούς
 - ότι επί σοί κύριε ήλπισα σύ εισακούση κύριε ο Θεός μου
 - ότι είπα μήποτε επιχαρώσιν μοι οι εχθροί μου καί εν τώ σαλευθήναι πόδας μου επ' εμέ εμεγαλορρημόνησαν
 - ότι εγώ εις μάστιγας έτοιμος καί η αληθών μου ενώπιόν μου διά παντός
 - ότι τήν ανομίαν μου εγώ αναγγελώ καί μεριμνήσω υπέρ τής αμαρτίας μου
 - οι δέ εχθροί μου ζώσιν καί κεκραταίωvται υπέρ εμέ καί επληθύνθησαν οι μισούντές με αδικώς
 - οι ανταποδιδόντες κακά αντί αγαθών ενδιέβαλλον με επει κατεδίωκον δικαιοσύνην καί απέρριψάν με τόν αγαπητόν ωσει νεκρόν εβδελυγμένον
 - μή εγκαταλίπης με κύριε ο Θεός μου μή αποστής απ' εμού
 - πρόσχες εις τήν βοήθειάν μου κύριε τής σωτηρίας μου
- Καί πάλιν**
- μή εγκαταλίπης με κύριε ο Θεός μου μή αποστής απ' εμού
 - πρόσχες εις τήν βοήθειάν μου κύριε τής σωτηρίας μου

Ψαλμός 62

- Ο Θεός ο Θεός μου προς σέ ορθρίζω εδιψησέν σοι η ψυχή μου ποσαπλώς σοι η σάρξ μου εν γή ερήμω καί αβάτω καί ανύδρω
- ούτως εν τώ αγίω ώφθην σοι τού ιδείν τήν δύναμίν σου καί τήν δόξαν σου
- ότι κρείσσον τό έλεός σου υπέρ ζωάς τά χείλη μου επαινέσουσιν σε
- ούτως ευλογήσω σε εν τή ζωή μου εν τώ ονόματί σου αρώ τās χείράς μου
- ωσει στέατος καί πιότητος εμπλησθειή η ψυχή μου καί χείλη αγαλλιάσεως αιnéσει τό στόμα μου
- ει εμνημόνευόν σου επί τής στρωμνης μου εν τοίς όρθροις εμελέτων εις σέ
- ότι εγενήθης βοηθός μου καί εν τή σκέπη τών πτερύγων σου αγαλλιάσομαι
- εκολλήθη η ψυχή μου οπίσω σου εμού αντελάβετο η δεξιά σου
- αυτοί δέ εις μάτην εζήτησαν τήν ψυχήν μου εισελεύσονται εις τά κατώτατα τής γής παραδοθήσονται εις χείρας ρομφαίας μερίδες αλωπέκων έσονται
- ο δέ βασιλεύς ευφρανθήσεται επί τώ Θεώ επαινέσθήσεται πās ο ομνύων εν αυτώ ότι ενεφράγη στόμα λαλούντων άδικα

Καί πάλιν

- εν τοίς όρθροις εμελέτων εις σέ
- ότι εγενήθης βοηθός μου καί εν τή σκέπη τών πτερύγων σου αγαλλιάσομαι
- εκολλήθη η ψυχή μου οπίσω σου εμού αντελάβετο η δεξιά σου

Δόξα... Καί νύν...

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Δόξα σοι ο Θεός

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Ψαλμός 87

- Κύριε ο Θεός τής σωτηρίας μου ημέρας εκέκραξα καί εν νυκτί εναντίον σου
- εισελθάτω ενώπιόν σου η προσευχή μου κλίνον τό ούς σου εις τήν δέησίν μου κύριε
- ότι επλήσθη κακών η ψυχή μου καί η ζωή μου τώ άδη ήγγισεν
- προσελογίσθην μετά τών καταβαινόντων εις λάκκον εγενήθην ως άνθρωπος αβοήθητος εν νεκροίς ελεύθερος
- ωσει τραυματαίαι ερριμμένοι καθεύδοντες εν τάφω ών ουκ εμνήσθης έτι καί αυτοί εκ τής χειρός σου απώσθησαν
- έθεντό με εν λάκκω κατωτάτω εν σκοτεινοίς καί εν σκιά θανάτου
- επ' εμέ επεστηρίχθη ο θυμός σου καί πάντας τούς μετεωρισμούς σου επ' εμέ επήγαγες

διάψαλμα

- εμάκρυνας τούς γνωστούς μου απ' εμού έθεντό με βδέλυγμα εαυτοίς παρεδόθην και ουκ εξεπορευόμην
- οι οφθαλμοί μου ησθένησαν από πτωχείας εκέκραξα προς σέ κύριε όλην τήν ημέραν διεπέτασα προς σέ τās χείράς μου
- μή τοίς νεκροίς ποιήσεις θαυμάσια ή Ιατροί αναστήσουσιν και εξομολογήσονται σοι
- μή διηγήσεται τις εν τάφω τό έλεός σου και τήν αλήθειάν σου εν τή απωλεία
- μή γνωσθήσεται εν τώ σκότει τά θαυμάσιά σου και η δικαιοσύνη σου εν γή επιλελησμένη
- καγώ προς σέ κύριε εκέκραξα και τό πρωί η προσευχή μου προφθάσει σε
- ίνα τί κύριε απωθείς τήν ψυχήν μου αποστρέφεις τό πρόσωπόν σου απ' εμού
- πτωχός ειμι εγώ και εν κόποις εκ νεότητός μου υψωθείς δέ εταπεινώθην και εξηπορήθην
- επ' εμέ διήλθον αι οργαί σου και οι φοβερισμοί σου εξετάραξαν με
- εκύκλωσάν με ως ύδωρ όλην τήν ημέραν περ ίεσχον με άμα
- εμάκρυνας απ' εμού φίλον και πλησίον και τούς γνωστούς μου από ταλαιπωρίας

Και πάλιν

- Κύριε ο Θεός τής σωτηρίας μου ημέρας εκέκραξα και εν νυκτί εναντίον σου
- εισελθάτω ενώπιόν σου η προσευχή μου κλίνον τό ούς σου εις τήν δέησίν μου

Ψαλμός 102

- Ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον και μή επιλανθάνου πάσας τās ανταποδόσεις αυτού
- τόν ευιλατεύοντα πάσαις ταίς ανομίαις σου τόν ιώμενον πάσας τās νόσους σου
- τόν λυτρούμενον εκ φθοράς τήν ζωήν σου τόν στεφανούντά σε εν ελέει και οικτιρμοίς
- τόν εμπι πλώντα εν αγαθοίς τήν επιθυμίαν σου ανακαινισθήσεται ως αετού η νεότης σου
- ποιών ελεημοσύνας ο κύριος και κρίμα πάσι τοίς αδικουμένοις
- εγνώρ ισεν τās οδούς αυτού τώ Μωυσή τοίς υιοίς Ισραηλ τά θελήματα αυτού
- οικτίρμων και ελεήμων ο κύριος μακρόθυμος και πολυέλεος
- ουκ εις τέλος οργισθήσεται ουδέ εις τόν αιώνα μηνιεί
- ου κατά τās αμαρτίας ημών εποίησεν ημίν ουδέ κατά τās ανομίας ημών ανταπέδωκεν ημίν
- ότι κατά τό ύψος τού ουρανού από τής γής εκραταίωσεν κύριος τό έλεος αυτού επί τούς φοβουμένους αυτόν
- καθ' όσον απέχουσιν ανατολαί από δυσμών εμάκρυνεν αφ' ημών τās ανομίας ημών
- καθώς οικτρίρει πατήρ υιούς οικτίρησεν κύριος τούς φοβουμένους αυτόν
- ότι αυτός έγνω τό πλάσμα ημών μνήσθητι ότι χούς εσμεν
- άνθρωπος ωσει χόρτος αι ημέραι αυτού ωσει άνθος τού αγρού ούτως εξανθήσει
- ότι πνεύμα διήλθεν εν αυτώ και ουχ υπάρξει και ουκ επι γνώσεται έτι τόν τόπον αυτού
- τό δέ έλεος τού κυρίου από τού αιώνος και έως τού αιώνος επί τούς φοβουμένους αυτόν και η δικαιοσύνη αυτού επί υιούς υιών
- τοίς φυλάσσουσιν τήν διαθήκην αυτού και μεμνημένοις τών εντολών αυτού τού ποιήσαι αυτάς
- κύριος εν τώ ουρανώ ητοίμασεν τόν θρόνον αυτού και η βασιλεία αυτού πάντων δεσπόζει
- ευλογείτε τόν κύριον πάντες οι άγγελοι αυτού δυνατοί ισχύι ποιούντες τόν λόγον αυτού τού ακούσαι τής φωνής τών λόγων αυτού
- ευλογείτε τόν κύριον πάσαι αι δυνάμεις αυτού λειτουργοί αυτού ποιούντες τό θέλημα αυτού
- ευλογείτε τόν κύριον πάντα τά έργα αυτού εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον

Και πάλιν

- εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώπιαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
- και μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πās ζών
- ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπεινώσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος

- καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου
- εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοῖς ἔργοις σου εν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου εμελέτων
- διεπέτασα τās χεῖράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εις λάκκον
- ακουστόν ποιήσόν μοι τό πρῶί τό ἔλεός σου ότι επί σοί ἤλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ἦρα τήν ψυχήν μου
- εξελού με εκ τῶν εχθρῶν μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία
- ἔνεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου
- καί εν τῷ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σου είμι εγώ

Καί πάλιν

- επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου (2)
- τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία

Δόξα... Καί νύν...

Αλληλουῖα, Αλληλουῖα, Αλληλουῖα. Δόξα σοι ο Θεός (εκ γ').

Η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα σοι.

- Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθῶμεν.
- Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχῶν ημών, του Κυρίου δεηθῶμεν.
- Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιῶν, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθῶμεν.
- Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθῶμεν.
- Υπέρ των ευσεβῶν και ορθοδόξων χριστιανῶν, του Κυρίου δεηθῶμεν.
- Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών, _____, του τιμίου πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθῶμεν.
- Υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού, του Κυρίου δεηθῶμεν.
- Υπέρ της (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταῖς, του Κυρίου δεηθῶμεν.
- Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπῶν της γης και καιρῶν ειρηνηκῶν, του Κυρίου δεηθῶμεν.
- Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθῶμεν.
- Υπέρ του ρυσθῆναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθῶμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- **Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τῷ Πατρί και τῷ Υἱῷ και τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιῶνας των αιῶνων. Χορός** Αμήν.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Εξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ, καί επικαλεισθε τό όνομα τό άγιον αυτού.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν...

Στίχ, β'. Πάντα τά ἔθνη εκύκλωσάν με, καί τῷ ονόματι Κυρίου ἤμυνάμην αυτούς,

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν...

Στίχ, γ'. Παρά Κυρίου εγένετο αύτη, καί εστι θαυμαστή εν οφθαλμοῖς ημών.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν...

- Ἐτι και ἔτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- **Ὅτι σον το κράτος και σου εστίν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** **Χορός** Αμήν.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

εν Σαββάτω

Ἦχος πλ. α'

Ευλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Τῶν Αγίων ο χορός, εύρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν Παραδείσου, εύρω καγώ, τὴν οδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τό απολωλός πρόβατον εγώ ειμι. ανακάλεσαί με, Σωτήρ, καί σώσον με.

Ευλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Ο πάλαι μέν, εκ μή ὄντων πλάσας με, καί εικόνι σου θεία τιμήσας, παραβάσει εντολής δε πάλιν με επιστρέψας εις γῆν εξ ἧς ελήφθην, εις τό καθ' ὁμοίωσιν επανάγαγε, τό αρχαίον κάλλος αναμορφώσασθαι.

Ευλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Εικὼν ειμι, τῆς αρρήτου δόξης σου, ει καί στίγματα φέρω πταισμάτων, οικτείρησον τό σὸν πλάσμα, Δέσποτα, καί καθάρισον σὴ ευσπαγχνία, καί τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι. Παραδείσου πάλιν ποιὼν πολίτην με.

Ευλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Ανάπαυσον, ο Θεός τούς δούλους σου, καί κατάταξον αυτούς εν Παραδείσω, όπου χοροὶ τῶν Αγίων, Κύριε, καί οι δίκαιοι εκλάμπουσιν ως φωστήρες, τούς κεκοιμημένους δούλους σου ανάπαυσον, παρορών αυτῶν πάντα τά εγκλήματα.

Δόξα... Τριαδικόν

Τό τριλαμπές τῆς μίας θεότητος, ευσεβῶς υμνήσωμεν βοῶντες Ἅγιος εἶ, ο Πατήρ ο ἀναρχος, ο συνἀναρχος Υἱός καί θεῖον Πνεύμα. φῶτισον ημάς πίστει σοι λατρεύοντας, καί τού αιωνίου πυρός εξάρπασον.

Καί νύν...

Χαίρε σεμνή, η Θεὸν σαρκί τεκούσα, εις πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ανθρωπῶν εύρατο τὴν σωτηρίαν, διὰ σοῦ εύροιμεν Παράδεισον, Θεοτόκε, ἀγνή ευλογημένη.

Αλληλούϊα, αλληλούϊα, αλληλούϊα. Δόξα σοι ο Θεός. (3)

Οι Αναβαθμοί, τό α' Αντίφωνον τού δ' Ἦχου.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Εκ νεότητός μου πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον Σωτήρ μου. (Δίς)
- Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ως χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι. (Δίς)

Δόξα...

Ἄγιω Πνεύματι, πάσα ψυχὴ ζωούται, καί καθάρσει υφούται λαμπρύνεται, τὴ τριαδικὴ Μονάδι ιεροκρυφίως.

Καί νύν...

Ἄγιω Πνεύματι, αναβλύζει τά τῆς χάριτος ρεῖθρα, αρδεύοντα, άπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἡ Τάξις τού Ευαγγελίου

Ἰερεὺς Τού Κυρίου δεηθώμεν.

Χορός Κύριε, ελέησον.

Ἰερεὺς Ὅτι Ἅγιος εἶ ο Θεός ημών, και εν αγίοις επαναπαύη, και σοι την δόξαν αναπέμπουμεν, τω Πατρί και τω Υἱώ και τω Ἄγιω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Χορός Αμήν.

Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον (εκ γ').

Ιερεύς Και υπέρ του καταξιωθήναι ημάς της ακροάσεως του αγίου Ευαγγελίου, Κύριον τον Θεόν ημών ικετεύσωμεν.

Χορός Κύριε, ελέησον (γ').

Ιερεύς Σοφία. Ορθοί, ακούσωμεν τού αγίου Ευαγγελίου.

Ιερεύς Ειρήνη πάσι.

Χορός Καί τώ Πνεύματί σου.

Ιερεύς Εκ τού κατά Ιωάννου αγίου Ευαγγελίου...

Ιερεύς Πρόσχωμεν.

Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Ψαλμός

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τās ανομίας μου εξάλειψον
- καρδιαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τās οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδιαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Δόξα... Ήχος β'

Ταίς τών Αποστόλων, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Καί νύν... Ήχος ο αυτός

Ταίς τής Θεοτόκου, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα έλεός σου καί κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου

Ιερεύς Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου: επίσκεψαι τον κόσμον σου εν ελέει και οπιρμοίς: ύψωσον κέρας Χριστιανών Ορθοδόξων, και κατάπεμψον εφ ημάς τα ελέη σου τα πλούσια: πρεσβείαις της παναχράντου, Δεσποίνης ημών, Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας: δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμών επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων, και πανευφήμων Αποστόλων. των εν αγίοις Πατέρων ημών,

μεγάλων Ιεραρχών, και Οικουμενικών Διδασκάλων, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Αθανασίου και Κυρίλλου, Ιωάννου του Ελεήμονος, πατριαρχών Αλεξανδρείας: Νικολάου του εν Μύροις της Λυκίας, Σπυριδωνος επισκόπου Τριμυθούντος, και Νεκταρίου της Πενταπόλεως, των θαυματουργών. των αγίων ενδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Δημητρίου του Μυροβλύτου, Θεοδώρου του Τήρωνος, και Θεοδώρου του Στρατηλάτου και Μηνά του θαυματουργού, των ιερομαρτύρων Χαραλάμπους και Ελευθερίου: των αγίων, ενδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Αναστασίας, Κυριακής Φωτηνής, Μαρίνης: Παρασκευής και Ειρήνης: των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, (ναού), των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, (ημέρας), και πάντων σου των Αγίων. ικετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, επάκουσον ημών των αμαρτωλών δεομένων σου και ελέησον ημάς.

Χορός Κύριε, ελέησον (ιβ')

Ιερεύς Ελέει, και οικτιρμοίς, και φιλανθρωπία του μονογενοῦς σου Υιού, μεθ ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. **Χορός** Αμήν.

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ

ΩΔΗ ΜΩΨΕΩΣ

(Εν τῇ Εξόδω, Κεφ. ιε')

Ἄρδην βυθίσας Φαραώ, Μωσῆς λέγει.

Αρχή: Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

- Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται, ἵππον καί ἀναβάτην ἔρριπεν εἰς θάλασσαν.
- Βοηθός καί σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καί δοξάσω αὐτόν, Θεός τοῦ Πατρός μου, καί ὑψώσω αὐτόν.
- Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.
- Ἄρματα Φαραώ καί τήν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριπεν εἰς θάλασσαν, ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν Ερυθρά, θαλάσση.
- Πόντῳ ἐκάλυπεν αὐτούς κατέδυσαν εἰς βυθόν ὡσεὶ λίθος.
- Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχυί, ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς. Καί τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.
- Ἀπέστειλας τήν ὀργήνσου, κατέφαγεν αὐτούς ὡσεὶ καλάμην.
- Καί διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη το ὕδωρ, ἐπάγη ὡσεὶ τείχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.
- Εἶπεν ὁ ἐχθρός, Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκύλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελώ τῇ μαχαίρα μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου.
- Ἀπέστειλας τὸ πνεύμά σου, ἐκάλυπεν αὐτούς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.
- Τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὁμοίός σοι; Δεδοξασμένος ἐν Ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.
- Εξέτεινας τήν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτούς γῆ.
- Ὡδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τούτον, ὃν ἐλυτρώσω, παρεκάλεσας τῇ ἰσχυί σου εἰσκατάλυμα ἁγίον σου.
- Ἦκουσαν ἔθνη, καί ὠργίσθησαν, ὠδίνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φιλιστειίμ.

Εἰς στίχους η'

- Τότε ἔσπευσαν ηγεμόνες Εδὼμ, καί ἀρχοντες τῶν Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτούς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.
- Επιπέσοι ἐπ' αὐτούς φόβος καί τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθώθητῶσαν.

Εἰς στίχους ζ'

- Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.
- Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτούς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω, Κύριε, ἀγίασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς στίχους δ'

Τέλος: Κύριος βασιλεύων τών αιώνων, καί επ' αιώνα, καί έτι.

- Ότι εισήλθεν ίππος Φαραώ σύν άρμασι καί αναβάταις εις θάλασσαν, καί επήγαγεν επ' αυτούς Κύριος τό ύδωρ τής θαλάσσης, οί δέ υιοί Ισραήλ επορεύθησαν διά ξηράς έν μέσω τής θαλάσσης.

Δόξα... Καί νύν...

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΝΝΗΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΣΑΜΟΥΗΛ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Ωδή Βασιλειών Α', Κεφ. Β')

Θεόν γεραίρει στείρα τίκτουσα ξένωσ.

Αρχή: Άγιος εί, Κύριε, καί σέ υμνεί τό πνεύμά μου.

- Εστερεώθη η καρδία μου εν Κυρίω, υψώθη κέρας μου εν Θεώ μου, επλατύνθη επ' εχθρούς μου τό στόμα μου, ευφράνθην εν σωτηρίω σου.
- Ότι ουκ έστιν άγιος, ως ο Κύριος, καί ουκ έστι δίκαιος, ως ο Θεός ημών, καί ουκ έστιν άγιος πλήν σου.
- Μή καυχάσθε καί μή λαλείτε υψηλά εις υπεροχήν, μηδέ εξελθέτω μεγαλορρημοσύνη εκ τού στόματος υμών.
- Ότι Θεός γνώσεων Κύριος, καί Θεός ετοιμάζων επιτηδεύματα αυτού.
- Τόξον δυνατών ησθένησε, καί οι ασθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν.
- Πλήρεις άρτων ηλαττώθησαν, καί οι πεινώντες παρήκαν γήν, ότι στείρα έτεκεν επτά, καί η πολλή εν τέκνοις ησθένησε.
- Κύριος θανατοί καί ζωογονεί, κατάγει εις άδου καί ανάγει.
- Κύριος πτωχίζει καί πλουτίζει, ταπεινοί καί ανυψοί.
- Ανιστά από γής πένητα, καί από κοπριάς εγείρει πτωχόν, τού καθίσαι αυτόν μετά δυναστών λαού, καί θρόνον δόξης κατακληρονομών αυτοίς.

Εις Στίχους η'

- Διδούς ευχήν τώ ευχομένω, καί ευλόγησεν έτη δικαίου.
- Ότι ουκ ενισχύει εν τή ισχύί αυτού, δυνατός ανήρ Κύριος ασθενή ποιήσει τόν αντίδικον αυτού, Κύριος άγιος.

Εις Στίχους ζ'

- Μή καυχάσθω ο σοφός εν τή σοφία αυτού, καί μή καυχάσθω ο δυνατός εν τή δυνάμει αυτού, καί μή καυχάσθω ο πλούσιος εν τώ πλούτω αυτού,.
- Αλλ' ή εν τουτω καυχάσθω ο καυχώμενος, εν τώ συνιείν καί γινώσκειν τόν Κύριον, καί ποιείν κρίμα καί δικαιοσύνην εν μέσω τής γής.

Εις Στίχους δ'

Τέλος: Κύριος ανέβη εις ουρανούς, καί εβρόντησεν, αυτός κρινεί άκρα γής, δίκαιος ών.

- Καί δώσει ισχύν τοίς βασιλεύσιν ημών, καί υψώσει κέρας χριστών αυτού.

Δόξα... Καί νύν...

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- **Ότι συ ει ο Θεός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Χορός** Αμήν.

(Κοντάκιον)

(Οίκος)

Μεσώδια Καθίσματα

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΒΒΑΚΟΥΜ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Κεφ. γ', Ι)

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν Ἀββακούμ, φράσον.

Ἀρχή: Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

- Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου, καὶ εφοβήθην, Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην.
- Ἐν μέσφ δύο ζώων γνωσθήση, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήση, ἐν τῷ παρῆναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήση, ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου ἐν ὀργῇ, ἐλέους μνησθήση.
- Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαιμάν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.
- Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀινέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.
- Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται, κέρατα ἐν χερσίν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταίαν ἰσχύος αὐτοῦ.
- Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδεῖαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.
- Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη.
- Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον.
- Σκηνώματα Αἰθιόπων, πποθηθήσονται καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ.
- Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης, Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σου: ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου: ὅτι ἐπιβῆση ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία.
- Ἐντεινὼν ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος, ποταμῶν ραγήσεται γῆ.
- Ὀψονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορείας, ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.
- Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὀπλων σου.
- Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ πατάξεις ἔθνη.
- Ἐξήλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σώσαι τὸν χριστόν σου ἐλήλυθας, ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμούς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.
- Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστών, σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξουσι χαλινούς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα.
- Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, τaráσσοντας ὕδατα πολλὰ.
- Εφυλαξάμην, καὶ ἐπποτήθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου, καὶ εἰσήλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστά μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου.
- Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.

Εἰς Στίχους η'

- Διότι συκὴ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.
- Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρώσιν.

Εἰς Στίχους ς'

- Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ υπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.
- Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.

Εἰς Στίχους δ'

Τέλος: Κύριος ὁ Θεὸς μου δυνάμις μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

- Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβά με, τοῦ νικήσαι με ἐν τῇ ὠδῇ αὐτοῦ.

Δόξα... Καὶ νύν...

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΗΣΑΪΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Κεφ. κς', 9)

Ἡσαΐου πρόρρησις, εὐχή τὸ πλέον.

Ἀρχή: Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν.

- Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τὸ πνεύμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.
- Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς.
- Πέπαυται γάρ ὁ ἀσεβής, πὰς ὅς οὐ μὴ μάθη δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ, ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.
- Κύριε, ὑψηλὸς σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤδεισαν, γνόντες δέ, αἰσχυνθήτωσαν.
- Ζῆλος λήμψεται λαὸν ἀπαιδέυτον, καὶ νύν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἕδεται.

- Κύριε, ο Θεός ημών, ειρήνην δός ημίν, πάντα γάρ απέδωκας ημίν.
- Κύριε, ο Θεός ημών, κτήσαι ημάς, Κύριε, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν, τό όνομα σου ονομάζομεν.
- Οι δέ νεκροί ζωήν ου μή ίδωσιν, ουδέ ιατροί ου μή άναστήσουσι, διά τούτο επήγαγες και απώλεσας, και ήρας πάν άρσεν αυτών.

Εις στίχους η'

- Πρόσθες αυτοίς κακά, Κύριε, πρόσθες αυτοίς κακά τοίς ενδόξοις τής γής.
- Κύριε, εν θλίψει εμνήσθημέν σου, εν θλίψει μικρά η παιδεία σου ημίν.

Εις Στίχους ζ'

- Και ως η ωδίνουσα εγγίζει τού τεκείν, και επί τή ωδίνοι αυτής εκέκραγεν, ούτως εγενήθημεν τώ αγαπητώ σου.
- Διά τόν φόβον σου, Κύριε, εν γαστρί ελάβομεν, και ωδινήσαμεν, και ετέκομεν πνεύμα σωτηρίας, ό εποίησαμεν επί τής γής.

Εις Στίχους δ'

Τέλος: Ου πεσούμεθα, αλλά πεσούνται οι ενοικούντες επί τής γής.

- Αναστήσονται οι νεκροί, και εγεθθήσονται οι εν τοίς μνημείοις, και ευφρανθήσονται οι εν τή γή.
- Η γάρ δρόσος η παρά σου ίαμα αυτοίς εστιν, η δέ γή τών ασεβών πεσειται.
- Βάδιζε λαός μου, είσελθε εις τό ταμειόν σου, απόκλεισον τήν θύραν σου, αποκρύβηθι μικρόν όσον όσον, έως άν παρέλθη η οργή Κυρίου.

Δόξα... Και νύν...

ΩΔΗ ΕΚΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΙΩΝΑ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Κεφ. β', 2)

Εκ θηρός εκραύγαζεν Ιωνάς, λέγων.

Αρχή: Ως τόν προφήτην Ιωνάν, σώσον ημάς, Κύριε.

- Εβόησα εν θλίψει μου προς Κύριον τόν Θεόν μου, και εισήκουσέ μου, εκ κοιτίας άδου κραυγής μου ήκουσας φωνής μου.
- Απέρριψάς με εις βάθη καρδιάς θαλάσσης, και ποταμοί εκύκλωσάν με.
- Πάντες οι μετεωρισμοί σου και τά κύματά σου επ' εμέ διήλθον.

Εις Στίχους η'

- Καγώ είπον, Απώσμαι εξ οφθαλμών σου, άρα προσθήσω τού επιβλέψαι με προς ναόν τόν άγιόν σου;
- Περιεχύθη μοι ύδωρ έως ψυχής μου, άβυσσος εκύκλωσέ με εσχάτη, έδου η κεφαλή μου εις σχισμάς ορέων, κατέβην εις γήν, ής οι μοχλοί αυτής κάτοχοι αιώνιοι.

Εις Στίχους ζ'

- Και αναβήτω εκ φθοράς η ζωή μου, προς σέ, Κύριε, ο Θεός μου.
- Εν τώ εκλείπειν εξ εμού τήν ψυχήν μου, τού Κυρίου εμνήσθην, και έλθοι προς σέ η προσευχή μου προς ναόν τόν άγιόν σου.

Εις Στίχους δ'

Τέλος: Φυλασσόμενοι μάταια και ψευδή, έλεον αυτοίς εγκατέλιπον.

- Εγώ δέ μετά φωνής αιnéσεως και εξομολογήσεως θύσω σοι, όσα ηύξάμην αποδώσω σοι εις σωτηρίαν μου τώ Κυρίω.

Δόξα... Και νύν...

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- **Συ γαρ ει ο Βασιλεύς της ειρήνης και Σωτήρ των ψυκών ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Χορός** Αμήν.

Κοντάκιον

Τῆ μὲν Δευτέρα, τῶν Αρχαγγέλων

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀσωμάτων, τό συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τό μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Αρχιστράτηγοι.

Τῆ δὲ Τρίτη, τοῦ Προδρόμου

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς ευράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν, καὶ γὰρ πάλιν, ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῆ Τετάρτη καὶ τῆ Παρασκευῆ, τοῦ Σταυροῦ

Ὁ υψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆ ἐπωνύμῳ σου καινὴ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήτητον τρόπαιον.

Τῆ Πέμπτη, τῶν Ἀποστόλων

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου, Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν, τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάσαν ολοκάρπτωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

(Δανιήλ, Κεφ. γ')

Αἶνος φλόγα σβέννυσι τῶν τριῶν Νέων.

Αρχή: Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεος, εὐλογητός εἰ.

- Εὐλογητός εἰ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετόν καὶ δεδοξασμένον τό ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Ὅτι δίκαιος εἰ ἐπὶ πάσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθείαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πάσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς.
- Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.
- Ὅτι ἠμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστήναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πάσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετη ρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.
- Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πάσαν τὴν γῆν.
- Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοίξαι τό στόμα ἡμῶν, ἀισχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε.
- Μὴ δὴ παραδῶ ἡς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τό ὄνομά σου τό ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τό ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ δια Ἰσαάκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.
- Οἷς ἐλάλησας πληθύναι τό σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τό χεῖλος τῆς θαλάσσης.
- Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ γῆ σήμερον, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.
- Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἀρχῶν, καὶ προφήτης, καὶ ἠγούμενος, οὐδὲ ολοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.
- Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθεῖμεν.

- Ως εν ολοκαυτώμασι κριών και ταύρων, και ως εν μυριάσιν αρνών πιόνων, ούτω γενέσθω η θυσία ημών ευπρόσδεκτος ενώ, ουκ έστιν πión σου σήμερα, και εκτελείσθω όπισθεν σου, οτι αισχύνη τοίς πεποιθόσιν επί σέ.
- Και νύν εξακολουθούμεν εν όλη καρδία, και φοβούμεθά σε, και ζητούμεν τό πρόσωπόν σου, μή κατασχύνης ημάς, Αλλά ποιήσον μεθ' ημών κατά τήν επιείκειάν σου, και κατά τό πλήθος τού ελέους σου.
- Εξελού ημάς κατά τά θαυμάσίά σου, και δός δόξαν τώ ονόματί σου, Κύριε.
- Και εντραπήσαν πάντες οι ενδεικνύμενοι τοίς δούλοις σου κακά, και κατασχυνθείσαν από πάσης δυναστείας, και η ισχύς αυτών συντριβείη.
- Και γνώτωσαν ότι συ εί Κύριος, Θεός μόνος και ένδοξος, εφ' όλην τήν οικουμένην.
- Και ου διέλιπον οι εμβалόντες αυτούς υπηρέται τού βασιλέως, καιόντες τήν κάμινον νάφθη και πίσση και στυππίω και κληματίδι.
- Και διεχέιτο η φλόξ επάνω τής καμίνου επί πήχεις τεσσαράκοντα εννέα, και διώδευσε, και ενεπύρισεν ούς εύρε περί τήν κάμινον τών Χαλδαίων.
- Ο δε άγγελος Κυρίου συγκατέβη άμα τοίς περί τόν Αζαριαν εις τήν κάμινον, και εξετίναξε τήν φλόγα τού πυρός εκ τής καμίνου.
- Και εποίησε τό μέσον τής καμίνου ως πνεύμα δρόσου διασυρίζον, και ουχ ήψατο αυτών καθόλου τό πυρ, ουδέ ελύπησεν, ουδέ παρηνώχλησεν αυτούς.
- Τότε οι Τρεις, ως εξ ενός στόματος, ύμνουν και ευλόγουν και εδόξαζον τόν Θεόν εν τή καμίνω, λέγοντες.

(Η τών Τριών ύμνησις, ήν ήδον Νέοι)
Εις Στίχους η'

- Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, και υπερύμνητος και υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.
- Και ευλογημένον τό όνομα τής δόξης σου τό άγιον, τό υπερύμνητον και υπερυψούμενον εις τούς αιώνας.

Εις Στίχους ζ'

- Ευλογημένος εί εν τώ ναώ τής αγίας δόξης σου, ο υπερύμνητος, και υπερυψούμενος εις τους αιώνας.
- Ευλογημένος εί ο βλέπων αβύσσους, ο καθήμενος επί τών Χερουβείμ, ο υπερύμνητος και υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.

Εις Στίχους δ'

Τέλος: Ευλογημένος εί ο επί θρόνου δόξης τής βασιλείας σου, ο υπερύμνητος και υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.

- Ευλογημένος εί εν τώ στερεώματι τού ουρανού, ο υπερύμνητος και υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.

Δόξα... Και νύν...

Αινούμεν, ευλογούμεν, και προσκυνούμεν τόν Κύριον.

ΩΔΗ ΟΓΔΟΗ

ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ
Τόν Δεσπότην ύμνησον η κτιστών φύσις.

Αρχή: Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

- Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, Άγγελοι Κυρίου, ουρανοί Κυρίου, τόν Κύριον, υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε ύδατα, πάντα τά υπεράνω τών ουρανών, πάσαι αι δυνάμεις Κυρίου, τόν Κύριον, υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, ήλιος και σελήνη, άστρα τού ουρανού, τόν Κύριον, υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, φώς και σκότος, νύκτες και ημέραι, τόν Κύριον, υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, πάς όμβρος και δρόσος, πάντα τά πνεύματα, τόν Κύριον, υμνείτε και υπερυψούτε

αυτόν εις τούς αιώνας.

- Ευλογείτε, πύρ καί καύμα, ψύχος καί καύσων, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, δρόσοι καί νιφετοί, πάγοι καί ψύχος, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, πάχνοι καί χιόνες, αστραπαί καί νεφέλαι, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, γή, όρη καί βουνοί, καί πάντα τά φυόμενα εν αυτή, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, πηγαί, θάλασσα καί ποταμοί, κήτη, καί πάντα τά κινούμενα εν τοίς ύδασι, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Εις Στίχους η'

- Ευλογείτε, πάντα τά πετεινά τού ουρανού, τά θηρία καί πάντα τά κτήνη, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, υιοί τών ανθρώπων, ευλογείτω Ισραήλ, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Εις Στίχους ζ'

- Ευλογείτε, Ιερείς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, πνεύματα καί ψυχαί Δικαίων, όσοι καί ταπεινοί τή καρδιά, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Εις Στίχους δ'

- Ευλογείτε, Ανανία, Αζαρία καί Μισαήλ, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, Απόστολοι, Προφήται, καί Μάρτυρες Κυρίου, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί Άγιον Πνεύμα, τόν Κύριον, υμνούμεν καί υπερυψούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.
- Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον, υμνούντες καί υπερυψούντες αυτόν εις τούς αιώνας.

Δόξα... Καί νύν...

Ο **Ιερεύς**: Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τού Φωτός, εν ύμνοις τιμώντες μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει η ψυχή μου τόν Κύριον, καί ηγαλλίασε τό πνεύμά μου επί τώ Θεώ τώ σωτήρί μου.

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξότεραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.**

Ότι επέβλεψεν επί τήν ταπεινώσιν τής δούλης αυτού, ιδού γάρ από τού νύν μακαριούσι με πάσαι γενεαί,

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...**

Ότι εποίησέ μοι μεγαλεία ο Δυνατός, καί άγιον τό όνομα αυτού, καί τό έλεος αυτού εις γενεάν, καί γενεάν τοίς φοβουμένοις αυτόν.

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...**

Εποίησε κράτος εν βραχίονι αυτού, διεσκόρπισεν υπερηφάνους διανοία καρδιάς αυτών.

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...**

Καθείλε δυνάστας από θρόνων, καί ύψωσε ταπεινούς, πεινώντας ενέπλησεν αγαθών, καί πλουτούντας εξαπέστειλε κενούς.

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...**

Αντελάβετο Ισραήλ παιδός αυτού, μνησθήναι ελέους, καθώς ελάλησε προς τούς πατέρας ημών, τώ Αβραάμ, καί τώ σπέρματι αυτού έως αιώνος.

ΩΔΗ ENATH

ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
(Εκ τού κατά Λουκάν, Κεφ. α', 47-55)

Τόν Υιόν υμνεί καί Θεόν, Μήτηρ Κόρη.
Τήν Θεοτόκον έν ύμνοις μεγαλύνωμεν.

- Μεγαλύνει η ψυχή μου τόν Κύριον, καί ηγαλλίασε τό πνεύμά μου επί τώ Θεώ τώ σωτήρί μου.
- Ότι επέβλεψεν επί τήν ταπείνωσιν τής δούλης αυτού, ίδού γάρ, από τού νύν μακαριούσι με πάσαι αι γενεαί.
- Ότι εποίησέ μοι μεγαλεία ο Δυνατός, καί άγιον τό όνομα αυτού, καί το έλεος αυτού εις γενεάν, καί γενεάν τοίς φοβουμένοις αυτόν.
- Εποίησε Κράτος εν βραχίονι αυτού, διεσκόρπισεν υπερηφάνους διανοία καρδίας αυτών.
- Καθείλε δυνάστας από θρόνων, καί ύψωσε ταπεινούς, πεινώντας ενέπλησεν αγαθών, καί πλουτούντας εξαπέστειλε κενούς.
- Αντελάβετο Ισραήλ παιδός αυτού, μνησθήναι ελέους, καθώς ελάλησε προς τούς Πατέρας ημών, τώ Αβραάμ, καί τώ σπέρματι αυτού έως αιώνος.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΖΑΧΑΡΙΟΥ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ
(Λουκ, Κεφ. α' 68)

Αρχή: Ο Ζαχαρίας ευλογεί παιδός τόκον.

- Ευλογητός Κύριος ο Θεός τού Ισραηλ, ότι επεσκέπαστο καί εποίησε λύτρωσιν τώ λαώ αυτού.
- Καί ήγειρε κέρας σωτηρίας ημίν, εν οίκω Δαυίδ τού παιδός αυτού.
- Καθώς ελάλησε διά στόματος τών αγίων, τών άπ αιώνος Προφητών αυτού.
- Σωτηρίαν εξ εχθρών ημών, καί εκ χειρός πάντων τών μισούντων ημάς.
- Ποιήσαι έλεος μετά τών Πατέρων ημών, καί μνησθήναι διαθήκης αγίας αυτού.

Εις Στίχους η'

- Όρκον, όν ώμοσε προς Αβραάμ τόνπατέρα ημών, τού δούναι ημίν αφόβως, εκ χειρός τών εχθρών ημών ρυσθέντας.
- Λατρεύειν αυτώ εν οσιότητι καί δικαιοσύνη ενώπιον αυτού, πάσας τας ημέρας τής ζωής ημών.

Εις Στίχους ζ'

- Καί σύ, Παιδίον, Προφήτης Υψίστου κληθήση, προπορεύση γάρ πρό προσώπου Κυρίου ετοιμάσαι οδούς αυτού.
- Τού δούναι γνώσιν σωτηρίας τώ λαώ αυτού, εν αφέσει αμαρτιών αυτών, διά σπλάγχνα ελέους Θεού ημών.

Εις Στίχους δ'

- Εν οίς επεσκέπαστο ημάς ανατολή εξ ύψους, επιφάναι τοίς εν σκότει καί σκιά θανάτου καθημένοις.
- Τού κατευθύναι τους πόδας ημών εις οδόν ειρήνης.

Δόξα... Καί νύν...

Ει μέν ουκ έστι Κυριακή, μετά τόν Ειρμόν, τό Αξιόν εστιν

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. Χορός Σοί Κύριε.
- Ότι σε αινούσι πάσαι αι Δυνάμεις των ουρανών, και σοι την δόξαν αναπέμπουσι, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Χορός Αμήν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τή Δευτέρα:

Ηχος γ' Αυτόμελον

Ο ουρανόν τοίς άστροις, κατακοσμήσας ως Θεός, καί διά τών σών Αγγέλων, πάσαν τήν γήν

φωταγωγών, Δημιουργέ των απάντων, τούς ανυμνούντάς σε σώζε.

Θεοτοκίον Όμοιον

Ο γλυκασμός των Αγγέλων, των θλιβομένων η χαρά, Χριστιανών η προστάτις, Παρθένε μητέρα Κυρίου, αντιλαβού μου και ρύσαι, των αιώνιων βασάνων.

Τή Τρίτη:

Ήχος γ' Ο ουρανόν τοίς άστροις

Τόν Πρόδρομον Ιωάννην, και Βαπτιστήν του Σωτήρος, τόν εν Προφήταις Προφήτην, και τής ερήμου τό θρέμμα, τής Ελισάβετ τόν γόνον, ανευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον Όμοιον

Ο γλυκασμός των Αγγέλων, των θλιβομένων η χαρά, Χριστιανών η προστάτις, Παρθένε μητέρα Κυρίου, αντιλαβού μου και ρύσαι, των αιώνιων βασάνων.

Τή Τετάρτη και Παρασκευή:

Ήχος β'

Σταυρός, ο φύλαξ πάσης τής οικουμένης. Σταυρός, η ωραιότης τής Εκκλησίας, Σταυρός, Βασιλέων τό κραταίωμα, Σταυρός, πιστών τό στήριγμα, Σταυρός, Αγγέλων η δόξα, και των δαιμόνων τό τραύμα.

Σταυροθεοτοκίον Ο ουρανόν τοίς άστροις

Εν τώ Σταυρώ παρεστώσα, η σε ασπύρωσ τεκούσα, και θρηνωδούσα εβόα. Οίμοι, γλυκύτατον Τέκνον! πώς έδυσ εξ οφθαλμών μου; πώς έν νεκροίς ελογίσθης;

Τή Πέμπτη:

Ήχος β' Γυναίκες, ακουσίθητε

Εις πάσαν τήν υφήλιον, δραμόντες εκηρύξατε, τήν του Χριστου εκ Παρθένου, αγίαν σάρκωσιν όντως, εκ πλάνης επιστρέφοντες, τά έθνη και φωτίζοντες, και πάντας εκδιδάσκοντες, Τριάδα σεβειν αγίαν, Απόστολοι του Σωτήρος.

Όμοιον

Τόν μέγαν αρχιποίμενα, και ιεράρχην άπαντες, τόν πρόεδρον των Μυρέων, Νικόλαον ευφημούμεν, πολλούς γάρ άνδρας έσωσεν, άδίκως θνήσκειν μέλλοντας, και Βασιλεί οπτάνεται, σύν Αβλαβίω κατ' όναρ, λύων τήν άδικον ψήφον.

Θεοτοκίον Όμοιον

Μαρία καθαρώτατον, χρυσούν θυμιατήριον, τής αχωρήτου Τριάδος, δοχείον γεγενημένη, εν ώ Πατήρ ηυδόκησεν, ο δε Υιός εσκήνωσε, και Πνεύμα τό πανάγιον, επισκίασαν σοι Κόρη, ανέδειξε Θεοτόκον.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

- Αινείτε τόν Κύριον εκ των ουρανών, αινείτε αυτόν εν τοίς υψίστοις.
- Αινείτε αυτόν, πάντες οι Άγγελοι αυτού, αινείτε αυτόν, πάσαι αι δυνάμεις αυτού.
- Αινείτε αυτόν, ήλιος και σελήνη, αινείτε αυτόν, πάντα τά άστρα και τό φώς.
- Αινείτε αυτόν, οι ουρανοί των ουρανών, και τό ύδωρ τό υπεράνω των ουρανών.
- Αινεσάτωσαν τό όνομα Κυρίου, ότι αυτός είπε, και εγενήθησαν, αυτός ενετείλατο, και εκτίσθησαν.
- Έστησεν αυτά εις τόν αιώνα, και εις τόν αιώνα του αιώνος, πρόσταγμα έθετο, και ου παρελεύσεται.
- Αινείτε τόν Κύριον εκ τής γής, δράκοντες και πάσαι άβυσσοι.
- Πύρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεύμα καταγίδος, τά ποιούντα τόν λόγον αυτού.
- Τά όρη και πάντες οι βουνοί, ξύλα καρποφόρα, και πάσαι κέδροι.
- Τά θηρία και πάντα τά κτήνη, ερπετά και πετεινά πτερωτά.
- Βασιλείς τής γής και πάντες λαοί, άρχοντες και πάντες κριταί τής γής.
- Νεανίσκοι και παρθένοι, πρεσβύτεροι μετά νεωτέρων, αινεσάτωσαν τό όνομα Κυρίου, οτι υψώθη τό όνομα αυτού μόνου.
- Η εξομολόγησις αυτού επί γής και ουρανού, και υψώσει κέρας λαού αυτού.
- Ύμνος πάσι τοίς οσίοις αυτού, τοίς υιοίς Ισραήλ, λαώ εγγίζοντι αυτώ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

- Άσατε τώ Κυρίω άσμα καινόν, η αίνεσις αυτού εν εκκλησία Οσίων.

- Ευφρανθήτω Ισραήλ επί τώ ποιήσαντι αυτόν, καί υιοί Σιών αγαλλιάσθωσαν επί τώ βασιλείᾳ αὐτῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τό ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ , ἐν τυμπάνῳ καί ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτό.
- Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καί υψώσει πρᾶξεις ἐν σωτηρίᾳ.
- Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καί αγαλλιάσονται ἐπί τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
- Αἱ υψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καί ρομφαίαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν.
- Τοῦ ποιήσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.
- Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καί τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
- Τοῦ ποιήσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἐγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

- Αἰνεῖτε τόν Θεόν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπί ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τό πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καί κιθάρα.
- Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καί χορῶ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καί ὀργάνῳ .
- Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πάσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον.

Δόξα...

Καί νύν...

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

- Δόξα σοι τῷ δείξαντι τό φῶς, Δόξα ἐν υψίστοις Θεῷ, καί ἐπί γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
 - Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τήν μεγάλην σου δόξαν.
 - Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καί Ἅγιον Πνεῦμα,
 - Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τήν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.
 - Πρόσδεξαι τήν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καί ἐλέησον ἡμᾶς.
 - Ὅτι σύ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σύ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
 - Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καί αἰνέσω τό ὄνομά σου εἰς τόν αἰῶνα, καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 - Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
 - Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καί αἰνετόν καί δεδοξασμένον τό ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
 - Γένοιτο, Κύριε, τό ἐλέός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπί σέ.
 - Εὐλογητός εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου (Υ').
 - Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καί γενεᾷ,
 - Εγώ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τήν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.
 - Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου.
 - Ὅτι παρά σοί πηγή ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.
 - Παράτεινον τό ἐλέός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
- Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ Υ').
 Δόξα... Καί νύν... Ἅγιος Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καί νύν...

Σοί δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καί τῷ Υἱῷ, καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νύν, καί αἰεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ο Αναγνώστης χύμα τό

Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γής ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία. Υμνούμεν σε, ευλογούμεν σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, ευχαριστούμεν σοι, διά τήν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, και Άγιον Πνεύμα. Κύριε ο Θεός, ο αμνός τού θεού, ο Υιός τού Πατρός, ο αίρων τήν αμαρτίαν τού κόσμου, ελέησον ημάς, ο αίρων τάς αμαρτίας τού κόσμου. Πρόσδεξαι τήν δέησιν ημών, ο καθημένος εν δεξιά τού Πατρός, και ελέησον ημάς. Ότι σύ εί μόνος Άγιος, σύ εί μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν. Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, και αινέσω τό όνομά σου εις τόν αιώνα και εις τόν αιώνα τού αιώνος. Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά και γενεά. Εγώ είπα. Κύριε, ελέησόν με, ίασαι τήν ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι. Κύριε, πρός σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου, ότι σύ εί ο Θεός μου. Ότι παρά σοί πηγή ζωής. εν τώ φωτί σου οψόμεθα φώς. Παράτεινον τό έλεός σου τοίς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, εν τή ημέρα ταύτη αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς. Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, και αινετόν και δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας. Αμήν. Γένοιτο, Κύριε, τό έλεός σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσασμεν επί σέ. Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου. Ευλογητός εί, Δέσποτα, συνέτισόν με τά δικαιώματά σου. Ευλογητός εί, Άγιε, φώτισόν με τοίς δικαιώμασί σου. Κύριε, τό έλεός σου εις τόν αιώνα, τά έργα τών χειρών σου μή παρίδης. Σοί πρέπει αίνος, σοί πρέπει ύμνος, σοί δόξα πρέπει, τώ Πατρί και τώ Υιώ, και τώ Αγίω Πνεύματι, νύν, και αεί, και εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

- Πληρώσωμεν την εωθινήν δέησιν ημών τω Κυρίω.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη Ση χάριτι.
- Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.
- Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αίτησώμεθα.
- Τα καλά και συμφέροντα ταίς ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την Ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.
- Ότι Θεός ελέους, οικτιρμών, και φιλανθρωπίας υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. **Αμήν.**

Ειρήνη πάσι. **Και τω πνεύματί σου.**

Τάς κεφαλάς ημών τω Κυρίω κλίνωμεν. **Σοι, Κύριε.**

Κύριε, Άγιε, ο εν υψηλοίς...

Σόν γάρ εστι το ελεείν και σώζειν ημάς, ο Θεός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. **Αμήν.**

Απόστικα

Στίχ. α'. Ενεπλήσθημεν τό πρωϊ τού ελέους σου, Κύριε, και ηγαλλιασάμεθα και ηυφράνθημεν έν πάσαις ταίς ημέραις ημών. Ευφρανθείημεν, ανθών ημερών εταπεινώσας ημάς, ετών, ών είδομεν κακά, και ίδε επί τούς δούλους σου και επί τά έργα σου, και οδήγησον τούς υιούς αυτών.

Στίχ. β'. Καί έστω η λαμπρότης Κυρίου τού Θεού ημών εφ' ημάς, και τά έργα τών χειρών ημών κατεύθυνον εφ' ημάς, και τό έργον τών χειρών ημών κατεύθυνον.

Δόξα... Καί νύν...

ο ιερεύς λέγει

Αγαθόν τό εξομολογείσθαι τώ Κυρίω, καί ψάλλειν τώ ονόματί σου Ὑψιστε. τοῦ αναγγέλλειν τό πρῶτό τό ἐλέος σου, καί τήν ἀλήθειάν σου κατά νύκτα.

Μεθ' ὅ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς, Πάτερ ημῶν, Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Τό Απολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Δόξα... Καί νύν... Θεοδοκίον.

(Απόστολος καί Ευαγγέλιον τῆς ἡμέρας εἰάν δέ θά γίνει Θ. Λειτουργία)

Ο Ιερεύς

- Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ημῶν εἶπωμεν.
- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ημῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον.. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τό μέγα ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον.
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ημῶν. Ἐτι δεόμεθα υπέρ τῶν ἀδελφῶν ημῶν, τῶν ιερῶν, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων καί μοναχῶν, καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ημῶν ἀδελφότητος.
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καί ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καί παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κῶνῃ, πόλῃ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καί ἀφειρωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τῶν μακαρίων καί αἰδίων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καί υπέρ πάντων τῶν προαναπαυσάμενων πατέρων καί ἀδελφῶν ημῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καί ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
- Ἐτι δεόμεθα υπέρ τῶν καρποφορούντων καί καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καί πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιούντων, ψαλλόντων καί υπέρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τό παρά Σου μέγα καί πλούσιον ἐλεος.
- Ὅτι ἐλεήμων καί φιλόνητος Θεός ὑπάρχεις, καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Σοφία.

Εὐλόγησον, Πάτερ.

Ο Ιερεύς

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστός ὁ Θεός ημῶν, πάντοτε. νύν, καί ἀεὶ ...

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τήν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καί τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα... Καί νύν... , Κύριε ἐλέησον (γ'), Δέσποτα ἅγιε, εὐλόγησον.

Δόξα σοί ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ημῶν, Κύριε, δόξα σοί.

(Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν) Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ημῶν τὰς πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου καί παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων ημῶν, τῶν ἁγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης, καί πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καί σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καί φιλόνητος καί ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ημῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ημῶν, ἐλέησον καί σώσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἦχος πλ. α'

Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καί ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν ἡμῶν χαρισάμενος.

[top](#)

ΟΡΘΟΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΥΡΙΑΚΑΙΣ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης **Αμήν.**

Ιερεύς Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Ήχος πλ. α'

Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας, καί εν τοίς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

Αναγνώστης **Αμήν.** Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ γ')

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών,
- Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι καί ίασαι τας ασθενείας ημών,
- ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, καί επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερον, καί άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς καί ημείς άφιεμεν τοίς οφειλέταις ημών, καί μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Τροπάρια

Σώσον, Κύριε, τόν λαόν σου, καί ευλόγησον τήν κληρονομίαν σου, νίκας τοίς βασιλεύσι, κατά βαρβάρων δωρούμενος, καί τό σόν φυλάττων, διά τού Σταυρού σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ εκουσίως, τή επωνύμω σου καινή πολιτεία, τούς οικτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ο Θεός, εύφρανον εν τή δυνάμει σου, τούς πιστούς βασιλείς ημών, νίκας χορηγών αυτοίς, κατά τών πολεμίων, τήν συμμαχίαν έχοιεν τήν σήν, όπλον ειρήνης, αίτητητον τρόπαιον.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερά καί ακαταίσχυντε, μή παρίδης, αγαθή, τας ικεσίας ημών, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ορθόδοξων πολιτείαν, σώζε ούς εκέλευσας βασιλεύειν, καί χορήγει αυτοίς ουρανόθεν τήν νίκην, διότι έτεκες τόν Θεόν, **μόνη ευλογημένη.**

- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός σου, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον. **Χορός** Κύριε, ελέησον (γ').
- Έτι δεόμεθα υπέρ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.
- Έτι δεόμεθα υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών, και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.
- **Ότι ελεήμων και φιλόνηρωπος Θεός υπάρχουν, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.**

Αναγνώστης **Αμήν.** Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον, Πάτερ.

Ιερεύς Δόξα τή αγία καί ομοουσίω, καί ζωοποιώ καί αδιαιρέτω Τριάδι, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Αναγνώστης **Αμήν.** Δόξα εν υψίστοις Θεώ, καί επί γής ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία (εκ γ').

Κύριε, τά χείλη μου ανοίξεις, καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίμ σου (δίς).

Ψαλμός 3

- Κύριε τί επληθύνθησαν οι θλίβοντές με πολλοί επανίστανται επ' εμέ
 - Πολλοί λέγουσιν τή ψυχή μου ουκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ εν τῷ Θεῷ αὐτοῦ διάψαλμα
 - Σύ δέ κύριε αντιλήμπτωρ μου εἰ δόξα μου καί υψών την κεφαλήν μου
 - Φωνή μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα καί ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ διάψαλμα
 - Εγὼ ἐκοιμήθην καί ὑπνωσα ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήμψεται μου
 - Ου φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιθεμένων μοι
 - Ἀνάστα κύριε σώσόν με ὁ Θεὸς μου ὅτι σύ ἐπαταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως ὁδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας
 - Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καί ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου
- Καί πάλιν**
- Εγὼ ἐκοιμήθην καί ὑπνωσα ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήμψεται μου

Ψαλμός 37

- Κύριε μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με
 - ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καί ἐπεστήρισας ἐπ' εμέ τήν χεῖρά σου
 - ουκ ἔστιν ἴσσις εν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου ουκ ἔστιν εἰρήνη
 - τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου
 - ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερήραν τήν κεφαλήν μου ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' εμέ
 - προσώζεσαν καί ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου
 - ἐταλαιπώρησα καί κατεκάμφθην ἕως τέλους ὅλην τήν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμενος
 - ὅτι αἱ ψυαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμῶν καί ουκ ἔστιν ἴσσις εν τῇ σαρκί μου
 - ἐκακώθην καί ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα ὠρυόμενος ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου
 - κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καί ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ ουκ ἐκρύβη
 - ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐγκατέλιπέν με ἡ ἰσχύς μου καί τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καί αὐτὸ ουκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ
 - οἱ φίλοι μου καί οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καί ἔστησαν καί οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν
 - καί ἐξεβιάσαντο οἱ ζητούντες τήν ψυχὴν μου καί οἱ ζητούντες τὰ κακά μοι
 - ἐλάλησαν ματαιότητος καί δολιότητος ὅλην τήν ἡμέραν ἐμελέτησαν
 - ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφός ουκ ἤκουον καί ὡσεὶ ἀλαλος ουκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ
 - καί ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος ουκ ἀκούων καί ουκ ἔχων εν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς
 - ὅτι ἐπὶ σοί κύριε ἤλπισα σύ εἰσακούση κύριε ὁ Θεὸς μου
 - ὅτι εἴπα μήποτε ἐπιχαρώσιν μοι οἱ ἐχθροί μου καί εν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' εμέ ἐμεγαλορρημόνησαν
 - ὅτι ἐγὼ εἰς μάλιστα εἶμιος καί ἡ ἀληθειῶν μου ἐνώπιόν μου διὰ παντός
 - ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελώ καί μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου
 - οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσιν καί κεκραταίνονται ὑπὲρ ἐμέ καί ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως
 - οἱ ἀναποδιδόντες κακά ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην καί ἀπέρριψάν με τὸν ἀγαπητὸν ὡσεὶ νεκρὸν ἐβδελυγμένον
 - μή ἐγκαταλίπης με κύριε ὁ Θεὸς μου μή ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ
 - πρόσχες εἰς τήν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου
- Καί πάλιν**
- μή ἐγκαταλίπης με κύριε ὁ Θεὸς μου μή ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ
 - πρόσχες εἰς τήν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου

Ψαλμός 62

- Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς μου πρὸς σέ ὀρθρίζω ἐδιψησέν σοι ἡ ψυχὴ μου ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου εν γῇ ἐρήμῳ καί ἀβάτῳ καί ἀνύδρῳ
- οὕτως εν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τήν δύναμίν σου καί τήν δόξαν σου
- ὅτι κρείσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσίν σε
- οὕτως εὐλογήσω σε εν τῇ ζωῇ μου εν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου
- ὡσεὶ στέατος καί πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου καί χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου

- ει εμνημόνευόν σου επί τής στρωμνής μου εν τοίς όρθροις εμελέτων εις σέ
- ότι εγενήθης βοηθός μου και εν τή σκέπη τών πτερύγων σου αγαλλιόσομαι
- εκολλήθη η ψυχή μου οπίσω σου εμού αντελάβετο η δεξιά σου
- αυτοί δέ εις μάτην εξήτησαν τήν ψυχήν μου εισελεύσονται εις τά κατώτατα τής γής παραδοθήσονται εις χείρας ρομφαίας μερίδες αλωπέκων έσονται
- ο δέ βασιλεύς ευφρανθήσεται επί τώ Θεώ επαινεσθήσεται πάς ο ομνύων εν αυτώ ότι ενεφράγη στόμα λαλούντων άδिका

Καί πάλιν

- εν τοίς όρθροις εμελέτων εις σέ
- ότι εγενήθης βοηθός μου και εν τή σκέπη τών πτερύγων σου αγαλλιόσομαι
- εκολλήθη η ψυχή μου οπίσω σου εμού αντελάβετο η δεξιά σου

Δόξα... Καί νύν...

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Δόξα σοι ο Θεός

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Ψαλμός 87

- Κύριε ο Θεός τής σωτηρίας μου ημέρας εκέκραξα και εν νυκτί εναντίον σου
- εισελθάτω ενώπιόν σου η προσευχή μου κλίνον τό ούς σου εις τήν δέησίν μου κύριε
- ότι επλήσθη κακών η ψυχή μου και η ζωή μου τώ άδη ήγγισεν
- προσελογίστην μετά τών καταβαινόντων εις λάκκον εγενήτην ως άνθρωπος αβοήθητος εν νεκροίς ελεύθερος
- ωσει τραυματίαι ερριμμένοι καθεύδοντες εν τάφω ών ουκ εμνήσθης έτι και αυτοί εκ τής χειρός σου απώσθησαν
- έθεντό με εν λάκκω κατωτάτω εν σκοτεινοίς και εν σκιά θανάτου
- επ' εμέ επεστηρίχθη ο θυμός σου και πάντας τούς μετεωρισμούς σου επ' εμέ επήγαγες διάψαλμα
- εμάκρυνας τούς γνωστούς μου απ' εμού έθεντό με βδέλυγμα εαυτοίς παρεδόθην και ουκ εξεπορευόμην
- οι οφθαλμοί μου ησθένησαν από πτωχείας εκέκραξα πρός σέ κύριε όλην τήν ημέραν διεπέτασα πρός σέ τās χείράς μου
- μή τοίς νεκροίς ποιήσεις θαυμάσια ή Ιατροί αναστήσουσιν και εξομολογήσονται σοι
- μή διηγήσεται τις εν τάφω τό έλεός σου και τήν αλήθειάν σου εν τή απωλεία
- μή γνωσθήσεται εν τώ σκότει τά θαυμάσιά σου και η δικαιοσύνη σου εν γή επιλελησμένη
- καγώ πρός σέ κύριε εκέκραξα και τό πρωί η προσευχή μου προφθάσει σε
- ίνα τί κύριε απωθείς τήν ψυχήν μου αποστρέφεις τό πρόσωπόν σου απ' εμού
- πτωχός ειμι εγώ και εν κόποις εκ νεότητός μου υψωθείς δέ εταπεινώθην και εξηπορήτην
- επ' εμέ διήλθον αι οργαί σου και οι φοβερισμοί σου εξετάραζάν με
- εκύκλωσάν με ως ύδωρ όλην τήν ημέραν περ ίεσχον με άμα
- εμάκρυνας απ' εμού φίλον και πλησίον και τούς γνωστούς μου από ταιλιπωρίας

Καί πάλιν

- Κύριε ο Θεός τής σωτηρίας μου ημέρας εκέκραξα και εν νυκτί εναντίον σου
- εισελθάτω ενώπιόν σου η προσευχή μου κλίνον τό ούς σου εις τήν δέησίν μου

Ψαλμός 102

- Ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον και μή επιλανθάνου πάσας τās ανταποδόσεις αυτού
- τόν ευιλατεύοντα πάσαις ταίς ανομίαις σου τόν ιώμενον πάσας τās νόσους σου
- τόν λυτρούμενον εκ φθοράς τήν ζωήν σου τόν στεφανούντά σε εν ελέει και οικτιρμοίς
- τόν εμπι πλώντα εν αγαθοίς τήν επιθυμίαν σου ανακαινισθήσεται ως αετού η νεότης σου
- ποιών ελεημοσύνας ο κύριος και κρίμα πάσι τοίς αδικουμένοις
- εγνώρ ισεν τās οδούς αυτού τώ Μωυσή τοίς υιοίς Ισραηλ τά θελήματα αυτού
- οικτίρμων και ελεήμων ο κύριος μακρόθυμος και πολυέλεος
- ουκ εις τέλος οργισθήσεται ουδέ εις τόν αιώνα μηνιεί

- ου κατά τās αμαρτίας ημών εποίησεν ημίν ουδέ κατά τās ανομίας ημών ανταπέδωκεν ημίν
- ότι κατά τό ύψος του ουρανού από τής γής εκραταίωσεν κύριος τό έλεος αυτού επί τούς φοβουμένους αυτόν
- καθ' όσον απέχουσιν ανατολαί από δυσμών εμάκρυνεν αφ' ημών τās ανομίας ημών
- καθώς οικτίρει πατήρ υιούς οικτίρησεν κύριος τούς φοβουμένους αυτόν
- ότι αυτός έγνω τό πλάσμα ημών μνήσθητι ότι χούς εσμεν
- άνθρωπος ωσει χόρτος αι ημέραι αυτού ωσει άνθος του αγρού ούτως εξανθήσει
- ότι πνεύμα διήλθεν εν αυτώ και ουχ υπάρξει και ουκ επι γνωσεται έτι τόν τόπον αυτού
- τό δέ έλεος του κυρίου από του αιώνος και έως του αιώνος επί τούς φοβουμένους αυτόν και η δικαιοσύνη αυτού επί υιούς υιών
- τοίς φυλάσσουσιν τήν διαθήκην αυτού και μεμνημένοις των εντολών αυτού του ποιήσαι αυτάς
- κύριος εν τώ ουρανώ ητοίμασεν τόν θρόνον αυτού και η βασιλεία αυτού πάντων δεσπόζει
- ευλογείτε τόν κύριον πάντες οι άγγελιοι αυτού δυνατοί ισχύι ποιούντες τόν λόγον αυτού του ακούσαι τής φωνής των λόγων αυτού
- ευλογείτε τόν κύριον πάσαι αι δυνάμεις αυτού λειτουργοί αυτού ποιούντες τό θέλημα αυτού
- ευλογείτε τόν κύριον πάντα τά έργα αυτού εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον

Και πάλιν

- εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώπιον τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
- και μή εισέλθης εις κρίσιν μετά του δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πās ζών
- ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπεινώσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος
- και ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου
- εμνήσθην ημερών αρχαίων και εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν των χειρών σου εμελέτων
- διεπέτασα τās χειράς μου προς σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού και ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον
- ακουστόν ποιήσόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι προς σέ ήρα τήν ψυχήν μου
- εξελού με εκ των εχθρών μου κύριε ότι προς σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με του ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία
- ένεκα του ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου
- και εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου και απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σου είμι εγώ

Και πάλιν

- επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου και μή εισέλθης εις κρίσιν μετά του δούλου σου (2)
- τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία

Δόξα... Και νύν...

Αλληλουΐα, Αλληλούϊα, Αλληλουΐα. Δόξα σοι ο Θεός (εκ γ').

Η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα σοι.

- Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του αγίου οικου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν

αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.

- Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών, _____, του τιμίου πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της **(πόλεως)** ταύτης, πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνηκών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- **Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** **Χορός** Αμήν.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Εξομολογείσθε τώ Κυρίω, καί επικαλείσθε τό όνομα τό άγιον αυτού.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν...

Στίχ, β'. Πάντα τά έθνη εκύκλωσάν με, καί τώ ονόματι Κυρίου ήμυνάμην αυτούς,

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν...

Στίχ, γ'. Παρά Κυρίου εγένετο αύτη, καί εστι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν...

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- **Ότι σον το κράτος και σου εστίν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** **Χορός** Αμήν.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ήχος πλ. α'

- Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Τών Αγγέλων ο δήμος, κατεπλάγη ορών σε, εν νεκροίς λογισθέντα, τού θανάτου δέ Σωτήρ, τήν ισχύν καθελόντα, καί σύν εαυτώ τόν Αδάμ εγειραντα, καί εξ Άδου πάντας ελευθερώσαντα.

- Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Τί τά μύρα, συμπαθώς τοίς δάκρυσιν, ώ Μαθήτριάι κιρνάτε; ο αστράπτων εν τώ τάφω Άγγελος, προσεφθέγγετο ταίς Μυροφόροις, Ίδετε υμείς τόν τάφον καί ήσθητε, ο Σωτήρ γάρ εξανέστη τού μνήματος.

- Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου,

Λίαν πρωί, Μυροφόροι έδραμον, προς τό μνήμά σου θρηνολογούσαι, αλλ' επέστη, προς αυτάς ο Άγγελος, καί είπε, θρήνου ο καιρός πέπταυται, μή κλαίετε, τήν Ανάστασιν δέ, Αποστόλοις είπατε.

- Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου,

Μυροφόροι γυναίκες, μετά μύρων ελθούσαι, προς τό μνήμά σου, Σώτερ ενηχούντο. Αγγέλου

τρανώς, πρὸς αὐτὰς φθειγγομένου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίσεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, εξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα... **Τριαδικόν**

Προσκυνούμεν Πατέρα, καὶ τὸν τοῦτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιά τῃ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ, κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ, Κύριε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ζωοδότην τεκούσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δέ τῇ Εὐά, ἀντί λύπης παρέσχες, ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεὸς (**εκ γ'**).

- Ἐπι καὶ ἐπι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σὴ χάριτι.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ αειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοῦς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα. **Χορὸς** Σοὶ Κύριε.
- **Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.** **Χορὸς** Ἀμήν.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου

Ἱερεὺς Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορὸς Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς Ὅτι Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Χορὸς Ἀμήν.

Πάσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (**εκ γ'**).

Ἱερεὺς Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ακροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Χορὸς Κύριε, ἐλέησον (**γ'**).

Ἱερεὺς Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ἱερεὺς Εἰρήνη πάσι.

Χορὸς Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἱερεὺς Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου ἁγίου Εὐαγγελίου...

Ἱερεὺς Πρόσχωμεν.

Χορὸς Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Χορὸς Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνούμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γάρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γάρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογούντες τὸν Κύριον, ὑμνούμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γάρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ν' Ψαλμός

- Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου
- ἐπὶ πλείον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε
- ἰδοὺ γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήμφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μήτηρ μου
- ἰδοὺ γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἀόδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι
- ραντιεῖς με υσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι

- ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τās ανομίας μου εξάλειψον
- καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαινίσον εν τοίς εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τās οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Δόξα... 'Ηχος β'

Ταίς τών Αποστόλων, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Καί νύν... 'Ηχος ο αυτός

Ταίς τής Θεοτόκου, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα έλεός σου καί κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου

Πεντηκοστάριον. 'Ηχος ο αυτός.

Αναστάς ο Ιησούς, από τού τάφου, καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν, τήν αιώνιον ζωήν, καί μέγα έλεος.

Δόξα... 'Ηχος πλ. δ'

Τής μετανοίας ανοιζόν μοι πύλας Ζωοδότα, ορθρίζει γάρ τό πνεύμά μου, προς ναόν τόν άγιόν σου, ναόν φέρον τού σώματος, όλον εσπιλωμένον, αλλ' ως οικτίρμων κάθαρον, ευσπλαγγνω σου ελέει.

Καί νύν... Θεοτοκίον

'Ηχος ο αυτός

Τής σωτηρίας εύθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε, αισχραίς γάρ κατερρύπτωσα, τήν ψυχήν αμαρτίας, ως ραθύμωσ τόν βίον μου, όλον εκδαπανήσας, ταίς σαίς πρεσβείαις ρύσαι με, πάσης ακαθαρσίας.

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου, εξάλειψον τό ανόμημα μου.

'Ηχος πλ. β'

Τά πλήθη τών πεπραγμένων μοι δεινών, εννοών ο τάλας, τρέμω τήν φοβεράν ημέραν τής κρίσεως, αλλά θαρρών εις τό έλεος τής ευσπλαγγνίας σου, ως ο Δαυίδ βοώ σοι. Ελέησόν με ο Θεός, κατά τό μέγα σου έλεος.

Ιερεύς Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου: επίσκεψαι τον κόσμον σου εν ελέει και οϊπρμοίς: ύψωσον κέρας Χριστιανών Ορθοδόξων, και κατάπεμψον εφ ημάς τα ελέη σου τα πλούσια: πρεσβείαις της παναχράντου, Δεσποίνης ημών, Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας: δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων, και πανευφήμων Αποστόλων. των εν αγίοις Πατέρων ημών, μεγάλων Ιεραρχών, και Οικουμενικών Διδασκάλων, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Αθανασίου και Κυρίλλου, Ιωάννου του Ελεήμονος, πατριαρχών Αλεξανδρείας: Νικολάου του εν Μύροις της Λυκίας, Σπυριδωνος επισκόπου

Τριμθούντος, και Νεκταρίου της Πενταπόλεως, των θαυματουργών. των αγίων ενδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Δημητρίου του Μυροβλύτου, Θεοδώρου του Τήρωνος, και Θεοδώρου του Στρατηλάτου και Μηνά του θαυματουργού, των ιερομαρτύρων Χαραλάμπους και Ελευθερίου: των αγίων, ενδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Αναστασίας, Κυριακής Φωτηνής, Μαρίνης: Παρασκευής και Ειρήνης: των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, (ναού), των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, (ημέρας), και πάντων σου των Αγίων. ικετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, επάκουσον ημών των αμαρτωλών δεομένων σου και ελέησον ημάς.

Χορός Κύριε, ελέησον (ιβ')

Ιερεύς Ελέει, και οικτιρμοίς, και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, μεθ ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. **Χορός** Αμήν.

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- **Ότι συ ει ο Θεός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** **Χορός** Αμήν.

(Κοντάκιον)

(Οίκος)

Μεσώδια Καθίσματα

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- **Συ γαρ ει ο Βασιλεύς της ειρήνης και Σωτήρ των ψυκών ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.** **Χορός** Αμήν.

Κοντάκιον

Ο Οίκος

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Καταβασία

Ωδή α'

Ωδή γ'

Ωδή δ'

Ωδή ε'

Ωδή ζ'

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον.

Ωδή η'

Ο Ιερεύς: Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τού Φωτός, εν ύμνοις τιμώντες μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει η ψυχή μου τόν Κύριον, καί ηγαλλίασε τό πνεύμά μου επί τώ Θεώ τώ σωτήρί μου.

- **Τήν Τιμιωτέραν των Χερουβείμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.**

Ότι επέβλεψεν επί τήν ταπείνωσιν τής δούλης αυτού, ιδού γάρ από τού νύν μακαριούσι με πάσαι γενεαί,

• **Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...**

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

• **Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

• **Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

• **Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ...**

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Ὡδὴ θ'

- Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆς χάριτι.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ αειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. **Χορὸς** Σοὶ Κύριε.
- **Ὅτι σε αἰνοῦσι πάσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.**
Χορὸς Ἀμήν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

- Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν,
- Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν.
- Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ υποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
- Ὅτι Ἅγιός ἐστιν.

Αἶνοι

- Πάσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὕψιστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ,
- Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πάσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

1. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἐγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.
2. Αἰνεῖτε τὸν Θεόν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
3. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
4. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
5. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ,
6. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πάσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
7. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.
8. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Δόξα...

Καὶ νῦν... τὸ παρὸν Θεοτοκίον

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχηλώσεται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐξωποιοήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκίησας, δόξα σοι.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

- Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
- Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.
- Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ

Άγιον Πνεύμα,

- Κύριε ο Θεός, ο αμνός του Θεού, ο Υιός του Πατρός, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου, ελέησον ημάς, ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου.
- Πρόσδεξαι την δέησιν ημών, ο καθημένος εν δεξιά του Πατρός, και ελέησον ημάς.
- Ότι σύ εί μόνος Άγιος, σύ εί μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.
- Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, και αινέσω τό όνομά σου εις τόν αιώνα, και εις τόν αιώνα του αιώνος.
- Καταξίωσον, Κύριε, εν τή ημέρα ταύτη, αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς.
- Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός των Πατέρων ημών, και αινετόν και δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας. Αμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, τό έλεός σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σέ.
- Ευλογητός εί, Κύριε. δίδαξόν με τά δικαιώματά σου (Υ').
- Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν, εν γενεά και γενεά,
- Εγώ είπα. Κύριε, ελέησόν με, ίσαι την ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι.
- Κύριε, πρός σέ κατέφυγον, δίδαξόν με του ποιείν τό θέλημά σου, ότι σύ εί ο Θεός μου.
- Ότι παρά σοί πηγή ζωής, εν τώ φωτί σου οψόμεθα φώς.
- Παράτεινον τό έλεός σου τοίς γινώσκουσί σε.

Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ Υ').

Δόξα... Καί νύν... Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.

Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.

Σήμερον σωτηρία τώ κόσμω γέγονεν. Άσωμεν τώ αναστάντι εκ τάφου και αρχηγώ τής ζωής ημών, καθελών γάρ τώ θανάτω τόν θάνατον, τό νίκος έδωκεν ημίν, και τό μέγα έλεος.

[top](#)

ΟΡΘΟΣ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, και αεί, και εις τούς αιώνας των αιώνων.

Αναγνώστης Αμήν.

Ιερεύς Δόξα σοί ο Θεός, δόξα σοί.

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Αναγνώστης Αμήν. Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ Υ')

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών,
- Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι και ίσαι τας ασθενείας ημών,
- ένεκεν του ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ως εν ουρανώ, και επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερον, και άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ως και ημείς άφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, και μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Τροπάρια

Σώσον, Κύριε, τόν λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου, νίκας τοίς βασιλεύσι, κατά βαρβάρων δωρούμενος, και τό σόν φυλάττων, διά του Σταυρού σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ εκουσίως, τή επωνύμω σου καινή πολιτεία, τούς οικτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ο Θεός, εύφρανον εν τή δυνάμει σου, τούς πιστούς βασιλείς ημών, νίκας χορηγών αυτοίς, κατά των πολεμίων, την συμμαχίαν έχοιεν την σήν, όπλον ειρήνης, αίτητην τρόποιον.

Και νύν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερά και ακαταίσχυντε, μή παρίδης, αγαθή, τας ικεσίας ημών, πανύμνητε Θεοτόκε,

στήριζον ορθοδόξων πολιτείαν, σώζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αυτοῖς ουρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, **μόνη ευλογημένη.**

- Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. **Χορός**
Κύριε, ἐλέησον (γ').
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ορθοδόξων Χριστιανῶν.
- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- **Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Αναγνώστης Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ιερεὺς Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αναγνώστης Ἀμήν. Δόξα ἐν υψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (δ΄).

Ψαλμός 3

- Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με πολλοὶ ἐπανάστανται ἐπ' ἐμέ
- Πολλοὶ λέγουσιν τὴ ψυχὴ μου οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ διάψαλμα
- Σὺ δὲ κύριε ἀντιλήμπτωρ μου εἶ δόξα μου καὶ ὑψὼν τὴν κεφαλὴν μου
- Φωνὴ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ διάψαλμα
- Εγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήμψεταιί μου
- Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιπιθεμένων μοι
- Ἀνάστα κύριε σώσόν με ὁ Θεὸς μου ὅτι σὺ ἐπαταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως ὁδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας
- Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου

Καὶ πάλιν

- Εγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήμψεταιί μου

Ψαλμός 37

- Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγχῃς με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με
- ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήρισας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου
- οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου οὐκ ἔστιν εἰρήνη
- τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου
- ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ
- προσώξεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου
- ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην
- ὅτι αἱ ψῦαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου
- ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου
- κύριε ἐναντίον σου πάσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμὸς μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβη
- ἡ καρδιά μου ἐταράχθη ἐγκατέλιπέν με ἡ ἰσχὺς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ
- οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν
- καὶ ἐξεβιάσαντο οἱ ζητούντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητούντες τὰ κακά μοι
- ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν
- ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἀλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ
- καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμοῦς
- ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα σὺ εἰσακούση κύριε ὁ Θεὸς μου
- ὅτι εἶπα μήποτε ἐπιχαρώσιν μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρημόνησαν
- ὅτι ἐγὼ εἰς μᾶστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀληθειῶν μου ἐνώπιόν μου διὰ παντός

- ότι την ανομίαν μου εγώ αναγγελάω καί μεριμνήσω υπέρ τῆς αμαρτίας μου
- οι δὲ εχθροί μου ζώσιν καί κεκραταίωται υπέρ ἐμέ καί ἐπληθύνθησαν οι μισοῦντές με ἀδίκως
- οι ἀνατποδιδόντες κακά ἀντί ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην καί ἀπέρριψάν με τὸν ἀγαπητὸν ὡσεὶ νεκρὸν ἐβδελυγμένον
- μὴ ἐγκαταλίπης με κύριε ὁ Θεὸς μου μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ
- πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου

Καί πάλιν

- μὴ ἐγκαταλίπης με κύριε ὁ Θεὸς μου μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ
- πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου

Ψαλμός 62

- Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς μου πρὸς σέ ὀρθρίζω ἐδίψησέν σοι ἡ ψυχὴ μου ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καί ἀβάτῳ καί ἀνύδρῳ
- οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὠφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καί τὴν δόξαν σου
- ὅτι κρείσσον τὸ ἔλεός σου υπέρ ζωᾶς τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσίν σε
- οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου
- ὡσεὶ στέατος καί πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου καί χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου
- εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ
- ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καί ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι
- ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου
- αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται
- ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ ἐπαινεσθήσεται πᾶς ὁ ὀμνῶν ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἀδίκῃ

Καί πάλιν

- ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ
- ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καί ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι
- ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου

Δόξα... Καί νῦν...

Ἀλληλοῦῖα, Ἀλληλοῦῖα, Ἀλληλοῦῖα, Δόξα σοι ὁ Θεός

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καί νῦν...

Ψαλμός 87

- Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καί ἐν νυκτί ἐναντίον σου
- εἰσελάτῳ ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου κύριε
- ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καί ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισεν
- προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον ἐγενήθη ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος
- ὡσεὶ τραυματῖαι ἐρριμμένοι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καί αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν
- ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ ἐν σκοτεινοῖς καί ἐν σκιά θανάτου
- ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καί πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπ' ἐμέ ἐπήγαγες διάψαλμα
- ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς παρεδόθη καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην
- οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας ἐκέκραξα πρὸς σέ κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου
- μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσιν καὶ ἐξομολογήσονται σοι
- μὴ διηγῆσεται τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου καί τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ
- μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καί ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλεησμένη
- καγὼ πρὸς σέ κύριε ἐκέκραξα καί τὸ πρῶν ἡ προσευχή μου προφθάσει σε

- ίνα τί κύριε απωθείς τήν ψυχήν μου αποστρέφεις τό πρόσωπόν σου απ' εμού
- πτωχός ειμι εγώ καί εν κόποις εκ νεότητός μου υψωθείς δέ εταπεινώθην καί εξηπορήθην
- επ' εμέ διήλθον αι οργαί σου καί οι φοβερισμοί σου εξετάραξαν με
- εκύκλωσάν με ως ύδωρ όλην τήν ημέραν περ ιέσχον με άμα
- εμάκρυνας απ' εμού φίλον καί πλησίον καί τούς γνωστούς μου από ταλαιπωρίας

Καί πάλιν

- Κύριε ο Θεός τής σωτηρίας μου ημέρας εκέκραξα καί εν νυκτί εναντίον σου
- εισελθάτω ενώπιόν σου η προσευχή μου κλίνον τό ούς σου εις τήν δέησίν μου

Ψαλμός 102

- Ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον καί μή επιλανθάνου πάσας τάς ανταποδόσεις αυτού
- τόν ευιλατεύοντα πάσαις ταίς ανομίαις σου τόν ιώμενον πάσας τάς νόσους σου
- τόν λυτρούμενον εκ φθοράς τήν ζωήν σου τόν στεφανούντά σε εν ελέει καί οικτιρμοίς
- τόν εμπι πλώντα εν αγαθοίς τήν επιθυμίαν σου ανακαινισθήσεται ως αετού η νεότης σου
- ποιών ελεημοσύνας ο κύριος καί κρίμα πάσι τοίς αδικουμένοις
- εγνώρ ισεν τάς οδούς αυτού τώ Μωυσή τοίς υιοίς Ισραηλ τά θελήματα αυτού
- οικτίρμων καί ελεήμων ο κύριος μακρόθυμος καί πολυέλεος
- ουκ εις τέλος οργισθήσεται ουδέ εις τόν αιώνα μηνιεί
- ου κατά τάς αμαρτίας ημών εποίησεν ημίν ουδέ κατά τάς ανομίας ημών ανταπέδωκεν ημίν
- ότι κατά τό ύψος τού ουρανού από τής γής εκραταίωσεν κύριος τό έλεος αυτού επί τούς φοβουμένους αυτόν
- καθ' όσον απέχουσιν ανατολαί από δυσμών εμάκρυνεν αφ' ημών τάς ανομίας ημών
- καθώς οικτρίει πατήρ υιούς οικτίρησεν κύριος τούς φοβουμένους αυτόν
- ότι αυτός έγνω τό πλάσμα ημών μνήσθητι ότι χούς εσμεν
- άνθρωπος ωσει χόρτος αι ημέραι αυτού ωσει άνθος τού αγρού ούτως εξανθήσει
- ότι πνεύμα διήλθεν εν αυτώ καί ουχ υπάρξει καί ουκ επι γνώσεται έτι τόν τόπον αυτού
- τό δέ έλεος τού κυρίου από τού αιώνος καί έως τού αιώνος επί τούς φοβουμένους αυτόν καί η δικαιοσύνη αυτού επί υιούς υιών
- τοίς φυλάσσουσιν τήν διαθήκην αυτού καί μεμνημένοις τών εντολών αυτού τού ποιήσαι αυτάς
- κύριος εν τώ ουρανώ ητοίμασεν τόν θρόνον αυτού καί η βασιλεία αυτού πάντων δεσπόζει
- ευλογείτε τόν κύριον πάντες οι άγγελοι αυτού δυνατοί ισχύι ποιούντες τόν λόγον αυτού τού ακούσαι τής φωνής τών λόγων αυτού
- ευλογείτε τόν κύριον πάσαι αι δυνάμεις αυτού λειτουργοί αυτού ποιούντες τό θέλημα αυτού
- ευλογείτε τόν κύριον πάντα τά έργα αυτού εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον

Καί πάλιν

- εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού ευλόγει η ψυχή μου τόν κύριον

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώπιαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
- καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών
- ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπεινώσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος
- καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου
- εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων
- διεπέτασα τάς χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον
- ακουστόν ποιήσόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου
- εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον

- δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία
- ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου
- καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σου είμι εγώ

Καί πάλιν

- επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου (2)
- τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία

Δόξα... Καί νύν...

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ο Θεός (εκ γ').

Η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα σοι.

- Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών, _____, του τιμίου πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνηκών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- **Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Χορός** Αμήν.

Τή δε αγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή, μετά τήν Συναπτήν, ψάλλομεν τό, Αλληλούϊα. εκ γ' κατ' Ήχον. λέγοντες πρότερον ένα εκ των εφεξής Στίχων.

Στίχ. α'. Εκ νυκτός ορθρίζει τό πνεύμά μου προς σέ, ο Θεός, διότι φώς τά προστάγματά σου επί τής γής.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οι ενοικούντες επί τής γής.

Στίχ. γ'. Ζήλος λήφεται λαόν απαίδευτον, καί νύν πύρ τούς υπεναντίους έδεται,

Στίχ. δ'. Πρόσθεσ αυτοίς κακά, Κύριε, πρόσθεσ αυτοίς κακά, τοίς ενδόξοις τής γής.

Καί μετά τό, Αλληλούϊα, ψάλλομεν τούς Τ ρ ι α δ ι κ ο ύ ς Ύ μ ν ο υ ς τού τυχόντος Ήχου.

**ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ
ΚΑΤ' ΗΧΟΝ**

Ψαλλόμενοι εν ταίς νηστήμοις ημέραις, ότε εστιν Αλληλούϊα.

ΗΧΟΣ Α'

Σωματικάς μορφώσεσι, τών ασωμάτων δυνάμεων, πρὸς νοεράν καί άύλον αναγόμενοι έννοιαν, καί τρισαγίω μελωδήματι, τρισυποστάτου θεότητος, εκδεχόμενοι έλλαμψιν, χερουβικῶς βοήσωμεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Μετά πασών τών ουρανίων Δυνάμεων, χερουβικῶς τῷ εν υψίστοις βοήσωμεν, τόν Τρισαγίον αναπέμποντες αίνον, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Εξεγερθέντες τού ύπνου, προσπίπτομέν σοι Αγαθέ, καί τών Αγγέλων τόν ύμνον, βοώμέν σοι Δυνατέ, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

ΗΧΟΣ Β'

Άκτισε φύσις, η τών όλων δημιουργός τά χείλη ημών άνοιξον, όπως αναγγέλλωμεν τήν αίνεσίη σου βοώντες, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Τάς άνω δυνάμεις μιμούμενοι οι επί γής, επινίκιον ύμνον προσφέρομέν σοι Αγαθέ, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Τής κλίνης καί τού ύπνου, εξεγείρας με Κύριε, τόν νούν μου φώτισον, καί τήν καρδίαν καί τά χείλη μου άνοιξον, εις τό υμνείη σε, Αγία Τριά, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

ΗΧΟΣ Γ'

Πατέρα άναρχον, Υιόν συνάναρσυναϊδιον, θεότητα μίαν χερουβικῶς δοξάσωμεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Τριάς ομοούσιε καί αδιαίρετε, Μονάς τρισυπόστατε καί συναϊδιε, σοί ως Θεώ τών Αγγέλων τόν ύμνον κραυγάζομεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Αθρόον ο Κριτής επελεύσεται, καί εκάστου αι πράξεις γυμνωθήσονται, αλλά φόβω κράζωμεν εν τῷ μέσω τής νυκτός, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

ΗΧΟΣ Δ'

Τόν άναρχόν σου Πατέρα, καί σέ, Χριστέ ο Θεός, καί τό πανάγιόν σου Πνεύμα, χερουβικῶς δοξολογείη τολμώντες, λέγομεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Ως αι τάξεις νύν τών Αγγέλων εν ουρανῷ, καί στάσεις φόβω ανθρώπων επί τής γής, επινίκιον ύμνον προσφέρομέν σοι Αγαθέ, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Τών νοερών σου λειτουργών, προσφέρειη, οι θνητοί τόν ύμνον τολμώντες, λέγομεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'

Υμνωδίας ο καιρός, καί δεήσεως ώρα, εκτενώς βοήσωμέν σοι τῷ μόνω Θεώ, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Εικονίζηη τολμώντες, τά νοερά σου στρατεύματα, Τριάς άναρχε, στόμασιν αναξίοις βοώμέν σοι, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Ο εν μήτρα παρθενική χωρηθείς, καί τών κόλπων τού Πατρός μη χωρισθείς, σύν Αγγέλοις καί ημάς πρόσδεξαι, Χριστέ ο Θεός, βοώντάς σοι, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'

Ασωμάτοις στόμασιν, ασιγήτοις τά Εξαπτέρυγα άδουσί σοι τόν τρισαγίον ύμνον, ο Θεός ημών, καί

ημείς οι επί γής, αναξίους χείλεσιν αίνόν σοι αναπέμπομεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Παριστάμενα φόβω τά Χερουβείμ, εξιστάμενα τρόμω τά Σεραφείμ, τόν τρισάγιον ύμνον προσφέρει, ασιγήτω φωνή, μεθ' ών καί ημείς βοώμεν οι αμαρτωλοί, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Τριαδικής μονάδος θεότητα, ασυγχύτω ενώσει δοξάσωμεν, καί τών Αγγέλων τόν ύμνον βοήσωμεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

Ο υψίστη δυνάμει χερουβικώς ανυμνούμενος, καί θεϊκή δόξη αγγελικώς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καί ημάς τούς αμαρτωλούς, αναξίως τολμώντας κραυγάζειν σοι, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Τή απροσίτω Θεότητι, τή εν Μονάδι Τριάδι, τών Σεραφείμ τόν Τρισάγιον αναπέμποντες αίνον, μετά φόβου βοήσωμεν, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Ως ύπνον τόν όκνον, αποθεμένη ψυχή, διόρθωσιν πρός έγερσιν, δείξον τώ Κριπή, καί εν φόβω βόησον, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

Οράν σε μή τολμώντα τά Χερουβείμ, ιπτάμενα κραυγάζει αλαλαγμώ, τό ένθεον μέλος τής Τρισαγίας φωνής, μεθ' ών καί ημείς βοώμεν οι αμαρτωλοί, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Δόξα...

Εις ουρανόν τάς καρδίας έχοντες, Αγγελικήν μιμησώμεθα τάξιν, καί εν φόβω τώ αδεκάστω προσπέσωμεν, επιπνίκιον ανακράζοντες αίνον, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός.

Καί νύν...

Κατακαμπτόμενοι τώ πλήθει, τών ημών, καί μή τολμώντες ατενίσαι τώ ύψει σου, τήν ψυχήν σύν τώ σώματι κλίναντες, μετά Αγγέλων τόν ύμνον βοώμέν σοι, Άγιος, Άγιος, Άγιος εί ο Θεός, διά τής Θεοτόκου ελέησον ημάς.

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- **Ότι σον το κράτος και σου εστίν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Χορός** Αμήν.

Οι Αναβαθμοί, τό α' Αντίφωνον τού δ' Ήχου.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Εκ νεότητός μου πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον Σωτήρ μου. **(Δίς)**
- Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ως χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι. **(Δίς)**

Δόξα...

Αγίω Πνεύματι, πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υψούται λαμπρύνεται, τή τριαδική Μονάδι ιεροκρυφίως.

Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, αναβλύζει τά τής χάριτος ρείθρα, αρδεύοντα, άπασαν τήν κτίσιν πρός ζωογονίαν.

Ή Τάξις τού Ευαγγελίου

Ιερεύς Τού Κυρίου δεηθώμεν.

Χορός Κύριε, ελέησον.

Ιερεύς Ότι Άγιος εί ο Θεός ημών, και εν αγίοις επαναπαύη, και σοι την δόξαν αναπέμπουμεν, τω

Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Χορός Αμήν.

Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον (εκ γ').

Ιερεύς Και υπέρ του καταξιωθῆναι ημάς της ακροάσεως του αγίου Ευαγγελίου, Κύριον τον Θεόν ημών ικετεύσωμεν.

Χορός Κύριε, ελέησον (γ').

Ιερεύς Σοφία. Ορθοί, ακούσωμεν τού αγίου Ευαγγελίου.

Ιερεύς Ειρήνη πάσι.

Χορός Καί τώ Πνεύματί σου.

Ιερεύς Εκ τού κατά Ιωάννου αγίου Ευαγγελίου...

Ιερεύς Πρόσχωμεν.

Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Ψαλμός

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον
- καρδιαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδιαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Δόξα... Ήχος πλ. δ'

Τής μετανοίας ανοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα, ορθορίζει γάρ τό πνεύμά μου, προς ναόν τόν άγιόν σου, ναόν φέρον τού σώματος, όλον εσπιλωμένον, αλλ' ως οικτίρμων κάθαρον, ευσπλάγχνω σου ελέει.

Καί νύν... Θεοτοκίον

Ήχος ο αυτός

Τής σωτηρίας εύθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε, αισχραίς γάρ κατερρύπτωσα, τήν ψυχήν αμαρτίαις, ως ραθύμως τόν βίον μου, όλον εκδαπανήσας, ταίς σαίς πρεσβείαις ρύσαι με, πάσης ακαθαρσίας.

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου, εξάλειψον τό ανόμημα μου.

Ιερεύς Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου: επίσκεψαι τον κόσμον σου εν ελέει και οϊπυρμίοις: ύψωσον κέρας Χριστιανών Ορθοδόξων, και κατάπεμψον εφ ημάς τα ελέη σου τα πλούσια: πρεσβείαις της παναχράντου, Δεσποίνης ημών, Θεοτόκου και αιιπαρθένου Μαρίας: δυνάμει του τιμίου και ζωοποίου Σταυρού, προστασίαις των τιμών επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων, και πανευφήμων Αποστόλων. των εν αγίοις Πατέρων ημών, μεγάλων Ιεραρχών, και Οικουμενικών Διδασκάλων, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Αθανασίου και Κυρίλλου, Ιωάννου του Ελεήμονος, πατριαρχών Αλεξανδρείας: Νικολάου του εν Μύροις της Λυκίας, Σπυριδωνος επισκόπου Τριμυθούντος, και Νεκταρίου της Πενταπόλεως, των θαυματουργών. των αγίων ενδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Δημητρίου του Μυροβλύτου, Θεοδώρου του Τήρωνος, και Θεοδώρου του Στρατηλάτου και Μηνά του θαυματουργού, των ιερομαρτύρων Χαραλάμπους και Ελευθερίου: των αγίων, ενδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Αναστασίας, Κυριακής Φωτηνής, Μαρίνης: Παρασκευής και Ειρήνης: των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, (ναού), των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, (ημέρας), και πάντων σου των Αγίων. ικετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, επάκουσον ημών των αμαρτωλών δεομένων σου και ελέησον ημάς.

Χορός Κύριε, ελέησον (ιβ')

Ιερεύς Ελέει, και οικτιρμούς, και φιλανθρωπία του μονογενοῦς σου Υιού, μεθ ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. **Χορός** Αμήν.

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ

ΩΔΗ ΜΩΨΣΕΩΣ

(Εν τῇ Εξόδῳ, Κεφ. ιε')

Ἀρῶν βυθίσας Φαραῶ, Μωσῆς λέγει.

(Καθ' ἐκάστην Δευτέραν τῆς αγίας καί Μ.Τεσσαρακοστής αναγινώσκειται ολόκληρος)

Αρχή: Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ενδόξως γάρ δεδόξασται.

- Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ενδόξως γάρ δεδόξασται, ἵππον καί αναβάτην ἔρριπεν εις θάλασσαν.
- Βοηθός καί σκεπαστής ἐγένετό μοι εις σωτηρίαν, οὗτός μοι Θεός, καί δοξάσω αὐτόν, Θεός τοῦ Πατρός μου, καί υψώσω αὐτόν.
- Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτό.
- Ἄρματα Φαραῶ καί τήν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριπεν εις θάλασσαν, επιλέκτους αναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν εν Ερυθρά, θαλάσση.
- Πόντῳ ἐκάλυπεν αὐτούς κατέδυσαν εις βυθόν ὡσεὶ λίθος.
- Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται εν ισχυί, ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν εχθρούς. Καί τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.
- Ἀπέστειλας τήν οργήνσου, κατέφαγεν αὐτούς ὡσεὶ καλάμην.
- Καί διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη το ὕδωρ, ἐπάγη ὡσεὶ τείχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη τὰ κύματα εν μέσω τῆς θαλάσσης.
- Εἶπεν ο εχθρός, Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκύλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελώ τῇ μαχαίρα μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου.
- Ἀπέστειλας τό πνεύμά σου, ἐκάλυπεν αὐτούς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος εν ὕδατι σφοδρῶ.
- Τίς ὁμοίός σοι εν θεοίς, Κύριε; τίς ὁμοίός σοι; Δεδοξασμένος εν Αγίοις, θαυμαστός εν δόξαις, ποιῶν τέρατα.
- Εξέτεινας τήν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτούς γῆ.
- Ωδήγησας τῇ δικαιοσύνη σου τόν λαόν σου τούτον, ὄν ἐλυτρώσω, παρεκάλεσας τῇ ισχυί σου εἰσκατάλυμα ἀγιόν σου.
- Ἦκουσαν ἔθνη, καί ὠργίσθησαν, ὠδίνες ἔλαβον κατοικούντας Φιλιστειίμ.

Εἰς στίχους η'

- Τότε ἐσπευσαν ηγεμόνες' Εδῶμ, καί ἄρχοντες τῶν Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτούς τρόμος,

- ετάκησαν πάντες οι κατοικούντες Χαναάν.
- Επιπέσοι επ' αυτούς φόβος και τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου απολιθώθητ'ωσαν.
Εις στίχους ζ'
- Έως αν παρέλθη ο λαός σου, Κύριε, έως αν παρέλθη ο λαός σου ούτος, όν εκτήσω.
- Εισαγαγών καταφύτευσον αυτούς εις όρος κληρονομίας σου, εις έτοιμον κατοικητήριόν σου, ό κατειργάσω, Κύριε, αγίασμα, ό ητοίμασαν αι χείρες σου.

Εις στίχους δ'

Τέλος: Κύριος βασιλεύων τών αιώνων, και επ' αιώνα, και έτι.

- Ότι εισήλθεν ίππος Φαραώ σύν άρμασι και αναβάταις εις θάλασσαν, και επήγαγεν επ' αυτούς Κύριος τό ύδωρ τής θαλάσσης, οι δέ υιοί Ισραήλ εμπορεύθησαν διά ξηράς έν μέσω τής θαλάσσης.

Δόξα... Και νύν...

ΩΔΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ιστέον, ότι η β' Ωδή ουδέποτε στιχολογείται, ειμή εν μόνη τή Μεγάλη Τεσσαρακοστή, μετά δέ τήν Α' στιχολογούμεν αυτήν έως τέλους, (Εις δέ τά Τροπάρια λέγομεν, εν ενί εκάστω)

Δόξα σοι, ο Θεός ημών, δόξα σοι.

ΩΔΗ ΜΩΨΣΕΩΣ

(Εν τώ Δευτερονομίω, Κεφ. λβ', 1)

(Καθ' εκάστην Τρίτην τής αγίας και Μ.Τεσσαρακοστής αναγινώσκεται ολόκληρος)

Αρχή: Νόμου γραφέντος, αύθις ωδή Μωσέως.

- Πρόσεχε, ουρανέ, και λαλήσω, και ακουέτω γή ρήματα εκ στόματός μου.
- Προσδοκάσθω ως υετός τό από φθεγγά μου, και καταβήτω ως δρόσος τά ρήματά μου, ως όμβρος επ' άγρωστιν, και ωςεί νιφετός επί χόρτον.
- Ότι τό όνομα Κυρίου εκάλεσα, δότε μεγαλωσύνην τώ Θεώ ημών.
- Θεός, αληθινά τά έργα αυτού, και πάσαι αι οδοί αυτού κρίσις.
- Θεός πιστός, και ουκ έστιν αδικία εν αυτώ, δίκαιος και όσιος ο Κύριος.
- Ημάρτοσαν, ουκ αυτώ τέκνα μωμητά, γενεά σκολιά και διεστραμμένη, ταύτα Κυρίω ανταποδίδοτε;
- Ούτος λαός μωρός, και ουχί σοφός, ουκ αυτός ούτός σου Πατήρ εκτήσατό σε, και εποίησέ σε, και έπλασέ σε;
- Μνήσθητι ημέρας αιώνος, σύνετε δή, έτη γενεάς γενεών, Επερώτησον τόν πατέρα σου, και αναγγελεί σοι, τούς πρεσβυτέρους σου, και ερούσί σοι.
- Ότε διεμέριζεν ο Ύψιστος έθνη, ως διέσπειρεν υιούς Αδάμ, έστησεν όρια εθνών κατά αριθμόν Αγγέλων Θεού.
- Και εγενήθη μερίς Κυρίου, λαός αυτού Ιακώβ, σχοίνισμα κληρονομίας αυτού Ισραήλ.
- Αυτάρκησεν αυτόν έν τή ερήμω, εν δίψει καύματος, εν γή ανύδρω, εκύκλωσεν αυτόν, και επαίδευσεν αυτόν, και διεφύλαξεν αυτόν, ως κόρην οφθαλμού.
- Ως αετός σκεπάσαι νοσσιάν αυτού, και επί τοίς νεοσσοίς αυτού επεπόθησε, διείς τάς πτέρυγας αυτού, εδέξατο αυτούς, και ανέλαβεν αυτούς επί τών μεταφρένων αυτού.
- Κύριος μόνος ήγεν αυτούς, και ουκ ήν μετ' αυτών Θεός αλλότριος.
- Ανεβίβασεν αυτούς επί τήν ισχύν τής γής, εψώμισεν αυτούς γεννήματα αγρών.
- Εθήλασαν μέλι εκ πέτρας, και έλαιον εκ στερεάς πέτρας.
- Βούτυρον βοών, και γάλα προβάτων, μετά στέατος αρνών και κριών, υιών ταύρων και τράγων, μετά στέατος νεφρών πυρού και αίμα σταφυλής έπιον οίνον.
- Και έφαγεν Ιακώβ, και ενεπλήσθη, και απελάκτισεν ο ηγαπημένος, ελιπάνθη, επαχύνθη, επλατύνθη, και εγκατέλιπε Θεόν τόν ποιήσαντα αυτόν, και απέστη από Θεού σωτήρος αυτού.
- Παρώξυνάν με επ' αλλοτρίοις, και εν βδελύγμασιν αυτών εξεπίκρανάν με.
- Έθυσαν δαιμονίους, και ου Θεώ, θεοίς, οίς ουκ ήδεισαν, και νιοί πρόσφατοι ήκασιν, ούς ουκ ήδεισαν οι πατέρες αυτών.
- Θεόν τόν γεννήσαντά σε εγκατέλιπες, και επελάθου Θεού τού τρέφοντός σε.

- Καί εἶδε Κύριος, καί ἐζήλωσε καί παρωξύνθη δι' ὀργήν υἰῶν αὐτοῦ καί θυγατέρων.
 - Καί εἶπεν, Αποστρέψω τό πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καί δεῖξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν, ὅτι γενεά ἐξεστραμμένη ἐστίν, υἱοί, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.
 - Αὐτοί παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ Θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καγῶ παραζηλώσω αὐτούς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτω παροργισίᾳ αὐτούς.
 - Ὅτι πύρ ἐκκέκαται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ἄδου κατωτάτου, καταφάγεται γῆν καί τὰ γεννήματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων.
 - Συνάξω εἰς αὐτούς κακά, καί τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς.
 - Τηκόμενοι λιμῶ καί βρώσει ὀρνέων, καί ὀπισθότονος ἀνίατος, ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελώ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.
 - Ἐξωθεν ἀτεκνώσει αὐτούς μάχαιρα, καί ἐκ τῶν ταμιείων φόβος, νεανίσκος συν παρθένω, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβυτέρου.
 - Εἶπα, Διασπερῶ αὐτούς, παύσω δέ ἐξ ἀνθρώπων τό μνημόσυνον αὐτῶν.
 - Εἰ μή δι' ὀργήν ἐχθρῶν, ἵνα μή μακροχρονίσωσι, καί ἵνα μή συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι, μή εἴπωσιν, Ἡ χεῖρ ἡμῶν ὑψηλή, καί οὐχί Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.
 - Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκός βουλήν ἐστί, καί οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη, καί οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι.
 - Ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τόν ἐπιόντα χρόνον.
 - Πῶς διώξεται εἰς χιλίους, καί δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μή ὁ Θεός ἀπέδοτο αὐτούς, καί ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτούς;
 - Οὐ γάρ εἰσιν οἱ θεοί αὐτῶν, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, οἱ δέ ἐχθροί ἡμῶν ἀνόητοι.
 - Ἐκ γάρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἀμπελος αὐτῶν, καί ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας, ἡ σταφυλή αὐτῶν, σταφυλή χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτοῖς.
 - Θυμός δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καί θυμός ἀσπίδων ἀνίατος.
 - Οὐκ ἰδοῦ ταῦτα πάντα συνήκται παρ' ἐμοί, καί ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;
 - Ἐν ἡμέρᾳ, ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῆ ὁ πούς αὐτῶν, ὅτι ἐγγύς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καί πάρεστιν ἔτοιμα ἡμῖν.
 - Ὅτι κρινεῖ Κύριος τόν λαόν αὐτοῦ, καί ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
 - Εἶδε γάρ αὐτούς παραλελυμένους, καί ἐκλελοιπότες ἐν ἐπαγωγῇ, καί παρειμένους.
 - Καί εἶπε Κύριος, Πού εἰσιν οἱ θεοί αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποιθήσαν ἐπ' αὐτοῖς;
 - Ὡν τό στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθήετε, καί ἐπίνετε τόν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν, Ἀναστήτωσαν καί βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καί γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί.
 - Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι, καί οὐκ ἔστι Θεός πλὴν ἐμοῦ, ἐγώ ἀποκτενώ, καί ζῆν ποιήσω, πατάξω, καγῶ ἰάσομαι, καί οὐκ ἔστιν, ὅς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.
 - Ὅτι ἀρῶ εἰς τόν οὐρανόν τήν χεῖρά μου, καί ὁμῶμαι τῇ δεξιᾷ μου, καί ἐρῶ, Ζῶ ἐγώ εἰς τόν αἰῶνα.
 - Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τήν μάχαιράν μου, καί ἀνθέξεται κρίματος ἡ χεῖρ μου, καί ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καί τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.
 - Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καί ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν, καί ἀιχμαλωσίας, ἀπό κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν.
- Τέλος:** Ευφράνθητε, οὐρανοί, ἅμα αὐτῷ, καί προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ.
- Ευφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καί ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοί Θεοῦ, ὅτι τό αἷμα τῶν υἰῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται, καί ἐκδικήσει καί ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καί τοῖς μισοῦσιν αὐτόν ἀνταποδώσει, καί ἐκκαθαριεῖ Κύριος τήν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα... Καί νῦν...

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΝΝΗΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΣΑΜΟΥΗΛ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Ὡδή Βασιλειῶν Α', Κεφ. Β')

Θεόν γεραίρει στείρα τίκτουσα ξένως.

(Καθ' ἐκάστην Τετάρτην τῆς ἀγίας καί Μ.Τεσσαρακοστῆς ἀναγινώσκειται ὁλόκληρος)

Ἀρχή: Ἅγιος εἰ, Κύριε, καί σέ ὑμνεῖ τό πνεῦμά μου.

- Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθροῦς

- μου τό στόμα μου, ευφράνθην εν σωτηρίω σου.
- Ότι ουκ έστιν άγιος, ως ο Κύριος, και ουκ έστι δίκαιος, ως ο Θεός ημών, και ουκ έστιν άγιος πλην σου.
- Μή καυχάσθε και μη λαλείτε υψηλά εις υπεροχήν, μηδέ εξελθέτω μεγαλορρημοσύνη εκ τού στόματος υμών.
- Ότι Θεός γνώσεων Κύριος, και Θεός ετοιμάζων επιτηδεύματα αυτού.
- Τόξον δυνατών ησθένησε, και οι ασθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν.
- Πλήρεις άρτων ηλαττώθησαν, και οι πεινώντες παρήκαν γήν, ότι στείρα έτεκεν επτά, και η πολλή εν τέκνοις ησθένησε.
- Κύριος θανατοί και ζωογονεί, κατάγει εις άδου και ανάγει.
- Κύριος πτωχίζει και πλουτίζει, ταπεινοί και ανυψοί.
- Ανιστά από γής πένητα, και από κοπριάς εγείρει πτωχόν, τού καθίσαι αυτόν μετά δυναστών λαού, και θρόνον δόξης κατακληρονομών αυτοίς.

Εις Στίχους η'

- Διδούς ευχήν τώ ευχομένω, και ευλόγησεν έτη δικαίου.
- Ότι ουκ ενισχύει εν τή ισχύϊ αυτού, δυνατός ανήρ Κύριος ασθενή ποιήσει τόν αντίδικον αυτού, Κύριος άγιος.

Εις Στίχους ζ'

- Μή καυχάσθω ο σοφός εν τή σοφία αυτού, και μη καυχάσθω ο δυνατός εν τή δυνάμει αυτού, και μη καυχάσθω ο πλούσιος εν τώ πλούτω αυτού,.
- Αλλ' ή εν τουτω καυχάσθω ο καυχώμενος, εν τώ συνιείν και γινώσκειν τόν Κύριον, και ποιείν κρίμα και δικαιοσύνην εν μέσω τής γής.

Εις Στίχους δ'

Τέλος: Κύριος ανέβη εις ουρανοίς, και εβρόντησεν, αυτός κρινεί άκρα γής, δίκαιος ών.

- Και δώσει ισχύν τοίς βασιλεύσιν ημών, και υψώσει κέρας χριστών αυτού.

Δόξα... Και νύν...

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- **Ότι συ ει ο Θεός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Χορός** Αμήν.

(Κοντάκιον)

(Οίκος)

Μεσώδια Καθίσματα

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΒΒΑΚΟΥΜ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Κεφ. γ', Ι)

Τήν τού Λόγου κένωσιν Αββακούμ, φράσον.

(Καθ' εκάστην Πέμπτην τής αγίας και Μ.Τεσσαρακοστής, αναγινώσκειται ολόκληρος)

Αρχή: Δόξα τή δυνάμει σου, Κύριε.

- Κύριε, εισακήκοα τήν ακοήν σου, και εφοβήθην, Κύριε, κατενόησα τά έργα σου, και εξέστην.
- Εν μέσφ δύο ζώνων γνωσθήση, εν τώ εγγίζειν τά έτη επιγνωσθήση, εν τώ παρείναι τόν καιρόν αναδειχθήση, εν τώ ταραχθήναι τήν ψυχήν μου εν οργή, ελέους μνησθήση.
- Ο Θεός από θαιμάν ήξει, και ο Άγιος εξ όρους κατασκίου δασέος.
- Εκάλυψεν ουρανοίς η αρετή αυτού, και τής αιnéσεως αυτού πλήρης η γή.
- Και φέγγος αυτού ως φώς έσται, κέρατα εν χερσίν αυτού, και έθετο αγάπησιν κραταιάν ισχύος αυτού.
- Πρό προσώπου αυτού πορεύσεται λόγος, και εξελεύσεται εις παιδείαν κατά πόδας αυτού.
- Έστη, και εσαλεύθη η γή, επέβλεψε, και ετάκη έθνη.

- Διεθρύβη τά όρη βία, ετάκησαν βουνοί αιώνιοι, πορείας αιωνίους αυτού αντί κόπων είδον.
- Σκηνώματα Αιθίοπων, πποηθήσονται και αι σκηναί γής Μαδιάμ.
- Μή εν ποταμοίς ωργίσθης, Κύριε; μή εν ποταμοίς ο θυμός σου: ή εν θαλάσση τό όρμημά σου: ότι επιβήση επί τούς ίππους σου, και η ιππασία σου σωτηρία.
- Εντεινων εντενείς τό τόξον σου επί σκήπτρα, λέγει Κύριος, ποταμών ραγήσεται γή.
- Οψονταί σε και ώδινήσουσι λαοί, σκορπίζων ύδατα πορείας, έδωκεν η άβυσσος φωνήν αυτής, ύψος φαντασίας αυτής.
- Επήρθη ο ήλιος, και η σελήνη έστη εν τή τάξει αυτής, εις φώς βολίδες σου πορεύσονται, εις φέγγος αστραπής όπλων σου.
- Εν απειλή ολιγώσεις γήν, και εν θυμώ πατάξεις έθνη.
- Εξήλθες εις σωτηριάν λαού σου, τού σώσαι τόν χριστόν σου ελήλυθας, έβαλες εις κεφαλάς ανόμων θάνατον, εξήγειρας δεσμούς έως τραχήλου εις τέλος.
- Διέκοψας εν εκστάσει κεφαλάς δυναστών, σεισθήσονται εν αυτοίς, διανοίξουσι χαλινούς αυτών, ως ο εσθίων πτωχός λάθρα.
- Και επεβίβασας εις θάλασσαν τούς ίππους σου, ταρασσοντας ύδατα πολλά.
- Εφυλαξάμην, και επποτήθη η καρδιά μου, από φωνής προσευχής χειλέων μου, και εισήλθε τρόμος εις τά οστά μου, και εν εμοί εταράχθη η ισχύς μου.
- Αναπαύσομαι εν ημέρα θλίψεώς μου, τού αναβήναί με εις λαόν παροικίας μου.

Εις Στίχους η'

- Διότι συκή ου καρποφορήσει, και ουκ έσται γεννήματα εν ταίς αμπέλοις.
- Ψεύσεται έργον ελαίας, και τά πεδία ου ποιήσει βρώσιν.

Εις Στίχους ζ'

- Εξέλιπον από βρώσεως πρόβατα, και ουχ υπάρξουσι βόες επί φάτναις.
- Εγώ δέ εν τώ Κυρίω αγαλλιάσομαι χαρήσομαι επί τώ Θεώ τώ σωτήρί μου.

Εις Στίχους δ'

Τέλος: Κύριος ο Θεός μου δύναμίς μου, και τάξει τούς πόδας μου εις συντέλειαν.

- Και επί τά υψηλά επιβιβά με, τού νικήσαι με εν τή ωδή αυτού.

Δόξα... Και νύν...

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΗΣΑΪΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Κεφ. κς', 9)

Ησαΐου πρόρρησις, ευχή τό πλέον.

(Καθ' εκάστην Παρασκευήν τής αγίας και Μ.Τεσσαρακοστής αναγινώσκεται ολόκληρος).

Αρχή: Κύριε, ο Θεός ημών, ειρήνην δός ημίν.

- Εκ νυκτός ορθρίζει τό πνεύμά μου προς σέ, ο Θεός, διότι φώς τά προστάγματά σου επί τής γής.
- Δικαιοσύνην μάθετε, οι ενοικούντες επί τής γής.
- Πέπαυται γάρ ο ασεβής, πάς ός ου μή μάθη δικαιοσύνην επί τής γής, αλήθειαν ου μή ποιήση, αρθήτω ο ασεβής, ίνα μή ίδη τήν δόξαν Κυρίου.
- Κύριε, υψηλός σου ο βραχίων, και ουκ ήδεισαν, γνόντες δέ, αισχυνθήτωσαν.
- Ζήλος λήψεται λαόν απαίδευτον, και νύν πύρ τούς υπεναντίους έδεται.
- Κύριε, ο Θεός ημών, ειρήνην δός ημίν, πάντα γάρ απέδωκας ημίν.
- Κύριε, ο Θεός ημών, κτήσαι ημάς, Κύριε, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν, τό όνομα σου ονομάζομεν.
- Οι δέ νεκροί ζωήν ου μή ίδωσιν, ουδέ ιατροί ου μή αναστήσουσι, διά τούτο επήγαγες και απώλεσας, και ήρας πάν άρσεν αυτών.

Εις στίχους η'

- Πρόσθες αυτοίς κακά, Κύριε, πρόσθες αυτοίς κακά τοίς ενδόξοις τής γής.
- Κύριε, εν θλίψει εμνήσθημέν σου, εν θλίψει μικρά η παιδεία σου ημίν.

Εις Στίχους ζ'

- Και ως η ωδίνουσα εγγίζει τού τεκείν, και επί τή ωδίनि αυτής εκέκραγεν, ούτως εγενήθημεν τώ αγαπητώ σου.

- Διά τόν φόβον σου, Κύριε, εν γαστρί ελάβομεν, καί ωδινήσαμεν, καί ετέκομεν πνεύμα σωτηρίας, ό εποιήσαμεν επί τής γής.

Εἰς Στίχους δ'

Τέλος: Ου πεσούμεθα, αλλά πεσούνται οι ενοικούντες επί τής γής.

- Αναστήσονται οι νεκροί, καί εγερθήσονται οι εν τοῖς μνημείοις, καί ευφρανθήσονται οι εν τή γή.
- Η γάρ δρόσος η παρά σου ἴαμα αυτοῖς εστιν, η δέ γή τών ασεβών πεσειται.
- Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τό ταμειόν σου, ἀπόκλεισον τήν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρόν ὅσον ὅσον, ἕως ἄν παρέλθῃ η οργή Κυρίου.

Δόξα... Καί νύν...

ΩΔΗ ΕΚΤΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΙΩΝΑ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

(Κεφ. β', 2)

Εκ θηρός εκραύγαζεν Ιωνάς, λέγων.

Αρχή: Ως τόν προφήτην Ιωνάν, σώσον ημάς, Κύριε.

- Εβόησα εν θλίψει μου πρὸς Κύριον τόν Θεόν μου, καί εισηκούσέ μου, εκ κοιτίας ἄδου κραυγής μου ἤκουσας φωνής μου.
- Απέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καί ποταμοί εκύκλωσάν με.
- Πάντες οι μετεωρισμοί σου καί τά κύματά σου επ' ἐμέ διήλθον.

Εἰς Στίχους η'

- Καγώ εἶπον, Απώσμαι ἐξ οφθαλμών σου, ἄρα προσθήσω τού επιβλέψαι με πρὸς ναόν τόν ἅγιόν σου;
- Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος εκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδω η κεφαλή μου εἰς σχισμάς ὀρέων, κατέβην εἰς γήν, ἥς οι μοχλοί αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.

Εἰς Στίχους ζ'

- Καί ἀναβήτω εκ φθοράς η ζωή μου, πρὸς σέ, Κύριε, ο Θεός μου.
- Εν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τήν ψυχὴν μου, τού Κυρίου ἐμνήσθην, καί ἔλθοι πρὸς σέ η προσευχή μου πρὸς ναόν τόν ἅγιόν σου.

Εἰς Στίχους δ'

Τέλος: Φυλασσόμενοι μάταια καί ψευδῆ, ἔλεον αυτοῖς ἐγκατέλιπον.

- Εγώ δέ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καί ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ἠύξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα... Καί νύν...

- Ἐτι καὶ ἐτι ἐν εἰρήνῃ του Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τῆς χάριτι.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ημῶν Θεοτόκου καὶ αειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων των Ἀγίων μνημονεύσαντες, εαυτοῦς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ημῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα. **Χορός** Σοὶ Κύριε.
- **Συ γὰρ εἶ ο Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτὴρ των ψυχῶν ημῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας των αἰῶνων.** **Χορός** Ἀμήν.

Κοντάκιον

Τῆ μέν Δευτέρα, τῶν Ἀρχαγγέλων

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀσωμάτων, τό συμφέρον ημῖν αἰτήσασθε, καί τό μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῆ δέ Τρίτῃ, τού Προδρόμου

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τήν Κάραν τήν σήν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς ευράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν, καὶ γὰρ πάλιν, ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύπτεις τήν μετάνοιαν.

Τῆ Τετάρτῃ καὶ τῆ Παρασκευῇ, τού Σταυροῦ

Ο υψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου

δώρησαι, Χριστέ ο Θεός, εύφρανον εν τή δυνάμει σου, τούς πιστούς βασιλείς ημών, νίκας χορηγών αυτοίς, κατά τών πολεμίων, τήν συμμαχίαν έχοιεν τήν σήν, όπλον ειρήνης, αήτητον τρόπαιον.

Τή Πέμπτη, τών Αποστόλων

Τούς ασφαλείς, καί θεοφθόγγους Κήρυκας, τήν κορυφήν τών Μαθητών σου, Κύριε, προσελάβου εις απόλαυσιν, τών αγαθών σου καί ανάπαυσιν, τούς πόνους γάρ εκείνων καί τόν θάνατον, εδέξω υπέρ πάσαν ολοκάρπτωσιν, ο μόνος γινώσκων τά εγκάρδια.

Ο Οίκος

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

(Δανιήλ, Κεφ. γ')

Αίνος φλόγα σβέννυσι τών τριών Νέων.

Αρχή: Τών Πατέρων καί ημών θεός, ευλογητός εί.

- Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας.
- Ότι δίκαιος εί επί πάσιν, οίς εποίησας ημίν, καί πάντα τά έργα σου αληθινά, καί ευθείαι αι οδοί σου, καί πάσαι αι κρίσεις σου αληθείς.
- Καί κρίματα αληθείας εποίησας κατά πάντα, ά επήγαγες ημίν καί επί τήν πόλιν τήν αγίαν τήν τών Πατέρων ημών Ιερουσαλήμ, ότι εν αληθεία καί κρίσει επήγαγες ταύτα πάντα εφ' ημάς, διά τās αμαρτίας ημών.
- Ότι ημάρτομεν καί ηνομήσαμεν αποστήναι από σου, καί εξημάρτομεν εν πάσι, καί τών εντολών σου ουκ ηκούσαμεν, ουδέ συνετη ρήσαμεν, ουδέ εποιήσαμεν, καθώς εντειλω ημίν, ίνα εύ ημίν γένηται.
- Καί πάντα όσα εποίησας ημίν, καί πάντα οσα επήγαγες ημίν, εν αληθινή κρίσει εποίησας, καί παρέδωκας ημάς εις χείρας εχθρών ανόμων, εχθίστων αποστατών, καί βασιλεί άδίκω καί πονηροτάτω παρά πάσαν τήν γήν.
- Καί νύν ουκ έστιν ημίν ανοίξει τό στόμα ημών, αισχύνη καί όνειδος εγενήθημεν τοίς δούλοις σου καί τοίς σεβομένοις σε.
- Μή δή παραδών ης ημάς εις τέλος, διά τό όνομά σου τό άγιον, καί μή διασκεδάσης τήν διαθήκην σου, καί μή αποστήσης τό έλεός σου αφ' ημών, διά Αβραάμ τόν ηγαπημένον υπό σου, καί δια Ισαάκ τόν δούλόν σου, καί Ισραήλ τόν άγιόν σου.
- Οίς ελάλησας πληθύναι τό σπέρμα αυτών, ως τά άστρα τού ουρανού, καί ως τήν άμμον τήν παρά τό χείλος τής θαλάσσης.
- Ότι, Δέσποτα, εσμικρύνθημεν παρά πάντα τά έθνη καί εσμεν ταπεινοί έν πάση γή σήμερα, διά τās αμαρτίας ημών.
- Καί ουκ έστιν εν τώ καιρώ τούτω άρχων, καί προφήτης, καί ηγούμενος, ουδέ ολοκαύτωσις, ουδέ θυσία, ουδέ προσφορά, ουδέ θυμίαμα, ου τόπος τού καρπώσαι ενώπιόν σου, καί ευρείν έλεος.
- Αλλ' εν ψυχή συντετριμμένη καί πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν.
- Ως εν ολοκαυτώμασι κριών καί ταύρων, καί ως έν μυριάσιν αρνών πιόνων, ούτω γενέσθω η θυσία ημών ευπρόσδεκτος ενώ, ουκ έστιν πión σου σήμερα, καί εκτελείσθω όπισθεν σου, οτι αισχύνη τοίς πεποιθόσιν επί σέ.
- Καί νύν εξακολουθούμεν εν όλη καρδία, καί φοβούμεθά σε, καί ζητούμεν τό πρόσωπόν σου, μή καταισχύνης ημάς, Αλλά ποιήσον μεθ' ημών κατά τήν επιείκειάν σου, καί κατά τό πλήθος τού ελέους σου.
- Εξελού ημάς κατά τά θαυμάσιά σου, καί δός δόξαν τώ ονόματί σου, Κύριε.
- Καί εντραπήησαν πάντες οι ενδεικνύμενοι τοίς δούλοις σου κακά, καί καταισχυνηθήσαν από πάσης δυναστείας, καί η ισχύς αυτών συντριβείη.
- Καί γνώτωσαν ότι συ εί Κύριος, Θεός μόνος καί ένδοξος, εφ' όλην τήν οικουμένην.

- Καί ου διέλιπον οι εμβαλόντες αυτούς υπηρέται τού βασιλέως, καίοντες τήν κάμινον νάφθη καί πίσση καί στυππίω καί κληματίδι.
- Καί διεχείτο η φλόξ επάνω τής καμίνου επί πήχεις τεσσαράκοντα εννέα, καί διώδευσε, καί ενεπύρισεν ούς εύρε περί τήν κάμινον τών Χαλδαίων.
- Ο δε άγγελος Κυρίου συγκατέβη άμα τοίς περί τόν Αζαρίαν εις τήν κάμινον, και εξετίναξε τήν φλόγα τού πυρός εκ τής καμίνου.
- Καί εποίησε τό μέσον τής καμίνου ως πνεύμα δρόσου διασυρίζον, καί ουχ ήψατο αυτών καθόλου τό πύρ, ουδέ ελύπησεν, ουδέ παρηνώχλησεν αυτούς.
- Τότε οι Τρεις, ως εξ ενός στόματος, ύμνον καί ευλόγουν καί εδόξαζον τόν Θεόν εν τή καμίνω, λέγοντες.

(Η τών Τριών ύμνησις, ήν ήδον Νέοι)
Εις Στίχους η'

- Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί υπερύμνητος καί υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.
- Καί ευλογημένον τό όνομα τής δόξης σου τό άγιον, τό υπερύμνητον καί υπερυψούμενον εις τούς αιώνας.

Εις Στίχους ζ'

- Ευλογημένος εί εν τώ ναώ τής αγίας δόξης σου, ο υπερύμνητος, καί υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.
- Ευλογημένος εί ο βλέπων αβύσσους, ο καθήμενος επί τών Χερουβεϊμ, ο υπερύμνητος καί υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.

Εις Στίχους δ'

Τέλος: Ευλογημένος εί ο επί θρόνου δόξης τής βασιλείας σου, ο υπερύμνητος καί υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.

- Ευλογημένος εί εν τώ στερεώματι τού ουρανού, ο υπερύμνητος καί υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.

Δόξα... Καί νύν...

Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον.

ΩΔΗ ΟΓΔΩΗ

ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τόν Δεσπότην ύμνησον η κτιστών φύσις.

(Τή αγία καί Μ.Τεσσαρακοστή αναγινώσκειται ολόκληρος καθ' εκάστην).

Αρχή: Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

- Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, Άγγελοι Κυρίου, ουρανοί Κυρίου, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε ύδατα, πάντα τά υπεράνω τών ουρανών, πάσαι αι δυνάμεις Κυρίου, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, ήλιος καί σελήνη, άστρα τού ουρανού, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, φώς καί σκότος, νύκτες καί ημέραι, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, πάς όμβρος καί δρόσος, πάντα τά πνεύματα, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, πύρ καί καύμα, ψύχος καί καύσων, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, δρόσοι καί νιφετοί, πάγοι καί ψύχος, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, πάχνη καί χιόνες, αστραπαί καί νεφέλαι, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, γή, όρη καί βουνοί, καί πάντα τά φυόμενα εν αυτή, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

- Ευλογείτε, πηγαί, θάλασσα καί ποταμοί, κήτη, καί πάντα τά κινούμενα εν τοίς ύδασι, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
Εις Στίχους η'
- Ευλογείτε, πάντα τά πετεινά τού ουρανού, τά θηρία καί πάντα τά κτήνη, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, υιοί τών ανθρώπων, ευλογείτω Ισραήλ, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
Εις Στίχους ζ'
- Ευλογείτε, Ιερείς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, πνεύματα καί ψυχαί Δικαίων, όσοι καί ταπεινοί τή καρδία, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
Εις Στίχους δ'
- Ευλογείτε, Ανανία, Αζαρία καί Μισαήλ, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογείτε, Απόστολοι, Προφήται, καί Μάρτυρες Κυρίου, τόν Κύριον, υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν, καί Άγιον Πνεύμα, τόν Κύριον, υμνούμεν καί υπερυψούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.
- Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον, υμνούντες καί υπερυψούντες αυτόν εις τους αιώνας.

Δόξα... Καί νύν...

Ο Ιερεύς: Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τού Φωτός, εν ύμνοις τιμώντες μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει η ψυχή μου τόν Κύριον, καί ηγαλλίασε τό πνεύμά μου επί τώ Θεώ τώ σωτήρί μου.

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ενδοξότεραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.**

Ότι επέβλεψεν επί τήν ταπεινωσιν τής δούλης αυτού, ίδού γάρ από τού νύν μακαριούσι με πάσαι γενεαί,

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...**

Ότι εποίησέ μοι μεγαλεία ο Δυνατός, καί άγιον τό όνομα αυτού, καί τό έλεος αυτού εις γενεάν, καί γενεάν τοίς φοβουμένοις αυτόν.

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...**

Εποίησε κράτος εν βραχίονι αυτού, διεσκόρπισεν υπερηφάνους διανοία καρδίας αυτών.

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...**

Καθείλε δυνάστας από θρόνων, καί ύψωσε ταπεινούς, πεινώντας ενέπλησεν αγαθών, καί πλουτούντας εξαπέστειλε κενούς.

- **Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ...**

Αντελάβετο Ισραήλ παιδός αυτού, μνησθήναι ελέους, καθώς ελάλησε προς τούς πατέρας ημών, τώ Αβραάμ, καί τώ σπέρματι αυτού έως αιώνος.

ΩΔΗ ΕΝΑΤΗ

ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

(Εκ τού κατά Λουκάν, Κεφ. α', 47-55)

Τόν Υιόν υμνεί καί Θεόν, Μητέρα Κόρη.

Τήν Θεοτόκον έν ύμνοις μεγαλύνομεν.

- Μεγαλύνει η ψυχή μου τόν Κύριον, καί ηγαλλίασε τό πνεύμά μου επί τώ Θεώ τώ σωτήρί μου.
- Ότι επέβλεψεν επί τήν ταπεινωσιν τής δούλης αυτού, ίδού γάρ, από τού νύν μακαριούσι με πάσαι αι γενεαί.
- Ότι εποίησέ μοι μεγαλεία ο Δυνατός, καί άγιον τό όνομα αυτού, καί το έλεος αυτού εις γενεάν, καί γενεάν τοίς φοβουμένοις αυτόν.
- Εποίησε Κράτος εν βραχίονι αυτού, διεσκόρπισεν υπερηφάνους διανοία καρδίας αυτών.
- Καθείλε δυνάστας από θρόνων, καί ύψωσε ταπεινούς, πεινώντας ενέπλησεν αγαθών, καί

- πλουτούντας εξαπέστειλε κενούς.
- Αντελάβετο Ισραήλ παιδός αυτού, μνησθήναι ελέους, καθώς ελάλησε προς τούς Πατέρας ημών, τώ Αβραάμ, καί τώ σπέρματι αυτού έως αιώνος.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΖΑΧΑΡΙΟΥ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

(Λουκ, Κεφ. α' 68)

(Τή αγία καί Μ.Τεσσαρακοστή αναγινώσκεται καθ' εκάστην ολόκληρος).

Αρχή: Ο Ζαχαρίας ευλογεί παιδός τόκον.

- Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραηλ, ότι επεσκέπαστο καί εποίησε λύτρωσιν τώ λαώ αυτού.
- Καί ήγειρε κέρας σωτηρίας ημίν, εν οίκω Δαυίδ του παιδός αυτού.
- Καθώς ελάλησε διά στόματος τών αγίων, τών άπ αιώνος Προφητών αυτού.
- Σωτηρίαν εξ εχθρών ημών, καί εκ χειρός πάντων τών μισούντων ημάς.
- Ποιήσαι έλεος μετά τών Πατέρων ημών, καί μνησθήναι διαθήκης αγίας αυτού.

Εις Στίχους η'

- Όρκον, όν ώμοσε προς Αβραάμ τόνπατέρα ημών, τού δούναι ημίν αφόβως, εκ χειρός τών εχθρών ημών ρυσθέντας.
- Λατρεύειν αυτώ εν οσιότητι καί δικαιοσύνη ενώπιον αυτού, πάσας τάς ημέρας τής ζωής ημών.

Εις Στίχους ζ'

- Καί σύ, Παιδίον, Προφήτης Υψίστου κληθήση, προπορεύση γάρ πρό προσώπου Κυρίου ετοιμάσαι οδούς αυτού.
- Τού δούναι γνώσιν σωτηρίας τώ λαώ αυτού, εν αφέσει αμαρτιών αυτών, διά σπλάγχνα ελέους Θεού ημών.

Εις Στίχους δ'

- Εν οίς επεσκέπαστο ημάς ανατολή εξ ύψους, επιφάναι τοίς εν σκότει καί σκιά θανάτου καθημένοις.
- Τού κατευθύναι τους πόδας ημών εις οδόν ειρήνης.

Δόξα... Καί νύν...

Αξιόν εστιν

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Χορός** Σοί Κύριε.
- **Ότι σε αινούσι πάσαι αι Δυνάμεις των ουρανών, και σοι την δόξαν αναπέμπουσι, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.**
Χορός Αμήν.

Ει δέ εστι Τεσσαρακοστή, λέγομεν τά Φωταγωγικά κατά τόν τυχόντα Έχον, τήν δέ συμπλήρωσιν εκάστου (Τριαδικού καί) Φωταγωγικού ποιούμεν ούτω:

Τή Δευτέρα

- α'. ...Προστασίαις, Κύριε, τών Άσωμάτων, καί σώσόν με.
- β'. ...Πρεσβείαις, Κύριε, (τού αγίου τού Ναού), καί σώσόν με.
- γ'. ...Πρεσβείαις, Κύριε, τής Θεοτόκου καί σώσόν με,

Τή Τρίτη

...Πρεσβείαις, Κύριε, τού Προδρόμου, καί σώσόν με.

Τή Τετάρτη καί τή Παρασκευή

...Δυνάμει, Κύριε, τού Σταυρού σου, καί σώσόν με.

Τή Πέμπτη

...Πρεσβείαις, Κύριε, τών Αποστόλων καί τού Ιεράρχου καί σώσόν με.

Τῷ Σαββάτῳ

Λέγομεν αὐτό δις, ἐν μέν τῷ πρώτῳ

...Πρεσβείαις, Κύριε, τών Ἁγίων σου καί σώσόν με.

Ἐν δέ τῷ δευτέρῳ

...Πρεσβείαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου καί σώσόν με.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

Ἐκ τρίτου ψαλλόμενα

ΗΧΟΣ Α'

Ὁ τό φῶς ανατέλλων Κύριε, τήν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπό πάσης αμαρτίας, προστασίαις τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.

ΗΧΟΣ Β'

Τό φῶς σου τό αἶδιον, ἐξαπόστειλον Κύριε, καί φώτισον τά ὄμματα τά κρυπτά τῆς καρδίας μου, προστασίαις τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.

ΗΧΟΣ Γ'

Ἐξαπόστειλον τό φῶς σου, Χριστέ ὁ Θεός, καί φώτισον τήν καρδίαν μου, προστασίαις τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.

ΗΧΟΣ Δ'

Ὁ τό φῶς ανατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τήν ἐν σκότει ψυχὴν μου υπάρχουσαν, ἀπό πάσης αμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τό φῶς σου, καί φώτισον τήν καρδίαν μου, προστασίαις τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'

Προστασίαις Κύριε τών Ασωμάτων, κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τό φῶς σου τό αἶδιον.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

Προστασίαις Κύριε τών Ασωμάτων, φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τό μέγα σου ἔλεος.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

Φῶς υπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί, προστασίαις τών Ασωμάτων, καί σώσόν με.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

- Αινείτε τόν Κύριον ἐκ τών ουρανῶν, αινείτε αὐτόν ἐν τοῖς υψίστοις.
- Αινείτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αινείτε αὐτόν, πάσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.
- Αινείτε αὐτόν, ἥλιος καί σελήνη, αινείτε αὐτόν, πάντα τά ἀστρα καί τό φῶς.
- Αινείτε αὐτόν, οἱ ουρανοί τών ουρανῶν, καί τό ὕδωρ τό ὑπεράνω τών ουρανῶν.
- Αινεσάτωσαν τό ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτός εἶπε, καί ἐγενήθησαν, αὐτός ἐνετείλατο, καί ἐκτίσθησαν.
- Ἔστησεν αὐτά εἰς τόν αἰῶνα, καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καί οὐ παρελεύσεται.
- Αινείτε τόν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καί πάσαι ἄβυσσοι.
- Πύρ, χάλυζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τά ποιοῦντα τόν λόγον αὐτοῦ.
- Τά ὄρη καί πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καί πάσαι κέδροι.
- Τά θηρία καί πάντα τά κτήνη, ἐρπετά καί πετεινά πτερωτά.
- Βασιλεῖς τῆς γῆς καί πάντες λαοί, ἄρχοντες καί πάντες κριταί τῆς γῆς.

- Νεανίσκοι καί παρθένοι, πρεσβύτεροι μετά νεωτέρων, αινεσάτωσαν τό όνομα Κυρίου, οτι υψώθη τό όνομα αυτού μόνου.
- Η εξομολόγησις αυτού επί γής καί ουρανού, καί υψώσει κέρασ λαού αυτού.
- Ύμνος πάσι τοίς οσίοις αυτού, τοίς υιοίς Ισραήλ, λαώ εγγίζοντι αυτώ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

- Άσατε τώ Κυρίω άσμα καινόν, η αίνεσις αυτού εν εκκλησία Οσίων.
- Ευφρανθήτω Ισραήλ επί τώ ποιήσαντι αυτόν, καί υιοί Σιών αγαλλιάσθωσαν επί τώ βασιλεία αυτών.
- Αινεσάτωσαν τό ονομα αυτού εν χορώ , εν τυμπάνω καί ψαλτηρίω ψαλάτωσαν αυτώ.
- Ότι ευδοκεί Κύριος εν τώ λαώ αυτού, καί υψώσει πραείς εν σωτηρία.
- Καυχησονται όσοι εν δόξη, καί αγαλλιάσσονται επί τών κοιτών αυτών.
- Αι υψώσεις τού Θεού εν τώ λάρυγγι αυτών, καί ρομφαίαι δίστομοι εν ταίς χερσίν αυτών.
- Τού ποιήσαι εκδίκησιν εν τοίς έθνεσιν, ελεγμούς εν τοίς λαοίς.
- Τού δήσαι τούς βασιλείς αυτών εν πέδαις, καί τούς ενδόξους αυτών εν χειροπέδαις σιδηραίς.
- Τού ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον, δόξα αύτη έσται πάσι τοίς οσίοις αυτού.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

- Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.
- Αινείτε αυτόν επί ταίς δυναστείαις αυτού, αινείτε αυτόν κατά τό πλήθος τής μεγαλωσύνης αυτού.
- Αινείτε αυτόν εν ήχω σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω καί κιθάρα.
- Αινείτε αυτόν εν τυμπάνω καί χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς καί οργάνω .
- Αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλλαλαγμού, Πάσα πνοή αινεσάτω τόν Κύριον.

Δόξα...

Καί νύν...

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

- Δόξα σοι τώ δείξαντι τό φώς, Δόξα εν υψίστοις Θεώ, καί επί γής ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία.
- Υμνούμέν σε, ευλογούμέν σε, προσκυνούμέν σε, δοξολογούμέν σε, ευχαριστούμέν σοι, διά τήν μεγάλην σου δόξαν.
- Κύριε βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, καί Άγιον Πνεύμα,
- Κύριε ο Θεός, ο αμνός τού Θεού, ο Υιός τού Πατρός, ο αίρων τήν αμαρτίαν τού κόσμου, ελέησον ημάς, ο αίρων τάς αμαρτίας τού κόσμου.
- Πρόσδεξαι τήν δέησιν ημών, ο καθήμενος εν δεξιά τού Πατρός, καί ελέησον ημάς.
- Ότι σύ εί μόνος Άγιος, σύ εί μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.
- Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, καί αινέσω τό όνομά σου εις τόν αιώνα, καί εις τόν αιώνα τού αιώνος.
- Καταξίωσον, Κύριε, εν τή ημέρα ταύτη, αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς.
- Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας. Αμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, τό έλεός σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσασμεν επί σέ.
- Ευλογητός εί, Κύριε. δίδαξόν με τά δικαιώματά σου (Υ').
- Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν, εν γενεά καί γενεά,
- Εγώ είπα. Κύριε, ελέησόν με, ίασαι τήν ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι.
- Κύριε, πρός σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου, ότι σύ εί ο Θεός μου.
- Ότι παρά σοί πηγή ζωής, εν τώ φωτί σου οψόμεθα φώς.
- Παράτεινον τό έλεός σου τοίς γινώσκουσί σε.
- Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ Υ').

Δόξα... Καί νύν... Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.
Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.

Δόξα... Καί νύν...

Σοί δόξα πρέπει, Κύριε, ο Θεός ημών, καί σοί τήν δόξαν αναπέμπομεν, τώ Πατρί, καί τώ Υιώ, καί τώ Αγίω Πνεύματι, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Ο Αναγνώστης χύμα τό

Δόξα εν υψίστοις Θεώ καί επί γής ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία. Υμνούμεν σε, ευλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, ευχαριστοῦμέν σοι, διά τήν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, καί Άγιον Πνεύμα. Κύριε ο Θεός, ο αμνός τού θεού, ο Υιός τού Πατρός, ο αίρων τήν αμαρτίαν τού κόσμου, ελέησον ημάς, ο αίρων τάς αμαρτίας τού κόσμου. Πρόσδεξαι τήν δέησιν ημών, ο καθημένος εν δεξιά τού Πατρός, καί ελέησον ημάς. Ότι σύ εί μόνος Άγιος, σύ εί μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν. Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, καί αιnéσω τό όνομά σου εις τόν αιώνα καί εις τόν αιώνα τού αιώνος. Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά καί γενεά. Εγώ είπα. Κύριε, ελέησόν με, ίασαι τήν ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι. Κύριε, πρός σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου, ότι σύ εί ο Θεός μου. Ότι παρά σοί πηγή ζωής. εν τώ φωτί σου οψόμεθα φώς. Παράτεινον τό έλεός σου τοίς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, εν τή ημέρα ταύτη αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς. Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας. Αμήν. Γένοιτο, Κύριε, τό έλεός σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσασμεν επί σέ. Ευλογητός εί, Κύριε, δίδαξόν με τά δικαιώματά σου. Ευλογητός εί, Δέσποτα, συνέτισόν με τά δικαιώματά σου. Ευλογητός εί, Άγιε, φώτισόν με τοίς δικαιώμασί σου. Κύριε, τό έλεός σου εις τόν αιώνα, τά έργα τών χειρών σου μή παρίδης. Σοί πρέπει αίνος, σοί πρέπει ύμνος, σοί δόξα πρέπει, τώ Πατρί καί τώ Υιώ, καί τώ Αγίω Πνεύματι, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

- Πληρώσωμεν την εωθινήν δέησιν ημών τω Κυρίω.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη Ση χάριτι.
- Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.
- Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Συγγνώμη και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αίτησώμεθα.
- Τα καλά και συμφέροντα ταίς ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την Ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.
- Ότι Θεός ελέους, οικτιρμών, καί φιλανθρωπίας υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ειρήνη πάσι. Και τω πνεύματί σου.

Τάς κεφαλάς ημών τω Κυρίω κλίνωμεν. Σοι, Κύριε.

Κύριε, Άγιε, ο εν υψηλοίς...

Σόν γάρ εστι το ελεείν καί σώζειν ημάς, ο Θεός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Απόστικα

Στίχ. α'. Ενεπλήσθημεν τό πρωϊ τού ελέους σου, Κύριε, καί ηγαλλιασάμεθα καί ηυφράνθημεν έν πάσαις ταίς ημέραις ημών. Ευφρανθείημεν, ανθών ημερών εταπεινώσας ημάς, ετών, ών είδομεν κακά, καί ίδε επί τούς δούλους σου καί επί τά έργα σου, καί οδήγησον τούς υιούς αυτών.

Στίχ. β'. Καί έστω η λαμπρότης Κυρίου τού Θεού ημών εφ' ημάς, καί τά έργα τών χειρών ημών κατεύθυνον εφ' ημάς, καί τό έργον τών χειρών ημών κατεύθυνον.

Δόξα... Καί νύν...

ο ιερεύς λέγει

Αγαθόν τό εξομολογείσθαι τώ Κυρίω, καί φάλλειν τώ ονόματί σου Ύψιστε. τού αναγγέλλειν τό πρωϊ τό έλεός σου, καί τήν αλήθειάν σου κατά νύκτα.

Μεθ' ό, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς, Πάτερ ημών, Ότι σου εστιν.

Τό Απολυτίκιον τής ημέρας. Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον.

Ο Ιερεύς

- Είπωμεν πάντες εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας ημών είπωμεν.
- Κύριε παντοκράτορ ο Θεός των πατέρων ημών, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον.. Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον.
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών. Έτι δεόμεθα υπέρ των αδελφών ημών, των ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων και μοναχών, και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.
- Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη (κώνη, πόλη) ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των μακαρίων και αιδιών κτιόρων της αγίας Εκκλησίας ταύτης, και υπέρ πάντων των προαναπαυσάμενων πατέρων και αδελφών ημών, των ενθάδε ευσεβώς, κειμένων, και απανταχού ορθοδόξων.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν τω αγίω και πανσέπτω ναώ τούτω, κοπιώντων, ψαλλόντων και υπέρ του περιστώτος λαού, του απεκδεχομένου το παρά Σου μέγα και πλούσιον έλεος.
- Ότι ελεήμων και φιλόνητος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υίω και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Σοφία. καί ημείς στερεούμεν τούς Βασιλείς. Είτα τό. Δεύτε προσκυνήσωμεν γ'. Μετανοίας τρείς καί τήν Π ρ ώ τ η ν Ωραν. Ει δέ εστι Τεσσαρακοστή, μετά τό «Αγαθόν τό εξομολογείσθαι τώ Κυρίω...», καί μετά τό Τρισάγιον, λέγομεν τό παρόν.

Απολυτίκιον

Εν τώ Ναώ εστώτες τής δόξης σου, εν ουρανώ εσάναι νομίζομεν, Θεοτόκε, πύλη επουρανίε, άνοιξον ημίν τήν θύραν τού ελέους σου.

Είτα τό. Κύριε, ελέησον (μ'). Δόξα... Καί νύν... Τήν τιμιωτέραν τών Χερουβεϊμ... Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον, Πάτερ.

Ο Ιερεύς

Ο ών ευλογητός, Χριστός ο Θεός ημών, πάντοτε. νύν, καί αεί ...

Καί ημείς λέγομεν τό.

Επουράνιε Βασιλεύ, τούς πιστούς βασιλείς ημών στερέωσον, τήν Πίστιν στήριξον, τά Έθνη πράυνον, τόν Κόσμον ειρήνευσον, τήν αγίαν Εκκλησίαν (ή Μονήν) ταύτην καλώς διαφύλαξον, τούς προαπελθόντας πατέρας καί αδελφούς ημών έν σκηναίς Δικαίων τάξον, καί ημάς έν μετανοία καί εξομολογήσει παράλαβε, ως αγαθός καί φιλόνητος.

Είθ' ούτω, Μετανοίας μεγάλας (γ'), λέγοντες καθ' εαυτούς, καί τήν προγραφείσαν Ευχήν τού Αγίου Εφραίμ.

- Κύριε καί Δέσποτα τής ζωής μου, πνεύμα αργίας, περιεργίας. φιλαρχίας καί αργολογίας μή

- μοι δός.
- Πνεύμα δέ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονής καί αγάπης χάρισάι μοι τώ σώ δούλω.
- Ναί, Κύριε Βασιλεύ, δώρησαί μοι τού οράν τά εμά ππαίσματα, καί μή κατακρίνειν τόν αδελφόν μου, ότι ευλογητός εί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Μετά δέ ταύτας, ετέρας μικράς ιβ', Μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες καί τόν τελευταίον Στίχον τής ανωτέρω Ευχής,

Ναί, Κύριε Βασιλεύ, δώρησαί μοι τού οράν τά εμά ππαίσματα, καί μή κατακρίνειν τόν αδελφόν μου, ότι ευλογητός εί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Απόλυσις

[top](#)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ' (102)

Ευλόγει, η ψυχή μου, τόν Κύριον
Ευλογητός εί, Κύριε
Ήχος πλ. δ'

- Ευλόγει, η ψυχή μου, τόν Κύριον, καί πάντα τά εντός μου τό όνομα τό άγιον αυτού.
- Ευλόγει, η ψυχή μου, τόν Κύριον, καί μή επιλανθάνου πάσας τάς ανταποδόσεις αυτού.
- Τόν ευίλατεύοντα πάσας τάς ανομίας σου, τόν ιώμενον πάσας τάς νόσους σου.
- Τόν λυτρούμενον εκ φθοράς τήν ζωήν σου, τόν στεφανούντά σε εν ελέει καί οικτιρμοίς.
- Τόν εμπιπλώντα εν αγαθοίς τήν επιθυμίαν σου, ανακαινισθήσεται ως αετού η νεότης σου.
- Ποιών ελεημοσύνας ο Κύριος, καί κρίμα πάσι τοίς αδικουμένοις.
- Εγνώρισε τάς οδούς αυτού τώ Μωϋσή, τοίς υιοίς Ισραήλ τά θελήματα αυτού.
- Οικτίρμων καί ελεήμων ο Κύριος, μακρόθυμος καί πολυέλεος, ουκ εις τέλος οργισθήσεται, ουδέ εις τόν αιώνα μηνιεί,
- Ου κατά τάς ανομίας ημών εποίησεν ημίν, ουδέ κατά τάς αμαρτίας ημών ανταπέδωκεν ημίν.
- Ότι κατά τό ύψος τού ουρανού από τής γής, εκραταίωσε Κύριος τό έλεος αυτού επί τούς φοβουμένους αυτόν.
- Καθόσον απέχουσιν ανατολαί από δυσμών, εμάκρυνεν αφ' ημών τας ανομίας ημών.
- Καθώς οικτείρει πατήρ υιούς, ωκτείρησε Κύριος τούς φοβουμένους αυτόν, ότι αυτός έγνω τό πλάσμα ημών, εμνήσθη ότι χούς εσμεν.
- Άνθρωπος, ωσει χόρτος αι ημέραι αυτού, ωσει άνθος τού αγρού, ούτως εξανθήσει.
- Ότι πνεύμα διήλθεν εν αυτώ, καί ουχ υπάρξει, καί ουκ επιγνώσεται έτι τόν τόπον αυτού.
- Τό δέ έλεος τού Κυρίου από τού αιώνος, καί έως τού αιώνος επί τούς φοβουμένους αυτόν.
- Καί η δικαιοσύνη αυτού επί υιοίς υιών, τοίς φυλάσσουσι τήν διαθήκην αυτού, καί μεμνημένοις τών εντολών αυτού τού ποιήσαι αυτάς.
- Κύριος εν τώ ουρανώ ητοίμασε τόν θρόνον αυτού, καί η βασιλεία αυτού πάντων δεσπόζει.
- Ευλογείτε τόν Κύριον, πάντες οι Άγγελοι αυτού, δυνατοί ισχύϊ, ποιούντες τόν λόγον αυτού, τού ακούσαι τής φωνής τών λόγων αυτού.
- Ευλογείτε τόν Κύριον, πάσαι αι δυνάμεις αυτού, λειτουργοί αυτού, οι ποιούντες τό θέλημα αυτού.
- Ευλογείτε τόν Κύριον, πάντα τά έργα αυτού, εν παντί τόπω τής δεσποτείας αυτού, ευλόγει, η ψυχή μου, τόν Κύριον.

*

Ήχος β'
Δόξα...

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΕ' (145)

- Αίνει, η ψυχή μου, τόν Κύριον, αινέσω Κύριον εν τή ζωή μου, ψαλώ τώ Θεώ μου έως

υπάρχω,

- Μή πεποιθήσθε επ' άρχοντας, επί υιούς ανθρώπων, οίς ουκ έστι σωτηρία.
- Εξελεύσεται τό πνεύμα αυτού, καί επιστρέψει εις τήν γήν αυτού.
- Εν εκείνη τή ημέρα απολούνται πάντες οι διαλογισμοί αυτού.
- Μακάριος, ού ο Θεός Ιακώβ βοηθός αυτού, η ελπίς αυτού επί Κύριον τόν Θεόν αυτού.
- Τόν ποιήσαντα τόν ουρανόν καί τήν γήν, τήν θάλασσαν καί πάντα τά έν αυτοίς.
- Τόν φυλάσσοντα αλήθειαν εις τόν αιώνα, ποιούντα κρίμα τοίς αδικουμένοις, διδόντα τροφήν τοίς πεινώσι.
- Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοί τυφλούς, Κύριος ανορθοί κατερραγμένους, Κύριος αγαπά δικαίους, Κύριος φυλάσσει τούς προσηλύτους,
- Ορφανόν καί χήραν αναλήψεται, καί όδόν αμαρτωλών αφανεί,
- Βασιλεύσει Κύριος εις τόν αιώνα, ο Θεός σου, Σιών, εις γενεάν καί γεγεάν.

Καί νύν...

Ο μονογενής Υιός καί Λόγος τού Θεού, αθάνατος υπάρχων, καί καταδεξάμενος, διά τήν ημετέραν σωτηρίαν, σαρκωθήναι εκ τής αγίας Θεοτόκου καί αειπαρθένου Μαρίας, ατρέπτως ενανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστέ ό Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, Είς ών τής αγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τώ Πατρί καί τώ άγίω Πνεύματι, σώσον ημάς.

* * *

Ει δέν αι χρή ότι τή μεγάλη Τεσσαρακοστή ο υ λέ γ ο μ ε ν τούς τών Τυπικών Ψαλμούς, αλλά μετά τās εν τή θ' Ώρα τρεις μεγάλας μεταναείας, αρχόμεθα ευθύς τών Μ α κ α ρ ι σ μ ώ ν, ψάλλοντες ένα έ κ α σ τ ο ν αυτών, εις Ήχον πλ. δ', τό, Μνήσθητι Κύριε, όταν έλθης εν τή Βασιλεία σου, ωσαύτως καί μετά τό, Δόξα... καί τό, Καί νύν... ποιούμεν δέ καί μετάνοιαν μικράν μίαν εν εκάστω Μνήσθητι.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

Ήχος πλ. δ'

- Εν τή βασιλεία σου μνήσθητί ημών, Κύριε, όταν έλθης εν τή βασιλεία σου,
- Μακάριοι οι Πτωχοί τώ πνεύματι, ότι αυτών, εσιν η βασιλεία τών ουρανών,
- Μακάριοι οι πενθούντες, ότι αυτοί παρακληθήσονται,
- Μακάριοι οι πραείς, ότι αυτοί κληρονομήσουσι τήν γήν,
- Μακάριοι οι πεινώντες καί διψώντες τήν δικαιοσύνην, ότι αυτοί χορτασθήσονται,
- Μακάριοι οι ελεήμονες, ότι αυτοί ελεηθήσονται,
- Μακάριοι οι καθαροί τή καρδία, ότι αυτοί τόν Θεόν όψονται.
- Μακάριοι οι ειρηνοποιοί, ότι αυτοί υιοί Θεού κληθήσονται,
- Μακάριοι οι δεδιωγμένοι ένεκεν δικαιοσύνης, ότι αυτών εσιν ή βασιλεία τών ουρανών.
- Μακάριοί εστε, όταν ονειδίσωσιν υμάς, καί διώξωσι, καί είπωσι πάν πονηρόν ρήμα καθ' υμών, ψευδόμενοι ένεκεν εμού.
- Χαίρετε καί αγαλλιάσθε, ότι ο μισθός υμών πολός έν τοίς ουρανοίς.

Δόξα... Καί νύν...

Μετά ταύτα, ει μέν εσιν, ως είρηται, μεγάλη Τεσσαρακοστή, ενουμένων τών δύο Χορών λέγομεν, γεγωνοτέρα φωνή τό, Μνήσθητι ημών εκ τρίτου, ως έπεται, ποιούντες εν εκάστω καί μετάνοιαν μεγάλην μίαν, Ει δέ μή, λέγομεν αυτό χύμα καί άνευ μετanoiών.

- Μνήσθητι ημών, Κύριε, όταν έλθης εν τή βασιλεία σου.
- Μνήσθητι ημών, Δέσποτα, όταν έλθης εν τή βασιλεία σου.
- Μνήσθητι ημών, Άγιε, όταν έλθης εν τή βασιλεία σου.

Χορός ο επουράνιος υμνεί σε καί λέγει, Άγιος, Άγιος, Άγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ο ουρανός καί ή γή τής δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καί φωτίσθητε, καί τὰ πρόσωπα υμῶν οὐ μὴ καταισχυθή.

Χορός ο ἐπουράνιος υμνεῖ σε καί λέγει, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ο ουρανός καί ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα...

Χορός ἀγίων Ἀγγέλων καί Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, υμνεῖ σε καί λέγει, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ο ουρανός καί ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καί νῦν...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ορατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓναν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα, Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα, Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς, Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ συν Πατρί καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστιν...

Μεθ' ὅ:

1. Εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτικὴ εορτὴ, λέγομεν τὸ ταύτης Κοντάκιον, Εἰ δὲ τύχη καὶ Ἅγιος εορταζόμενος ἐν ταυτῷ, λέγεται πρῶτον τὸ τοῦ Ἁγίου Κοντάκιον, εἶτα Δόξα... Καί νῦν... τὸ τῆς Εορτῆς.
2. Τὴν Δ' Εβδομάδα τῶν Νηστειῶν, τὸ Κοντάκιον τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, Οὐκέτι φλογίνῃ ρομφαίᾳ...
3. Τὴν Μεγάλῃν Εβδομάδα, τὸ Κοντάκιον ἐκάστης ἡμέρας, ὡς εἴρηται ἐν τῇ Α' Ὥρᾳ.

**Τῆ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ
Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'
Ὡς ἀπαρχάς**

Ὁ Ἰακώβ ωδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε τὰς ἡδονὰς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἀφθαρτον.

**Τῆ Μεγάλῃ Τρίτῃ
Κοντάκιον Ἦχος β'
Τὰ ἄνω ζητῶν**

Τὴν ὥραν ψυχῆ, τοῦ τέλους ἐνοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπήν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἐργασαι ταλαίπωρε, γρηγορούσα καὶ κράζουσα, Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφώνος Χριστοῦ.

**Τῆ Μεγάλῃ Τετάρτῃ
Κοντάκιον Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθείς**

Υπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομησας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσήξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προστίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν

άφεισιν, ως Δεσπότης παράσχης, τών οφλημάτων κράζοντι Σωτήρ, Εκ τού βορβόρου τών έργων μου ρύσαι με.

Κατά δέ τās λοιπās εβδομάδας τής Μεγάλης Τεσσαρακοστής λέγομεν καθ' Εκάστην τά εξής Κοντάκια:

α'. Τό τής Μεταμορφώσεως.

Ἦχος βαρύς.

Επί τού όρουσ μετεμορφώθης, καί, ως εχώρουν οι Μαθηταί σου, τήν δόξαν σου, Χριστέ ο Θεός, εθεάσαντο, ίνα, όταν σέ ίδωσι σταυρούμενον, τό μέν πάθος νοήσωσιν εκούσιον, τώ δέ κόσμω κηρύξωσιν, ότι σύ υπάρχουν αληθώς, τού Πατρός τό απαύγασμα.

β', Τό Κοντάκιον τής ημέρας [Δευτέρας, Τρίτης κλπ. (ως έπονται)].

γ', Τό Κοντάκιον τού Αγίου τού Ναού.

δ', Τό Μαρτυρικόν τού Ἦχου [όρα εν τώ τέλει τού Τριωδίου (Μαρτυρικόν τής ζ' Ωδής)].

ε', Δόξα... Μετά τών Αγίων ανάπαυσον, Χριστέ...

ζ', Καί νύν... Προστασία τών Χριστιανών...

Τά καθ' ημέραν Κοντάκια

Τή Δευτέρα, Κοντάκιον τών Ασωμάτων

Ἦχος β'

Αρχιστράτηγοι Θεού, λειτουργοί θείας δόξης, τών ανθρώπων οδηγοί, καί αρχηγοί Ασωμάτων, τό συμφέρον ημίν πρεσβεύσατε, καί τό μέγα έλεος, ως τών Ασωμάτων Αρχιστράτηγοι.

Τή Τρίτη, Κοντάκιον τού Τιμίου Προδρόμου

Ἦχος β' Τά άνω ζητών

Προφήτα Θεού, και Πρόδρομε τής χάριτος, τήν Κάραν τήν σήν, ως ρόδον ιερώτατον, εκ τής γής ευράμενοι, τās ίάσεις πάντοτε λαμβάνομεν, καί γάρ πάλιν, ως πρότερον, έν κόσμω κηρύττεις τήν μετάνοιαν.

Τή Τετάρτη καί τή Παρασκευή, Κοντάκιον τού Σταυρού

Ἦχος δ'

Ο υψωθείς εν τω Σταυρώ εκουσίως, τή επωνύμω σου καινή πολιτεία, τούς οικτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ο Θεός Εύφρανον εν τή δυνάμει σου, τούς πιστούς βασιλείς ημών, νίκας χορηγών αυτοίς, κατά τών πολεμίων, τήν συμμαχίαν έχοιεν την σήν, όπλον ειρήνης, αίτητητον τρόπαιον.

Τή Πέμπτη, Κοντάκιον τών Αγίων Αποστόλων

Ἦχος β' Αυτόμελον

Τούς ασφαλείς, καί θεοφθόγγους Κήρυκας, τήν κορυφήν τών μαθητών σου, Κύριε, προσελάβου εις απόλαυσιν, τών αγαθών σου καί ανάπαυσιν, τούς πόνους γάρ εκείνων καί τόν θάνατον, εδέξω υπέρ πάσαν ολοκάρπωσιν, ο μόνος γινώσκων τά εγκάρδια.

Καί, τού Αγίου Νικολάου (τή αυτή ημέρα)

Ἦχος γ' Η Παρθένος σήμεραν

Εν τοίς Μύροις, Άγιε, ιερουργός ανεδείχθης, τού Χριστού γάρ, όσιε, τό Ευαγγέλιον πληρώσας, έθηκας, τήν ψυχήν σου, υπέρ λαού σου, έσωσας, τούς αθώ ους, εκ τού θανάτου, διά τούτο ηγιασθης, ως μέγας Μύστης, Θεού τής χάριτος.

Τώ Σαββάτω, Κοντάκιον Νεκρώσιμον

Ἦχος πλ. δ'

Μετά τών Αγίων ανάπαυσον, Χριστέ, τās ψυχάς τών δούλων σου, ένθα ουκ έστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός, αλλά ζωή ατελεύτητος.

Καί τό Μαρτυρικόν Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ'

Ως απαρχάς τής φύσεως, τώ Φυτουργώ τής κτίσεως, η οικουμένη προσφέρει σοι, κύριε, τούς θεοφόρους Μάρτυρας, Ταίς αυτών ικεσίαις, εν ειρήνη βαθεία, τήν Εκκλησίαν σου, διά τής Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Τό δε παρόν λέγεται καθ' Εκάστην (εκτός του Σαββάτου),

Προστασία τών Χριστιανών ακαταίσχυντε, μεσιτεία, πρός τόν Ποιητήν αμετάθετε, μή παρίδης, αμαρτωλών δεήσεων φωνάς, αλλά πρόφθασον, ως αγαθή, εις τήν βοήθειαν ημών, τών πιστών κραυγαζόντων σοι, Τάχυνον εις πρεσβείαν, καί σπεύσον εις ικεσίαν, η προστατεύουσα αεί, Θεοτόκε, τών τιμώντων σε.

Κύριε ελέησον (μ')

Ο εν παντί καιρώ και πάση ώρα εν ουρανῷ και επί γης προσκυνούμενος και δοξαζόμενος Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυέσπλαγχνος, ο τους δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν διά της επαγγελίας των μελλόντων αγαθών, αυτός, Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τη ώρα ταύτη τας εντεύξεις και ίθυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς σου, Τας ψυχάς ημών αγίασον, τα σώματα άγιασον, τους λογισμούς διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρσον και ρύσαι ημάς από πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης, Τείχισον ημάς αγίοις σου Αγγέλοις, ίνα τη παρεμβολή αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι καταντήσωμεν εις την ενότητα της πίστεως και εις την επίγνωσιν της απροσίτου σου δόξης, ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων, Αμήν.

Κύριε ελέησον (γ')

Δόξα... Και νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβεϊμ, καί ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφεϊμ, τήν αδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

Ιερεύς Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς, καί ευλογήσαι ημάς, επιφάναι τό πρόσωπον αυτού εφ' ημάς, καί ελεήσαι ημάς.

Καί ποιούμεν τας τρεις μεγάλας μετανοίας, Καί εάν μέν δέν τελεσθή Προηγιασμένη, αμέσως ο Προεστώς αναγινώσκει τόν Προοιμιακόν καί ούτως άρχεται ο Εσπερινός.

Εάν όμως πρόκειται νά τελεσθή Λειτουργία τών Προηγιασμένων, μετά τό, «Ο Θεός οικτειρήσαι... » λέγομεν, τό

Τρισάγιον, Δόξα... Καί νύν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ελέησον (γ'), Δόξα... Καί νύν... Πάτερ ημών... Ότι σου εστιν... Κύριε, ελέησον (ιβ').

Ο Ιερεύς τήν ακόλουθον Ευχή

Παναγία Τριάς, τό Ομοούσιον κράτος, η αδιαίρετος βασιλεία, η πάντων τών αγαθών αιτία ευδόκησον δή καί επ εμοί τώ αμαρτωλώ, στήριξον, συνέτισον τήν καρδίαν μου, καί πάσαν περιέλε μου τήν βεβηλότητα, φώτισόν μου τήν διάνοιαν, ίνα διά παντός δοξάζω, υμνώ, προσκυνώ καί λέγω Είς Άγιος, εις Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός, Αμήν.

Καί μετ' αυτήν

Είη τό όνομα Κυρίου ευλογημένον από του νύν, καί έως του αιώνος (εκ γ').

Ει δ' ουκ έστι Τεσσαρακοστή, μετά τό, Κύριε ελέησον (μ'), ευθυσ τό, Είη τό όνομα Κυρίου... εκ γ', Δόξα... Καί νύν... Είτα τόν επόμενον ψαλμον τής Τραπέζης.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' (33)

- Ευλογήσω τόν Κύριον εν παντί καιρώ, διά παντός η αίνεσις αυτού εν τώ στόματί μου.
- Εν τώ Κυριω επαινεθήσεται η ψυχή μου, ακουσάτωσαν πραείς καί ευφρανθήτωσαν.
- Μεγαλύνετε τόν Κύριον σύν εμοί, καί υψώσωμεν τό όνομα αυτού επί τό αυτό.
- Εξεζήτησα τόν Κύριον, καί επήκουσέ μου, καί εκ πασών τών θλίψεών μου ερρύσατό με.

- Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ,
- Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν,
- Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ρύσεται αὐτούς.
- Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.
- Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν υστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
- Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπεΐνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.
- Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς,
- Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων, ζωὴν ἀγαπῶν, ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;
- Παύσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον,
- Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν,
- Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δίκαιους, καὶ ὠτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
- Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν,
- Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς,
- Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.
- Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτούς ὁ Κύριος.
- Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστά αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.
- Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.
- Λυτρῶσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα... Καὶ νῦν... **Καὶ γίνεται Απόλυσις.**

Ἰστέον ὅτι τελουμένης τῆς θείας Λειτουργίας, εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακή, ἢ ἡμέρα Ἁγίου εορταζομένου, ψάλλονται ἐκ τῶν Τυπικῶν οἱ Ψαλμοὶ ρβ' 102 καὶ ρμε' 145 καὶ οἱ Μακαρισμοί, Εἰ δὲ καθημερινή, ψάλλονται τὰ ἐξῆς, Ἀντίφωνα.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Α'

Ἦχος πλ. α'

Στίχ. α', Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογείσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σώσον ἡμᾶς.

Στίχ. β', Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὶ τὸ ἐλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ', Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β'

Ἦχος πλ. α'

Στίχ. α', Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ, Κύριος δύνανιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου, σώσον ἡμᾶς, Κύριε.

Στίχ. β', Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθῆσεται.

Πρεσβείαις τών αγίων σου...

Στίχ. γ', Τώ οίκω σου πρέπει αγίασμα, Κύριε, εις μακρότητα ημερών.

Πρεσβείαις τών αγίων σου...

Δόξα...

Πρεσβείαις τών αγίων σου...

Καί νύν...

Ο μονογενής Υιός καί Λόγος τού Θεού, αθάνατος υπάρχων, καί καταδεξάμενος, διά τήν ημετέραν σωτηρίαν, σαρκωθήναι εκ τής αγίας Θεοτόκου καί αειπαρθένου Μαρίας, ατρέπτως ενανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστέ ό Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, Είς ών τής αγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τώ Πατρί καί τώ άγίω Πνεύματι, σώσον ημάς.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Γ'

Ήχος β'

Στίχ. α', Δεύτε αγαλλιασώμεθα τώ Κυρίω, αλαλάξωμεν τώ Θεώ τώ Σωτήρι ημών.

Σώσον, ημάς, Υιέ Θεού, ο εν Αγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Αλληλούϊα.

Στίχ. β', Προφθάσωμεν τό πρόσωπον αυτού εν εξομολογησε, καί εν ψαλμοίς αλαλάξωμεν αυτώ, ότι Θεός μέγας, Κύριος καί Βασιλευς μέγας επί πάσαν τήν γήν.

Σώσον, ημάς, Υιέ Θεού, ο εν Αγίοις θαυμαστός...

Στίχ. γ', Ότι εν, τή χειρί αυτού τά πέρατα τής γής, καί τά ύψη τών όρειων αυτού εισιν, ότι αυτού εστιν η θάλασσα, καί αυτός εποίησεν αυτήν, καί τήν ξηράν αί χείρες αυτού έπλασαν.

Σώσον, ημάς, Υιέ Θεού, ο εν Αγίοις θαυμαστός...

Δεύτε προσκυνησωμεν καί προσπέσωμμεν Χριστώ, Σώσον, ημάς, Υιέ Θεού, ο εν, Αγίοις θαυμαστός.

ο β' Χορός συμπληροί τούτο, ψάλλων
ψάλλοντάς σοι, Αλληλούϊα.

[top](#)

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορηγός, ελθέ και σκηνώσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

- Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία. (3)
- Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου αναγγελεί την αίνεσίν σου. (2)
- Κύριε, Κύριε, άνοιξον ημίν την θύραν του ελέους σου.

Καιρός του ποιήσαι τω Κυρίω. Δέσποτα Άγιε ευλόγησον.

+ Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμην. Εύξαι υπέρ εμού, Δέσποτα Άγιε.

Κατευθύναι Κύριος τα διαβήματα σου εις παν έργον αγαθόν.

Μνήσθητί μου, Δέσποτα Άγιε.

Μνησθείη σου Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

"Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου αναγγελεύει την αίνεσίν σου."

Ευλόγησον, Δέσποτα.

+ **Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.**

- Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του Πατρός ημών, Αρχιεπισκόπου (του διένος), του τιμίου πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικοούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν. Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνικών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ρυσθῆναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Κύριε ο Θεός ημών, Ου το κράτος ανείκαστον και η δόξα ακατάληπτος, Ου το έλεος αμέτρητον και η φιλανθρωπία άφατος, Αυτός Δέσποτα, κατά την ευσπλαχνίαν σου, επίβλεψον εφ' ημάς και επί τον άγιον οίκον τούτον και ποιήσον μεθ' ημών, και των συνευχομένων ημίν, πλούσια τα ελέη σου και τους οικτιρμούς σου.

Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ηχος πλ. δ'

Στίχ. α'. Αγαθόν τό εξομολογείσθαι τώ Κυρίω, καί ψάλλειν τώ ονόματί σου, Ύψιστε.
Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου, Σώτερ, σώσον ημάς.

Στίχ. β'. Τού αναγγέλλειν τώ πρῶτί τό έλεός σου, καί τήν αλήθειάν σου κατά νύκτα.
Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Ότι ευθύς Κύριος ο Θεός ημών, καί ουκ έστιν αδικία εν αυτώ.
Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

Δόξα... Καί νύν...

Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόκου...

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Κύριε, ο Θεός ημών, σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου, το πλήρωμα της

εκκλησίας σου φύλαξον, αγιάσον τους αγαπώντας την ευπρέπειαν του οίκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τὴ θεϊκὴ σου δυνάμει καὶ μὴ εγκατηλίπης ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σου ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἦχος β'

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω.

Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλουία.

Στίχ. β'. Μακάριος, οὐ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.
Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.
Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκοθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστέ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν ψιλῇ καθημερινῇ (ἀνευ εορτῆς), ψάλλομεν.

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.
Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλουία.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν.
Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὑψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν, ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπέλασαν.
Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκοθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστέ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

- Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆς χάριτι.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοῦς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὅτῳ κοινὰς ταῦτα καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελιάμενος. Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πληρῶσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τὰς καθημερινὰς, ὡς Γ' Ἀντίφωνον ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τὸ τῆς ἡμέρας, προτασσομένου ἐνός Στίχου ἐκ τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ ἢ, ἐλλείπει τούτων, ἐκ τῶν ἐξῆς καταχωριζομένων.

Αποστόλων

Στίχ. α'. Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν), καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν).

Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

Στίχ. β'. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

*

Ἱεραρχῶν

Στίχ. α'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

*

Στίχ. β'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὀσιοὶ σου ἀγαλλιάσονται.

Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

ἢ

Στίχ. β'. Στόμα Δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας.

Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

*

Μεγαλομαρτύρων

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

Στίχ. β'. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξανθήσει.

Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

*

Μαρτύρων

Στίχ. α'. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

Στίχ. β'. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

*

Οσίων ἀνδρῶν

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

Στίχ. β'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Οσίου αὐτοῦ.

Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

*

Μαρτύρων ἢ Οσίων γυναικῶν

Στίχ. α'. Ὑπομένων υπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

Στίχ. β'. Ἐστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατήυθνε τὰ διαβήματά μου.

Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

Του Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα καὶ στρατιάς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποιήσον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἰσοδὸν ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐλόγησον Δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἰσοδὸν.

Εὐλογημένη ἡ εἰσοδὸς τῶν Ἁγίων σου, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Αμὴν.

Σοφία. Ορθοί.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ. Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο εν Αγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Αλληλούϊα.

ΟΙ ΕΙΣΟΔΙΚΟΙ

Απολυτίκιον τῆς εορτῆς ἢ τῆς ἡμέρας

Απολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Μνήσθητι, Κύριε, ως αγαθός τ... δούλ... σου καί ὅσα εν βίῳ ἡμαρτ... συγχώρησον, ουδείς γάρ αναμάρτητος, ει μή σύ ο δυνάμενος καί τ... μεταστ... δούναι τήν ανάπαυσιν.

Κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς εβδομάδος [ανεύ οιασδήποτε εορτῆς]

Τῆ μέν Δευτέρα, τῶν Ἀρχαγγέλων

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοί θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καί ἀρχηγοί τῶν Ἀσωμάτων, τό συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καί τό μέγα ἔλεος, ως τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῆ δέ Τρίτη, τοῦ Προδρόμου

Προφήτα Θεοῦ, καί Πρόδρομε τῆς χάριτος, τήν Κάραν τήν σήν, ως ῥόδον ἱερώτατον, εκ τῆς γῆς ευράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν, καί γάρ πάλιν, ως πρότερον, εν κόσμῳ κηρύττεις τήν μετάνοιαν.

Τῆ Τετάρτη καί τῆ Παρασκευῆ, τοῦ Σταυροῦ

Ο υψωθείς εν τῷ Σταυρῷ εκουσίως, τῆ επωνύμῳ σου καινή πολιτεία, τοὺς οικτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ο Θεός. εὐφρανεν εν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αυτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τήν συμμαχίαν ἔχοιεν τήν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήτητον τρόποιαν.

Τῆ Πέμπτη, τῶν Ἀποστόλων.

Τοὺς ασφαλεῖς, καί Θεοφθόγγους Κήρυκας, τήν κορυφήν τῶν Μαθητῶν σου, Κύριε, προσελάβου εις ἀπόλαυσιν, τῶν αγαθῶν σου καί ἀνάπαυσιν. τοὺς πόνους γάρ ἐκεῖνων καί τόν Θάνατον, ἐδέξω υπέρ πάσαν ολοκάρπωσιν, ο μόνος γινώσκων τὰ εγκάρδια.

Τῷ Σαββάτῳ, τῶν Μαρτύρων

Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως, τῷ φύτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίας, εν εἰρήνῃ βαθεῖα, τήν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο Θεός ο Άγιος, ο εν αγίοις αναπαυόμενος, ο τρισαγίω φωνή υπό των Σεραφεῖμ ανυμνούμενος και υπό των Χερουβεῖμ δοξολογούμενος, και υπό πάσης επουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος ο εκ του μη ὄντος εις το εἶναι παραγαγῶν τα σύμπαντα ο κτίσας τον άνθρωπον κατ' εικόνα σην και ομοίωσιν και παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας, ο διδούς αιτούντι σοφίαν και σύνεσιν, και μη παρορῶν αμαρτάνοντα, αλλά θέμενος επί σωτηρία μετάνοιαν, ο καταξιώσας ἡμᾶς, τους ταπεινοὺς και ἀναξίους δούλους σου, και εν τη ὥρα ταύτη στήναι κατενώπιον της δόξης του αγίου σου θυσιαστηρίου, και την οφειλομένην σοι προσκύνησιν και δοξολογίαν προσάγειν, Αυτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι και εκ στόματος ἡμῶν των αμαρτωλῶν τον Τρισαγίον ὕμνον και επίσκεψαι ἡμᾶς εν τη χρηστότητί σου. Συγχώρησον ἡμῖν παν πλημμέλημα, εκουσίον τε και ακούσιον, αγίασον ἡμῶν τας ψυχὰς και τα σώματα και δος ἡμῖν εν οσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τας ἡμέρας της ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις της αγίας Θεοτόκου, και πάντων των Αγίων, τον απ' αἰῶνός σοι ευαρεστησάντων.

Ὅτι ἅγιος εἰ ο Θεός ἡμῶν και σοι την δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί και τῷ Υἱῷ και τῷ

Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί, και εις τούς αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς. (3)

Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδύσασθε! Αλληλούϊα!

Τον Σταυρόν σου προσκυνούμεν, Δέσποτα, και την αγίαν σου ανάστασιν δοξάζομεν.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τούς αιώνας των αιώνων. Αμήν
Άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς.

Δύναμις.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς.

Κέλευσον, Δέσποτα.

Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Ευλόγησον, Δέσποτα, την άνω καθέδραν.

Ευλογημένος ει, ο επί θρόνου δόξης της βασιλείας σου, ο καθημένος επί των Χεροβείμ, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Προκείμενον τού Αναγνώσματος

Πρόσχωμεν!

Στιχ.

Σοφία!

Τό Ανάγνωσμα

Πρόσχωμεν!

Ευλόγησον, Δέσποτα, το θυμίαμα.

+ Ευλογητός ο Θεός ημών πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν. Θυμίαμά σοι προσφέρομεν, Χριστέ ο Θεός ημών, εις οσμήν ευωδίας πνευματικής, ο προσδεξάμενος εις το υπερουράνιον σου θυσιαστήριον, αντικατάπεμψον ημίν την χάριν του παναγίου σου Πνεύματος. Αμήν.

Ευλόγησον, Δέσποτα, τον ευαγγελιστήν του αγίου ενδόξου αποστόλου και ευαγγελιστού (τού διένος).

+ Ο Θεός, διά πρεσβειών του αγίου, ενδόξου, αποστόλου και ευαγγελιστού, δώη σοι ρήμα τω ευαγγελιζομένω δυνάμει πολλή, εις εκπλήρωσιν του ευαγγελίου του αγαπητού Υιού αυτού, Κυρίου δε ημών Ιησού Χριστού.

Αμήν. Αμήν. Αμήν. Γένοιτό μοι νυν κατά το ρήμά σου.

Απόστολε Άγιε και ευαγγελιστά, πρέσβευε τω ελεήμονι Θεώ, ίνα πταισμάτων άφεσιν παράσχη ταις ψυχαίς ημών.

+ Ειρήνη σοι τω αναγινώσκοντι. (ουσί)

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Και Στίχοι τού Αναγνώσματος

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Έλλαμψον εν ταις καρδίαις ημών, φιλόνηρωπε Δέσποτα, το της σης θεογνωσίας ακήρατον φώς, και τους της διανοίας ημών οφθαλμούς διάνοιξον εις την των ευαγγελικών σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ένθες ημίν και τον των μακαρίων σου εντολών φόβον, ίνα τας σαρκικός επιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικήν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τα προς ευαρέστησιν την σην και φρονούντες και πράττοντες. Συ γαρ ει ο φωτισμός των ψυχών και των σωμάτων ημών, Χριστέ ο Θεός, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Σοφία. Ορθοί. Ακούσωμεν του αγίου Ευαγγελίου. + Ειρήνη πάσι.

Και τω πνευματί σου.

Εκ του κατά (τού διένος) αγίου Ευαγγελίου το ανάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τό Ευαγγέλιον

+ Ειρήνη σοι τω ευαγγελιζομένω.

Δόξα σοι, Κύριε, δοξα σοι.

ΟΜΙΛΙΑ

- Είπωμεν πάντες εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας ημών είπωμεν.
- Κύριε παντοκράτορ ο Θεός των Πατέρων ημών, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.
- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός σου, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Πατρός ημών, Αρχιεπισκόπου (τού διένος).
- Έτι δεόμεθα υπέρ των αδελφών ημών, των ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων και μοναχών, και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.
- Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη (πόλη) ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδρομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των μακαρίων και αιιδίμων κτιόρων της αγίας Εκκλησίας ταύτης, και υπέρ πάντων των προαναπαυσασμένων πατέρων και αδελφών ημών, των ενθάδε ευσεβώς, κειμένων, και απανταχού ορθοδόξων.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν τω αγίω και πανσέπτω ναώ τούτω, κοπιώντων, ψαλλόντων και υπέρ του περιστώτος λαού, του απεκδεχομένου το παρά σου μέγα και πλούσιον έλεος.

Κύριε ο Θεός ημών, την εκτενή ταύτην ικεσίαν πρόσδεξαι παρά των σων δούλων και ελέησον ημάς κατά το πλήθος του ελέους σου, και τους οικτιρμούς σου κατέπεμψον εφ' ημάς, και επί πάντα τον λαόν σου, απεκδεχόμενον το παρά σου μέγα και πλούσιον έλεος.

Ότι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Εύξασθε οι Κατηχούμενοι τω Κυρίω. Οι πιστοί, υπέρ των Κατηχουμένων δεηθώμεν. Ίνα ο Κύριος αυτούς ελεήση. Κατηχήση αυτούς τον λόγον της αληθείας. Αποκαλύψη αυτοίς το Ευαγγέλιον της δικαιοσύνης. Ενώση αυτούς τη αγία αυτού Καθολική και Αποστολική Εκκλησία. Σώσον, ελέησον, αντιλαβού, και διαφύλαξον αυτούς, ο Θεός, τη ση χάριτι. Οι Κατηχούμενοι τας κεφαλάς υμών τω Κυρίω κλίνατε.

Κύριε ο Θεός ημών, ο εν υψηλοίς κατοικών, και τα ταπεινά εφορών, ο διά την σωτηρίαν τω γένει των ανθρώπων εξαποστείλας, τον μονογενή σου Υιόν και Θεόν, τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, επίβλεψον επί τους δούλους σου τους Κατηχουμένους, τους υποκεκλικότας σοι τον εαυτών αυχένα, και καταξίωσον αυτούς, εν καιρώ ευθέτω, του λουτρού της παλιγγενεσίας, της αφέσεως των αμαρτιών και του ενδύματος της αφθαρσίας, ένωσον αυτούς τη αγία σου, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία και συγκαταριθμησον αυτούς τη εκλεκτή σου ποίμνη.

Ίνα και αυτοί συν ημίν δοξάζωσι το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Όσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Οι Κατηχούμενοι, προέλθετε. Όσοι κατηχούμενοι προέλθετε.

Μη τις των κατηχουμένων. Όσοι πιστοί.

- Έτι και επί εν ειρήνη, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Σοφία.

Ευχαριστούμέν σοι, Κύριε, ο Θεός των δυνάμεων, τω καταξιώσαντι ημάς παραστήναι και νυν τω

αγίω σου θυσιαστηρίω και προσπεσεῖν τοῖς οικτιρμοῖς σου υπέρ των ημετέρων αμαρτημάτων και των του λαοῦ αἰγνομάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι του προσφέρειν σοὶ δεήσεις και ἰκεσίας και θυσίας ἀναιμάκτους υπέρ παντός του λαοῦ σου, και ἰκάνωσον ἡμᾶς, οὐς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει του Πνεύματος σου του Ἁγίου, ἀκαταγνώστως και ἀπροσκόπτως, ἐν καθάρῳ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, επικαλεῖσθαί σε ἐν παντὶ καιρῷ και τόπῳ, ἵνα εἰσακούωσιν ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ὅτι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμὴ και προσκύνησις, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν και αἰεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. *Ἀμήν.*

- Ἐτι και ἔτι ἐν εἰρήνῃ, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Σοφία.

Πάλιν και πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν και σοὺ δεόμεθα, ἀγαθὴ και φιλόνηρωπε, ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθάρσις ἡμῶν τὰς ψυχὰς και τὰ σώματα ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκός και πνεύματος, και δώης ἡμῖν ἀνένοχον και ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν του ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δε, ὁ Θεός, και τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου και πίστεως και συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αυτοῖς πάντοτε, μετὰ φόβου και ἀγάπης λατρεύειν σοὶ, ἀνενόχως και ἀκατακρίτως μετέχειν των ἁγίων σου μυστηρίων, και τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιοθῆναι.

Ὅπως ὑπὸ του κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν και αἰεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. *Ἀμήν.*

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Οἱ τα Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, και τὴ ζωοποιῷ Τριάδι τον τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πάσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν.

Οὐδεὶς ἀξίος των συνδεδεμένων τὰς σαρκικαῖς ἐπιθυμίας και ἡδοναῖς προσέρχεσθαι ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοὶ, Βασιλεῦ τῆς δόξης, το γὰρ διακονεῖν σοὶ μέγα και φοβερόν, και αὐταῖς τὰς ἐπουρανίαις δυνάμεσιν. Ἀλλ' ὅμως, διὰ τὴν ἀφατον και ἀμέτρητόν σου φιλονηρωπίαν, ἀτρέπτως και ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνηρωπος και ἀρχιερέυς ἡμῶν ἐχρημάτισας, και τῆς λειτουργικῆς ταύτης και ἀναιμάκτου θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης των ἀπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, δεσπάζεις των ἐπουρανίων και των ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβικῷ ἐποχοῦμενος, ὁ των Σεραφεὶμ Κύριος, και βασιλεὺς του Ἰσραὴλ, ὁ Μόνος Ἅγιος και ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, σε τοίνυν δυσωπῶ τον μόνον ἀγαθόν και εὐήκοον, ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμέ τον ἀμαρτωλόν και ἀχρεῖον δούλόν σου, και καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν και τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηράς, και ἰκάνωσόν με τῇ δυνάμει του Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς ἱερατείας χάριν, παραστήναι τὴ ἁγία σου ταύτην τραπέζην και ἱερουργῆσαι το ἅγιον και ἀχραντόν σου Σῶμα και το τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τον εμαυτοῦ αυχένα και δέομαί σου, μὴ ἀποστρέψης το πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσης με ἐκ παίδων σου, ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναι σοὶ ὑπ' ἐμοῦ του ἀμαρτωλοῦ και ἀναξίου δούλου σου τα δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων και προσφερόμενος και προσδεχόμενος και διαδιδόμενος, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ και τῷ Παναγίῳ και ἀγαθῷ και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νυν και αἰεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

- Οἱ τα Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, και τὴ ζωοποιῷ Τριάδι τον τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πάσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. **(3)**
- **Ὡς τον βασιλεία των ὅλων ὑποδεξόμενοι, τὰς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. (3)**

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε, νυν και αἰεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ Χριστώ, τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός 50

- Ἥμαρτον εις σε Σωτήρ, ως ο άσωτος υίός, δέξαι με Πάτερ μετανοούντα, και ελέησον με ο Θεός.
- Κράζω σοι Χριστέ Σωτήρ, του τελώνου την φωνήν, ιλάσθητί μοι, ώσπερ εκείνω και ελέησον με ο Θεός.
- Συγχωρήσατέ μοι, αδελφοί και συλλειτουργοί, ή (Συγχώρησόν μοι, αδελφέ και συλλειτουργέ).

Τοις μισούσι και αγαπώσιν ημάς, ο Θεός, συγχώρησον.

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ, και ελέησον με. (3)

Έπαρον, Δέσποτα.

- Εν ειρήνη επάρατε τας χείρας υμών εις τα άγια και ευλογείτε τον Κύριον.
- Ανέβη ο Θεός εν αλαλαγμώ, Κύριος εν φωνή σάλπιγγος.

Ως τον βασιλεία των όλων υποδεξόμενοι.

Πάντων υμών, (και πάντων, των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών), μνησθεί Κύριος ο Θεός εν τη Βασιλεία Αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Μνήσθητι ημών Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου.

- Του Αρχιεπισκόπου ημών (τού διένος) και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος. Του ευσεβους ημών Έθνους και πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ. Του κατά ξηράν, θάλασσαν και αέρα φιλοχριστού ημών Στρατού. Των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη (πόλη) ταύτη. Των ενοριτών, επιτρόπων, συνδρομητών και αφιερωτών του ιερού ναού τούτου και πάντων ημών των προσελθόντων εις την θείαν μυσταγωγίαν ταύτην.
- Των μακαρίων και αιιδίμων κτιόρων, ανακαινιστών και αφιερωτών του ιερού ναού τούτου, των υπέρ πίστεως και πατρίδος αγωνισαμένων και πεσόντων και πάντων των επ' ελπίδι αναστάσεως, ζωής αιωνίου, κεκοιμημένων πατέρων και αδελφών ημών, μνησθεί Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτου πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Της ιερωσύνης σου μνησθεί Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτου, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Της διακονίας σου μνησθεί Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτου, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο ευσχήμων Ιωσήφ, από του ξύλου καθελών το άχραντόν σου σώμα, σινδόνι καθαρά ειλήσας και αρώμασιν, εν μνήματι καινώ κηδεύσας απέθετο.

Αγάθυνον, Δέσποτα.

Αγάθυνον κύριε εν τη ευδοκία σου την Σιων και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλημ. Τότε ευδοκήσεις θυσιάν δικαιοσύνης αναφοράν και ολοκαυτώματα. Τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριόν σου μόσχους (3) και ελέησον με ο Θεός.

Μνήσθητί μου, Αδελφέ και συλλειτουργέ.

Της ιερωσύνης σου μνησθεί Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτου, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Εύξαι υπέρ εμού, Δέσποτα Άγιε.

+ Πνεύμα άγιον επελεύσεται επί σε, και δύναμις υψίστου επισκιάσει σοι.

- Αυτό το Πνεύμα συλλειτουργήσει ημίν πάσας τας ημέρας της ζωής ημών και φωτίσει την σην

αιδεσιμότητα.

- Μνήσθητί μου, Δέσποτα Άγιε.

Της διακονίας σου μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

...Ταις αγγελικαίς αοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα.

- Πληρώσωμεν την δέησιν ημών τω Κυρίω.
- Υπέρ των προτεθέντων τιμών δώρων, τού Κυρίου δεηθώμεν
- Υπέρ του αγίου οίκου τούτου και των μετά πίστewς, ευλαβείας και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.
- Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Κύριε ο Θεός ο παντοκράτωρ, ο μόνος άγιος, ο δεχόμενος θυσίαν αιnéσεως παρά των επικαλουμένων σε εν όλη καρδιά, πρόσδεξι και ημών των αμαρτωλών την δέησιν και προσάγαγε τω αγίω σου θυσιαστηρίω, και ικάνωσον ημάς προσενεγκείν σοι δώρα τε και θυσίας πνευματικής υπέρ των ημετέρων αμαρτημάτων και των του λαού αγνοημάτων. Και καταξίωσον ημάς ευρείν χάριν ενώπιόν σου, του γενέσθαι σοι ευπρόσδεκτον την θυσίαν ημών, και επισκηνώσαι το Πνεύμα της χάριτός σου το αγαθόν εφ' ημάς, και επί τα προκείμενα δώρα ταύτα και επί πάντα τονλαόνσου.

Διά των οικτιρμών του μονογενούς σου Υιού, μεθ' ου ευλογητός ει, συν τω Παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

+ Ειρήνη πάσι.

Και τω πνεύματί σου.

Αγαπήσωμεν αλλήλους, ίνα εν ομονοία ομολογήσωμεν.

Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα, Τριάδα ομοούσιον και αχώριστον.

Αγαπήσω σε, Κύριε, η ισχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, και καταφυγή μου, και ρύστης μου.

Ο Χριστός εν μέσω ημών. Και ην, και έστι και έσται.

Τας θύρας, τας θύρας. Εν σοφία πρόσχωμεν.

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών

επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους Ουρανοὺς και καθεζόμενον εκ δεξιῶν του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ ἔσται τέλος.

Και εις το Πνεῦμα το Ἅγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υἱῷ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητῶν.

Εις Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν και Αποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ομολογῶ εν Βάπτισμα εις ἄφεσιν αμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Και ζωὴν του μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στώμεν καλῶς, στώμεν μετά φόβου, πρόσχωμεν, την ἁγίαν αναφορὰν, εν ειρήνῃ προσφέρειν. Ἐλεον ειρήνης, θυσίαν αινέσεως.

+ Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και του Πατρός και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων υμῶν.

Και μετὰ του πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τας καρδίας.

Ἐχομεν πρὸς τον Κύριον.

Ευχαριστήσωμεν τω Κυρίῳ.

Ἄξιον και δίκαιον ἐστί.

Ἄξιον και δίκαιον σε υμνεῖν, σε εὐλογεῖν, σε αἰνεῖν, σοι ευχαριστεῖν, σε προσκυνεῖν εν παντί τόπῳ της δεσποτείας σου. Σὺ γαρ εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ακατάληπτος, αἰῶνων, ωσαύτως ὢν, συ και ο μονογενὴς σου Υἱός, και το Πνεῦμα σου το Ἅγιον. Σὺ εκ του μη ὄντος εις το εἶναι ημᾶς παρήγαγες, και παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν και ουκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ημᾶς εις τον ουρανὸν ἀνήγαγες, και την βασιλείαν σου, εχαρίσω την μέλλουσαν. Ὑπὲρ τούτων ἀπάντων ευχαριστούμέν σοι, και τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ και τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ. Ὑπὲρ πάντων, ὢν ἴσμεν, και ὢν ουκ ἴσμεν, των φανερῶν και αφανῶν ευεργεσιῶν, των εις ημᾶς γεγενημένων. Ευχαριστούμεν σοι και ὑπὲρ της λειτουργίας ταύτης, ἣν εκ των χειρῶν ημῶν δέξασθαι καταζῶσας, καίτοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων και μυριάδες Ἀγγέλων, τα Χερουβείμ και τα Σεραφεείμ, εξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά,

Τον ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, και λέγοντα,

Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβωῶθ, Πλήρης, ο ουρανός και η γη της δόξης σου. Ὡσαννά εν τοις υψίστοις, εὐλογημένος ο ερχόμενος εν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ο εν τοις υψίστοις.

Μετὰ τούτων και ημεῖς των μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλόνητο, Βοῶμεν και λέγομεν, Ἅγιος εἶ και πανάγιος, συ και ο μονογενὴς σου Υἱός και το Πνεῦμα σου το Ἅγιον. Ἅγιος εἶ και πανάγιος και μεγαλοπρεπέης η δόξα σου, Ὅς τον κόσμον σου οὕτως ηγάπησας, ὥστε τον Υἱόν σου τον μονογενὴ δούναί, ἵνα πας ο πιστεύων εις αὐτόν μη ἀπόλυται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Ὅς ἐλθὼν και πάσαν την ὑπὲρ ημῶν οικονομίαν πληρώσας, τῆ νυκτί, ἣ παρεδίδοτο, μάλλον δε εαυτόν παρεδίδοτο ὑπὲρ της του κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον εν ταις ἁγίαις αὐτοῦ και ἀχράντοις και ἀμωμήτοις χερσίν, ευχαριστήσας και εὐλογήσας, ἀγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοις ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς και Αποστόλοις, ἐπιπών

Λάβετε, φάγετε, τούτο μου ἐστί το Σῶμα, το ὑπὲρ υμῶν κλῶμενον εις ἄφεσιν αμαρτιῶν.

Ἀμήν.

Ὁμοίως και το ποτήριον μετὰ το δειπνήσαι, λέγων

Πίετε ἐξ' αὐτοῦ πάντες, τούτο ἐστί το Αἷμα μου, το της Καινῆς Διαθήκης, το ὑπὲρ ημῶν και πολλῶν ἐκχυνόμενον εις ἄφεσιν αμαρτιῶν. Ἀμήν.

Μεμνημένοι τοῖνυν της σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, και πάντων των ὑπὲρ ημῶν γεγενημένων, του σταυροῦ, του τάφου, της τριημέρου ἀναστάσεως, της εις ουρανοὺς ἀναβάσεως, της εκ δεξιῶν καθέδρας, της δευτέρας και ἐνδόξου πάλιν παρουσίας.

Τα Σα εκ των Σων, σοι προσφέρομεν κατά πάντα, και διά πάντα.

Σε υμνούμεν, σε εὐλογοῦμεν, σοι ευχαριστούμεν, Κύριε, και δεόμεθά σου, ο Θεός ημῶν.

Ἐτι προσφερόμεν σοι την λογικὴν ταύτην και αναίμακτον λατρείαν, και παρακαλούμεν σε και δεόμεθα, και ικετεύομεν. Κατάπεμψον το Πνεύμα σου το Ἅγιον εφ' ημάς, και επί τα προκειμένα δώρα ταύτα.

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ και ελέησον με. (3)

Ευλόγησον, Δέσποτα, τον Ἅγιον Ἄρτον.

+ Και ποιήσον τον μεν ἄρτον τούτον, τίμιον Σώμα του Χριστού σου. **Αμήν.**

Ευλόγησον, Δέσποτα, το Ἅγιον Ποτήριον.

+ Το δε εν τω ποτηρίω τούτω, τίμιον Αἷμα του Χριστού σου. **Αμήν.**

Ευλόγησον, Δέσποτα, αμφοτέρα τα Ἅγια.

+ Μεταβαλὼν τω Πνεύματί σου τω Ἁγίω. **Αμήν. Αμήν. Αμήν.**

Ὡστε γενέσθαι τοις μεταλαμβάνουσιν εις νήψιν ψυχῆς, εις ἀφεσιν αμαρτιῶν, εις κοινωνίαν του Ἁγίου σου Πνεύματος, εις Βασιλείας ουρανῶν πλήρωμα, εις παρρησίαν την προς σε, μη εις κρίμα η εις κατάκριμα. Ἐτι προσφερόμεν σοι την λογικὴν ταύτην λατρείαν υπέρ των εν πίστει ησπαυσαμένων Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Αποστόλων, Κηρύκων, Ευαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ομολογητῶν, Εγκρατευτῶν, Διδασκάλων, και παντός πνεύματος δικαίου εν πίστει τετελειωμένου.

Ἐξαιρέτως της Παναγίας, ἀχράντου, υπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν ως ἀληθῶς μακαρίζειν σε την Θεοτόκον, την αἰμακάριστον και παναμώμητον και μητέρα του Θεού ἡμῶν. Την τιμιωτέραν των Χερουβείμ και ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως των Σεραφεείμ, την ἀδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν, την ὄντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν. **Ἡ ἀπό τῆς θ' Ὁδῆς Εἱρμού κατά τό Τυπικόν.**

Του Ἁγίου Ἰωάννου, προφήτου προδρόμου και Βαπτιστοῦ, των ἁγίων ἐνδόξων και πανευφῆμων Αποστόλων, **(του ἁγίου της ἡμέρας)** ου και την μνήμην ἐπιτελούμεν, και πάντων σου των Ἁγίων, ων ταις ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ημάς, ο Θεός. Και μνήσθητι πάντων των κεκοιμημένων, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, ζωῆς αἰωνίου **[ὡδε λέγονται τά ὀνόματα τῶν κεκειμμένων]** και ἀνάπαυσον αὐτούς, ο Θεός ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ το φως του προσώπου σου. Ἐτι παρακαλούμεν σε, μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, των ὀρθοτομούντων τον λόγον της σῆς ἀληθείας, παντός του πρεσβυτερίου, της εν Χριστῷ διακονίας και παντός ἱερατικοῦ και μοναχικοῦ τάγματος. Ἐτι προσφερόμεν σοι την λογικὴν ταύτην λατρείαν υπέρ της οἰκουμένης, υπέρ της ἁγίας σου Καθολικῆς και Αποστολικῆς Ἐκκλησίας, υπέρ των εν ἀγνεΐα και σεμνή πολιτεΐα διαγόντων, υπέρ των πιστοτάτων και φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, παντός του παλατίου και του στρατοπέδου αὐτῶν. Δος αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηνικόν το Βασίλειον, ἵνα και ημεῖς, εν τη γαλήνῃ αὐτῶν, ἤρεμον και ἡσύχιον βίον διάγωμεν, εν πάσῃ ευσεβείᾳ και σεμνότητι.

Εν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, του Αρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταις ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις εν εἰρήνῃ, σώον, ἐντιμον, υγια, μακροημερεύοντα, και ὀρθοτομούντα τον λόγον της σῆς ἀληθείας.

Και ὡν ἕκαστος κατά διάνοιαν ἔχει, και πάντων και πασῶν.

Και πάντων και πασῶν.

+ Μέγα το ὄνομα της Ἁγίας Τριάδος, πάντοτε, νυν και αἰεὶ και εις τους αἰῶνας των αἰώνων. **Αμήν.**

Μνήσθητι, Κύριε, της πόλεως ταύτης, εν η παροικοῦμεν και πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οἰκούτων εν αὐταῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων και της σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, των καρποφορούντων και καλλειρουμένων εν ταις ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις και μεμνημένων και πενήτων και ἐπὶ πάντας ημάς τα ἐλέη σου ἐξαπὸστειλον.

Και δος ἡμῖν εν ἐνὶ στόματι και μιά καρδίᾳ, δοξάζειν και ἀνυμνεῖν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές ὄνομά σου, του Πατρός και του Υἱοῦ και του Ἁγίου Πνεύματος, νυν και αἰεὶ και εις τους αἰῶνας των αἰώνων. **Αμήν.**

Και έσται τα ελέη του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, μετά πάντων υμών.
Και μετά του πνεύματός σου.

- Πάντων των αγίων μνημονεύσαντες, έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ των προσκομισθέντων και αγιασθέντων τιμών δώρων, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Όπως ο φιλόανθρωπος Θεός ημών, ο προσδεξάμενος αυτά εις το άγιον και υπερουράνιον και νοερόν αυτού θυσιαστήριον εις οσμήν ευωδίας πνευματικής, αντικαταπέμψη ημίν την θείαν Χάριν και την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος δεηθώμεν.
- Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.
- Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.
- Την ενότητα της πίστεως και την κοινωνίαν του Αγίου Πνεύματος αιτησάμενοι, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Σοι παρακατατιθέμεθα την ζωήν ημών άπασαν και την ελπίδα, Δέσποτα φιλόανθρωπε, και παρακαλούμέν σε και δεόμεθα και ικετεύομεν, καταξίωσον ημάς μεταλαβείν των επουρανίων σου και φρικτών μυστηρίων ταύτης της ιεράς και πνευματικής τραπέζης, μετά καθαρού συνειδότης, εις άφεσιν αμαρτιών, εις συγχώρισιν πλημμελημάτων, εις Πνεύματος Αγίου κοινωνίαν, εις Βασιλείας ουρανών κληρονομίαν, εις παρρησίαν την προς σε, μη εις κρίμα η εις κατάκριμα.

Και καταξίωσον ημάς, Δέσποτα, μετά παρρησίας, ακατακρίτως, τολμάν επικαλείσθαι σε τον επουράνιον Θεόν Πατέρα, και λέγειν.

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το ονομά σου, ελθέτω η Βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανώ και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις αφειλέταις ημών. Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ότι σου έστιν η Βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

+ Ειρήνη πάσι.

Και τω πνεύματί σου.

Τας κεφαλάς ημών τω Κυρίω κλίνωμεν.

Σοι, Κύριε.

Ευχαριστούμέν σοι, Βασιλεύ αόρατε, ο τη αμετρήτω σου δυνάμει τα πάντα δημιούργησας και τω πλήθει του ελέους σου εξ ουκ όντων εις το είναι παραγαγώντα συμπάντα. Αυτός Δέσποτα, ουρανόθεν έπιδε επί τους υποκεκλιότας τας εαυτών κεφαλάς. Ου γαρ έκλιναν σαρκή και αίματι, αλλά σοι, τω φοβερώ Θεώ. Συ ουν, Δέσποτα, τα προκείμενα πάσιν ημίν εις αγαθόν εξομάλισον, κατά την εκάστου ιδίαν χρείαν, τοις πλέουσι σύμπλευσον, τοις οδοιπορούσι συνόδευσον, τους νοσούντας ίασαι, ο ιατρός των ψυχών και των σωμάτων ημών.

Χάριτι και οικτιρμοίς και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, μεθ' ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός ημών, εξ αγίου κατοικητηρίου σου, και από θρόνου δόξης της Βασιλείας σου, και ελθέ εις το αγιάσαι ημάς, ο άνω τω Πατρί συγκαθήμενος και ώδε ημίν αοράτως συνών. Και καταξίωσον τη κραταιά σου χειρί μεταδούναι ημίν του αχράντου Σώματός

σου και του τιμίου Αίματος και δι' ημών παντί τω λαώ.

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ και ελέησον με. (3)

Πρόσχωμεν

Τα Άγια τοις Αγίοις.

Εις άγιος, εις Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.

Κοινωνικόν τής ημέρας τής εβδομάδος [ανεύ οιασδήποτε εορτής]

Τή Δευτέρα (τών Ασωμάτων)

Ο ποιών τούς Αγγέλους αυτού πνεύματα, και τούς λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα. Αλληλούϊα.

Τή Τρίτη (τού Προδρόμου)

Εις μνημόσουνον αιώνιον έσται δίκαιος. Αλληλούϊα.

Τή Τετάρτη (τής Θεοτόκου)

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, και τό όνομα Κυρίου επικαλέσομαι. Αλληλούϊα.

Τή Πέμπτη (τών Αγ. Αποστόλων)

Εις πάσαν τήν γήν εξήλθεν ο φθόγγος αυτών, και εις τά πέρατα τής οικουμένης τά ρήματα αυτών. Αλληλούϊα.

Τή Παρασκευή (Σταυρώσιμον)

Εσημειώθη εφ' ήμάς τό φώς τού προσώπου σου. Αλληλούϊα..

ή

Σωτηριάν ειργάσω εν μέσω τής γής, Χριστέ ο Θεός. Αλληλούϊα.

Τώ Σαββάτω (Νεκρώσιμον)

Μακάριοι, ούς εξελέξω και προσελάβου, Κύριε, και τό μνημόσουνον αυτών εις γενεάν και γενεάν. Αλληλούϊα.

Μέλισον, Δέσποτα, τον άγιον Άρτον.

Μελίζεται και διαμερίζεται ο Αμνός του Θεού, ο μελιζόμενος, και μη διαιρούμενος, ο πάντοτε εσθιόμενος, και μηδέποτε δαπανώμενος, αλλά τους μετέχοντας αγιάζων.

Πλήρωσον, Δέσποτα, το άγιον Ποτήριον.

Πλήρωμα ποτηρίου πίστεως, Πνεύματος Αγίου. Αμήν.

Ευλόγησον, Δέσποτα, το Ζέον.

+ Ευλογημένη η ζέσις των Αγίων σου, Κύριε, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Αγίου. Αμήν.

- Πιστεύω, Κύριε, και ομολογώ ότι συ ει αληθώς ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος, ο ελθών εις τον κόσμον αμαρτωλούς σώσαι, ων πρωτός ειμί εγώ. Έτι πιστεύω, ότι τούτο αυτό εστί το αχράντον Σώμα σου και τούτο αυτό εστί το τίμιον Αίμα σου. Δέομαι ουν σου, ελέησόν με και συγχώρισον μοι τα παραπτώματά μου, τα εκούσια και τα ακούσια, τα εν λόγω, τα εν έργω, τα εν γνώσει και αγνοία, και αξίωσόν με ακατακρίτως μετασχείν των αχράντων σου μυστηρίων, εις άφεσιν αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.
- Ιδού Βαδίζω προς θείαν Κοινωνίαν
- Πλαστουργέ, μη φλέξης, με τη μετουσία,
- Πυρ γαρ υπάρχεις τους αναξίους φλέγον.
- Αλλ' ουν κάθαρον εκ πάσης με κηλίδος.
- Του Δείπνου σου του μυστικού, σήμερον, Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε, ου μη γαρ τοις εχθροίς σου το μυστήριον είπω, ου φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας, αλλ' ως ο ληστής

ομολογώ σοι, Μνήσθητί μου, Κύριε, εν τη βασιλεία σου.

- Θεουργόν Αίμα φρίζον, άνθρωπε βλέπων,
- Άνθραξ γαρ εστί τους αναξίους φλέγων,
- Θεού το Σώμα, και θεοί με, και τρέφει,
- Θεοί το πνεύμα, τον δε νουν τρέφει ξένως.
- Έθελξας πόθω με Χριστέ, και ηλλοίωσας τω θείω σου έρωτι, αλλά κατάφλεξον πυρί αύλω τας αμαρτίας μου, και εμπλησθήναι της εν σοι τρυφής καταξίωσον, ίνα τας δύο σκιρτών μεγαλύνω, Αγαθέ, παρουσίας σου.
- Εν ταις λαμπρότησι των αγίων σου, πως εισελεύσομαι ο ανάξιος. Εάν γαρ τολμήσω συνεισελθείν εις τον νυμφώνα, ο χιτών με ελέγχει, ότι ουκ έστι του γάμου, και δέσμιος εκβαλούμαι υπό των Αγγέλων, καθάρισον, Κύριε, τον ρύπον της ψυχής μου, και σώσόν με, ως φιλόανθρωπος.
- Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός μου, μη εις κρίμά μοι γένοιτο τα Άγια ταύτα, διά το ανάξιον εινάί με, αλλ' εις κάθαρσιν και αγιασμόν ψυχής τε και σώματος, και εις αρραβώνα μελλούσης ζωής και βασιλείας. Εμοί δε το προσκολλάσθαι τω Θεώ αγαθόν εστί, τίθεσθαι εν τω Κυρίω την ελπίδα της σωτηρίας μου.
- Του Δείπνου σου του μυστικού, σήμεραν, Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε, ου μη γαρ τοις εχθροίς σου το μυστήριον είπω, ου φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας, αλλ' ως ο ληστής ομολογώ σοι, Μνήσθητί μου, Κύριε, εν τη βασιλεία σου.

Αδελφέ, και συλλειτουργέ, συγχώρησόν μοι τω αμαρτωλώ. (Συγχωρήσατέ μοι, αδελφοί και πατέρες, τω αμαρτωλώ.)

Της ιερωσύνης σου μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ, και ελέησον με. (3)

Ιδού προσέρχομαι Χριστώ τω αθανάτω βασιλεί και Θεώ ημών. Μεταδίδοταί μοι ___ τω αναξίω Πρεσβυτέρω, το τίμιον και πανάγιον Σώμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.

Διάκονε, πρόσσελθε.

Ιδού προσέρχομαι Χριστώ τω αθανάτω βασιλεί και Θεώ ημών. Μετάδος μοι, Δέσποτα ___ τω αναξίω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Σώμα του Κυρίου και Θεου, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Μεταδίδοταί σοι ___ τω ευλαβεστάτω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Σώμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν σου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Έτι μεταδίδοταί μοι ___ τω αναξίω Πρεσβυτέρω, το τίμιον και πανάγιον Αίμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Τούτο ήφατο των χειλέων μου, και αφελεί Κύριος πάσας τας ανομίας μου και τας αμαρτίας μου περικαθαριεί.

Διάκονε, έτι πρόσσελθε.

Μετάδος μοι Δέσποτα ___ τω αναξίω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Αίμα του Κυρίου και Θεου, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Μεταδίδοταί σοι ___ τω ευλαβεστάτω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Αίμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν σου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.

Τούτο ήφατο των χειλέων σου, και αφελεί Κύριος πάσας τας ανομίας σου, και τας αμαρτίας σου περικαθαριεί.

Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν άγιον, Κύριον Ιησούν, τον μόνον αναμάρτητον. Τον Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν και την αγίαν σου ανάστασιν υμνούμεν και δοξάζομεν, συ γαρ ει Θεός ημών, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν, το όνομά σου ονομάζομεν. Δεύτε πάντες οι πιστοί προσκυνήσωμεν την του Χριστού αγίαν ανάστασιν, ιδού γαρ ήλθε διά του Σταυρού, χαρά

εν όλω τω κόσμω, διά παντός ευλογούντες τον Κύριον, υμνούμεν την ανάστασιν αυτού. Σταυρόν γαρ υπομείνας δι' ημάς, θανάτω θάνατον ώλεσεν.

Φωτίζου, φωτίζου, η νέα Ιερουσαλήν, η γαρ δόξα Κυρίου επί σε ανέτειλε.
Χόρευε νυν, και αγάλλου Σιών, συ δε αγνή, τέρπου Θεοτόκε, εν τη εγέρσει του τόκου σου.

Ω θείας, ω φίλης, ω γλυκυτάτης σου φωνής, μεθ' ημών απευδώς γαρ, επηγγείλω έσεσθαι, μέκρι τερμάτων αιώνος Χριστέ, ην οι πιστοί, άγκυραν ελπίδος, κατέχοντες αγαλλόμεθα.

Ω Πάσχα το μέγα, και ιερώτατον Χριστέ, ω σοφία και Λόγε, του Θεού και δύναμις, δίδου ημίν εκτυπώτερον σου μετασχείν, εν τη ανεσπέρω ημέρα της βασιλείας σου.

Απόπλυνον, Κύριε, τα αμαρτήματα των ενθάδε μνημονευθέντων δούλων σου τω αίματί σου τω αγίω πρεσβείαις της Θεοτόκου και πάντων σου των Αγίων. Αμήν

Μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης προσέλθετε.

Μεταλαμβάνει ο δούλος του Θεού ___ σώμα και αίμα Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών και ζωήν αιώνιων. Αμήν.

+ Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου.

Είδομεν το φως το αληθινόν, ελάβομεν Πνεύμα επουράνιον, εύρομεν πίστιν αληθή, αδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες, αύτη γαρ ημάς έσωσεν.

Υψωσον, Δέσποτα.

Υώθητι επί τους ουρανούς ο Θεός και επί πάσαν την γην η δόξα σου. (3)

+ Ευλογητός ο Θεός ημών, Πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

- Ορθοί, μεταλαβόντες των θείων, αγίων, αχράντων, αθανάτων, επουρανίων και ζωοποιών, φρικτών του Χριστού μυστηρίων, αξίως ευχαριστήσωμεν τω Κυρίω.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον αιτησάμενοι, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Ευχαριστούμεν σοι, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ευεργέτα των ψυχών ημών, ότι και τη παρούση ημέρα κατηξίωσας ημάς των επουρανίων σου και αθανάτων μυστηρίων. Ορθοτόμησον ημών την οδόν, στήριξον πάντας ημάς εν τω φόβω σου, φρουρήσον ημών την ζωήν, ασφάλισαι ημών τα διαβήματα, ευχαίς και ικεσίαις της ενδόξου Θεοτόκου και αιιπαρθένου Μαρίας, και πάντων των αγίων σου.

Ότι συ ει ο αγιασμός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Εν ειρήνη προέλθωμεν.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο ευλογών τους ευλογούντάς σε, Κύριε και αγιάζων τους επί σοι πεπειθότας, σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου. Το πλήρωμα της Εκκλησίας σου φύλαξον, αγιάσον τους αγαπώντας την ευπρέπειαν του οίκου σου. Συ αυτούς αντιδόξασον τη θεϊκή σου δύναμι και μη εγκαταλίπης ημάς τούς ελπίζοντας επί σε. Ειρήνην τω κόσμω σου δώρησαι, ταις Εκκλησίαις σου, τοις ιερεύσι, τοις άρχουσιν ημών, τω στρατώ και παντί τω λαώ σου. Ότι πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον άνωθέν εστι καταβαίνον **εκ σου του Πατρός των φώτων, και σοι την δόξαν και ευχαριστίαν και προσκύνησιν αναπέμπομεν τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.**

Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον από του νυν και έως του αιώνος. (3)

Το πλήρωμα του Νόμου και των Προφητών, αυτός υπάρχων, Χριστέ ο Θεός ημών, ο πληρώσας πάσαν την πατρικήν οικονομίαν, πλήρωσον χαράς και ευφροσύνης τας καρδίας ημών πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

+ Ευλογία Κυρίου και έλεος Αυτού έλθοι εφ' ημάς, τη αυτού θεία χάριτι και φιλανθρωπία πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Δόξα σοι Χριστέ ο Θεός, η ελπίς ημών, δόξα σοι.

(Ο αναστάς εκ νεκρών) Χριστός ο αληθινός Θεός ημών, ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας αυτού μητρός, δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, (Προφήτου) των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, (Αποστόλου) των εν αγίοις πατέρων ημών μεγάλων ιεραρχών και οικουμενικών διδασκάλων, (Ιεράρχου) του εν αγίοις πατρός ημών Ιωάννου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως του Χρυσσοστόμου, των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, (Μάρτυρος) των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, (Οσίου) των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, (ημέρας) και πάντων των Αγίων, ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλάνθρωπος και ελεήμων Θεός.

Δι' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.

+ Η Αγία Τριάς διαφυλάξοι πάντα υμάς.

Ευλογία Κυρίου και έλεος επί σε.

Χριστούγεννα

Ο εν σπηλαίω γεννηθείς, και εν φάτνη ανακλιθείς διά την ημών σωτηρίαν...

Περιομήν

Ο εν τη ογδόν ημέρα σαρκί περιμηθήναι καταδεξάμενος διά την ημών σωτηρίαν...

Θεοφάνεια

Ο εν Ιορδάνη υπό Ιωάννου βαπτισθήναι καταδεξάμενος διά την ημών σωτηρίαν...

Υπαπαντήν

Ο εν αγκάλαις του δικαίου Συμεών βασταχθήναι καταδεξάμενος διά την ημών σωτηρίαν...

Κυρ. Βαίων

Ο επί πώλου όνου καθεσθήναι καταδεξάμενος διά την ημών σωτηρίαν...

μέκρι Μ. Τετάρτη

Ερχόμενος ο Κύριος επί το εκούσιον Πάθος διά την ημών σωτηρίαν...

Μ. Πέμπτη

Ο δι' υπερβάλλουσαν αγαθότητα οδόν αρίστην την ταπεινώσιν υποδείξας, εν τω νίψαι τους πόδας των Μαθητών, και μέκρι Σταυρού ταφής συγκαταβάς ημίν...

Αγίον Παθών

Ο εμππυσμούς, και μάστιγας, και κολαφισμούς, και Σταυρού και θάνατον υπομείνας διά την του κόσμου σωτηρίαν...

Μ. Παρασκευή

Ο δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν τα φρικτά πάθη, και τον ζωοποιόν Σταυρού, και την εκούσιον ταφήν σαρκί καταδεξάμενος...

Πάσχα

Ο αναστάς εκ νεκρών...

Αναλήψεως

Ο εν δόξη αναληφθείς αφ' ημών εις τους ουρανούς, και εν δεξιά καθίσας του Θεού και Πατρός...

Πεντηκοστή

Ο εν είδει πυρίνων γλωσσών ουρανόθεν καταπέμψας το πανάγιον Πνεύμα επί τους αγίους αυτού Μαθητάς και Αποστόλους...

Μεταμόρφωσιν

Ο εν τω όρει τω θαβώρ μεταμορφωθείς εν δόξη ενώπιον των αγίων αυτού Μαθητών και

Αποστόλων...

Ύψωσιν του Τιμίου Σταυρού

Ο αναστάς εκ νεκρών...

[top](#)

Βασιλεύ Ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της Αληθείας, ο Πανταχού Παρών και τα Πάντα Πληρών, ο Θησαυρός των Αγαθών και Ζωής Χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον, Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

- Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία. (3)
- Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου αναγγελεί την αίνεσίν σου. (2)
- Κύριε, Κύριε, άνοιξον ημίν την θύραν του ελέους σου.

Καιρός του ποιήσαι τω Κυρίω. Δέσποτα Άγιε ευλόγησον.

+ Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμην. Εύξαι υπέρ εμού, Δέσποτα Άγιε.

Κατευθύναι Κύριος τα διαβήματα σου εις παν έργον αγαθόν.

Μνήσθητί μου, Δέσποτα Άγιε.

Μνησθείη σου Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

"Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου αναγγελεί την αίνεσίν σου."

Ευλόγησον, Δέσποτα.

+ Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

- Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του Πατρός ημών, Αρχιεπισκόπου (τού διένος), του τιμίου πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικοούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν. Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνικών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ρυσθηναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Κύριε ο Θεός ημών, Ου το κράτος ανείκαστον και η δόξα ακατάληπτος, Ου το έλεος αμέτρητον και η φιλανθρωπία άφατος, Αυτός Δέσποτα, κατά την ευσπλαχνίαν σου, επίβλεπον εφ' ημάς και επί τον άγιον οίκον τούτον και ποιήσον μεθ' ημών, και των συνευχομένων ημίν, πλούσια τα ελέη σου και τους οικτιρμούς σου.

Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ταις πρεβείαις της Θεοτόκου, Σώτερ, σώσον ημάς. (3)

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Κύριε, ο Θεός ημών, σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου, το πλήρωμα της εκκλησίας σου φύλαξον, αγιάσον τους αγαπώντας την ευπρέπειαν του οίκου σου. Συ αυτούς αντιδόξασον τη θείκῃ σου δυνάμει και μη εγκατηλίπης ημάς τους ελπίζοντας επί σε.

Ότι σον το κράτος και σου εστιν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

- Σώσον ημάς Υιέ Θεού, ο αναστάς εκ νεκρών (ο εν Αγίοις θαυμαστός) ψάλλοντάς σοι, Αλληλούϊα. (3)
- Δόξα Πατρί και Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.
- Ο Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού, αθάνατος υπάρχων και καταδεξάμενος διά την ημετέραν σωτηρίαν σαρκοθήναι εκ της αγίας Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, ατρέπτως ενανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστέ ο Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εις ων της Αγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τω Πατρί και τω Αγίω Πνεύματι, σώσον ημάς.

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Ότας κοινάς ταύτας και συμφώνους ημίν χαρισάμενος προσευχάς, ο και δυσί και τρισί συμφωνούσιν επί τω ονόματί σου τας αιτήσεις παρέχειν επαγγειλάμενος. Αυτός και νυν των δούλων σου τα αιτήματα προς το συμφέρον πλήρωσον, χορηγών ημίν εν τω παρόντι αιώνι την επίγνωσιν της σης αληθείας και εν τω μέλλοντι ζωήν αιώνιον χαριζόμενος.

Ότι αγαθός και φιλόνηρωπος Θεός υπάρχεις και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Δέσποτα Κύριε, ο Θεός ημών, ο καταστήσας εν ουρανοίς τάγματα και στρατιάς Αγγέλων και Αρχαγγέλων, εις λειτουργίαν της σης δόξης, ποιήσον συν τη εισόδω ημών εισοδον αγίων Αγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ημίν, και συνδοξολογούντων την σην αγαθότητα. Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τούς αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ευλόγησον Δέσποτα, την αγίαν είσοδον.

Ευλογημένη η είσοδος των Αγίων σου, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Σοφία. Ορθοί.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ. Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο αναστάς εκ νεκρών, (ο εν Αγίοις θαυμαστός) ψάλλοντάς σοι Αλληλούϊα.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο Θεός ο Άγιος, ο εν αγίοις αναπαυόμενος, ο τρισαγίω φωνή υπό των Σεραφείμ ανυμνούμενος και υπό των Χερουβείμ δοξολογούμενος, και υπό πάσης επουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος ο εκ του μη όντος εις το είναι παραγαγών τα σύμπαντα ο κτίσας τον άνθρωπον κατ' εικόνα σην και ομοίωσιν και παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας, ο διδούς αιτούντι σοφίαν και σύνεσιν, και μη

παρορών αμαρτάνοντα, αλλά θέμενος επί σωτηρία μετάνοιαν, ο καταξιώσας ημάς, τους ταπεινούς και αναξίους δούλους σου, και εν τη ώρα ταύτη στήναι κατενώπιον της δόξης του αγίου σου θυσιαστηρίου, και την οφειλομένην σοι προσκύνησιν και δοξολογίαν προσάγειν, Αυτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι και εκ στόματος ημών των αμαρτωλών τον Τρισάγιον ύμνον και επίσκεψαι ημάς εν τη χρηστότητί σου. Συγχώρησον ημίν παν πλημμέλημα, εκούσιόν τε και ακούσιον, αγιάσον ημών τας ψυχάς και τα σώματα και δος ημίν εν οσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τας ημέρας της ζωής ημών, πρεσβείαις της αγίας Θεοτόκου, και πάντων των Αγίων, τον απ' αιώνος σοι ευαρεστησάντων.

Ότι άγιος ει ο Θεός ημών και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί, και εις τούς αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς. (3)

Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδώσασθε! Αλληλουΐα!

Τον Σταυρόν σου προσκυνούμεν, Δέσποτα, και την αγίαν σου ανάστασιν δοξάζομεν.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τούς αιώνας των αιώνων. Αμήν
Άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς.

Δύναμις,

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς.

Κέλευσον, Δέσποτα.

Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Ευλόγησον, Δέσποτα, την άνω καθέδραν.

Ευλογημένος ει, ο επί θρόνου δόξης της βασιλείας σου, ο καθήμενος επί των Χεροβείμ, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Προκείμενον τής ημέρας

Πρόσχωμεν!

Στιχ.

Σοφία!

Τό ανάγνωσμα

Πρόσχωμεν!

Ευλόγησον, Δέσποτα, το θυμίαμα.

+ Ευλογητός ο Θεός ημών πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν. Θυμίαμά σοι προσφέρομεν, Χριστέ ο Θεός ημών, εις οσμήν ευωδίας πνευματικής, ο προσδεξάμενος εις το υπερουράνιον σου θυσιαστήριον, αντικατάπεμψον ημίν την χάριν του παναγίου σου Πνεύματος. Αμήν.

Ευλόγησον, Δέσποτα, τον ευαγγελιστήν του αγίου ενδόξου αποστόλου και ευαγγελιστού (τού διένος).

+ Ο Θεός, διά πρεσβειών του αγίου, ενδόξου, αποστόλου και ευαγγελιστού, δώη σοι ρήμα τω ευαγγελιζομένω δυνάμει πολλή, εις εκπλήρωσιν του ευαγγελίου του αγαπητού Υιού αυτού, Κυρίου δε ημών Ιησού Χριστού.

Αμήν. Αμήν. Αμήν. Γένοιτό μοι νυν κατά το ρήμά σου.

Απόστολε Άγιε και ευαγγελιστά, πρέσβευε τω ελεήμονι Θεώ, ίνα πταισμάτων άφεσιν παράσχη ταις ψυχαίς ημών.

+ Ειρήνη σοι τω αναγινώσκοντι. (ουσί)

Αλληλουΐα. Αλληλουΐα. Αλληλουΐα.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Έλλαμψον εν ταις καρδίαις ημών, φιλόνηρωπε Δέσποτα, το της σης θεογνωσίας ακήρατον φώς, και τους της διανοίας ημών οφθαλμούς διάνοιζον εις την των ευαγγελικών σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ένθες ημίν και τον των μακαρίων σου εντολών φόβον, ίνα τας σαρκικάς επιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικήν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τα προς ευαρέστησιν την σην και φρονούντες και πράττοντες. Συ γαρ ει ο φωτισμός των ψυχών και των σωμάτων ημών, Χριστέ ο Θεός, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Σοφία. Ορθοί. Ακούσωμεν του αγίου Ευαγγελίου. + Ειρήνη πάσι.

Και τω πνευματί σου.

Εκ του κατά (τού διένος) αγίου Ευαγγελίου το ανάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τό Ανάγνωσμα

+ Ειρήνη σοι τω ευαγγελιζομένω.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΟΜΙΛΙΑ

- Είπωμεν πάντες εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας ημών είπωμεν.
- Κύριε παντοκράτορ ο Θεός των Πατέρων ημών, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.
- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός σου, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Πατρός ημών, Αρχιεπισκόπου.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των αδελφών ημών, των ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων και μοναχών, και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.
- Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη (πόλη) ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδρομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των μακαρίων και αιδίων κτιόρων της αγίας Εκκλησίας ταύτης, και υπέρ πάντων των προαναπαυσασμένων πατέρων και αδελφών ημών, των ενθάδε ευσεβώς, κειμένων, και απανταχού ορθοδόξων.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν τω αγίω και πανσέπτω ναώ τούτω, κοπιώντων, ψαλλόντων και υπέρ του περιστώτος λαού, του απεκδεχομένου το παρά σου μέγα και πλούσιον έλεος.

Κύριε ο Θεός ημών, την εκτενή ταύτην ικεσίαν πρόσδεξαι παρά των σων δούλων και ελέησον ημάς κατά το πλήθος του ελέους σου, και τους οικτιρμούς σου κατέπεμψον εφ' ημάς, και επί πάντα τον λαόν σου, απεκδεχόμενον το παρά σου μέγα και πλούσιον έλεος.

Ότι ελεήμων και φιλόνηρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Εύξασθε οι Κατηχούμενοι τω Κυρίω. Οι πιστοί, υπέρ των Κατηχουμένων δεηθώμεν. Ίνα ο Κύριος αυτούς ελεήσει. Κατηχήση αυτούς τον λόγον της αληθείας. Αποκαλύψη αυτοίς το Ευαγγέλιον της δικαιοσύνης. Ενώση αυτούς τη αγία αυτού Καθολική και Αποστολική Εκκλησία. Σώσον, ελέησον, αντιλαβού, και διαφύλαξον αυτούς, ο Θεός, τη ση χάριτι. Οι Κατηχούμενοι τας κεφαλάς υμών τω Κυρίω κλίνετε.

Κύριε ο Θεός ημών, ο εν υψηλοίς κατοικών, και τα ταπεινά εφορών, ο διά την σωτηρίαν τω γένει των ανθρώπων εξαποστείλας, τον μονογενή σου Υιόν και Θεόν, τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, επίβλεψον επί τους δούλους σου τους Κατηχουμένους, τους υποκεκλικότας σοι τον εαυτών αυχένα, και καταξίωσον αυτούς, εν καιρώ ευθέτω, του λουτρού της παλιγγενεσίας, της αφέσεως των αμαρτιών και του ενδύματος της αφθαρσίας, ένωσον αυτούς τη αγία σου, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία και συγκαταρίθμησον αυτούς τη εκλεκτή σου ποίμνη.

Ίνα και αυτοί συν ημίν δοξάζωσι το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός

και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.
Όσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Οι Κατηχούμενοι, προέλθετε. Όσοι κατηχούμενοι προέλθετε.
Μη τις των κατηχουμένων. Όσοι πιστοί.

- Έτι και έτι εν ειρήνη, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Σοφία.

Σύ, Κύριε, κατέδειξας ημίν τό μέγα τούτο τής σωτηρίας μυστήριον, σύ κατηξίωσας ημάς τούς ταπεινούς και αναξίους δούλους σου, γενέσθαι λειτουργούς τού αγίου σου θυσιαστηρίου, σύ ικάνωσον ημάς, τή δυνάμει τού Αγίου σου Πνεύματος, εις τήν διακονίαν ταύτην, ίνα, ακατακρίτως στάντες ενώπιον τής αγίας δόξης σου, προσάγωμέν σοι θυσίαν αινέσεως, σύ γάρ ει ο ενεργών τά πάντα εν πάσι. Δός, Κύριε, και υπέρ τών ημετέρων αμαρτημάτων, και τών τού λαού αγνοημάτων, δεκτήν γενέσθαι τήν θυσίαν ημών, και ευπρόσδεκτον ενώπιόν σου.

Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

- Έτι και έτι εν ειρήνη, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Σοφία.

Ο Θεός, ο επισκεψάμενος εν ελέει και οικτιρμοίς τήν ταπείνωσιν ημών, ο στήσας ημάς τούς ταπεινούς, και αμαρτωλούς, και αναξίους δούλους σου, κατενώπιον τής αγίας δόξης σου λειτουργείν τώ αγίω σου θυσιαστηρίω, σύ, ενίσχυσον ημάς, τή δυνάμει τού Αγίου σου Πνεύματος, εις τήν διακονίαν ταύτην και δός ημίν λόγον εν ανοίξει του στόματος ημών, εις τό επικαλείσθαι τήν χάριν τού Αγίου σου Πνεύματος επί τών μελλόντων προτίθεσθαι δώρων.

Όπως υπό του κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοι δόξαν αναπέμπωμεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Οι τα Χερουβείμ μυστικώς εικονίζοντες, και τη ζωοποιώ Τριάδι τον τρισάγιον ύμνον προσάδοντες, πάσαν την βιοτικήν αποθώμεθα μέριμναν.

Ουδείς άγιος των συνδεδεμένων ταις σαρκικαίς επιθυμίας και ηδοναίς προσέρχεσθαι ή προσεγγίζειν, ή λειτουργείν σοι, Βασιλεύ της δόξης, το γαρ διακονείν σοι μέγα και φοβερόν, και αυταίς ταις επουρανίαις δυνάμεσιν. Αλλ' όμως, διά την άφατον και αμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ατρέπτως και αναλλοιώτως γεγονόςσ ανθρώπος και αρχιερεύς ημών εχρημάτισας, και της λειτουργικής ταύτης και αναιμάκτου θυσίας την ιερουργίαν παρέδωκας ημίν, ως Δεσπότης των απάντων. Συ γαρ μόνος, Κύριε ο Θεός ημών, δεσπόζεις των επουρανίων και των επιγείων, ο επί θρόνου Χερουβικού εποχούμενος, ο των Σεραφείμ Κύριος, και βασιλεύς του Ισραήλ, ο Μόνος Άγιος και εν αγίοις αναπαυόμενος, σε τοίνυν δυσωπώ τον μόνον αγαθόν και ευήκοον, επίβλεπον επ' εμέ τον αμαρτωλόν και αχρείον δούλόν σου, και καθάρισόν μου την ψυχήν και την καρδίαν από συνειδήσεως πονηράς, και ικάνωσόν με τη δυνάμει του Αγίου σου Πνεύματος, ενδεδυμένον την της ιερατείας χάριν, παραστήναι τη αγία σου ταύτη τραπέζη και ιερουργήσαι το άγιον και άχραντόν σου Σώμα και το τίμιον Αίμα. Σοί γαρ προσέρχομαι, κλίνας τον εμαυτού αυχένα και δέομαί σου, μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού, μηδέ αποδοκιμάσης με εκ παιδων σου, αλλ' αξίωσον προσενεχθήναι σοι υπ' εμού του αμαρτωλού και αναξίου δούλου σου τα δώρα ταύτα. Σύ γαρ ει ο προσφέρων και προσφερόμενος και προσδεχόμενος και διαδιδόμενος, Χριστέ ο Θεός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί και τω Παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

- Οι τα Χερουβείμ μυστικώς εικονίζοντες, και τη ζωοποιώ Τριάδι τον τρισάγιον ύμνον προσάδοντες, πάσαν την βιοτικήν αποθώμεθα μέριμναν. (3)
- Ως τον βασιλεία των όλων υποδεξόμενοι, ταις αγγελικαίς αοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. (3)

Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι προσκυνήσωμεν άγιον, Κύριον Ιησούν, τον μόνον αναμάρτητον. Τον Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν και την άγιαν σου ανάστασιν υμνούμεν και δοξάζομεν, συ γαρ ει Θεός ημών, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν, το όνομά σου ονομάζομεν. Δεύτε πάντες οι πιστοί προσκυνήσωμεν την του Χριστού άγιαν ανάστασιν, ιδού γαρ ήλθε διά του Σταυρού, χαρά εν όλω τω κόσμω, διά παντός ευλογούντες τον Κύριον, υμνούμεν την ανάστασιν αυτού. Σταυρόν γαρ υπομείνας δι' ημάς, θανάτω θάνατον ώλεσεν.

Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.
Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ, τω βασιλεί ημών Θεώ.
Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ Χριστώ, τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός 50

- Ήμαρτον εις σε Σωτήρ, ως ο άσωτος υιός, δέξαι με Πάτερ μετανοούντα, και ελέησον με ο Θεός.
- Κράζω σοι Χριστέ Σωτήρ, του τελώνου την φωνήν, ιλάσθητί μοι, ώσπερ εκείνω και ελέησον με ο Θεός.
- Συγχωρήσατέ μοι, αδελφοί και συλλειτουργοί, ή (Συγχώρησόν μοι, αδελφέ και συλλειτουργέ).

Τοις μισούσι και αγαπώσιν ημάς, ο Θεός, συγχώρησον.

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ, και ελέησον με. (3)

Έπαρον, Δέσποτα.

- Εν ειρήνη επάρατε τας χείρας υμών εις τα άγια και ευλογείτε τον Κύριον.
- Ανέβη ο Θεός εν αλαλαγμώ, Κύριος εν φωνή σάλπιγγος.

Ως τον βασιλεία των όλων υποδεξόμενοι.

Πάντων υμών, (και πάντων, των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών), μνησθεί Κύριος ο Θεός εν τη Βασιλεία Αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Μνήσθητι ημών Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου.

- Του Αρχιεπισκόπου ημών ___ και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος. Του ευσεβους ημών Έθνους και πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ. Του κατά ξηράν, θάλασσαν και αέρα φιλοχριστού ημών Στρατού. Των κατοικούντων και παρεπιδημούτων εν τη (πόλη) ταύτη. Των ενοριτών, επιτρόπων, συνδρομητών και αφιερωτών του ιερού ναού τούτου και πάντων ημών των προσελθόντων εις την θείαν μυσταγωγίαν ταύτην.
- Των μακαρίων και αιδιώνων κτιόρων, ανακαινιστών και αφιερωτών του ιερού ναού τούτου, των υπέρ πίστεως και πατριδος αγωνισαμένων και πεσόντων και πάντων των επ' ελπίδι αναστάσεως, ζωής αιωνίου, κεκοιμημένων πατέρων και αδελφών ημών, μνησθεί Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Της ιερωσύνης σου μνησθεί Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Της διακονίας σου μνησθεί Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο ευσχήμων Ιωσήφ, από του ξύλου καθελών το άχραντόν σου σώμα, σινδόνι καθαρά ειλήσας και αρώμασιν, εν μνήματι καινώ κηδεύσας απέθετο.

Αγάθυνον, Δέσποτα.

Αγάθυνον κύριε εν τη ευδοκία σου την Σιων και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλημ. Τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν και ολοκαυτώματα. Τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριόν σου μόσχους (3) και ελέησον με ο Θεός.

Μνήσθητί μου, Αδελφέ και συλλειτουργέ.

Της ιερωσύνης σου μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Εύξαι υπέρ εμού, Δέσποτα Άγιε.

+ Πνεύμα άγιον επελεύσεται επί σε, και δύναμις υψίστου επισκιάσει σοι.

- Αυτό το Πνεύμα συλλειτουργήσει ημίν πάσας τας ημέρας της ζωής ημών και φωτίσει την σην αιδεσιμότητα.
- Μνήσθητί μου, Δέσποτα Άγιε.

Της διακονίας σου μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

...Ταις αγγελικαίς αοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα.

- Πληρώσωμεν την δέησιν ημών τω Κυρίω.
- Υπέρ των προτεθέντων τιμών δώρων, τού Κυρίου δεηθώμεν
- Υπέρ του αγίου οίκου τούτου και των μετά πίστεως, ευλαβείας και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.
- Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Κύριε ο Θεός ημών, ο κτίσας ημάς καί αγαγών εις τήν ζωήν ταύτην, ο υποδείξας ημίν οδούς εις σωτηριάν, ο χαρισάμενος ημίν ουρανίων μυστηρίων αποκάλυψιν, σύ εί ο θέμενος ημάς εις τήν διακονίαν ταύτην έν τή δυνάμει τού Πνεύματός σου τού Αγίου, Ευδόκησον δή, Κύριε, τού γενέσθαι ημάς διακόνους τής καινής σου Διαθήκης, λειτουργούς τών αγίων σου Μυστηρίων, πρόσδεξαι ημάς προσεγγίζοντας τώ αγίω σου θυσιαστηρίω, κατά τό πλήθος τού ελέους σου, ίνα γενώμεθα άξιοι τού προσφέρειν σοι τήν λογικήν ταύτην καί αναίμακτον θυσίαν υπέρ τών ημετέρων αμαρτημάτων, καί τών τού λαού αγνοημάτων, ήν προσδεξάμενος εις τό άγιον, υπερουράνιον καί νοερόν σου θυσιαστήριον εις οσμήν ευωδίας, αντικατάπεμψον ημίν τήν χάριν τού Αγίου σου Πνεύματος, Επίβλεψον εφ' ημάς, ο Θεός, καί έπιδε επί τήν λατρείαν ημών ταύτην, καί πρόσδεξαι αυτήν, ως προσεδέξω Άβελ τά δώρα, Νώε τάς θυσίας, Αβραάμ τάς ολοκαρτώσεις, Μωϋσέως καί Ααρών τάς ιερωσύνας, Σαμουήλ τάς ειρηνικός. Ως προσεδέξω εκ τών αγίων σου Αποστόλων τήν αληθινήν ταύτην λατρείαν, ούτω καί εκ τών χειρών ημών τών αμαρτωλών πρόσδεξαι τά Δώρα ταύτα, έν τή χρηστότητί σου, Κύριε, ίνα, καταξιωθέντες λειτουργείν αμέμπτως τώ αγίω σου θυσιαστηρίω, εύρωμεν τόν μισθόν τών πιστών καί φρονίμων οικονόμων, εν τή ημέρα τή φοβερά τής ανταποδόσεώς σου τής δικαίας.

Διά των οικτιρμών του μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' ου ευλογητός ει, συν τω Παναγίῳ και αγαθῷ και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αἰῶνας των αἰῶνων. Ἀμήν.

+ Ειρήνη πάσι.

Και τω πνεύματί σου.

Αγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Πατέρα, Υἱόν και Ἅγιον Πνεύμα, Τριάδα ὁμοούσιον και ἀχώριστον.

Αγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, και καταφυγή μου, και ρύστης μου.

Ὁ Χριστός ἐν μέσῳ ἡμῶν. Και ἦν, και ἔστι και ἔσται.

Τας θύρας, τας θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ και γῆς, ορατῶν τε πάντων και ἀοράτων.

Και εἰς ἓναν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενή, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων των αἰῶνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τα πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους και διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ των οὐρανῶν και σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου και Μαρίας τῆς Παρθένου και ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Και ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς και καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Και πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας και νεκρούς, Οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Και εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ συν Πατρί και Υἱῷ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ των Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν και Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Και ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στώμεν καλῶς, στώμεν μετὰ φόβου, πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν. Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

+ Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ και ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ και τοῦ Πατρὸς και ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Και μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄξιον και δίκαιον ἐστί.

Ὁ ὢν, Δέσποτα, Κύριε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ προσκυνητέ, ἄξιον ὡς ἀληθῶς, καὶ δίκαιον καὶ πρέπον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης σου, σέ αἰνεῖν, σέ ὑμνεῖν, σέ ευλογεῖν, σέ προσκυνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σέ δοξάζειν τὸν μόνον ὄντως ὄντα Θεόν, καὶ σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ἡμῶν, ὅτι σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, Καὶ τίς ἱκανός λαλήσαι τὰς δυναστείας σου; ἀκουστάς ποιῆσαι πάσας τὰς αἰνέσεις σου; ἢ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου ἐν παντί καιρῷ; Δέσποτα τῶν ἀπάντων, Κύριε οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ πάσης κτίσεως, ὀρωμένης τε καὶ οὐχ ὀρωμένης, ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου δόξης, καὶ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, ὃς ἐστὶν εἰκὼν τῆς σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότητος, ἐν εαυτῷ δεικνύς σέ τὸν Πατέρα, Λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθινός, ἡ πρὸ αἰῶνων σοφία, ζωὴ, ἁγιασμός, δύναμις, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, παρ' οὗ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐξεφάνη, τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα, τὸ τῆς υιοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀρραβῶν τῆς μελλούσης κληρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς δύναμις, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, παρ' οὗ πάσα κτίσις λογικὴ τε καὶ νοερά, δυναμουμένη, σοὶ λατρεύει, καὶ σοὶ τὴν αἰδίων ἀναπέμπει δοξολογίαν, ὅτι τὰ σύμπαντα δούλα σά, Σὲ γὰρ αἰνοῦσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, καὶ τὰ πολυόμματα Χερουβείμ, Σοὶ παρίστανται κύκλῳ τὰ Σεραφεῖμ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ταῖς μὲν δυοῖς κατακαλύπτουσι τὰ πρόσωπα εαυτῶν, ταῖς δὲ δυοῖς τοὺς πόδας, καὶ ταῖς

δυσί πετόμενα, κέκραγεν έτερον πρός τό έτερον, ακαταπαύστοις στόμασιν, ασιγήτοις δοξολογίαις.

Τον επινίκιον ύμνον άδοντα, βοώντα, κεκραγότα, και λέγοντα,

Άγιος, άγιος, άγιος, Κύριος Σαβώωθ, Πλήρης, ο ουρανός και η γη της δόξης σου. Ωσαννά εν τοις υψίστοις, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου. Ωσαννά ο εν τοις υψίστοις.

Μετά τούτων τών μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα φιλάνθρωπε, και ημείς οι αμαρτωλοί βοώμεν και λέγομεν, Άγιος εί, ως αληθώς, και πανάγιος, και ούκ εστι μέτρον τή μεγαλοπρεπεία τής αγιωσύνης σου, και όσιος εν πάσι τοίς έργοις σου, ότι εν δικαιοσύνη και κρίσει αληθινή πάντα επήγασες ημίν, πλάσας γάρ τόν άνθρωπον, χούν λαβών από τής γής, και εικόνη τή σή, ο Θεός, τιμήσας, τέθεικας αυτόν εν τώ Παραδείσω τής τρυφής, αθανασίαν ζωής, και απόλαυσιν αιωνίων αγαθών, εν τή τηρήσει τών εντολών σου, επαγγελιάμενος αυτό, αλλά παρακούσαντα σου τού αληθινού Θεού, τού κτίσαντος αυτόν, και τή απάτη τού όφεως υπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοίς οικείοις αυτού παραπτώμασιν, εξώρισας αυτόν εν τή δικαιοκρισία σου, ο Θεός, εκ τού Παραδείσου εις τόν κόσμον τούτον, και απέστρεψας εις τήν γήν εξ ής ελήφθη, οικονομών αυτό τήν εκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν, τήν εν αυτό τώ Χριστώ σου, ου γάρ απεστρόφης τό πλάσμα σου εις τέλος, ό εποίησας, αγαθέ, ουδέ επελάθου έργου χειρών σου, αλλ' επεσκεψω πολυτρόπως, διά σπλάγχνα ελέους σου, Προφήτας εξαπέστειλας, εποίησας δυνάμεις διά τών Αγίων σου, τών καθ' εκάστην γενεάν ευαρεστησάντων σοι, ελάλησας ημίν διά στόματος τών δούλων σου τών Προφητών, προκαταγγέλλων ημίν τήν μέλλουσαν έσεσθαι σωτηρίαν, νόμον έδωκας εις βοήθειαν, Αγγέλους επέστησας φύλακας, Ότε δέ ήλθε τά πλήρωμα τών καιρών, ελάλησας ημίν εν αυτό τώ Υιώ σου, δι' ού και τούς αιώνας εποίησας, ός, ών απάναυσμα τής δόξης σου, και χαρακτήρ τής υποστόσεώς σου, φέρων τε τά πάντα τώ ρήματι τής δυνάμεως αυτού, ουχ αρπαγμόν ηγήσατο τό είναι ίσα σοί τώ Θεώ και Πατρί, αλλά, Θεός ών προαιώνιος, επί τής γής ώφθη, και τοίς ανθρώποις συνανεστρόφη, και εκ Παρθένου αγίας σαρκωθεις, εκένωσεν εαυτόν, μορφήν δούλου λαβών, σύμμορφος γενόμενος τώ σώματι τής ταπεινώσεως ημών, ίνα ημάς συμμόρφους ποιήση τής εικόνας τής δόξης αυτού, Επειδή γάρ δι' ανθρώπου η αμαρτία εισήλθεν εις τόν κόσμον, και διά τής αμαρτίας ο θάνατος, ηυδόκησεν ο μονογενής σου Υιός, ο ών εν τοίς κόλποις σου τού Θεού και Πατρός, γενόμενος εκ γυναικός, τής αγίας Θεοτόκου και αιπαρθένου Μαρίας, γενόμενος υπό νόμον, κατακρίναι τήν αμαρτίαν εν τή σαρκί αυτού, ίνα οι εν τώ Αδάμ αποθνήσκοντες, ζωοποιηθώσιν εν αυτό τώ Χριστώ σου, και εμπολιτευσάμενος τώ κόσμω τούτω, δούς προστόγματα σωτηρίας, αποστήσας ημάς τής πλάνης τών ειδώλων, προσήγαγε τή επιγνώσει σου τού αληθινού Θεού και Πατρός, κτησάμενος ημάς εαυτώ λαόν περιούσιον, βασιλειον ιεράτευμα, έθνος άγιον, και καθάρισας εν ύδατι, και αγιάσας τώ Πνεύματι τώ αγίω, έδωκεν εαυτόν αντάλλαγμα τώ θανάτω, εν ώ κατειχόμεθα, πεπραμένοι υπό τήν αμαρτίαν, και κατελθών διά τού Σταυρού εις τόν, Άδην, ίνα πληρώση εαυτού τά πάντα, έλυσε τās οδύνας τού θανάτου, και αναστάς τή τρίτη ημέρα, και οδοποιήσας πάση σαρκί τήν εκ νεκρών Ανάστασιν, καθότι ουκ ήν δυνατόν κρατείσθαι υπό τής φθοράς τόν αρχηγόν τής ζωής, εγένετο απαρχή τών κεκοιμημένων, πρωτότοκος εκ τών νεκρών, ίνα ή αυτός τά πάντα εν πάσι πρωτεύων, και ανελθών εις τούς ουρανούς, εκάθισεν εν δεξιά τής μεγαλωσύνης σου εν υψηλοίς, ός και ήξει, αποδούναι εκάστω κατά τά έργα αυτού, Κατέλιπε δέ ημίν υπομνήματα τού σωτηρίου αυτού πάθους ταύτα, ά προτεθείκαμεν ενώπιόν σου, κατά τās αυτού εντολάς, Μέλλων γάρ εξίεναι επί τόν εκούσιον, και αιόδιμον και ζωοποιόν αυτού θάνατον, τή νυκτί, ή παρεδίδου εαυτόν υπέρ τής τού κόσμου ζωής, λαβών άρτον επί τών αγίων αυτού και αχράντων χειρών, και αναδείξας σοι τώ Θεώ και Πατρί, ευχαριστήσας, ευλογήσας, αγιάσας, κλάσας.

Έδωκε τοίς αγίοις αυτού Μαθηταίς και Αποστόλοις, ειπών, Λάβετε, φάγετε. Τούτο μου εστί το Σώμα, το υπέρ υμών κλώμενον εις άφεσιν αμαρτιών. Αμήν.

Ομοίως και το ποτήριον εκ τού γεννήματος τής αμπέλου λαβών, κεράσας, ευχαριστήσας, ευλογήσας, αγιάσας.

Έδωκε τοίς αγίοις αυτού Μαθηταίς και Αποστόλοις, ειπών, Πίετε εξ αυτού πάντες. Τούτο εστί τό Αίμα μου, το της Καινης Διαθήκης, το υπέρ ημών και πολλών εκχυνόμενον εις

άφεσιν αμαρτιών. Αμήν.

Τούτο ποιείτε εις τήν εμὴν ανάμνησιν, οσάκις γάρ ἂν εσθίητε τὸν Ἄρτον τούτον, καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, τήν εμὴν Ανάστασιν ομολογεῖτε, Μεμνημένοι οὖν, Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν Αναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ανόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

Τα Σα ἐκ τῶν Σων, σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Σε ὑμνοῦμεν, σε εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Διὰ τοῦτο, Δέσποτα, Πανάγιε καὶ ἡμεῖς οἱ αμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δούλοι σοι οἱ καταξιωθέντες λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σοῦ θυσιαστηρίῳ, οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν (οὐ γὰρ ἐποιήσαμεν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς), ἀλλὰ διὰ τὰ ἔλεή σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, οὐς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς, θαρρύντες προσεγγίζομεν τῷ ἁγίῳ σοῦ θυσιαστηρίῳ, καὶ προθέντες τὰ ἀντίτυπα τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σοῦ, σοῦ δεόμεθα, καὶ σέ παρακαλοῦμεν, Ἄγιε, Ἀγίων, εὐδοκία τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἐλθεῖν τὸ Πνεῦμά σοι τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τα προκείμενα Δώρα ταῦτα, καὶ εὐλογήσαι αὐτὰ, καὶ ἀγιαῖσαι, καὶ ἀναδείξαι.

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῶ αμαρτωλῷ καὶ ἐλέησον με. (3)

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸν Ἅγιον Ἄρτον.

+ Τὸν μὲν Ἄρτον τούτον, αὐτὸ τὸ τίμιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **Αμήν.**

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ Ἅγιον Ποτήριον.

+ Τὸ δὲ Ποτήριον τοῦτο, αὐτὸ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **Αμήν.**

Εὐλόγησον, Δέσποτα, ἀμφοτέρω τα Ἅγια.

+ Τὸ ἐκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας. **Αμήν. Αμήν. Αμήν.**

Ἡμᾶς δὲ πάντας, τοὺς ἐκ τοῦ ἐνός Ἄρτου καὶ τοῦ Ποτηρίου μετέχοντας, ἐνώσαις ἀλλήλοις εἰς ἐνὸς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, καὶ μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα ποιήσαις μετασχέιν τοῦ ἁγίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σοῦ, ἀλλ' ἵνα εὐρύωμεν ἔλεον καὶ χάριν μετὰ πάντων τῶν, Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Διδασκάλων, καὶ παντός πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ αειπαρθένου Μαρίας.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πάσα ἡ κτίσις. Ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικῆ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν, τήν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τήν σὴν γαστέρα πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πάσα ἡ κτίσις δόξα σοι.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου (τοῦ δεῖνος), οὐ καὶ τήν μνήμην ἐπιτελούμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός, Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν προκεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου (καὶ μνημονεύει ἐνταῦθα ὀνομασί καὶ ὧν βούλεται τεθνεώτων), καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σοῦ, Ἐτι σοῦ δεόμεθα, Μνήσθητι, Κύριε, τῆς Ἁγίας σοῦ Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης, καὶ εἰρήνευσον αὐτήν, ἣν περιεποίησω τῷ τιμίῳ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σοῦ, καὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τούτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, Μνήσθητι, Κύριε, τῶν τὰ Δώρα σοὶ ταῦτα προσκομισάντων, καὶ ὑπὲρ ὧν, καὶ δι' ὧν, καὶ ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεκόμισαν, Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σοῦ Ἐκκλησίαις καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, Ἄμειψαι αὐτούς τοῖς πλουσίαις σοῦ καὶ ἐπουρανίοις χαρίσμασι, χάρισαι αὐτοῖς ἀπὶ

τών επιγείων, τά επουράνια, αντί τών προσκαίρων, τά αιώνια, αντί τών φθαρτών, τά άφθαρτα, Μνήσθητι, Κύριε, τών εν ερημίαις, καί όρεσι, καί σπηλαίοις, καί ταίς οπταίς τής γής, Μνήσθητι, Κύριε, τών εν παρθενία, καί ευλαβεία καί ασκήσει, καί σεμνή πολιτεία διαγόντων, Μνήσθητι, Κύριε, πάσης αρχής καί εξουσίας, ούς εδικαίωσας βασιλεύειν επί τής γής, Χάρισαι αυτοίς βαθειάν καί αναφαίρετον ειρήνην, λάλησον εις τήν καρδιαν αυτών αγαθά υπέρ τής Εκκλησίας σου καί παντός τού λαού σου, ίνα εν τή γαλήνη αυτών ήρεμον καί ησύχιον βίον διάγωμεν, εν πάση ευσεβεία καί σεμνότητι, Τούς αγαθούς, εν τή αγαθότητί σου διατήρησον, Τούς πονηρούς, αγαθούς ποιήσον εν τή χρηστότητί σου, Μνήσθητι, Κύριε, τού περιστώτος λαού, καί τών δι' ευλόγους αιτίας απολειφθέντων, καί ελέησον αυτούς καί ημάς, κατά τό πλήθος τού ελέους σου, Τά ταμεία αυτών έμπλησον παντός αγαθού, τάς συζυγίας αυτών εν ειρήνη καί ομονοία διατήρησον, τά νήπια έκθρεψον, τήν νεότητα παιδαγωγήσον, τό γήρας περικράτησον, τούς ολιγοψύχους παραμύθησαι, τούς εσκορπισμένους επισυνάγαγε, τούς πεπλανημένους επανάγαγε, καί σύναψον τή Αγία σου Καθολική, καί Αποστολική Εκκλησία, Τούς οχλουμένους υπό πνευμάτων ακαθάρτων ελευθέρωσον, τοίς πλέουσι σύμπλευσον, τοίς οδοιπορούσι συνόδευσον, χηρών πρόστηθι, ορφανών υπεράσπισον, αιχμαλώτους ρύσαι, νοσούντας ίασαι. Τών εν βήμασι, καί μετάλλοις, καί εξορίαις, καί πικραίς δουλείαις, καί πάση θλίψει καί ανάγκη καί περιστάσει όντων, μνημόνευσον, ο Θεός, καί πάντων τών δεομένων τής μεγάλης σου ευσπλαγχνίας, καί τών αγαπώντων ημάς καί τών μισούντων, καί τών εντειλαμένων ημίν τοίς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών, Καί παντός τού Λαού σου μνήσθητι, Κύριε, ο Θεός ημών, καί επί πάντας έκχεον τό πλούσιόν σου έλεος, πάσι παρέχων τά πρόσ σωτηριάν αιτήματα, Καί ών ημείς ουκ εμνημονεύσαμεν, δι' άγνοιαν ή λήθην, ή πλήθος ονομάτων, αυτός μνημόνευσον, ο Θεός, ο ειδώς εκάστου τήν ηλικίαν, καί τήν προσηγορίαν, ο ειδώς έκαστον εκ κοιλίας μητρός αυτού, Σύ γάρ εί, Κύριε, η βοήθεια τών αβοηθήτων, η ελπίς τών απηλπισμένων, ο τών χειμαζομένων σωτήρ, ο τών πλεόντων λιμήν, ο τών νοσούντων ιατρός, Αυτός τοίς πάσι τά πάντα γενού, ο ειδώς έκαστον, καί τό αίτημα αυτού, οίκον, καί τήν χρείαν αυτού, Ρύσαι, Κύριε, τήν πόλιν καί χώραν ταύτην, καί πάσαν πόλιν, καί χώραν, από λιμού, λοιμού, σεισμού, καταποντισμού, πυρός, μαχαίρας, επιδρομής αλλοφύλων, καί εμφυλίου πολέμου.

Εν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, του Αρχιεπισκόπου ημών, ον χάρισαι ταις αγίαις σου Εκκλησίαις εν ειρήνη, σών, έντιμον, υγιά, μακροημερεύοντα, και ορθοτομούντα τον λόγον της σης αληθείας.

Και ων έκαστος κατά διάνοιαν έχει, και πάντων και πασών.

Και πάντων και πασών.

+ Μέγα το όνομα της Αγίας Τριάδος, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Επισκοπής Ορθοδόξων, τών ορθοτομούντων τόν λόγον τής σής αληθείας, Μνήσθητι, Κύριε, κατά τό πλήθος τών οικτιρμών σου, καί τής εμής αναξίότητος, συγχώρησόν μοι πάν πλημμέλημα εκούσιόν τε καί ακούσιον, καί μή διά τάς εμάς αμαρτίας κωλύσης τήν χάριν τού Αγίου σου Πνεύματος από τών προκειμένων Δώρων, Μνήσθητι, Κύριε, τού Πρεσβυτερίου, τής εν Χριστώ Διακονίας, καί παντός ιερατικού Τάγματος, καί μηδένα ημών καταισχύνης τών κυκλούντων τό αγιόν σου θυσιαστήριον, Επίσκεψαι ημάς εν τή χρηστότητί σου, Κύριε, επιφάνηθι ημίν εν τοίς πλουσίοις σου οικτιρμοίς, ευκράτους καί επωφελείς τούς αέρας ημών χάρισαι, όμβρους ειρηνικούς τή γή πρόσ καρποφορίαν δώρησαι. Ευλόγησον τόν στέφανον τού ενιαυτού τής χρηστότητός σου, παύσον τά σχίσματα τών Εκκλησιών, σβέσον τά φρυάγματα τών εθνών, τάς τών αιρέσεων επαναστόσεις ταχέως κατάλυσον, τή δυνάμει τού Αγίου σου Πνεύματος, Πάντας ημάς πρόσδεξαι εις τήν βασιλείαν σου, υιούς φωτός καί υιούς ημέρας αναδείξας, Τήν σήν ειρήνην, καί τήν σήν αγάπην χάρισαι ημίν, Κύριε ο Θεός ημών, πάντα γάρ απέδωκας ημίν.

Και δος ημίν εν ενί στόματι και μιά καρδιά, δοξάζειν και ανυμνείν το πάντιμον και μεγαλοπρεπέδες όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και έσται τα ελέη του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, μετά πάντων υμών.

Και μετά του πνεύματός σου.

- Πάντων των αγίων μνημονεύσαντες, έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

- Υπέρ των προσκομισθέντων και αγιασθέντων τιμών δώρων, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Όπως ο φιλόνητος Θεός ημών, ο προσδεχόμενος αυτά εις το άγιον και υπερουράνιον και νοερόν αυτού θυσιαστήριον εις οσμήν ευωδίας πνευματικής, αντικαταπέμψη ημίν την θείαν Χάριν και την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος δεηθώμεν.
- Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.
- Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Συγγνώμη και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.
- Την ενότητα της πίστεως και την κοινωνίαν του Αγίου Πνεύματος αιτησάμενοι, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα.

Ο Θεός ημών, ο Θεός τού σώζειν, σύ ημάς δίδαξον ευχαριστείν σοι αξίως υπέρ των ευεργεσιών σου, ών εποίησας, και ποιείς μεθ' ημών, Σύ, ο Θεός ημών, ο προσδεχόμενος τα Δώρα ταύτα, καθάρισον ημάς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, και δίδαξον επιτελείν αγιωσύνην εν φόβω σου, ίνα εν καθαρώ τώ μαρτυρίω τής συνειδήσεως ημών, υποδεχόμενοι τήν μερίδα των αγιασμάτων σου, ενωθώμεν τώ αγίω Σώματι και Αίματι τού Χριστού σου, Και υποδεχάμενοι αυτά αξίως, σχώμεν τόν Χριστόν, κατοικούντα εν ταις καρδίαις ημών, και γενώμεθα ναός τού Αγίου σου Πνεύματος, Ναί, ο Θεός ημών, και μηδένα ημών ένοχον ποιήσης των φρικτών σου τούτων και επουρανίων Μυστηρίων, μηδέ ασθενή ψυχή και σώματι, εκ τού αναξίως αυτών μεταλαμβάνειν, αλλά δός ημίν μέχρι τής εσχάτης ημών αναπνοής, αξίως υποδέχεσθαι τήν μερίδα των αγιασμάτων σου, εις εφόδιον ζωής αιώνιου, εις απολογίαν ευπρόσδεκτον, τήν επί τού φοβερού βήματος τού Χριστού σου, όπως άν και ημείς μετά πάντων των Αγίων, των απ' αιώνος σοι ευαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι των αιώνιων σου αγαθών, ών ητοιμάσας τοίς αγαπώσί σε, Κύριε.

Και καταξίωσον ημάς, Δέσποτα, μετά παρρησίας, ακατακρίτως, τολμάν επικαλεισθαι σε τον επουράνιον Θεόν Πατέρα, και λέγειν.

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το ονομά σου, ελθέτω η Βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανών και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερα, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοίς αφειλέταις ημών. Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ότι σου έστιν η Βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

+ Ειρήνη πάσι.

Και τω πνεύματί σου.

Τας κεφαλάς ημών τω Κυρίω κλίνωμεν.

Σοι, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ο Πατήρ των οικτιρμών, και Θεός πάσης παρακλήσεως, τούς υποκεκλικότας σοι τας εαυτών κεφαλάς ευλόγησον, αγίασον, φρούρησον, οχύρωσον, ενδυνάμωσον, από παντός έργου πονηρού απόστησον, παντί δε έργω αγαθώ συναψον, και καταξίωσον ακατακρίτως μετασχέιν των αχράντων σου τούτων και ζωοποιών Μυστηρίων, εις άφεσιν αμαρτιών, εις Πνεύματος Αγίου κοινωνίαν.

Χάριτι και οικτιρμοίς και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, μεθ' ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, εξ άγιου κατοικητηρίου σου, καί από θρόνου δόξης τής βασιλείας σου, καί ελθέ εις τό αγιάσαι ημάς, ο άνω τώ Πατρί συγκαθήμενος καί ώδε ημίν αορότως συνών, καί καταξίωσον τή κραταιά σου χειρί μεταδούναι ημίν τού αχράντου Σώματός σου, καί τού τιμίου Αίματος, καί δι' ημών παντί τώ Λαώ.

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ και ελέησον με. (3)

Πρόσχωμεν

Τα Άγια τοις Αγίοις.

Εις άγιος, εις Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.

Μέλισον, Δέσποτα, τον άγιον Άρτον.

Μελίζεται και διαμερίζεται ο Αμνός του Θεού, ο μελιζόμενος, και μη διαιρούμενος, ο πάντοτε εσθιόμενος, και μηδέποτε δαπανώμενος, αλλά τους μετέχοντας αγιάζων.

Πλήρωσον, Δέσποτα, το άγιον Ποτήριον.

Πλήρωμα ποτηρίου πίστewς, Πνεύματος Αγίου. Αμήν.

Ευλόγησον, Δέσποτα, το Ζέον.

+ Ευλογημένη η ζέσις των Αγίων σου, Κύριε, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ζέσις πίστewς, πλήρης Πνεύματος Αγίου. Αμήν.

- Πιστεύω, Κύριε, και ομολογώ ότι συ ει αληθώς ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος, ο ελθών εις τον κόσμον αμαρτωλούς σώσαι, ων πρωτός ειμί εγώ. Έτι πιστεύω, ότι τούτο αυτό εστί το αχράντον Σώμα σου και τούτο αυτό εστί το τίμιον Αίμα σου. Δέομαι ουν σου, ελέησόν με και συγχώρισον μοι τα παραπτώματά μου, τα εκούσια και τα ακούσια, τα εν λόγω, τα εν έργω, τα εν γνώσει και αγνοία, και αξιώσόν με ακατακρίτως μετασχείν των αχράντων σου μυστηρίων, εις άφεσιν αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.
- Ιδού Βαδίζω προς θείαν Κοινωνίαν
- Πλαστουργέ, μη φλέξης, με τη μετουσία,
- Πυρ γαρ υπάρχουν τους αναξίους φλέγον.
- Αλλ' ουν κάθαρον εκ πάσης με κηλίδος.
- Του Δείπνου σου του μυστικού, σήμερον, Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε, ου μη γαρ τοις εχθροίς σου το μυστήριον είπω, ου φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας, αλλ' ως ο ληστής ομολογώ σοι, Μνήσθητί μου, Κύριε, εν τη βασιλεία σου.
- Θεουργόν Αίμα φρίζον, άνθρωπε βλέπων,
- Άνθραξ γαρ εστί τους αναξίους φλέγων,
- Θεού το Σώμα, και θεοί με, και τρέφει,
- Θεοί το πνεύμα, τον δε νουν τρέφει ξένως.
- Έθελξας πόθω με Χριστέ, και ηλλοίωσας τω θείω σου έρωτι, αλλά κατάφλεξον πυρί αύλω τας αμαρτίας μου, και εμπλησθήναι της εν σοι τρυφής καταξίωσον, ίνα τας δύο σκιρτών μεγαλύνω, Αγαθέ, παρουσίας σου.
- Εν ταις λαμπρότησι των αγίων σου, πως εισελεύσομαι ο ανάξιος. Εάν γαρ τολμήσω συνεισελθείν εις τον νυμφώνα, ο χιτών με ελέγχει, ότι ουκ έστι του γάμου, και δέσμιος εκβαλούμαι υπό των Αγγέλων, καθάρισον, Κύριε, τον ρύπον της ψυχής μου, και σώσόν με, ως φιάνθρωπος.
- Δέσποτα φιάνθρωπε, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός μου, μη εις κρίμά μοι γένοιτο τα Άγια ταύτα, διά το ανάξιον εινάί με, αλλ' εις κάθαρσιν και αγιασμόν ψυχής τε και σώματος, και εις αρραβώνα μελλούσης ζωής και βασιλείας. Εμοί δε το προσκολλάσθαι τω Θεώ αγαθόν εστί, τίθεσθαι εν τω Κυρίω την ελπίδα της σωτηρίας μου.
- Του Δείπνου σου του μυστικού, σήμερον, Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε, ου μη γαρ τοις εχθροίς σου το μυστήριον είπω, ου φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας, αλλ' ως ο ληστής ομολογώ σοι, Μνήσθητί μου, Κύριε, εν τη βασιλεία σου.

Αδελφέ, και συλλειτουργέ, συγχώρησόν μοι τω αμαρτωλώ. (Συγχωρήσατέ μοι, αδελφοί και πατέρες, τω αμαρτωλώ.)

Της ιερωσύνης σου μνησθεί Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ, και ελέησον με. (3)

Ιδού προσέρχομαι Χριστώ τω αθανάτω βασιλεί και Θεώ ημών. Μεταδίδοταί μοι ___ τω αναξίω Πρεσβυτέρω, το τίμιον και πανάγιον Σώμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.

Διάκονε, πρόσελθε.

Ιδού προσέρχομαι Χριστώ τω αθανάτω βασιλεί και Θεώ ημών. Μετάδος μοι, Δέσποτα ___ τω αναξίω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Σώμα του Κυρίου και Θεου, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Μεταδίδοταί σοι ___ τω ευλαβεστάτω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Σώμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν σου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Έτι μεταδίδοταί μοι ___ τω αναξίω Πρεσβυτέρω, το τίμιον και πανάγιον Αίμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Τούτο ήφατο των χειλέων μου, και αφελεί Κύριος πάσας τας ανομίας μου και τας αμαρτίας μου περικαθαριεί.

Διάκονε, έτι πρόσελθε.

Μετάδος μοι Δέσποτα ___ τω αναξίω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Αίμα του Κυρίου και Θεου, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Μεταδίδοταί σοι ___ τω ευλαβεστάτω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Αίμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν σου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.

Τούτο ήφατο των χειλέων σου, και αφελεί Κύριος πάσας τας ανομίας σου, και τας αμαρτίας σου περικαθαριεί.

Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν άγιον, Κύριον Ιησούν, τον μόνον αναμάρτητον. Τον Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν και την άγιαν σου ανάστασιν υμνούμεν και δοξάζομεν, συ γαρ ει Θεός ημών, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν, το όνομά σου ονομάζομεν. Δεύτε πάντες οι πιστοί προσκυνήσωμεν την του Χριστού άγιαν ανάστασιν, ιδού γαρ ήλθε διά του Σταυρού, χαρά εν όλω τω κόσμω, διά παντός ευλογούντες τον Κύριον, υμνούμεν την ανάστασιν αυτού. Σταυρόν γαρ υπομείνας δι' ημάς, θανάτω θάνατον ώλεσεν.

Φωτίζου, φωτίζου, η νέα Ιερουσαλήν, η γαρ δόξα Κυρίου επί σε άνέτειλε.

Χόρευε νυν, και αγάλλου Σιών, συ δε αγνή, τέρπου Θεοτόκε, εν τη εγέρσει του τόκου σου.

Ω θείας, ω φίλης, ω γλυκυτάτης σου φωνής, μεθ' ημών αφευδώς γαρ, επηγγείλω έσεσθαι, μέκρι τερμάτων αιώνος Χριστέ, ην οι πιστοί, άγκυραν ελπίδος, κατέχοντες αγαλλόμεθα.

Ω Πάσχα το μέγα, και ιερώτατον Χριστέ, ω σοφία και Λόγε, του Θεού και δύναμις, δίδου ημίν εκτυπώτερον σου μετασχείν, εν τη ανεσπέρω ημέρα της βασιλείας σου.

Απόπλυνον, Κύριε, τα αμαρτήματα των ενθάδε μνημονευθέντων δούλων σου τω αίματί σου τω αγίω πρεσβείαις της Θεοτόκου και πάντων σου των Αγίων. Αμήν

Μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης προσέλθετε.

Μεταλαμβάνει ο δούλος του Θεού ___ σώμα και αίμα Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών και ζωήν αιώνιον. Αμήν.

+ Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου.

Είδομεν το φως το αληθινόν, ελάβομεν Πνεύμα επουράνιον, εύρομεν πίστιν αληθή, αδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες, αὐτή γαρ ημάς έσωσεν.

Υψωσον, Δέσποτα.

Υώθητι επί τους ουρανούς ο Θεός και επί πάσαν την γην η δόξα σου. (3)

+ Ευλογητός ο Θεός ημών, Πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. **Αμήν.**

- Ορθοί, μεταλαβόντες των θείων, αγίων, αχράντων, αθανάτων, επουρανίων και ζωοποιών, φρικτών του Χριστού μυστηρίων, αξίως ευχαριστήσωμεν τω Κυρίω.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον αιτησάμενοι, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Ευχαριστούμέν σοι, Κύριε, ο Θεός ημών, επί τή μεταλήψει τών αγίων, αχρόντων, αθανότων, και επουρανίων σου Μυστηρίων, ά έδωκας ημίν επ' ευεργεσία, και αγιασμώ, και ίάσει τών ψυχών και τών σωμάτων ημών, Αυτός, Δέσποτα τών απάντων, δός γενέσθαι ημίν τήν κοινωνίαν του αγίου Σώματος και Αίματος του Χριστού σου, εις πίστιν ακαταίσχυντον, εις αγάπην ανυπόκριτον, εις πλησμονήν σοφίας, εις ίασιν ψυχής και σώματος, εις αποτροπήν παντός εναντίου, εις περιποίησιν τών εντολών σου, εις απολογίαν ευπρόσδεκτον, τήν επί του φοβερού βήματος του Χριστού σου.

Ότι συ ει ο αγιασμός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Εν ειρήνη προέλθωμεν.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο ευλογών τους ευλογούντάς σε, Κύριε και αγιάζων τους επί σοι πεπειθότας, σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου. Το πλήρωμα της Εκκλησίας σου φύλαξον, αγίασον τους αγαπώντας την ευπρέπειαν του οίκου σου. Συ αυτούς αντιδόξασον τη θεϊκή σου δυνάμει και μη εγκαταλίπης ημάς τούς ελπίζοντας επί σε. Ειρήνην τω κόσμω σου δώρησαι, ταις Εκκλησίαις σου, τοις ιερεύσι, τοις άρχουσιν ημών, τω στρατώ και παντί τω λαώ σου. Ότι πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον άνωθέν εστι καταβαίνον **εκ σου του Πατρός των φώτων, και σοι την δόξαν και ευχαριστίαν και προσκύνησιν αναπέμπομεν τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.**

Ο θυσιαν αιnéσεως και λατρείαν ευάρεστον, τήν λογικήν ταύτην και αναίμακτον θυσιαν προσδεχόμενος παρά τών επικαλουμένων σε έν όλη καρδια Χριστέ ο Θεος ημών, ο, Αμνός και Υιός του Θεού, ο αίρων τήν αμαρτίαν του κόσμου, ο μόσχος ο άμωμος, ο μή δεχόμενος αμαρτίας ζυγόν και τυθείς δι' ημάς εκών, ο μελιζόμενος και μή διαιρούμενος, ο εσθιόμενος και μηδέποτε δαπανώμενος, τούς δέ εσθίοντας αγιάζων, ο εις ανάμνησιν του εκουσιου Πάθους σου, και τής ζωοποιου τριημέρου Εγέρσεώς σου, κοινωνούς ημάς αναδείξας τών αρρήτων και αναδείξας τών αρρήτων και επουρανίων και φρικτών σου Μυστηρίων, του αγίου σου Σώματος και του τιμίου σου Αίματος, τήρησον ημάς τούς δούλους σου, τούς διακόνους, τούς άρχοντας ημών, τόν στρατόν, και τόν περιεστώτα λαόν, εν τώ σώ αγιασμώ, Και δός ημίν εν παντί χρόνω και καιρώ μελετάν τήν σήν δικαιοσύνην, όπως, προς τό σόν θέλημα οδηγηθέντες και τά ευάρεστά σοι ποιήσαντες, άξιοι γενώμεθα και τής εκ δεξιών σου παραστάσεως, όταν ελεύση κρίναι ζώντας και νεκρούς, Τούς εν αιχμαλωσία αδελφούς ημών ανάρρυσαι, τούς εν ασθενεία επίσκεψαι, τούς έν κινδύνοις θαλάσσης κυβέρνησον, και τας προαναπαυσάμενας ψυχάς επ' ελπίδι ζωής αιωνίου ανάπαυσον, όπου επισκοπεί τό φώς του προσώπου σου, και πάντων τών δεομένων τής σής βοηθείας επάκουσον, ότι σύ εί ο δοτήρ τών αγαθών, και σοί τήν δόξαν αναπέμπομεν, σύν τώ ανάρχω σου Πατρί, και τώ παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν, και αεί, και εις τούς αιώνας τών αιώνων. **Αμήν.**

Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον από του νυν και έως του αιώνος. (3)

Ἦνυσται καί τετέλεσται, ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τό τῆς σῆς οικονομίας μυστήριον, ἔσχομεν γάρ τοῦ θανάτου σου τὴν μνήμην, εἶδομεν τῆς Αναστάσεώς σου τὸν τύπον, ἐνεπλήσθημεν τῆς ατελευτήτου σου ζωῆς, ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκενώτου σου τρυφῆς, ἤς καί ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιωθῆναι εὐδόκησον, χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, καί τοῦ ἁγίου καί ἀγαθοῦ, καί ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Του Κυρίου δεηθῶμεν.

+ Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος Αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῆ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

(**Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν**) Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Μεγάλων ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, τοῦ ἐν ἁγίοις πατέρος ἡμῶν Βασιλείου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρίας τοῦ Μεγάλου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ? ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

+ Ἡ Ἁγία Τριάς διαφυλάξοι πάντα ὑμᾶς.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἐπὶ σε.

Χριστούγεννα

Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν...

Περιτομήν

Ὁ ἐν τῇ ογδὸν ἡμέρᾳ σαρκὶ περιμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν...

Θεοφάνεια

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν...

Υπαπαντήν

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν...

Κυρ. Βαίων

Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν...

μέκρι Μ. Τετάρτη

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν...

Μ. Πέμπτη

Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν υποδείξας, ἐν τῷ νύψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ μέκρι Σταυροῦ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν...

Ἁγίον Παθῶν

Ὁ ἐμπτυσμούς, καὶ μάστιγας, καὶ κολαφισμούς, καὶ Σταυροῦ καὶ θάνατον υπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν...

Μ. Παρασκευή

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τα φρικτὰ πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυροῦ, καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος...

Πάσχα

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Ἀναλήψεως

Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς...

Πεντηκοστή

Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ

Μαθητάς και Αποστόλους...

Μεταμόρφωσιν

Ο εν τω ὄρει τῷ θαβῶρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων...

Ἕψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

[top](#)

Ευλογητός ο Θεός ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καί ἀεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός 103

- Ευλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφοδρὰ.
- Εξομολόγησιν καὶ μαγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
- Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δῆρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.
- Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρός φλόγα.
- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, ὅπου κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.
- Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
- Ὅριον ἔθου, ὃ ὅπου παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.
- ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
- Ἐπ' αὐτὰ τὰ πτερινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος ευφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρῆναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἰ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἄς ἐφύτευσας.
- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἠγεῖται αὐτῶν.
- Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἐγνώ τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητήσαι παρά τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
- Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ ἐυρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
- Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτήν.
- Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δούναί τὴν τροφήν αὐτῶν· εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
- Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
- Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χόυν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
- Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· ευφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὁρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

- Ηδυνθείη αυτό η διαλογή μου, εγώ δέ ευφρανθήσομαι επί τῷ Κυρίῳ.
- Εκλείπειεν αμαρτωλοί ἀπό τῆς γῆς, καί ἀνομοί, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Ευλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καί πάλιν

Ο ἥλιος ἐγνώ τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἐθου σκότος, καί ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καί νῦν ...

Ἀλληλουΐα, Ἀλληλουΐα, Ἀλληλουΐα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

- Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ ἐισιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, _____, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ αἴρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλῶτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, οργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆς χάριτι.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ αειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοῦς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεήμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώπιον τὴν προσευχὴν ἡμῶν καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν, Ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανόν τας καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, διότι μέγας εἰ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια, Σὺ Θεός μόνος καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, δυνατός εἰ ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθός ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον.

Ὅτι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μεθ' ὃ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὁραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ "Πρὸς Κύριον" ἥτοι τὸ ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

Καθ' ὃν χρόνον ἀναγινώσκεται τὸ Πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ὁ ἱερεὺς κάμνει τρεῖς μετανοίας πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἀνοίγει τὸ ἄρτοφόριον, καὶ θυμιάσας τὰ δῶρα, ἀπλῶνει τὸ Ἀντιμήνσιον καὶ θέτει τὸ Δισκάριον ἐπ' αὐτοῦ, Ἀφοῦ μεταφέρῃ τὸν Ἀμνὸν ἐπ' αὐτοῦ, καλύπτει μὲ τὸν Ἀστερίσκον καὶ ἓνα κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τοῦ θυμιατοῦ, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἐναποθέτει τὸ Δισκάριον, φέρον τὸν Ἀμνόν.

Κατόπιν βάζει οἶνον καὶ ὕδωρ εἰς τὸ ἅγιον Ποτήριον καὶ καλύπτει αὐτὸ, καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ ἀέρος ἀμφοτέρω τὰ σκεύη, εἰς κάθε πρᾶξιν λέγει ἀπλῶς τὸ: "Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' 119

Πρός Κύριον εν τώ θλίβεσθαί με εκέκραξα, και εισήκουσέ μου, Κύριε, ρύσαι τήν ψυχήν μου από χειλέων αδίκων και από γλώσσης δολίας, Τί δοθείη σοι, και τί προστεθείη σοι προς γλώσσαν δολιαν, Τά βέλη του δυνατού ηκονημένα, σύν τοίς, άνθραξι τοίς ερημικοίς, Οίμοι! ότι η παροικία μου εμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετά των σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλά παρώκησεν η ψυχή μου, Μετά των μισούντων τήν ειρήνην ήμ ην ειρηνικός, όταν ελάλουν αυτοίς, εππολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' 120

Ήρα τούς οφθαμούς μου εις τά όρη, όθεν ήξει η βοήθειά μου, Η βοήθειά μου παρά Κυρίου του ποιήσαντος τον ουρανόν και τήν γήν, Μή δώης εις σάλον τον πόδα σου, μηδέ νυστάξει ο φυλάσσων σε, Ιδού ου νυστάξει, ουδέ υπνώσει ο φυλάσσων τον, Ισραήλ, Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι επί χείρα δεξιάν σου, Ημέρας ο ήλιος ου συγκαύσει σε, ουδέ η σελήνη τήν νύκτα, Κύριος φυλάξει σε από παντός κακού, φυλάξει τήν ψυχήν σου ο Κύριος, Κύριος φυλάξει τήν εισοδόν σου, και τήν έξοδόν σου, από του νύν και έως του αιώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' 121

Ευφράνθην επί τοίς ειρηκόσι μοι, Εις οίκον Κυρίου πορευσόμεθα, Εστώτες ήσαν οι πόδες ημών εν ταίς αυλαίς σου, Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ οικοδομουμένη ως πόλις, ής η μετοχή αυτής επί τό αυτό, Εκεί γάρ ανέβησαν αι φυλαί, φυλαί Κυρίου, μαρτύριον τώ Ισραήλ, του εξομολογησασθαι τώ ονόματι Κυρίου, Ότι εκεί εκάθισαν θρόνοι εις κρίσιν, θρόνοι επί οίκον Δαυιδ, Ερωτήσατε δή τά εις ειρήνην τήν Ιερουσαλήμ και ευθηνία τοίς αγαπώσί σε, Γενέσθω δή ειρήνη εν τή δυνάμει σου, και ευθηνία εν ταίς πυργοβάρεσί σου, Ένεκα των αδελφών μου και των πλησίον μου, ελάλουν δή ειρήνην περι σου, Ένεκα του οίκου Κυρίου του Θεού ημών, εξεζήτησα αγαθά σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' 122

Πρός σέ ήρα τούς οφθαλμούς μου, τον κατοικούντα εν τώ ουρανώ, Ιδού ως οφθαλμοί δούλων εις χείρας των κυρίων αυτών ως οφθαλμοί παιδίσκης εις χείρας τής κυρίας αυτής, ούτως οι οφθαλμοί ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών, έως ου οικτηρήσαι ημάς, Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, ότι επί πολύ επλήσθημεν εξουδενώσεως, Επί πλειον επλήσθη η ψυχή ημών, τό όνειδος τοίς ευθηνούσι, και η εξουδένωσις τοίς υπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' 123

Ει μή ότι Κύριος ήν εν ημίν, ειπάτω δή Ισραήλ, ει μή ότι Κύριος ήν εν ημίν, εν τώ επαναστήναι ανθρώπους εφ' ημάς, άρα ζώντας άν κατέπιον ημάς, Εν τώ οργισθήναι τον θυμόν αυτών εφ' ημάς, άρα τό ύδωρ άν κατεπόντισεν ημάς, Χείμαρρον διήλθεν η ψυχή ημών, άρα διήλθεν η ψυχή ημών τό ύδωρ τό ανυπόστατον, Ευλογητός Κύριος, ός ουκ έδωκεν ημάς εις θήραν τοίς οδοούσιν αυτών, Η ψυχή ημών ως στρουθιον ερρύσθη εκ τής παγίδος των θηρευόντων, Η παγίς συνετρίβη, και ημείς ερρύσθημεν, Η βοήθεια ημών εν ονόματι Κυρίου του ποιήσαντος τον ουρανόν και τήν γήν.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νύν και αεί και εις τούς αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, δόξα σοι ο Θεός, (3)

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νύν και αεί και εις τούς αιώνας των αιώνων. Αμήν.

- Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τή σή χάριτι.
- Τής παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιιπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν τήν ζωήν ημών Χριστώ τώ Θεώ παραθώμεθα.

Κύριε, μή τώ θυμώ σου ελέγξης ημάς, μηδέ τή οργή σου παιδεύσης ημάς, αλλά ποιήσον μεθ' ημών κατά τήν επιείκειάν σου, ιατρέ και θεραπευτά των ψυχών ημών, οδήγησον ημάς επί λιμένα θελήματός σου, φώτισον τούς οφθαλμούς των καρδιών ημών, εις επίγνωσιν τής σής αληθείας, και δώρησαι ημίν τό λοιπόν τής παρούσης ημέρας ειρηνικών και αναμάρτητον, και πάντα τον

χρόνον τής ζωής ημών, πρεσβείαις τής αγίας Θεοτόκου, καί πάντων τών Αγίων σου. **Ότι σόν τό κράτος, καί σου εστιν η Βασιλεία καί η δύναμις καί η δόξα τού Πατρός καί τού Υιού καί τού Αγίου Πνεύματος, νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.**

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' 124

Οι πεπιοιθότες επί Κύριον, ως όρος Σιών, ου σαλευθήσεται εις τόν αιώνα ο κατοικών Ιερουσαλήμ, Όρη κύκλω αυτής, καί ο Κύριος κύκλω τού λαού αυτού από τού νύν καί έως τού αιώνος, Ότι ουκ αφήσει Κύριος τήν ράβδον τών αμαρτωλών επί τόν κλήρον τών δικαίων, όπως άν μή εκτείνωσιν οι δικαιοι εν ανομίαις χείρας αυτών, Αγάθυνον, Κύριε, τοίς αγαθοίς καί τοίς ευθέσι τή καρδιά, Τούς δέ εκκλίνοντας εις τās στραγγαλιάς απάξει Κύριος μετά τών εργαζομένων τήν ανομίαν, ειρήνη επί τόν Ισραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' 125

Εν τώ επιστρέψαι Κύριον τήν αιχμαλωσίαν Σιών, εγενήθημεν καί ωσει παρακεκλημένοι, Τότε επλήσθη χαράς τό στόμα ημών, η γλώσσα ημών αγαλλιόσεως, Τότε ερούσιν εν τοίς έθνεσιν, Εμεγάλυνε Κύριος τού ποιήσαι μετ' αυτών, Εμεγάλυνε Κύριος τού ποιήσαι μεθ' ημών, εγενήθημεν ευφραϊνόμενοι, Επιστρέψον, Κύριε, τήν αιχμαλωσίαν ημών, ως χειμάρρους εν τώ νότω, Οι σπείροντες εν δάκρυσιν, εν αγαλλιόσει θεριούσι, Πορευόμενοι εμπορεύοντο καί έκλαιον, βάλλοντες τά σπέρματα αυτών, Ερχόμενοι δέ ήξουσιν εν αγαλλιόσει, αίροντες τά δράγματα αυτών.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' 126

Εάν μή Κύριος οικοδομήσῃ οίκον, εις μάτην εκοπίασαν οι οικοδομούντες, Εάν μ ή Κύριος φυλάξῃ η πόλιν, εις μάτην ηγρύπνησεν ο φυλάσσων, Εις μάτην υμίν εστι τό ορθρίζειν, Εγείρεσθε μετά τό καθήσθαι οι εσθίνοντες άρτον οδύνης, Όταν δώ τοίς αγαπητοίς αυτού ύπνον, ιδού η κληρονομία Κυρίου, υιοί, ο μισθός τού καρπού τής γαστρος, Ωσει βέλη εν χειρί δυνατού, ούτως οι υιοί τών εκτετιναγμένων, Μακάριος ός πληρώσει τήν επιθυμίαν αυτού εξ αυτών, ου καταισχυνηθήσονται, όταν λαλώσι τοίς εχθροίς αυτών εν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' 127

Μακάριοι πάντες οι φοβούμενοι τόν Κύριον, οι πορευόμενοι εν ταίς οδοίς αυτού, Τούς πόνους τών καρπών σου φάγεσαι, καί καλώς σοι εσται, Η γυνή σου ως άμπελος μακάριος ει, ευθηνούσα εν ταίς κλίτεσι τής οικίας σου, Οι υιοί σου ως νεόφυτα ελαιών κύκλω τής τραπέζης σου, Ιδού ούτως ευλογηθήσεται άνθρωπος ο φοβούμενος τόν Κύριον, Ευλογήσαι σε Κύριος εκ Σιών, καί ίδοις τά αγαθά Ιερουσαλήμ πάσας τās ημέρας τής ζωής σου, Καί ίδοις υιούς τών υιών σου, Ειρήνη επί τόν Ισραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' 128

Πλεονάκις επολέμησάν με εκ νεότητός μου, ειπάτω δῆ Ισραήλ, Πλεονάκις επολέμησάν με εκ νεότητός μου, καί γάρ ουκ ηδυνήθησάν μοι, Επί τόν νώτόν μου ετέκταινον οι αμαρτωλοί, εμάκρυναν τήν ανομίαν αυτών, Κύριος δικαιοσ συνέκοψεν αυχένas αμαρτωλών, Αισχυνητήτσαν καί αποστραφήτσαν εις τά οπίσω πάντες οι μισούντες Σιών, Γενηθήτσαν ωσει χόρτος δωμάτων, ός πρό τού εκσπασθήναι εξηράνθη, ού ουκ επλήρωσε τήν χείρα αυτού ο θερίζων, καί τόν κόλπον αυτού ο τά δράγματα συλλέγων, Καί ουκ είπον οι παράγοντες, Ευλογία Κυρίου εφ' υμάς, ευλογήκαμεν υμάς έν ονόματι Κυρίου.

Δόξα Πατρί καί Υιώ καί Αγίω Πνεύματι, καί νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Αλληλουΐα, Αλληλουΐα, Αλληλουΐα, δόξα σοι ο Θεός, (3)

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί καί Υιώ καί Αγίω Πνεύματι, καί νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

- Έτι καί έτι εν ειρήνη τού Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον καί διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τή σή χάριτι.
- Τής παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, δεσποίνης ημών Θεοτόκου καί αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων τών αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς καί αλλήλους καί πάσαν τήν ζωήν ημών Χριστώ τώ Θεώ παραθήμεθα.

Κύριε, ο Θεός ημών, μνήσθητι ημών τών αμαρτωλών καί αχρείων δούλων σου, εν τώ επικαλείσθαι ημάς τό άγιον καί προσκυνητόν όνομά σου, καί μή κατασχύνης ημάς από τής προσδοκίας τού ελέους σου, αλλά χάρισαι ημίν, ο Θεός, πάντα τά πρόσ σωτηρίαν αιτήματα, καί αξίωσον ημάς αγαπάν, καί φοβείσθαι σε εξ όλης τής καρδίας ημών, καί ποιείν εν πάσι τό θέλημά σου, **Ότι αγαθός καί Φιλάνθρωπος Θεός υπάρχουνς καί σοί τώ Πατρί καί τώ Υιώ καί τώ Αγίω τήν δόξαν αναπέμπομεν, Πνεύματι, νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.** Αμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' 129

Εκ βαθέων εκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εισάκουσον τής φωνής μου, Γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα εις τήν φωνήν τής δεήσεώς μου, Εάν ανομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς υποστήσεται; Ότι παρά σοί ο ιλασμός εστιν, Ένεκεν τού ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν η ψυχή μου εις τόν λόγον σου, ήλπισεν η ψυχή μου επί τόν Κύριον, Από φυλακής πρωΐας μέχρι νυκτός, από φυλακής πρωΐας, ελπισάτω Ισραήλ επί τόν Κύριον, Ότι παρά τώ Κυρίω τό έλεος, καί πολλή παρ' αυτώ λύτρωσις, καί αυτός λυτρώσεται τόν Ισραήλ εκ πασών τών ανομιών αυτού.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' 130

Κύριε, ουχ υψώθη η καρδιά μου, ουδέ εμετεωρίσθησαν οι οφθαλμοί μου, ουδέ επορεύθην εν μεγάλοις, ουδέ εν θαυμασίοις υπέρ εμέ, Ει μή εταπεινοφρόνουν, αλλά ύψωσα τήν ψυχήν μου, ως τό απογεγαλακτισμένον επί τήν μητέρα αυτού, ως ανταποδώσεις επί τήν ψυχήν μου, Ελπισάτω Ισραήλ επί τόν Κύριον από τού νύν καί έως τού αιώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' 131

Μνήσθητι, Κύριε, τού Δαυϊδ, καί πάσης τής πραότητος αυτού, Ως ώμοσε τώ Κυρίω, ηύξατο τώ Θεώ Ιακώβ, Ει εισελεύσομαι εις σκήνωμα οίκου μου, ει αναβήσομαι επί κλίνης στρωμνής μου, Ει δώσω ύπνον τοίς οφθαλμοίς μου, καί τοίς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καί ανάπαυσιν τοίς κροτάφοις μου, Έως ου εύρω τόπον τώ Κυρίω, σκήνωμα τώ Θεώ Ιακώβ, Ιδού ηκούσαμεν αυτήν εν Εφραθά, εύρομεν αυτήν εν τοίς πεδίοις τού δρυμού, Εισελευσόμεθα εις τά σκηνώματα αυτού, προσκυνήσομεν εις τόν τόπον, ου έστησαν οι πόδες αυτού, Ανάστηθι, Κύριε, εις τήν ανάπαυσίν σου, σύ, καί η κιβωτός τού αγιάσματος σου, Οι ιερείς σου ενδύσονται δικαιοσύνην, καί οι όσιοί σου αγαλλιάσονται, Ένεκεν Δαυϊδ τού δούλου σου μή αποστρέψης τό πρόσωπον τού χριστού σου, Όμοσε Κύριος τώ Δαυϊδ αλήθειαν, καί ου μή αθετήσει αυτήν, Εκ καρπού τής κοιλίας σου θήσομαι επί τού θρόνου σου, Εάν φυλάξωνται οι υιοί σου τήν διαθήκην μου, καί τά μαρτύριά μου ταύτα, ά διδάξω αυτούς, καί οι υιοί αυτών εις τού αιώνος καθιούνται επί τού θρόνου σου, Ότι εξελέξατο Κύριος τήν Σιών, ηρετίσατο αυτήν εις κατοικίαν εαυτώ, Αύτη η καταπαυσις μου εις αιώνα αιώνος, ώδε κατοικήσω, όπι ηρετισάμην αυτήν, Τήν θύραν αυτής ευλογών ευλογήσω, τούς πτωχούς αυτής χορτάσω άρτων, Τούς ιερείς αυτής ενδύσω σωτηρίαν, καί οι όσιοι αυτής αγαλλιάσει αγαλλιάσονται, Εκεί εξανατελώ κέρας τώ Δαυϊδ, ητοίμασα επί λύχνον τώ χριστώ μου, Τούς εχθρούς αυτού ενδύσω αισχύνην, δέ αυτόν εξανθήσει τό αγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ' 132

, Ιδού δή τί καλόν, ή τί τερπνόν, αλλ' ή τό κατοικείν αδελφούς επί τό αυτό, Ως μύρον επί κεφαλής τό καταβαίνον επί πώγωνα, τόν πώγωνα τού Ααρών, τό καταβαίνον επί τήν ώαν τού ενδύματος αυτού, Ως δρόσος Αερμών, η καταβαίνουσα επί τά όρη Σιών, όπι εκεί ενετείλατο Κύριος τήν ευλογίαν, ζωήν εις τού αιώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' 133

Ιδού δή ευλογείτε τόν Κύριον, πάντες οι δούλοι Κυρίου, οι εστώτες εν οίκω Κυρίου, εν αυλαίς οίκου Θεού ημών, Εν ταίς νυξίν επάρατε τάς χείρας υμών εις τά άγια, καί ευλογείτε τόν Κύριον, Ευλογήσαι σε Κύριος εκ Σιών, ο ποιήσας τόν ουρανόν καί τήν γήν.

Δόξα Πατρί καί Υιώ καί Αγίω Πνεύματι καί νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Αλλ ηλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, δόξα σοι ο Θεός, (2) Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, δόξα σοι ο Θεός, Η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα Σοι.

- Έτι καί έτι εν ειρήνη τού Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον καί διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τή σή χάριτι.

- Τῆς παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί αιιπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοὺς καί ἀλλήλους καί πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καί ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καί δὸς ἡμῖν μερίδα καί κλήρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καί φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καί πάντων τῶν ἁγίων σου, **Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καί σώζειν, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ καί σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.** *Ἀμήν.*

Οἱ χοροὶ ταπεινὴ τὴ φωνὴ ψάλλουσι τό, Κύριε ἐκέκραξα..., εἰς ἦχον τοῦ Ἰδιομέλου τοῦ Τριωδίου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ' 140

Ψαλμὸς 140

- Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.
- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος (ἐάν ἢ) ἐξερχόμενος θυμιά κατά τὴν τάξιν ὅλων τὸν ναόν.

- Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καί θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
- Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.
- Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
- Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.
- Ὅτι ἐτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
- Ἀκούονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστά ἡμῶν παρὰ τὸν ἄδην.
- Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ οφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.
- Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἢς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
- Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

- Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
- Ἐκχεῶ ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελώ.
- Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.
- Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐμπορευόμεν, ἐκρυσαν παγίδα μοι.
- Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
- Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
- Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἰ ἐν γῆ ζώντων.
- Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα. Ρύσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἦχος ____

- Εξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

10 Στιχ.

- Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

9 Στιχ.

- Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

8 Στιχ.

- Γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα εις τήν φωνήν τής δεήσεώς μου.

7 Στιχ.

- Εάν ανομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς υποστήσεται; ότι παρά σοί ο ιλασμός εστιν.

6 Στιχ.

- Ένεκεν τού ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν η ψυχή μου εις τόν λόγον σου, ήλπισεν η ψυχή μου επί τόν Κύριον.

5 Στιχ.

- Από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός, από φυλακής πρωίας, ελπισάτω Ισραηλ επί τόν Κύριον.

Ψάλλονται επίσης και τού Μηναίου Προσόμοια τέσσαρα τού Αγίου τής επαύριον ή τού κατά τήν ημέραν εορταζομένου αγίου, ει τύχει τοιούτος, προτασσομένων τών καταλλήλων στίχων.

4 Στιχ.

- Ότι παρά τώ Κυρίω τό έλεος καί πολλή παρ' αυτώ λύτρωσις' καί αυτός λυτρώσεται τόν Ισραηλ εκ πασών τών ανομιών αυτού.

Ψαλμός 116

3 Στιχ.

- Αινείτε τόν κύριον πάντα τά έθνη επαινέσατε αυτόν πάντες οι λαοί.

2 Στιχ.

- Ότι εκραταιώθη τό έλεος αυτού εφ' ημάς, καί η αλήθεια τού κυρίου μένει εις τόν αιώνα.

1 Στιχ.

Ψαλλομένου τού Δοξαστικού, ανοίγονται τά Βημόθυρα καί εξέρχονται τής βορείου Πύλης ο Διάκονος καί ο Ιερεύς (ήμόνος ο Ιερεύς), μετά θυμιατού, και προηγουμένου λαμπαδούχου γίνεται η μικρά Είσοδος.

Εάν όμως είναι εορτή ως π, χ, τού Αγ, Χαραλάμπους, τών Τεσσαράκοντα Μαρτύρων ή άλλη τις, καθώς καί τήν Μεγάλην εβδομάδα, τότε ο Διάκονος ή ο Ιερεύς εισοδεύει μετά τού ιερού Ευαγγελίου.

Δόξα...
Δοξαστικόν
Καί νύν...
Θεοτοκίον

Τού Κυρίου δεηθώμεν

Εσπέρας καί πρωί καί μεσημβρίας, αινούμεν, ευλογοούμεν, ευχαριστούμεν καί δεόμεθά σου, Δέσποτα τών απάντων, Φιλάνθρωπε, Κύριε, Κατεύθυνον τήν προσευχήν ημών, ως θυμίαμα ενώπιόν σου, καί μή εκκλίνης τάς καρδίας ημών εις λόγους, ή εις λογισμούς πονηρίας, αλλά ρύσαι ημάς εκ πάντων τών θηρευόντων τάς ψυχάς ημών, ότι πρός σέ, Κύριε, Κύριε, οι οφθαλμοί ημών, καί επί σοί ήλπίσαμεν, μή κατασχύνης ημάς, ο Θεός ημών, Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή καί προσκύνησις, τώ Πατρί καί τώ Υιώ καί τώ αγίω Πνεύματι, νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Ευλόγησον Δέσποτα, την αγίαν είσοδον.

Ευλογημένη η Είσοδος τών Αγίων σου, πάντοτε, νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

Σοφία, Ορθοί.

Φώς ιλαρόν αγίας δόξης αθανάτου Πατρός, ουρανού, αγίου, μάκαρος, Ιησού Χριστέ, ελθόντες επί τήν ηλίου δύσιν, ιδόντες φώς εσπερινόν, υμνούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα, Θεόν, Αξιόν σε εν πάσι καιροίς υμνεΐσθαι φωναίς αισίαις, Υιέ Θεού, ζωήν ο διδούς, διό ο κόσμος σέ δοξάζει.

Εσπέρας.

Σοφία.
Πρόσχωμεν.

Προκείμενον

Ανάγνωσμα

Προκείμενον

Κέλευσον!

Ο ιερεύς κρατών λαμπάδα ανημμένην καί θυμιατόν εξηρημένον, ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καί σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, εκφωνεῖ:

Σοφία, Ορθοί.

Εἶτα ο ἱερεύς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαόν καί ἱστάμενος ἐπὶ τῆς Ωραίας Πύλης, εκφωνεῖ:

+ Φῶς Χριστοῦ φαίνει πάσι.

Και εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ ἱερῷ.

Σοφία, Πρόσχωμεν.

Ανάγνωσμα

+ Ειρήνη σοι.

Σοφία.

Ο ἱερεύς, εὐθύς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καί θυμιῶν ελαφρῶς, ψάλλει σεμνῶς καί κατανουκτικῶς.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Ο ἱερεύς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἁγίας Τραπέζης καί θυμιῶν λέγει εκφώνως.

Στίχ α'. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Ο ἱερεύς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὀπίσθεν μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης καί θυμιῶν λέγει εκφώνως.

Στίχ, β'. Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καί θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Ο ἱερεύς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἁγίας Τραπέζης καί θυμιῶν λέγει εκφώνως.

Στίχ, γ'. Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις

εν αμαρτίαις.

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενώπιόν σου, έπαρσις τών χειρών μου, θυσία εσπερινή.

Ο ιερέυς ερχόμενος έμπροσθεν τής αγίας Τραπέζης λέγει εκφώνως.

Δόξα Πατρί καί Υιώ καί Αγίω Πνεύματι καί νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενώπιόν σου, έπαρσις τών χειρών μου, θυσία εσπερινή.

Ο ιερέυς ευρισκόμενος ήδη έμπροσθεν τής Αγίας Τραπέζης επαναλαμβάνει.

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου.

Εξελθών δέ εις τήν Ωραίαν Πύλην, θυμιά τήν εικόνα τού Δεσπότη Χριστού ψάλλων.

ως θυμίαμα ενώπιόν σου.

Ακολουθως δέ θυμιά τάς λοιπάς εικόνας, τόν Ναόν και τόν λαόν, ενώ ο χορός ψάλλει τό υπόλοιπον.

Έπαρσις τών χειρών μου, θυσία εσπερινή.

Είτα, εάν μέν είναι μνήμη εορταζόμενου Αγίου, αναγινώσκειται ο Απόστολος καί τό Ευαγγέλιον τής εορτής κατά τήν συνήθη τάξιν.

Ο Διάκονος εξελθών (ή ο Ιερέυς έμπροσθεν τής αγίας Τραπέζης ιστάμενος), λέγει τήν Εκτενή.

ΕΚΤΕΝΗΣ

- Είπωμεν πάντες εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας ημών είπωμεν.
- Κύριε παντοκράτορ ο Θεός των Πατέρων ημών, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.
- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός σου, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Πατρός ημών, Αρχιεπισκόπου_____.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των αδελφών ημών, των ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων και μοναχών, και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.

Μέχρι τούδε μόνον, κατά τήν τάξιν τού Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Κύριε, ο Θεός ημών, τήν εκτενή ταύτην ικεσίαν πρόσδεξαι παρά τών σών δούλων, καί ελέησον ημάς κατά τό πλήθος τού ελέους σου, καί τούς οικτιρμούς σου κατάπεμψον εφ' ημάς, καί επί πάντα τόν λαόν σου, τόν απεκδεχόμενον τό παρά σου πλούσιον έλεος, **Ότι ελεήμων καί Φιλάνθρωπος Θεός υπάρχεις, καί σοί τώ Πατρί, καί τώ Υιώ καί τώ τήν δόξαν αναπέμπομεν, Αγίω Πνεύματι, νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.**

Εύξασθε οι Κατηχούμενοι τω Κυρίω. Οι πιστοί, υπέρ των Κατηχουμένων δεηθώμεν. Ίνα ο Κύριος αυτούς ελεήση. Κατηχήση αυτούς τον λόγον της αληθείας. Αποκαλύψη αυτοίς το Ευαγγέλιον της δικαιοσύνης. Ενώση αυτούς τη αγία αυτού Καθολική και Αποστολική Εκκλησία. Σώσον, ελέησον, αντιλαβού, και διαφύλαξον αυτούς, ο Θεός, τη ση χάριτι. Οι Κατηχούμενοι τας κεφαλάς υμών τω Κυρίω κλίνετε.

Ο Θεός, ο Θεός ημών, ο κτίστης και δημιουργός τών απάντων, ο πάντας θέλων σωθήναι καί εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν, επίβλεψον επί τούς δούλους σου τούς Κατηχουμένους, καί

λύτρωσαι αυτούς τῆς παλαιάς πλάνης καί τῆς μεθοδείας τοῦ αντικειμένου, καί προσκάλεσαι αυτούς εἰς τήν ζωὴν τὴν αἰώνιον, Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καί τὰ σώματα, καί συγκαταριθμῶν αὐτούς τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον επικέκληται. **Ἴνα καὶ αὐτοὶ συν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.** *Ἀμήν.*

Καὶ εξαπλοῖ τὸ Εἰλητόν συγχρόνως ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ι. Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

- Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μὴ τις τῶν Κατηχουμένων.
- Ὅσοι πιστοί,

- Ἐτι, καὶ ἐτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
- Σοφία.

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς αφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθοράς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἐνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέστῳ παντός πονηροῦ βλέμματος, ἀκοῇ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβητος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαραιεῖτω ρημάτων ἀπρεπτῶν, Ἄγνισον ἡμῶν τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας ἡμῶν ποιήσον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνον τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι, **Ὅτι πρέπει σοὶ πάσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.** *Ἀμήν.*

- Ἐτι, καὶ ἐτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
- Σοφία.

Δέσποτα Ἄγιε, υπεράγαθε, δυσωπούμεν σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἰλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιήσαι τῆς υποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, Ἰδοὺ γὰρ τὸ ἀχραντὸν αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παρούσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζῃ, ὑπὸ πλήθους στρατιάς οὐρανοῦ ἀοράτως δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι' αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτός καὶ ἡμέρας γενώμεθα, **Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.** *Ἀμήν.*

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀργῶς καὶ κατασκευτικῶς εἰς ἦχον πλ. δ' Ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον, ὅπερ ἀναγινώσκει καὶ ὁ ἱερεὺς μουσικῶς (ἐκ γ') ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης προσκυνῶν τρίς, μετὰ τοῦ διακόνου.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν, Ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὕμνος, Γίνεται ἡ εἰσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ ἱερέως φέροντος τὸν Ἀέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατῶν τὰ ἅγια, Διότι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Ὁ χορὸς ψάλλων, ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπέν μέλος:

Ἰδοὺ θυσία μουσικῆ, τετελειωμένη, δορυφορεῖται, Πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα, Ἀλληλουῖα.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

- Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
- Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων καὶπραγιασθέντων τιμίων δῶρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν
- Ὅπως ὁ φιλόνητος Θεός ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ

νοερόν αυτού θυσιαστήριον εις οσμήν ευωδίας πνευματικής, αντικαταπέμψη ημίν την θείαν Χάριν και την δωρεάν του Αγίου Πενύματος δεηθώμεν.

- Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
- Την εσπέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.
- Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Συγγνώμη και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.
- Την ενότητα της πίστεως και την κοινωνίαν του Αγίου Πνεύματος αιτησάμενοι, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα.

Ο τών αρρήτων και θεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ώ οι θησαυροί τής σοφίας και τής γνώσεως οι απόκρυφοι, ο τήν διακονίαν τής Λειτουργίας ταύτης αποκαλύψας ημίν και θέμενος ημάς τούς αμαρτωλούς διά τήν πολλήν σου φιλανθρωπίαν, εις τό προσφέρειν σοι δώρα τε και θυσίας υπέρ τών ημετέρων αμαρτημάτων, και τών τού λαού αγνοημάτων, αυτός, άόρατε Βασιλεύ, ο ποιών μεγάλα και ανεξιχνίαστα, ένδοξά τε και εξαίσια, ων ουκ έστιν αριθμός, έπιδε εφ' ημάς τούς αναξίους δούλους σου, τούς τώ αγίω σου τούτω θυσιαστηρίω, ως τώ Χερουβικώ σου παρισταμένους θρόνω, εφ' ω ο μονογενής σου Υιός και Θεός ημών, διά τών προκειμένων φρικτών επαναπαύεται Μυστηρίων, Και πάσης ημάς και τόν πιστόν σου λαόν ελευθερώσας ακαθαρσίας, αγίασον πάντων ημών τάς ψυχάς και τά σώματα, αγιασμή αναφαιρέτω, ίνα, εν καθάρω συνειδότι, ανεπαισχύντω προσώπω, και πεφωτισμένη καρδια, τών θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Αγιασμάτων, και υπ' Αυτών ζωοποιούμενοι, ενωθώμεν αυτώ τώ Χριστώ τώ σου, τώ αληθινώ Θεώ ημών, ειπόντι, ο τρώγων μου τήν Σάρκα, και πίνων μου τό Αίμα, εν εμοί μένει, καγώ εν αυτώ, όπως ενοικούντος εν ημίν και εμπεριπατούντος τού Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναός τού παναγίου και προσκυνητού σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικής μεθοδείας, εν πράξει, ή λόγω, ή κατά διανοιαν ενεργουμένης, και τύχωμεν τών επηγγελμένων ημίν αγαθών, σύν πάσι τοίς Αγίοις σου, τοίς απ' Αιώνος σοι ευαρεστήσασιν.

Και καταξίωσον ημάς, Δέσποτα, μετά παρρησίας, ακατακρίτως, τολμάν επικαλεισθαι σε τον επουράνιον Θεόν Πατέρα, και λέγειν.

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το ονομά σου, ελθέτω η Βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανώ και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερα, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς άφιεμεν τοις αφειλέταις ημών. Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ότι σου έστιν η Βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

+ Ειρήνη πάσι.

Και τω πνεύματί σου.

Τας κεφαλάς ημών τω Κυρίω κλίνωμεν.

Σοι, Κύριε.

Ο Θεός, ο μόνος αγαθός και εύσπλαγχνος, ο εν υψηλοίς κατοικών και τά ταπεινά εφορών, έπιδε ευσπλαγγνω όμματι επί πάντα τόν λαόν σου, και φύλαξον αυτόν, και αξίωσον πάντας ημάς ακατακρίτως μετασχείν τών ζωοποιών σου τούτων Μυστηρίων, Σοί γάρ τάς εαυτών υπεκλίναμεν κεφαλάς, απεκδεχόμενοι τό παρά σου πλούσιον έλεος, **Χάριτι και οικτιρμοίς και φιλανθρωπία τού μονογενοϋς σου Υιού, μεθ' ου ευλογητός εί, σύν τώ παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νύν και αεί και εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.**

Χάριτι και οικτιρμοίς και φιλανθρωπία του μονογενοϋς σου Υιού, μεθ' ου ευλογητός ει, συν

τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πρόσχε, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, εξ αγίου κατοικητηρίου σου, και από θρόνου δόξης τής Βασιλείας σου, και ελθέ εις τό αγιάσαι ημάς, ο άνω τώ Πατρί συγκαθήμενος, και ώδε ημίν αοράτως συνών, και καταξίωσον τή κραταιά σου χειρί μεταδούναι ημίν τού αχράντου Σώματός σου, και τού τιμίου σου Αίματος, και δι' ημών παντί τώ λαώ.

Ο Ιερεύς κεκαλυμμένων όντων τών θείων Δώρων, βαλών τās χειρας υπό κάτω τού Αέρος, άπτεται τού ζωοποιού Αρτου μετ Ευλαβείας και φόβου πολλού.

Πρόσχωμεν.

Τά προηγιασμένα Αγια τοίς Αγίοις.

Είς Άγιος, είς Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.

Γεύσασθε και ίδετε, ότι χρηστός ο Κύριος, Αλληλούϊα.

Η ΚΛΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ψαλλομένου τού Κοινωνικού, ο Ιερεύς αποκαλύψας τά Άγια μελίζ ει τόν άγιον άρτον.

Μέλισον, Δέσποτα, τόν Άγιον Άρτον.

Ο δέ Ιερεύς μελίζων αυτόν εις τέσσαρα τμήματα μετά προσοχής και ευλαβείας λέγει.

Μελίζεται και διαμερίζεται ο Αμνός τού Θεού, ο μελιζόμενος, και μή διαιρούμενος, ο πάντοτε εσθιόμενος, και μηδέποτε δαπανώμενος, αλλά τούς μετέχοντας αγιάζων. Πλήρωσον, Δέσποτα, τό άγιον Ποτήριον.

Και ρίπτει τό τεμάχιον έχον ΙΣ (Ιησούς) εντός τού αγίου Ποτηρίου λέγων.

Πλήρωμα ποτηρίου, πίστεως, πνεύματος αγίου. Αμήν.

Ευλόγησον, δέσποτα, τό Ζέον.

Ευλογημένη η ζέσις τών Αγίων σου, πάντοτε, νύν και αεί και εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Ο Διάκονος εκχέων εν τώ αγίω Ποτηρίω σταυροειδώς, λέγει.

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος αγίου. Αμήν.

Ποιεί σχήμα προς τόν λαόν, κατόπιν, προσερχόμενος ο Ιερεύς ίνα κοινωνήση λέγει τώ Διακόνω ή τώ συλλειτουργώ.

Αδελφέ, και συλλειτουργέ, συγχώρησόν μοι τω αμαρτωλώ, **(Συγχωρήσατέ μοι, αδελφοί και πατέρες, τω αμαρτωλώ,)**

Της ιερωσύνης σου μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ, και ελέησον με, **(3)**

Ιδού προσέρχομαι Χριστώ τω αθανάτω βασιλεί και Θεώ ημών, Μεταδίδοταί μοι ___ τω αναξίω Πρεσβυτέρω, το τίμιον και πανάγιον Σώμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.

Διάκονε, πρόσελθε.

Ιδού προσέρχομαι Χριστώ τω αθανάτω βασιλεί και Θεώ ημών, Μετάδος μοι, Δέσποτα ___ τω

αναξίω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Σώμα του Κυρίου και Θεου, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Μεταδίδοταί σοι ___ τω ευλαβεστάτω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Σώμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν σου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Έτι μεταδίδοταί μοι ___ τω αναξίω Πρεσβυτέρω, το τίμιον και πανάγιον Αίμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Τούτο ήψατο των χειλέων μου, και αφελεί Κύριος πάσας τας ανομίας μου και τας αμαρτίας μου περικαθαριεί.

Διάκονε, έτι πρόσελθε.

Μετάδος μοι Δέσποτα ___ τω αναξίω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Αίμα του Κυρίου και Θεου, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Μεταδίδοταί σοι ___ τω ευλαβεστάτω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Αίμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν σου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.

Τούτο ήψατο των χειλέων σου, και αφελεί Κύριος πάσας τας ανομίας σου, και τας αμαρτίας σου περικαθαριεί.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης προσέλθετε.

Αμήν. Ευλογημένος ο Ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν.

Όταν τελειώσει η μετάληψις των πιστών, ο Ιερεύς ευλογών τον λαόν, εκφωνεί μεγαλοφώνως.

Σώσον, ο Θεός, τον λαόν Σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου.

Ο χορός ψάλλει (αντί του "Είδομεν τό φώς"), τό εξής:

Ευλογήσω τον Κύριον εν παντί καιρώ διά παντός η αίνεσις αυτού εν τώ στόματί μου, Άρτον ουράνιον, και ποτήριον ζωής γεύσασθε και ίδετε ότι χρηστός ο Κύριος, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα.

Υψώθητι επί τούς ουρανούς, ο Θεός, και επί πάσαν την γήν η δόξασου.

Και ο μέν Διάκονος, λαμβάνων παρά του Ιερέως τό άγιον Δισκάριον σύν τοίς λοιποίς, απέρχεται εις την αγίαν Πρόθεσιν και αποθέτει αυτά.

Ο δε Ιερεύς προσκυνήσας λέγει μυστικώς πρό τής αγίας Τραπέζης.

Ευλογητός, ο Θεός ημών.

Και λαβών τό άγιον Ποτήριον, κεκαλυμμένον λέγει.

Πάντοτε νύν και αι και εις τούς αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και ευθύς ο Ιερεύς απέρχεται εις την αγίαν Πρόθεσιν, αφήνει τό άγιον Ποτήριον, επιστρέφει εις την αγίαν Τράπεζαν, και διπλοί τό Αντιμνησίον.

- Ορθοί, Μεταλαβόντες των θείων, αγίων, αχράντων, αθανάτων, επουρανίων και ζωοποιών φρικτών του Χριστού Μυστηρίων, αξίως ευχαριστήσωμεν τώ Κυρίω.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον, και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τή σή χάριτι.

- Τήν εσπέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν καί αναμάρτητον αιτησάμενοι, εαυτούς καί αλλήλους καί πάσαν τήν ζωήν ημών Χριστώ τώ Θεώ παραθώμεθα.

Ευχαριστούμέν σοι τώ Σωτήρι τών όλων Θεώ επί πάσιν οίς παρέσχου ημίν αγαθοίς, καί επί τή μεταλήψει τού αγίου Σώματος καί Αίματος τού Χριστού σου, Καί δεόμεθά σου, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ημάς υπό τήν σκέπην τών πτερύγων σου, καί δός ημίν μέχρι τής εσχάτης ημών αναπνοής, επαξίως μετέχειν τών αγιασμάτων σου, εις φωτισμόν ψυχής καί σώματος, εις βασιλείας ουρανών κληρονομίαν.

Ο Ιερεύς, λαμβάνει τό άγιον Ευαγγέλιον, ποιεί δι' Αυτού Σταυρόν καί αποτίθησιν αυτό επί τού διπλωθέντος ήδη Αντιμηνσίου.

Ότι σύ ει ο αγιασμός ημών, καί σοί τήν δόξαν αναπέμπομεν, τώ Πατρί, καί τώ Υιώ καί τώ Αγίω Πνεύματι, νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Εν ειρήνη προέλθωμεν.

Τού Κυρίου δεηθώμεν.

Κύριε, ελέησον (γ'), Δέσποτα άγιε, ευλόγησον.

(Στάς πρό τής Δεσποτικής εικόνας τού Χριστού) Δέσποτα Παντοκράτορ, ο πάσαν τήν κτίσιν εν σοφία δημιουργήσας, ο διά τήν άφατόν σου πρόνοιαν καί πολλήν αγαθότητα, αγαγών ημάς εις τάς πανσέπτους ημέρας ταύτας, προς καθαρισμόν ψυχών καί σωμάτων, προς εγκράτειαν παθών, προς ελπίδα αναστάσεως, ο διά τεσσαράκοντα ημερών πλάκας χειρίσας τά θεοχάρακτα γράμματα τώ θεράποντί σου Μωσει, παράσχου καί ημίν, Αγαθέ, τόν αγώνα τόν καλόν αγωνίσασθαι, τόν δρόμον τής νηστείας εκτελέσαι, τήν πίστιν αδιαίρετον τηρήσαι, τάς κεφαλάς τών αοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τής αμαρτίας αναφανήναι, καί ακατακρίτως φθάσαι προσκυνήσαι καί τήν αγίαν Ανάστασιν, Ότι ηυλόγηται καί δεδόξασται τό πάντιμον καί μεγαλοπρεπές όνομά σου, τού Πατρός καί τού Υιού καί τού Αγίου Πνεύματος, νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Είη τό όνομα Κυρίου ευλογημένον από τού νύν, καί έως τού αιώνος. (3)

Ο δε Ιερεύς απέρχεται εις τήν αγίαν Πρόθεσιν καί αναγινώσκει τήν ευχήν ταύτην.

Κύριε, ο Θεός ημών, ο αγαγών ημάς εις τάς πανσέπτους ημέρας ταύτας, καί κοινωνούς ημάς ποιήσας τών φρικτών σου Μυστηρίων, σύναψον τή λογική σου ποιίμνη, καί κληρονόμους ανάδειξον τής Βασιλείας σου, νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Τού Κυρίου δεηθώμεν.

Κύριε ελέησον.

+ Ευλογία Κυρίου καί έλεος έλθοι εφ' υμάς, τή Αυτού θεία Χάριτι καί φιλανθρωπία, πάντοτε νύν καί αεί καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Δόξα σοι, Χριστέ ο Θεός, η ελπίς ημών, δόξα σοι.

Χριστός ο αληθινός Θεός ημών, ταίς πρεσβείαις τής παναχράντου καί παναμώμου αγίας αυτού Μητρός, δυνάμει τού τιμίου καί ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις τών τιμίων επουρανίων Δυνάμεων Ασωμάτων, ικεσίαις τού τιμίου, ενδόξου προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστού Ιωάννου, τών αγίων ενδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων, τών Οσίων καί θεοφόρων Πατέρων ημών, (τού αγίου του Ναού), τών αγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ καί Αννης, (τού Αγίου τής ημέρας) καί πάντων τών Αγίων, ελεήσαι καί σώσαι ημάς ως αγαθός καί Φιλάνθρωπος.

Κατά δέ τήν διάρκειαν τῆς αναγνώσεως τῶν ψαλμῶν ο Ἱερεὺς διανέμει τό Ἀντίδωρον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' 33

Ευλογήσω τόν Κύριον ἐν παντί καιρῷ, διὰ παντός ἡ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου, Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πρᾶεῖς, καί ευφρανθήτωσαν, Μεγαλύνετε τόν Κύριον σὺν ἐμοί, καί υψώσωμεν τό ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τό αὐτό, Ἐξεζήτησα τόν Κύριον, καί ἐπήκουσέ μου, καί ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἐρρύσατό με, Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καί φωτίσθητε, καί τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μή κατασχυνηθῆ, Οὗτος ὁ πτωχός ἐκέκραξε, καί ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καί ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν, Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτόν, καί ρύσεται αὐτούς, Γεύσασθε καί ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὅς ἐλπίζει ἐπ' Αὐτόν, φοβήθητε τόν Κύριον, πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν υστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καί ἐπεινάσαν, οἱ δὲ ἐκζητούντες τόν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντός ἀγαθοῦ, Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς, Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθᾶς; Παύσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καί χεῖλη σου τοῦ μή λαλήσαι δόλον, Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καί ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καί δίωξον αὐτήν, Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καί ὠτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν, Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τό μνημόσυον αὐτῶν, Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καί ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καί ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς, Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντριμμένοις τὴν καρδίαν καί τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει, Πολλὰ αἰ θλίψεις τῶν δικαίων, καί ἐκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτούς ὁ Κύριος, φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστά αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται, θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καί οἱ μισούντες τόν δίκαιον πλημμελήσουσι, Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καί οὐ μή πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' 144

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου καί ευλογήσω τό ὄνομά σου εἰς τόν αἰῶνα, καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, Καθ' Ἐκάστην ἡμέραν ευλογήσω σε, καί αινέσω τό ὄνομά σου εἰς τόν αἰῶνα, καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, Μέγας Κύριος καί αἰνετός σφόδρα, καί τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας, Γενεὰ καί γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καί τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγελοῦσι, Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καί τὰ θαυμάσιά σου διηγῶνται, Καί τὴν δυνάμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καί τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῶνται, Μνήμη τῶν πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῦξονται, καί τὴ δικαιοσύνη σου ἀγαλλιάσονται, Οἰκτίρμων καί ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καί πολυέλεος, Χρηστός ὁ Κύριος τοῖς σύμπτῃσι, καί οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καί οἱ ὄσιοί σου ευλογησάτωσάν σε, Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καί τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι, Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καί τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου, Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰῶνων, καί ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεὰ καί γενεὰ, Πιστός Κύριος ἐν πάσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καί ὄσιος ἐν πάσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καί ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους, Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σέ ἐλπίζουσι, καί σύ δίδεις τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν ευκαιρίᾳ, Ἀνοίγεις σύ τὴν χεῖρά σου, καί ἐμπιπλᾶς πᾶν ζῶον εὐδοκίας, Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καί ὄσιος ἐν πάσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ, θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καί τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καί σώσει αὐτούς, φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καί πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει, Αἰνεῖσιν Κυρίου λαλήσει τό στόμα μου, καί ευλογεῖ τω πάσα σὰρξ τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ εἰς τόν αἰῶνα καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δι' Ευχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν.
[top](#)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

εβδομάδες α' - δ'

Ἱερεὺς Ευλογητός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καί αεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της αληθείας ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών ο θησαυρός των αγαθών και ζωής χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον αγαθέ, τας ψυχάς ημών. Αμήν.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος ελέησον ημάς (εκ τρίτου).

Δόξα... Και νυν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών.
- Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθeneίας ημών,
- ένεκεν του ονόματός σου.

Κύριε ελέησον (εκ τρίτου)

Δόξα... Και νυν...

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανών και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερα και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφήμεν τοις οφειλέταις ημών, και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Αμήν.

Κύριε ελέησον Ιβ'

Δόξα... Και νυν...

- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ, Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός 50

- Ελέησον με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου και κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου και από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω και η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον και τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοις λόγοις σου και νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην και εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα και τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσώπω και καθαρισθήσομαι πλυνείς με και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν και ευφροσύνην αγαλλιόσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου και πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον
- καρδιαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός και πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοις εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου και τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου και πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τας οδούς σου και ασεβείς επί σε επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιόσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις και τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδιαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων και οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν και ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Ψαλμός 69

- Ο Θεός, εις την βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εις το βοηθήσαι μοι σπεύσον. Αισχυνηθήωσαν

και εντραπήτωσαν οι ζητούντες την ψυχήν μου.

- Αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω και κατασχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά.
- Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι οι λέγοντές μοι, εύγε, εύγε.
- Αγαλλιάσθωσαν και ευφρανθήτωσαν επί σο πάντες οι ζητούντές σε, ο Θεός.
- Και λεγέτωσαν δια παντός, μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι αγαπώντες το σωτήριόν σου.
- Εγώ δε πτωχός ειμί και πένης, ο Θεός, βοήθησόν μοι.
- Βοηθός μου και ρύστης μου ει συ, Κύριε, μη χρονίσης.

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώπιον τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
- και μη εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών
- ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπεινώσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος
- και ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου
- εμνήσθην ημερών αρχαίων και εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων
- διεπέτασα τās χειράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μη αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού και ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον
- ακουστόν ποιήσόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου
- εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία
- ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου
- και εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου και απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σου ειμι εγώ

Δοξολογία Μικρά

- Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνην, εν ανθρώποις ευδοκία.
- Υμνούμεν σε, ευλογοούμεν σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, ευχαριστούμεν σοι δια την μεγάλην σου δόξαν.
- Κύριε βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, και άγιον Πνεύμα.
- Κύριε ο Θεός, ο αμνός του Θεού, ο Υιός του Πατρός, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου, ελέησον ημάς ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου.
- Πρόσδεξαι την δέησιν ημών, ο καθήμενος εν δεξιά του Πατρός, και ελέησον ημάς.
- Ότι συ ει μόνος άγιος, συ ει μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.
- Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, και αιnéσω το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος.
- Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά και γενεά. Εγώ είπα, Κύριε, ελέησόν με, ίασαι την ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι. Κύριε, προς σε κατέφυγον, δίδαξον με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ ει ο Θεός μου.
- Ότι παρά σοι πηγή ζωής, εν τω φωτί σου οψόμεθα φως.
- Παράτεινον το έλεος σου τοις γινώσκουσί σε.
- Καταξίωσον, Κύριε, εν τη νυκτί ταύτη αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς.
- Ευλογητός ει, Κύριε, ο Θεός των πατέρων ημών, και αινετόν και δεδοξασμένον το όνομά σου εις τους αιώνας. Αμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, το έλεος σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σε.
- Ευλογητός ει, Κύριε, δίδαξόν με τα δικαιώματά σου.
- Ευλογητός ει, Δέσποτα, συνέτισόν με τα δικαιώματα σου.
- Ευλογητός ει, Άγιε, φώτισόν με τοις δικαιώμασί σου.
- Κύριε, το έλεός σου εις τον αιώνα, τα έργα των χειρών σου μη παρίδης.

- Σοι πρέπει αίνος, σοι πρέπει ύμνος, σοι δόξα πρέπει, τω Πατρί και τω Υιώ και τω αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους Ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετὰ δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος.

Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών.

Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών. Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών. Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

Άξιόν εστιν ως αληθώς μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν αιμακάριστον και παναμώμητον και μητέρα του Θεού ημών. Τήν τιμιωτέραν των Χερουβειμ και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφεϊμ, τήν αδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Χαράς δοχείον, σοί πρέπει χαίρειν μόνη. Ιωσήφ.

Ποίημα Ιωσήφ τού Υμνογράφου.

Ωδή α' Ήχος δ' Ο Ειρμός

Ανοιξω τό στόμα μου, και πληρωθήσεται πνεύματος, και λόγον ερεύξομαι, τή βασιλίδι Μητρί, και οφθήσομαι, φαιδρώσ πανηγυρίζων, και άσω γηθόμενος, ταύτης τά θαύματα (δΐς).

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Χριστού βίβλον έμψυχον, εσφραγισμένην σε Πνεύματι, Ο μέγας Αρχάγγελος, Αγνή θεώμενος, επεφώνει σοι, Χαίρε χαράς δοχείον, δι' ής τής Προμήτορος αρά λυθήσεται.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Αδάμ επανόρθωσις, χαίρε Παρθένε Θεόνυμφε, τού Άδου η Ανέκρωσις, χαίρε πανάμωμε, τό παλάτιον, τού μόνου Βασιλέως. χαίρε θρόνε πύρινε, τού Παντοκράτορος,

Δόξα...

Ρόδον τό αμάραντον, χαίρε η μόνη βλαστήσασα, τό μήλον τό εύοσμον, χαίρε η τέσσασα, τό οσφράδιον, τού πάντων Βασιλέως, χαίρε απειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Και νύν...

Αγνείας θησαύρισμα, χαίρε δι' ής εκ τού πτώματος, ημών εξανέστημεν, χαίρε ηδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστούς ευωδιάζον, θυμίαμα εύοσμον, μύρον πολύτιμον.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Τούς σους υμνολόγους Θεοτόκε, ως ζώσα και άφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, και έν θεία δόξη σου, στεφάνων δόξης αξίωσον (δΐς).

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Στάχυν η βλαστήσασα τόν θείον, ως χώρα ανήροτος σαφώς, χαίρε έμψυχε τράπεζα, άρτον ζωής χωρήσασα, χαίρε τού ζώντος ύδατος, πηγή ακένωτος Δέσποινα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Δάμαλις τόν μόσχον η τεκούσα, τόν άμωμον, χαίρε τοίς πιστοίς, χαίρε αμνάς Κυήσασα, Θεού αμνόν τόν αίροντα, κόσμου παντός τά παιίσματα, χαίρε θερμόν ιλαστήριον.

Δόξα...

Όρθρος φαινός χαίρε η μόνη, τόν Ήλιον φέρουσα Χριστόν, φωτός κατοικητήριον, χαίρε τό σκότος λύσασα, και τούς ζοφώδεις δαίμονας, ολοτελώς εκμειώσασα.

Και νύν...

Χαίρε πύλη μόνη ήν ο Λόγος, διώδευσε μόνος η μοχλούς, και πύλας Άδου Δέσποινα, τώ τόκω

σου συντρίψασα, χαίρε η θεία είσοδος, τών σωζομένων πανύμνητε.

Ωδή δ' Ο Ειρμός

Ο καθήμενος εν δόξη επί θρόνου θεότητος, εν νεφέλη κούφη, ήλθεν Ιησούς ο υπέρθεος, τή ακηράτω παλάμη, καί διέσωσε, τούς κραυγάζοντας. Δόξα Χριστέ, τή δυνάμει σου.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εν φωναίς ασμάτων πίστει, σοί βοώμεν Πανύμνητε, Χαίρε πίων όρος, καί τετυρωμένον εν Πνεύματι, χαίρε λυχία καί στάμνε, Μάννα φέρουσα, τό γλυκαίνον, τά τών ευσεβών αισθητήρια.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ιλαστήριον τού κόσμου, χαίρε άχραντε Δέσποινα, χαίρε κλίμαξ γήθεν, πάντας ανυψώσασα χάριτι, χαίρε η γέφυρα όντως, η μεταγούσα, εκ θανάτου πάντας, προς ζωήν τούς υμνούντάς σε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ουρανών υψηλότερα, χαίρε γής τό θεμέλιον, εν τή σή νηδυί, Άχραντε ακόπως βαστάσασα, χαίρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα, ες αιμάτων σου, τώ Βασιλεί τών Δυνάμεων.

Δόξα...

Νομοθέτην η τεκούσα, αληθώς χαίρε Δέσποινα, τόν τάς ανομίας, πάντων δωρεάν εξαλείφοντα, ακατανόητον βάθος, ύψος άρρητον, απειρόγαμε, δι' ής ημείς εθεώθημεν.

Καί νύν...

Σέ τήν πλέξασαν τώ κόσμω, αχειρόπλοκον στέφανον, ανυμνολογούμεν, Χαίρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τό φυλακτήριον πάντων καί χαράκωμα, καί κραταίωμα, καί ιερόν καταφύγιον.

Ωδή ε' Ο Ειρμός

Εξέστη τά σύμπαντα, επί τή θεία δόξη σου, σύ γάρ, απειρόγαμε Παρθένε, έσχες εν μήτρα, τόν επί πάντων Θεόν, καί τέτοκας άχρονον Υιόν, πάσι τοίς υμνουσί σε, σωτηριάν βραβεύοντα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Οδόν η κυήσασα, ζωής χαίρε Πανάμωμε, η κατακλυσμού τής αμαρτίας, σώσασα κόσμον, χαίρε Θεόθυμπε, άκουσμα καί λάλημα φρικτόν, χαίρε ενδιαιτήμα, τού Δεσπότη τής κτίσεως.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ισχύς καί οχύρωμα, ανθρωπών χαίρε Άχραντε, τόπε αγιάσματος τής δόξης, νέκρωσις Άδου, νυμφών ολόφωτε, χαίρε τών Αγγέλων χαρμονή, χαίρε η βοήθεια, τών πιστών δεομένων σου.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Πυρίμορφον όχημα, τού Λόγου χαίρε Δέσποινα, έμψυχε Παράδεισε τό ξύλον, εν μέσω έχων ζωής τόν Κύριον, ού ο γλυκασμός ζωοποιεί, πίστει τούς μετέχοντας, καί φθορά υποκύψαντας.

Δόξα...

Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστών αναβουμέν σοι, Χαίρε πόλις τού Παμβασιλέως, δεδοξασμένα, καί αξιάκουστα, περι ής λελάληνται σαφώς, όρος αλατόμητον, χαίρε βάθος αμέτρητον.

Καί νύν...

Ευρύχωρον σκήνωμα, τού Λόγου χαίρε Άχραντε, κόχλος η τόν, θείον μαργαρίτην, προαγαγούσα, χαίρε πανθαύμαστε, πάντων προς Θεόν καταλλαγή τών μακαριζόντων σε, Θεοτόκε εκάστοτε.

Ωδή ς' Ο Ειρμός

Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον, τελούντες εορτήν οι θεόφρονες, τής Θεομήτορος, δεύτε τάς χείρας κροτήσωμεν, τόν εξ αυτής τεχθέντα, Θεόν δοξάζοντας (δίς).

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Παστάς τού Λόγου αμόλυντε, αιτία τής τών πάντων θεώσεως, χαίρε Πανάχραντε, τών Προφητών περιήχημα, χαίρε τών Αποστόλων, τό εγκαλλώπισμα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εκ σου η δρόσος απέσταξε, φλογμόν πολυθειάς η λύσασα, όθεν βοώμεν σοι, Χαίρε, ο πόκος ο ένδροσος, όν Γεδεών Παρθένε, προεθεάσατο.

Δόξα...

Ιδού σοι Χαίρε κραυγάζομεν, λιμήν ημίν γενουθι θαλαπτεύουσι καί Ορμητήριον, εν τώ πελάγει τών θλίψεων, καί τών σκανδάλων πάντων, τού πολεμήτορος.

Καί νύν...

Χαράς αιτία χαρίτωσησον, ημών τόν λογισμόν τού κραυγάζειν σοι, Χαίρε η άφλεκτος βάτος νεφέλη Ολόφωτε, η τούς πιστούς απαύστως, επισκιάζουσα.

Ωδή ζ' Ο Ειρμός

Ουκ ελάτρευσαν, τή κτίσει οι θεόφρονες, παρά τόν κτίσαντα αλλά πυρός απειλήν, ανδρείως πατήσαντες, χαίροντες έψαλλον. Υπερύμνητε, Ο τών Πατέρων Κύριος, καί Θεός ευλογητός εί.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ανυμνούμέν σε, βοώντες Χαίρε όχημα, Ηλίου τού νοητού, άμπελος αληθινή, τόν βότρυν τόν πέπειρον, η γεωργήσασα, οίνον στάζοντα, τόν τάς ψυχάς ευφραίνοντα, τών πιστώσ σε δοξαζόντων.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ιατήρα, τών ανθρώπων η κυήσασα χείρε Θεόνυμφε, ή ράβδος η μυστική, άνθος τό αμάραντον, η εξανθήσασα, χείρε Δέσποινα, δι' ής χαράς πληρούμεθα, καί ζωήν κληρονομούμεν.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ρητορεύουσα, ου σθένει γλώσσα Δέσποινα, υμνολογήσαί σε, υπέρ γάρ τά Σεραφείμ, υψώθης κυήσασα, τόν Βασιλέα Χριστόν, όν ικέτευε, πάσης νύν βλάβης ρύσασθαι, τούς πιστώσ σε προσκυνούντας.

Δόξα...

Ευφημεί σε, μακαρίζοντα τά πέρατα, καί ανακράζει σοι. Χαίρε ο τόμος εν ώ, δακτύλω εγγέγραπται, Πατρός ο Λόγος Αγνή, όν ικέτευε, βίβλω ζωής τους δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Καί νύν...

Οι δούλοι σου καί κλίνομεν ικετεύομεν, γόνυ καρδίας ημών. Κλίνον τό ούς σου Αγνή, καί σώσον τούς θλίψει, βυθιζόμενους ημάς, καί συντήρησον, πάσης εχθρών αλώσεως, τήν σήν Πόλιν Θεοτόκε.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Παίδας ευαγείς εν τή καμίνω, ο τόκος τής Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μέν τυπούμενος. νύν δέ ενεργούμενος, τήν οικουμένην άπασαν, αγείρει ψάλλουσαν, τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Νηδυί τόν Λόγον υπεδέξω, τόν πάντα βαστάζοντα εβάστασας, γάλακτι εξέθρεψας, νεύματι τόν τρέφοντα, τήν οικουμένην άπασαν, Αγνή ώ ψάλλομεν. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Μωσής κατενόησεν εν βάτω, τό μέγα μυστήριον τού τόκου σου. Παίδες προεικόνισαν, τούτο εμφανέστατα μέσον πυρός ιστάμενοι, καί μή φλεγόμενοι, ακήρατε αγία Παρθένε, όθεν σε υμνούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Οι πρώην απάτη γυμνωθέντες, στολήν αφθαρσίας ενεδύθημεν, τή κυοφορία σου, καί οι καθεζόμενοι, εν σκότει παραπτώσεων, φώς κατωπτεύσαμεν, φωτός κατοικητήριον, Κόρη, όθεν σε υμνούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Δόξα...

Νεκροί διά σου ζωοποιούνται, ζωήν γάρ τήν ενυπόστατον εκύησας, εύλαλοι οι άλαλοι, πρώην χρηματίζοντες, λεπροί αποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων αερίων τά πλήθη, ήττηνται Παρθένε, βροτώνη σωτηρία.

Καί νύν...

Η κόσμω τεκούσα σωτηρίαν, δι' ής από γής εις ύψος ήρθημεν, χείροις παντευλόγητε, σκέπη καί κραταίωμα, τείχος καί οχύρωμα, τών μελωδούντων Αγνή. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Άπας γηγενής, σκιρτάτω τώ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αύλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τήν ιεράν πανήγυριν, τής Θεομήτορος, καί βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Αγνή, αιπιάρθενε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ίνα σοι πιστοί, τό Χαίρε κραυγάζωμεν, οι διά σου τής χαράς, μέτοχοι γενόμενοι, τής αϊδίου, ρύσαι

ημάς πειρασμού, βαρβαρικής αλώσεως, καί πάσης άλλης πληγής, διά πλήθος, Κόρη παραπτώσεων, επιούσης βροτοίς αμαρτάνουσιν.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ωφθης φωτισμός, ημών καί βεβαίωσις, όθεν βοώμέν σοι. Χαίρε άστρον άδυτον, εισάγον κόσμω, τόν μέγαν Ήλιον, χαίρε Εδέμ ανοίξασα, τήν κεκλεισμένην Αγνή, χαίρε στύλε, πύρινη εισάγουσα, εις τήν άνω ζωήν τό ανθρωπίνον.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Στώμεν ευλαβώς, εν οίκω Θεού ημών, καί εκβοήσωμεν. Χαίρε κόσμου Δέσποινα, χαίρε Μαρία, Κυρία πάντων ημών, χαίρε ή μόνη άμωμος, εν γυναιξί καί καλή, χαίρε σκεύος, μύρον τό ακένωτον, επί σέ κενωθέν εισδεξάμενον.

Δόξα...

Η περιστερά, η τόν ελεήμονα αποκυήσασα, χαίρε αιπιάρθενε Οσίων πάντων, χαίρε τό καύχημα, τών Αθλητών στεφάνωμα, χαίρε απάντων τε, τών Δικαίων, θείον εγκαλλώπισμα, καί ημών τών πιστών τό διάσωσμα.

Καί νύν...

Φείσαι ο Θεός, τής κληρονομίας σου, τάς αμαρτίας ημών, πάσας παραβλέπων νύν, εις τούτο έχων, εκδυσωπούσάν σε, τήν επί γής ασπύρωσ σε, κυοφορήσασαν, διά μέγα έλεος θελήσαντα, μορφωθήναι Χριστέ, τό αλλότριον.

Είτα τό Κοντάκιον δίχορον αργώς.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ώς έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνωω ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ο Ιερεύς ιστάμενος εις τόν σωλέα πρό τής εικόνας τής Θεοτόκου, απαγγέλλει εμμελώς τήν στάσιν τών Χαιρετισμών.

Είτα τό Κοντάκιον δίχορον αργώς.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ώς έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνωω ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος ελέησον ημάς (εκ τρίτου).

Δόξα... Και νυν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών.
- Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθeneίας ημών,
- ένεκεν του ονόματός σου.

Κύριε ελέησον (εκ τρίτου)

Δόξα... Και νυν...

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανών και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, καί μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Εβδομάδα α'

Πίστιν Χριστού ωσει θώρακα, ένδον λαβών εν καρδια σου, τάς εναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, Πολύαθλε, καί στέφει ουρανίω, εστέφθης αιωνίως, ως αήτητος.

Εβδομάδες β'-δ'

Ως απαρχάς τής φύσεως, τώ φυτουργώ τής κτίσεως, η οικουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τούς θεοφόρους Μάρτυρες. Ταίς αυτών ικεσίαις, εν ειρήνη βαθεία τήν Εκκλησίαν σου, διά τής Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Κύριε έλέησον μ'

Ο εν παντί καιρώ και πάση ώρα εν ουρανών και επί γης προσκυνούμενος και δοξαζόμενος Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυέσπλαγχνος, ο τους δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν διά της επαγγελίας των μελλόντων αγαθών, αυτός. Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τη ώρα ταύτη τας εντεύξεις και ίθυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς σου. Τας ψυχάς ημών αγίασον, τα σώματα άγνισον, τους λογισμούς διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρων και ρύσαι ημάς από πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης. Τείχισον ημάς αγίοις σου Αγγέλοις, ίνα τη παρεμβολή αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι καταντήσωμεν εις την ενότητα της πίστεως και εις την επιγνώσιν της απροσίτου σου δόξης, ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησον γ'

Δόξα... Και νυν...

Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφεείμ, τήν αδιαφθόρωσ Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

Ιερεύς Ο Θεός οικτειρήσαι ημάς και ευλογήσαι ημάς...

Κύριε έλέησον (γ') και πρέσβευε υπέρ ημών Παναγία Παρθένε.

Άσπιλε, αμόλυντε, άφθορε, άχραντε, αγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, η Θεόν Λόγον τοις ανθρώποις τη παραδόξω σου κηύσει ενώσασα και την απωσθείσαν φύσιν του γένους ημών τοις ουρανόις συνάψασα, η των απηλπισμένων μόνη έλπις και των πολεμουμένων βοήθεια, η ετοιμή αντίληψις των εις σε προστρεχόντων, και πάντων των Χριστιανών το καταφύγιον, μη βδελύξη με τον αμαρτωλόν, τον εναγή, τόν αισχροίς λογισμοίς και λόγοις και πράξεσιν όλον εμαυτόν αχρειώσαντα, και των ηδονών του βίου, ραθυμία γνώμη, δούλον γενόμενον, αλλ' ως του φιλανθρώπου Θεού Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι επ' εμοί τω αμαρτωλώ και ασώτω, και δέξαι μου την εκ ρυπαρών χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, και τον σον Υιόν, και ημών Δεσπότην και Κύριον, τη μητρική σου παρρησία χρωμένη δυσώπησον, ίνα άνοιξη καμοί τα φιλάνθρωπα σπλάγγνα της αυτού αγαθότητος και, παριδών μου τα αναριθμητα πταίσματα, επιστρέψη με προς μετάνοιαν και των αυτού εντολών εργάτην δόκιμον αναδείξη με. Και πάρεσό μοι αεί ως ελεήμων και συμπαθής και φιλάγαθος, εν μεν τω παρόντι βίω θερμή προστάτις και βοηθός, τας των εναντίων εφόδους αποτειχίζουσα και προς σωτηρίαν καθοδηγούσα με, και εν τω καιρώ της εξόδου μου την αθλίαν μου ψυχήν περιέπτουσα και τας σκοτεινάς όψεις των πονηρών δαιμόνων πόρρω αυτής απελαύνουσα, εν δε τη φοβερά ήμερα της κρίσεως, της αιώνιου με ρυομένη κολάσεως, και της απορρήτου δόξης του σου Υιού και Θεού ημών κληρονόμον με αποδεικνύουσα. Ής και τύχοιμι, Δέσποινα μου, υπεραγία Θεοτόκε, δια της σης μεσιτείας και αντιλήψεως, χάριτι και φιλανθρωπία του μονογενούς Υιού, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, ω πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, συν τω ανάρχω αυτού Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ αυτού Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και δος ημίν, Δέσποτα, προς ύπνον απιούσιν, ανάπαυσιν σώματος και ψυχής, και διαφύλαξον ημάς από του ζοφερού ύπνου της αμαρτίας και από πάσης σκοτεινής και νυκτερινής ηδυπαθείας. Παύσον τας ορμάς των παθών, σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του πονηρού τα καθ' ημών δολίως κινούμενα. Τας της σαρκός ημών επαναστάσεις κατάστειλον και παν γεώδες και υλικόν ημών φρόνημα κοίμισαν. Και δώρησαι ημίν, οΘεός, γρήγορον νουν, σώφρονα λογισμόν, καρδιαν νήφουσαν, ύπνον ελαφρόν και πάσης σατανικής φαντασίας απηλλαγμένον. Διανάστησον δε ημάς εν τω καιρώ της προσευχής εστηριγμένους εν ταις εντολαίς σου και την μνήμην των σων κριμάτων εν εαυτοίς απaráθραυστον έχοντας. Παννύχιον ημίν την σην δοξολογίαν χάρισαι εις το υμνείν και ευλογείν και δοξάζειν το πάντιμον και μεγαλοπρεπέσ όνομα σου, του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Υπερένδοξε, αειπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών, και αίτησαι ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μητήρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

Εβδομάδα α'

Ευθύς ο Ιερεύς Και υπέρ τού καταξιωθῆναι ημάς...
Σοφία, ορθοί, ακούσωμεν... Ειρήνη πάσι.

ο Χορός Καί τώ πνεύματί σου.

ο Ιερεύς Εκ τού κατά Ιωάννην...
Πρόσχωμεν.

ο Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καί αναγινώσκει ο Ιερεύς τό Ευαγγέλιον τής Παννυχίδος.

ο Χορός Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

ο Ιερεύς αμέσως τήν Απόλυσιν

ο Χορός Αμήν.

Είτα ο Ιερεύς λέγει (αποκρινομένων ημών τό Κύριε, ελέησον, συνεχώς).

- Ευζώμεθα υπέρ ειρήνης τού κόσμου.
- Υπερ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.
- Υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών (**δείνος**) καί πάσης τής εν Χριστώ ημών αδελφότητος.
- Υπέρ τού ευσεβούς ημών έθνους.
- Υπέρ ευοδώσεως καί ενισχύσεως τού φιλοχρίστου στρατού.
- Υπερ τών απολειφθέντων πατέρων, καί αδελφών ημών.
- Υπερ τών διακονούντων καί διακονησάντων ημίν.
- Υπέρ τών μισούντων καί αγαπώντων ημάς.
- Υπερ τών εντειλαμένων ημίν τοίς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών.
- Υπέρ αναρρύσεως τών αιχμαλώτων.
- Υπερ τών εν θαλάσση καλώς πλεόντων.
- Υπέρ τών εν ασθeneίαις κατακειμένων.
- Ευζώμεθα καί υπέρ ευφορίας τών καρπών τής γής.
- Καί υπέρ πάντων τών προαναπαυσασμένων πατέρων καί αδελφών ημών, τών ενθάδε ευσεβώς κειμένων, καί απανταχού Ορθοδόξων.
- Είπωμεν καί υπέρ εαυτών, τό Κύριε, ελέησον, (**Υ'**).

Ο Χορός ψάλλει

Ήχος γ'

Τήν ωραιότητα τής Παρθενίας σου, καί τό υπέρλαμπρον τό τής αγνείας σου, ο Γαβριήλ καταπλαγείς, εβόα σοι Θεοτόκε, Ποίόν σοι εγκώμιον, προσαγάγω επάξιον, τί δέ ονομάσω σε; απορώ καί εξίσταμαι. Διό ως προσετάγην βοώ σοι, Χαίρε, η Κεχαριτωμένη.

ο Ιερεύς Δι' ευχών... **ο Χορός** Αμήν.

[top](#)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

εβδομάδα ε'

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Δόξα σοι ο Θεός ημών, δόξα σοι.

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της αληθείας ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών ο θησαυρός των αγαθών και ζωής χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον αγαθέ, τας ψυχάς ημών. Αμήν.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος ελέησον ημάς (εκ τρίτου).

Δόξα... Και νυν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών.
- Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθeneίας ημών,
- ένεκεν του ονόματός σου.

Κύριε ελέησον (εκ τρίτου)

Δόξα... Και νυν...

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανών και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς άφιεμεν τοις οφειλέταις ημών, και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ιερεύς Ότι σου εστιν η βασιλεία...

Αμήν.

Κύριε ελέησον ιβ'

Δόξα... Και νυν...

- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ, Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός 50

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου και κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου και από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω και η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον και τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις σου και νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην και εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
- ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα και τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
- ραντιείς με υσώπω και καθαρισθήσομαι πλυνείς με και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ακουτιείς με αγαλλίασιν και ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα
- απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου και πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον
- καρδιαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός και πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοίς εγκάτοις μου
- μή απορρίψης με από τού προσώπου σου και τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
- απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου και πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
- διδάξω ανόμους τας οδούς σου και ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
- ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χείλη μου ανοίξεις και τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
- ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
- θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδιαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
- αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων και οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
- τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν και ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Ψαλμός 69

- Ο Θεός, εις την βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εις το βοηθήσαι μοι σπεύσον. Αισχυνθήτωσαν και εντραπήτωσαν οι ζητούντες την ψυχήν μου.
- Αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω και καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά.
- Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι οι λέγοντές μοι, εύγε, εύγε.
- Αγαλλιάσθωσαν και ευφρανθήτωσαν επί σο πάντες οι ζητούντές σε, ο Θεός.
- Και λεγέτωσαν δια παντός, μεγαλυνθήτω ό Κύριος, οι αγαπώντες το σωτήριόν σου.
- Εγώ δε πτωχός ειμί και πένης, ο Θεός, βοήθησόν μοι.
- Βοηθός μου και ρύστης μου ει συ, Κύριε, μη χρονίσης.

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώπιον τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
- καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών
- ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπεινώσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος
- καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου
- εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων
- διεπέτασα τās χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον
- ακουστόν ποιήσόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου
- εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία
- ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου
- καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σου ειμι εγώ

Δοξολογία Μικρά

- Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνην, εν ανθρώποις ευδοκία.
- Υμνούμεν σε, ευλογούμεν σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, ευχαριστούμεν σοι δια την μεγάλην σου δόξαν.
- Κύριε βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, και άγιον Πνεύμα.
- Κύριε ο Θεός, ο αμνός του Θεού, ο Υιός του Πατρός, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου, ελέησον ημάς ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου.
- Πρόσδεξαι την δέησιν ημών, ο καθήμενος εν δεξιά του Πατρός, και ελέησον ημάς.
- Ότι συ ει μόνος άγιος, συ ει μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.
- Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, και αινέσω το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος.
- Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά και γενεά. Εγώ είπα, Κύριε, ελέησόν με, ίασαι την ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι. Κύριε, προς σε κατέφυγον, δίδαξον με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ ει ο Θεός μου.
- Ότι παρά σοι πηγή ζωής, εν τω φωτί σου οψόμεθα φως.
- Παράτεινον το έλεος σου τοις γινώσκουσί σε.
- Καταξίωσον, Κύριε, εν τη νυκτί ταύτη αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς.
- Ευλογητός ει, Κύριε, ο Θεός των πατέρων ημών, και αινετόν και δεδοξασμένον το όνομά σου εις τους αιώνας. Αμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, το έλεος σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σε.
- Ευλογητός ει, Κύριε, δίδαξόν με τα δικαιώματά σου.
- Ευλογητός ει, Δέσποτα, συνέτισόν με τα δικαιώματα σου.

- Ευλογητός ει, Άγιε, φώτισόν με τοις δικαιώμασί σου.
- Κύριε, το έλεός σου εις τον αιώνα, τα έργα των χειρών σου μη παρίδης.
- Σοι πρέπει αίνος, σοι πρέπει ύμνος, σοι δόξα πρέπει, τω Πατρί και τω Υιώ και τω αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους Ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετá δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος.

Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών.

Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεισιν αμαρτιών. Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών. Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

Άξιόν εστιν ως αληθώς μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν αιμακάριστον και παναμύμητον και μητέρα του Θεού ημών. Τήν τιμιότεραν τών Χερουβείμ και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφεείμ, τήν αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, τήν όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τό προσταχθέν μυστικώς, λαβών εν γνώσει, εν τή σκηνή τού Ιωσήφ, σπουδή επέστη, ο Ασώματος λέγων τή Απειρογάμω, ο κλίνας τή καταβάσει τούς ουρανούς, χωρείται αναλλοίωτως όλος εν σοί. Όν και βλέπων εν μήτρα σου, λαβόντα δούλου μορφήν, εξίσταμαι κραυγάζειν σοι, χάιρε, Νύμφη ανύμφευτε!

Ο Ιερεύς ιστάμενος εις τόν σωλέα πρό τής εικόνας τής Θεοτόκου, απαγγέλλει εμμελώς τήν α' στάσιν τών Χαιρετισμών.

Χαράς δοχείον, σοί πρέπει χάρειν μόνη. Ιωσήφ.

Ποίημα Ιωσήφ τού Υμνογράφου.

Ωδή α' Ήχος δ' Ο Ειρμός

Ανοιξω τό στόμα μου, και πληρωθήσεται πνεύματος, και λόγον ερεύξομαι, τή βασιλίδι Μητρί, και οφθήσομαι, φαιδρώς πανηγυρίζων, και άσω γηθόμενος, ταύτης τά θαύματα (δΐς).

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Χριστού βίβλον έμψυχον, εσφραγισμένην σε Πνεύματι, Ο μέγας Αρχάγγελος, Αγνή θεώμενος, επεφώνει σοι, Χαίρε χαράς δοχείον, δι' ής τής Προμήτορος αρά λυθήσεται.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Αδάμ επανόρθωσις, χάρει Παρθένε Θεόνυμφε, τού Άδου η Ανέκρωσις, χάρει πανάμωμε, τό παλάτιον, τού μόνου Βασιλέως. χάρει θρόνε πύρινε, τού Παντοκράτορος,

Δόξα...

Ρόδον τό αμάραντον, χάρει η μόνη βλαστήσασα, τό μήλον τό εύοσμον, χάρει η τέξασα, τό οσφράδιον, τού πάντων Βασιλέως, χάρει απειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Και νύν...

Αγνείας θησαύρισμα, χάρει δι' ής εκ τού πτώματος, ημυν εξανέστημεν, χάρει ηδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστούς ευωδιάζον, θυμίαμα εύοσμον, μύρον πολύτιμον.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Τούς σούς υμνολόγους Θεοτόκε, ως ζωσα και άφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, και έν θεία δόξη σου, στεφάνων δόξης αξίωσον (δΐς).

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Στάχυν η βλαστήσασα τόν θείον, ως χώρα ανήροτος σαφώς, χαίρε έμψυχε τράπεζα, άρτον ζωής χωρήσασα, χαίρε τού ζώντος ύδατος, πηγή ακένωτος Δέσποινα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Δάμαλις τόν μόσχον η τεκούσα, τόν άμωμον, χαίρε τοίς πιστοίς, χαίρε αμνάς Κυήσασα, Θεού αμνόν τόν αίροντα, κόσμου παντός τά ππαίσματα, χαίρε θερμόν ιλαστήριον.

Δόξα...

Ορθρος φαινός χαίρε η μόνη, τόν Ήλιον φέρουσα Χριστόν, φωτός κατοικητήριον, χαίρε τό σκότος λύσασα, καί τούς ζοφώδεις δαίμονας, ολοτελώς εκμειώσασα.

Καί νύν...

Χαίρε πύλη μόνη ήν ο Λόγος, διώδευσε μόνος η μοχλούς, καί πύλας Άδου Δέσποινα, τώ τόκω σου συντρίψασα, χαίρε η θεία είσοδος, τών σωζομένων πανύμνητε.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ώς έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ο Ιερεύς ιστάμενος εις τόν σωλέα πρό τής εικόνας τής Θεοτόκου, απαγγέλλει εμμελώς τήν β' στάσιν τών Χαιρετισμών.

Ωδή δ' Ο Ειρμός

Ο καθήμενος εν δόξη επί θρόνου θεότητος, εν νεφέλη κούφη, ήλθεν Ιησούς ο υπέρθεος, τή ακηράτω παλάμη, καί διέσωσε, τούς κραυγάζοντας. Δόξα Χριστέ, τή δυνάμει σου.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Εν φωναίς ασμάτων πίστει, σοί βοώμεν Πανύμνητε, Χαίρε πτίον όρος, καί τετυρωμένον εν Πνεύματι, χαίρε λυχία καί στάμνε, Μάννα φέρουσα, τό γλυκαίνον, τά τών ευσεβών αισθητήρια.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Ιλαστήριον τού κόσμου, χαίρε άχραντε Δέσποινα, χαίρε κλίμαξ γήθεν, πάντας ανυψώσασα χάριτι, χαίρε η γέφυρα όντως, η μετάγουσα, εκ θανάτου πάντας, πρός ζωήν τούς υμνούντάς σε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Ουρανών υψηλότερα, χαίρε γής τό θεμέλιον, εν τή σή νηδυϊ, Άχραντε ακόπως βαστάσασα, χαίρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα, εξ αιμάτων σου, τώ Βασιλεί τών Δυνάμεων.

Δόξα...

Νομοθέτην η τεκούσα, αληθώς χαίρε Δέσποινα, τόν τάς ανομίας, πάντων δωρεάν εξαλείφοντα, ακατανόητον βάθος, ύψος άρρητον, απειρόγαμε, δι' ής ημείς εθεώθημεν.

Καί νύν...

Σέ τήν πλέξασαν τώ κόσμω, αχειρόπλοκον στέφανον, ανυμνολογούμεν, Χαίρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τό φυλακτήριον πάντων καί χαράκωμα, καί κραταίωμα, καί ιερόν καταφύγιον.

Ωδή ε' Ο Ειρμός

Εξέστη τά σύμπαντα, επί τή θεία δόξη σου, σύ γάρ, απειρόγαμε Παρθένε, έσχες εν μήτρα, τόν επί πάντων Θεόν, καί τέτοκας άχρονον Υίόν, πάσι τοίς υμνούσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Οδόν η κυήσασα, ζωής χαίρε Πανάμωμε, η κατακλισμού τής αμαρτίας, σώσασα κόσμον, χαίρε Θεόθυμπε, άκουσμα καί λάλημα φρικτόν, χαίρε ενδιαίτημα, τού Δεσπότου τής κτίσεως.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Ισχύς καί οχύρωμα, ανθρωπών χαίρε Άχραντε, τόπε αγιάσματος τής δόξης, νέκρωσις Άδου, νυμφών ολόφωτε, χαίρε τών Αγγέλων χαρμονή, χαίρε η βοήθεια, τών πιστώς δεομένων σου.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Πυρίμορφον όχημα, τού Λόγου χαίρε Δέσποινα, έμψυχε Παράδεισε τό ξύλον, εν μέσω έχων ζωής τόν Κύριον, ού ο γλυκασμός ζωοποιεί, πίστει τούς μετέχοντας, καί φθορά υποκύψαντας.

Δόξα...

Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστώς αναβοώμέν σοι, Χαίρε πόλις τού Παμβασιλέως, δεδοξασμένα, καί αξιάκουστα, περι ής λελάληνται σαφώς, όρος αλατόμητον, χαίρε βάθος αμέτρητον.

Καί νύν...

Ευρύχωρον σκήνωμα, τού Λόγου χαίρε Ἄχραντε, κόχλος ἡ τόν, θείον μαργαρίτην, προαγαγούσα, χαίρε πανθαύμαστε, πάντων πρὸς Θεόν καταλλαγή τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἐκάστοτε.

Ὡδή ς' Ὁ Εἰρμός

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες εορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεύτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες (δίς).

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παστὰς τού Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως, χαίρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα, χαίρε τῶν Αποστόλων, τό ἐγκαλλώπισμα.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθείας ἡ λύσσασα, ὅθεν βοώμεν σοι, Χαίρε, ὁ πόκος ὁ ἐνδροσος, ὃν Γεδεῶν Παρθένε, προεθεάσατο.

Δόξα...

Ἰδοῦ σοι Χαίρε κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαπτεύουσι καὶ Ὀρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων, τού πολεμήτορος.

Καί νύν...

Χαράς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τού κραυγάζειν σοι, Χαίρε ἡ ἀφλεκτος βᾶτος νεφέλη Ὀλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως, ἐπισκιάζουσα.

Ἦχος πλ. δ' Ἀυτόμελον

Τὴ υπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, ευχαριστήρια, ἀναγράψω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τό κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος εἰς τὸν σωλέα πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὴν γ' στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν.

Ὡδή ζ' Ὁ Εἰρμός

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τὴ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερῦμνητε, Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνυμνούμεν σε, βοῶντες Χαίρε ὄχημα, Ἡλίου τού νοητοῦ, ἀμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς ευφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξάζόντων.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰατήρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα χαίρε Θεόνυμφε, ἡ ράβδος ἡ μουσική, ἄνθος τό ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα, χαίρε Δέσποινα, δι' ἧς χαράς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομούμεν.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλώσσα Δέσποινα, ὑμνολογήσαί σε, ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφεῖμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ρύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνούντας.

Δόξα...

Εὐφημεί σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι. Χαίρε ὁ τόμος ἐν ὧ, δακτύλω ἐγγέγραπται, Πατρός ὁ Λόγος Ἀγνή, ὃν ἰκέτευε, βίβλω ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Καί νύν...

Οἱ δούλοι σου καὶ κλίνομεν ἰκετεύομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν. Κλίνον τό οὖς σου Ἀγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψει, βυθιζόμενους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

Ὡδή η' Ὁ Εἰρμός

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος. νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Νηδυί τόν Λόγον υπεδέξω, τόν πάντα βαστάζοντα εβάστασας, γάλακτι εξέθρεψας, νεύματι τόν τρέφοντα, τήν οικουμένην άπασαν, Αγνή ώ ψάλλομεν. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Μωσής κατενόησεν εν βάτω, τό μέγα μυστήριον τού τόκου σου. Παίδες προεικόνισαν, τούτο εμφανέστατα μέσον πυρός ιστάμενοι, καί μή φλεγόμενοι, ακήρατε αγία Παρθένε, όθεν σε υμνούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Οι πρώην απάτη γυμνωθέντες, στολήν αφθαρσίας ενεδύθημεν, τή κυοφορία σου, καί οι καθεζόμενοι, εν σκότει παραπτώσεων, φώς κατωπτεύσαμεν, φωτός κατοικητήριον, Κόρη, όθεν σε υμνούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Δόξα...

Νεκροί διά σου ζωοποιούνται, ζωήν γάρ τήν ενυπόστατον εκύησας, εύλαλοι οι άλαλοι, πρώην χρηματίζοντες, λεπροί αποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων αερίων τά πλήθη, ήττηνται Παρθένε, βροτώνη σωτηρία.

Καί νύν...

Η κόσμω τεκούσα σωτηρίαν, δι' ής από γής εις ύψος ήρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καί κραταίωμα, τείχος καί οχύρωμα, τών μελωδούντων Αγνή. Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Άπας γηγενής, σκιρτάτω τώ πνεύματι, λαμπαδοχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αύλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τήν ιεράν πανήγυριν, τής Θεομήτορος, καί βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Αγνή, αιπιάρθενε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ίνα σοι πιστοί, τό Χαίρε κραυγάζωμεν, οι διά σου τής χαράς, μέτοχοι γενόμενοι, τής αϊδίου, ρύσαι ημάς πειρασμού, βαρβαρικής αλώσεως, καί πάσης άλλης πληγής, διά πλήθος, Κόρη παραπτώσεων, επιούσης βροτοίς αμαρτάνουσιν.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ωφθης φωτισμός, ημών καί βεβαίωσις, όθεν βοώμέν σοι. Χαίρε άστρον άδυτον, εισάγον κόσμω, τόν μέγαν Ήλιον, χαίρε Εδέμ ανοίξασα, τήν κεκλεισμένην Αγνή, χαίρε σύλυε, πύρινε εισάγουσα, εις τήν άνω ζωήν τό ανθρωπίνον.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Στώμεν ευλαβώς, εν οίκω Θεού ημών, καί εκβοήσωμεν. Χαίρε κόσμου Δέσποινα, χαίρε Μαρία, Κυρία πάντων ημών, χαίρε ή μόνη άμωμος, εν γυναιξί καί καλή, χαίρε σκεύος, μύρον τό ακένωτον, επί σέ κενωθέν εισδεξάμενον.

Δόξα...

Η περιστερά, η τόν ελεήμονα αποκυήσασα, χαίρε αιπιάρθενε Οσίων πάντων, χαίρε τό καύχημα, τών Αθλητών στεφάνωμα, χαίρε απάντων τε, τών Δικαίων, θείον εγκαλλώπισμα, καί ημών τών πιστών τό διάσωσμα.

Καί νύν...

Φείσαι ο Θεός, τής κληρονομίας σου, τās αμαρτίας ημών, πάσας παραβλέπων νύν, εις τούτο έχων, εκδυσωπούσάν σε, τήν επί γής ασπόρως σε, κυοφορήσασαν, διά μέγα έλεος θελήσαντα, μορφωθήναι Χριστέ, τό αλλότριον.

Είτα τό Κοντάκιον δίχορον αργώς.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ώς έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ο Ιερεύς ιστάμενος εις τόν σωλέα πρό τής εικόνας τής Θεοτόκου, απαγγέλλει εμμελώς τήν δ' στάσιν τών Χαιρετισμών.

Είτα τό Κοντάκιον δίχορον αργώς.

Ἦχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τή υπερμάχῳ στρατηγῷ τά νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφῳ σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τό κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζῳ σοι, Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα... Καὶ νυν...

- Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
- Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
- Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
- Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
- ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Δόξα... Καὶ νυν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Τή υπερμάχῳ στρατηγῷ τά νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφῳ σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τό κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζῳ σοι, Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κύριε ἐλέησον μ'

Ὁ ἐν παντί καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγιάσον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ οδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'

Δόξα... Καὶ νυν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.

Ἱερεύς Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς...

Κύριε ἐλέησον (γ') καὶ πρέσβευε υπέρ ἡμῶν Παναγία Παρθένε.

Ἀσπιλε, ἀμόλυντε, ἀφθορε, ἀχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κηῖσει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανόις συνάψασα, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνῃ ἔλπις καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοιμὴ ἀντίληψις τῶν εἰς σε προστρέχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, μὴ βδελύξῃ με τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν ἐναγὴ, τὸν ἀισχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ραθυμῖα γνώμη, δούλον γενόμενον, ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ' ἐμοί τῳ ἀμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ρυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ καμοὶ τὰ

φιλόανθρωπα σπλάγχνα της αυτού αγαθότητας και, παριδών μου τα αναρίθμητα πταίσματα, επιστρέψη με προς μετάνοιαν και των αυτού εντολών εργάτην δόκιμον αναδείξη με. Και πάρεσό μοι αεί ως ελεήμων και συμπαθής και φιλάγαθος, εν μεν τω παρόντι βίω θερμή προστάτις και βοηθός, τας των εναντίων εφόδους αποτειχίζουσα και προς σωτηρίαν καθοδηγούσα με, και εν τω καιρώ της εξόδου μου την αθλίαν μου ψυχήν περιέπουσα και τας σκοτεινάς όψεις των πονηρών δαιμόνων πόρρω αυτής απελαύνουσα, εν δε τη φοβερά ήμερα της κρίσεως, της αιώνιου με ρυομένη κολάσεως, και της απορρήτου δόξης του σου Υιού και Θεού ημών κληρονόμον με αποδεικνύουσα. 'Ης και τύχοιμι, Δέσποινά μου, υπεραγία Θεοτόκε, δια της σης μεσιτείας και αντιλήψεως, χάριτι και φιλανθρωπία του μονογενοῦς Υιού, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, ω πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, συν τω ανάρχω αυτού Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ αυτού Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και δος ημίν, Δέσποτα, προς ύπνον απιούσιν, ανάπαυσιν σώματος και ψυχής, και διαφύλαξον ημάς από του ζοφερού ύπνου της αμαρτίας και από πάσης σκοτεινής και νυκτερινής ηδυπαθείας. Παύσον τας ορμάς των παθών, σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του πονηρού τα καθ' ημών δολίως κινούμενα. Τας της σαρκός ημών επαναστάσεις κατάστειλον και παν γεώδες και υλικόν ημών φρόνημα κοίμισαν. Και δώρησαι ημίν, οΘεός, γρήγορον νουν, σώφρονα λογισμόν, καρδιάν νήφουσαν, ύπνον ελαφρόν και πάσης σατανικής φαντασίας απηλλαγμένον. Διανάστησον δε ημάς εν τω καιρώ της προσευχής εστηριγμένους εν ταις εντολαίς σου και την μνήμην των σων κριμάτων εν εαυτοίς απaráθραυστον έχοντας. Πανύχιον ημίν την σην δοξολογίαν χάρισαι εις το υμνείν και ευλογείν και δοξάζειν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομα σου, του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Υπερένδοξε, αιειπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών, και αίτησαι ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

ο Ιερεύς αμέσως τήν Απόλυσιν

ο Χορός Αμήν.

Είτα ο Ιερεύς λέγει (αποκρινομένων ημών τό Κύριε, ελέησον, συνεχώς).

- Ευξώμεθα υπέρ ειρήνης τού κόσμου.
- Υπερ τών ευσεβών καί ορθοδόξων Χριστιανών.
- Υπέρ τού Αρχιεπισκόπου ημών (δείνος) καί πάσης τής εν Χριστώ ημών αδελφότητος.
- Υπέρ τού ευσεβούς ημών έθνους.
- Υπέρ ευοδώσεως καί ενισχύσεως τού φιλοχρίστου στρατού.
- Υπερ τών απολειφθέντων πατέρων, καί αδελφών ημών.
- Υπερ τών διακονούντων καί διακονησάντων ημίν.
- Υπέρ τών μισούντων καί αγαπώντων ημάς.
- Υπερ τών εντειλαμένων ημίν τοίς αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών.
- Υπέρ αναρρύσεως τών αιχμαλώτων.
- Υπερ τών εν θαλάσση καλώς πλεόντων.
- Υπέρ τών εν ασθενείαις κατακειμένων.
- Ευξώμεθα καί υπέρ ευφορίας τών καρπών τής γής.
- Καί υπέρ πάντων τών προαναπασασμένων πατέρων καί αδελφών ημών, τών ενθάδε ευσεβώς κειμένων, καί απανταχού Ορθοδόξων.
- Είπωμεν καί υπέρ εαυτών, τό Κύριε, ελέησον, (Υ').

Ο Χορός ψάλλει

Ἦχος γ'

Τὴν ωραιότητα τῆς Παρθενίας σου, καὶ τό υπέρλαμπρον τό τῆς αγνείας σου, ὁ Γαβριήλ καταπλαγείς, εβόα σοι Θεοτόκε, Ποῖόν σοι εγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, τί δέ ονομάσω σε; ἀπορώ καί ἐξίσταμαι. Διό ως προσετάγην βού σοι, Χαίρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

ο Ἱερεύς Δι' ευχών... ο Χορός Ἀμήν.

[top](#)

ΣΤΑΣΙΣ Α'

Ἄγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τό Χαίρε (γ') καί σύν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καί ἴστατο, κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαίρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει,
χαίρε, δι' ἧς ἡ ἀρά ἐκλείψει.

Χαίρε, τοῦ πεσόντος, Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις,
χαίρε τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαίρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς,
χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καί Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαίρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα,
χαίρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαίρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον,
χαίρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαίρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις,
χαίρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται Κτίστης.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

[Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.](#)

Βλέπουσα ἡ Αγία, ἐαυτὴν ἐν αγνείᾳ, φησί τῷ Γαβριήλ θαρσαλέως. Τό παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται, ἀσπόρου γάρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις; κρίζων, Ἀλληλούϊα.

[Ἀλληλούϊα.](#)

Γνώσιν άγνωστον γνώναι, η Παρθένος ζητούσα, εβόησε προς τόν λειτουργούντα: Εκ λαγόνων αγνών, Υιόν πώς εστι τεχθήναι δυνατόν, λέξον μοι. Προς ήν εκείνος έφησεν εν φόβω , πλήν κραυγάζων ούτω,

Χαίρε, βουλήσ απορρήτου μύστις,
χαίρε, σιγής δεομένων πίστις.

Χαίρε, τών θαυμάτων Χριστού τό προοίμιον,
χαίρε, τών δογμάτων αυτού τό κεφάλαιον.

Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε, δι ' ής κατέβη ο Θεός,
χαίρε γέφυρα μετάγουσα τούς εκ γής προς ουρανόν,

Χαίρε, τό τών Αγγέλων πολυθρύλητον θαύμα,
χαίρε, τό τών δαιμόνων πολυθρήνητον τραύμα,

Χαίρε, τό Φώς αρρήτως γεννήσασα,
χαίρε, τό πώς μηδένα διδάξασα.

Χαίρε, σοφών υπερβαίνουσα γνώσιν.
χαίρε, πιστών καταυγάζουσα φρένας.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

[Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.](#)

Δύναμις τού Υψίστου, επεσκίασε τότε, προς σύλληψιν τή Απειρογάμω. καί τήν εύκαρπον ταύτης νηδύν, ως αγρόν υπέδειξεν ηδύν άπασι, τοίς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, εν τώ ψάλλειν ούτως.

Αλληλούϊα.

[Αλληλούϊα.](#)

Ἐχουσα θεοδόχον, ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ελισάβετ, τό δέ βρέφος ἐκείνης
ευθύς, ἐπιγνόν τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε! καί ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαίρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλήμα,

χαίρε, καρποῦ ἀκηράτου κτήμα,

Χαίρε, γεωργόν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον,

χαίρε, φυτουργόν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαίρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν, οἰκτιρμῶν,

χαίρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηγίαν ἰλασμῶν.

Χαίρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις,

χαίρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ετοιμάζεις.

Χαίρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα,

χαίρε, παντός τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαίρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία,

χαίρε, θνητῶν πρὸς Θεόν παρρησία.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἀγαμὸν σε
θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν Ἀμεμπτε, μαθῶν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου,
έφη. Ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ Β'

Ἦκουσαν οἱ ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνοῦντων τὴν ἑνσαρκὸν Χριστοῦ παρουσίαν, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τούτον ὡς ἀμνὸν ἀμωμον, ἐν τῇ γατρὶ Μαρίας Βοσκηθέντα, ἣν ὑμνοῦντες εἶπον,

Χαίρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος μήτηρ,
χαίρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαίρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον,
χαίρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαίρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῆ,
χαίρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαίρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα,
χαίρε, τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαίρε, στερρόν τῆς πίστεως ἔρεισμα,
χαίρε, λαμπρόν τῆς χάριτος γνῶρισμα.

Χαίρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης,
χαίρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.
Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλη, καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταῖόν ἀνακτα, καὶ φθάσαντες τὸν ἀφθαστον, ἐχάρησαν Αὐτῷ βοῶντες, Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα.

Ίδον παῖδες Χαλδαίων, ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, τὸν πλάσαντα χεὶρὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ
Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφὴν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεύσαι καὶ
βοῆσαι τὴν Εὐλογημένην,

Χαίρε, ἀστέρος αὐτοῦ Μήτηρ,
χαίρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας.

Χαίρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασσα,
χαίρε, τῆς τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαίρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς,
χαίρε, Κύριον φιλόανθρωπον ἐπιδείξασσα Χριστόν.

Χαίρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρομένη θρησκείας,
χαίρε, ἡ τοῦ βορβόρου ρυομένη τῶν ἔργων.

Χαίρε, πυρός προσκύνησιν παύσασσα,
χαίρε, φλογός παθῶν ἀπαλλάτουσα.

Χαίρε, πιστῶν ὁδηγέ σωφροσύνης,
χαίρε, πασῶν γενεῶν ευφροσύνη.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

[Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.](#)

Κήρυκες θεοφόροι γεγονόντες οἱ Μάγοι, υπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλώνα, ἐκτελέσαντές σου τὸν
χρησμόν καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστόν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρώδη, μὴ εἰδὸτα
ψάλλειν. Ἀλληλούϊα.

[Ἀλληλούϊα.](#)

Λάμπας εν τη Αιγύπτω φωτισμόν αληθείας, εδίωξας του ψεύδους το σκότος, τα γαρ είδωλα ταύτης, Σωτήρ, μη ενέγκαντά σου την ισχύν πέπτωκεν, οι τούτων δε ρυσθέντες εβόων προς την Θεοτόκον,

Χαίρε, ανόρθωσις των ανθρώπων,
χαίρε, κατάπωσις των δαιμόνων.

Χαίρε, της απάτης την πλάνην πατήσασα,
χαίρε, των ειδώλων τον δόλον ελέγξασα.

Χαίρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραώ τον νοήτον,
χαίρε, πέτρα η ποτίσασα τους διψώντας την ζωήν.

Χαίρε, πύρινε σύλε, οδηγών τους εν σκότει,
χαίρε, σκέπη του κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαίρε, τροφή του μάννα διάδοχε,
χαίρε, τρυφής αγίας διάκονε.

Χαίρε, η Γη της επαγγελίας,
χαίρε, εξ ης ρέει μέλι και γάλα.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεώνος του παρόντος αιώνας μεθίστασθαι του απατεώνος, επεδόθης ως βρέφος αυτώ, αλλ' εγνώσθης τούτω και Θεός τέλειος, διόπτερ εξεπλάγη σου την άρρητον σοφίαν, κράζων,
Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ Γ'

Νέαν έδειξε κτίσιν, εμπανίσας ο Κτίστης, υμίν τοις υπ' αυτού γενομένοις εξ ασπόρου βλαστήσας γασρός, και φυλάξας ταύτην, ώσπερ ην, άφθορον, ίνα το θαύμα βλέποντες, υμνήσωμεν αυτήν, βοώντες:

Χαίρε, το άνθος της αφθαρσίας,

χαίρε, το στέφος της εγκρατείας.

Χαίρε, αναστάσεως τύπον εκλάμπουσα,

χαίρε, των Αγγέλων τον βίον εμφανίουσα.

Χαίρε, δένδρον αγλαόκαρπον, εξ ου τέφονται πιστοί,

χαίρε, ξύλον ευσκιάφυλλον, υφ' ου σκέπτοναι πολλοί.

Χαίρε, κυοφορούσα οδηγόν πλανωμένοις,

χαίρε, απογεννώσα λυτρωτήν αιχμαλώτοις.

Χαίρε, Κριτού δικαίου δυσώπησις,

χαίρε, πολλών πταιόντων συγχώρησις.

Χαίρε, στολή των γυμνών παρρησίας,

χαίρε, στοργή πάντα πόθον νικώσα.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ξένον τόκον ιδόντες, ξενωθώμεν του κόσμου, τον νουν εις ουρανόν μεταθέντες, διά τούτο γαρ ο υψηλός Θεός επί γης εφάνη ταπεινός άνθρωπος, βουλόμενος ελκύσαι προς το ύψος τους Αυτώ βοώντας: Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπὴν ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος; συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε; καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα:

Χαίρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα;

χαίρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαίρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἀκουσμα;

χαίρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαίρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβείμ;

χαίρε, οἶκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφεείμ.

Χαίρε, ἡ τανατία εἰς ταυτό ἀγαγούσα;

χαίρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνύσα.

Χαίρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις;

χαίρε, δι' ἧς ἠνοίχθη Παράδεισος.

Χαίρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ βασιλείας;

χαίρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πάσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον, τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως; Ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους ως ιχθύας αφώνους ορώμεν επί σοι, Θεοτόκε; απορούσι γαρ λέγειν το πως και Παρθένος μένεις και τεκείν ισχυσας; ημείς δε το Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστώως βοώμεν:

Χαίρε, σοφίας Θεού δοχείον,
χαίρε, προνοίας αυτού ταμείον.

Χαίρε, φιλοσόφρους ασόφους δεικνύουσα;
χαίρε, τεχνολόγους αλόγους ελέγχουσα.

Χαίρε, ότι εμωράνθησαν οι δεινοί συζητηταί;
χαίρε, ότι εμαράνθησαν οι των μύθων ποιηταί.

Χαίρε, των Αθηναίων τας πλοκάς διασπώσα;
χαίρε, των αλιέων τας σαγήνας πληρούσα.

Χαίρε, βυθού αγνοίας εξέλκουσα;
χαίρε, πολλούς εν γνώσει φωτίζουσα.

Χαίρε, ολκάς των θελόντων σωθήναι;
χαίρε, λιμίν του βίου πλωτήρων.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

[Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.](#)

Σώσαι θέλων τον κόσμον ο των όλων κοσμήτωρ, προς τούτον αυτεπάγγελτος ήλθε, και ποιμήν υπάρχων ως Θεός, δι' ημάς εφάνη καθ' ημάς άνθρωπος; ομοίω γαρ το όμοιον καλέσας, ως Θεός ακούει; Αλληλούϊα.

[Αλληλούϊα.](#)

ΣΤΑΣΙΣ Δ'

Τείχος εἰ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καί πάντων τῶν εἰς σέ προστρέχόντων, ὁ γάρ τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, κατεσκεύασέ σε Ποιητής Ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καί πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας.

Χαίρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας.

χαίρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαίρε, ἀρχηγέ νοητῆς ἀναπλάσεως.

χαίρε, χορηγέ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαίρε, σύ γάρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληθέντας ἀισχρῶς.

χαίρε, σύ γάρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν,

Χαίρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργούσα.

χαίρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκούσα.

Χαίρε, παστάς ἀσπύρου νυμφεύσεως.

χαίρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμόζουσα,

Χαίρε, καλή κουροτρόφε παρθένων.

χαίρε, ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων,

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἕγμος ἅπας, ἠττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκιρμῶν σου, ἰσαριθμοὺς γάρ τῇ ψάμμῳ ὠδᾶς, ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδέν τελούμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοῖ βοώσιν, Ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανείσαν, ὀρώμεν τὴν ἀγίαν Παρθένον, τό γάρ ἄυλον ἀππουσα φῶς, ὀδηγεῖ πρὸς γνώσιν θεϊκὴν ἀπαντας, αὐγὴ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγὴ δὲ τιμωμένη ταῦτα.

Χαίρε, ἀκτὶς νοητοῦ Ἡλίου,
χαίρε, βολίς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαίρε, ἀστραπή τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα,
χαίρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα,

Χαίρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν,
χαίρε, ὅτι τὸν πολύρρητον, ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαίρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον,
χαίρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιρούσα τὸν ρύπον,

Χαίρε, λουτήρ ἐκπλύνων συνείδησιν,
χαίρε, κρατὴρ κερνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαίρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας,
χαίρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας,

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

[Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.](#)

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος, καὶ σχίσας τό χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως, Ἀλληλούϊα.

[Ἀλληλούϊα.](#)

Ψάλλοντές σου τόν τόκον, ανυμνούμέν σε πάντες, ως έμψυχον ναόν, Θεοτόκε, εν τή σή γάρ οικήσας γαστρί, ο συνέχων πάντα τή χειρί Κύριος, ηγίασεν, εδόξασεν, εδίδαξε βοάν σοι πάντας.

Χαίρε, σκηνή του Θεού καί Λόγου.

χαίρε, Αγία Αγίων μείζων,

Χαίρε, κιβωτέ χρυσωθείσα τώ Πνεύματι.

χαίρε, θησαυρέ τής ζωής αδαπάνητε,

Χαίρε, τίμιον διάδημα, βασιλέων ευσεβών.

χαίρε, καύχημα σεβάσμιον, Ιερέων ευλαβών,

Χαίρε τής Εκκλησίας ο ασάλευτος πύργος.

χαίρε, τής βασιλείας τό απόρθητον τείχος.

Χαίρε, δι' ής εγείρονται τρόπαια.

χαίρε, δι' ής εχθροί καταπίπτουσι.

Χαίρε, χρωτός του εμού θεραπεία,

χαίρε, ψυχής τής εμής σωτηρία.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ω πανύμνητε Μήτηρ, η τεκούσα τόν πάντων Αγίων αγιώτατον Λόγον (Υ'), δεξαμένη τήν νύν προσφοράν, από πάσης ρύσαι συμφοράς άπαντας, καί τής μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τούς σοί βοώντας, Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

Άγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν επέμφθη, ειπείν τή Θεοτόκω τό Χαίρε (γ') καί σύν τή ασωμάτω φωνή, σωματούμενόν σε θεωρών Κύριε, εξίστατο καί ίστατο, κραυγάζων πρός αυτήν τοιαύτα.

Χαίρε, δι' ής η χαρά εκλάμψει,
χαίρε, δι' ής η αρά εκλείψει.

Χαίρε, τού πεσόντος, Αδάμ η ανάκλησις,
χαίρε τών δακρύων τής Εύας η λύτρωσις.

Χαίρε, ύψος δυσανάβατον ανθρωπίνοις λογισμοίς,
χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καί Αγγέλων οφθαλμοίς.

Χαίρε, ότι υπάρχεις Βασιλέως καθέδρα,
χαίρε, ότι βαστάζεις τόν βαστάζοντα πάντα.

Χαίρε, αστήρ εμφανίων τόν Ήλιον,
χαίρε, γαστήρ ενθέου σαρκώσεως.

Χαίρε, δι' ής νεουργείται η κτίσις,
χαίρε, δι' ής βρεφουργείται Κτίστης.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ώς έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

[top](#)

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

χωρίς Ιερέα

Εις τώ όνομα τού Πατρός, τού Υιού καί τού αγίου Πνεύματος. Αμήν.

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώπιον τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
- καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών
- ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος
- καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου
- εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασι τών χειρών σου εμελέτων
- διεπέτασα τάς χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον
- ακουστόν ποιήσόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου
- εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία
- ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου
- καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σου είμι εγώ

**Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν,
ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.**

Στίχ, α'. Εξομολογείσθε τώ Κυρίω,
καί επικαλείσθε τό όνομα τό άγιον αυτού.

**Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν,
ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.**

Στίχ, β'. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καί τῷ ονόματι Κυρίου ἤμυνάμην αὐτούς,

**Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν,
ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.**

Στίχ, γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη,
καί ἐστι θαυμαστή εν οφθαλμοῖς ημῶν.

**Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν,
ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.**

Ἦχος δ'. Ο υψωθείς εν τῷ Σταυρῷ.

Τη Θεοτόκω εκτενώς νύν προσδράμωμεν, αμαρτωλοί καί ταπεινοί, καί προσπέσωμεν εν μετανοία, κρίζοντες εκ βάθους ψυχῆς, Δέσποινα, βοήθησον ἐφ' ἡμίν σπλαγχνισθείσα, σπεύσον, πολλύμεθα υπό πλήθους πταισμάτων, μή αποστρέψης σοῦς δούλους κενούς, σέ γάρ καί μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα... Καί νύν...

Ου σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι εἰμή γάρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμάς ἐρρύσατο εκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νύν ἐλευθέρους; Ουκ αποστῶμεν, Δέσποινα, εκ σοῦ, σοῦς γάρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός 50

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ἐλεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου
- ἐπί πλείον πλύνόν με ἀπό τῆς ἀνομίας μου καί ἀπό τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με
- ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ γινώσκω καί ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστιν διά παντός
- σοί μόνω ἤμαρτον καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς εν τοῖς λόγοις σου καί νικήσῃς εν τῷ κρίνεσθαί σε
- ἰδοῦ γάρ εν ἀνομίαις συνελήμφθην καί εν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μήτηρ μου
- ἰδοῦ γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τά ἀδήλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι
- ραντιεῖς με υσσώπῳ καί καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καί ευφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὀστά τεταπεινωμένα
- ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν ἀμαρτιῶν μου καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον
- καρδίαν καθαράν κτίσον εν ἐμοί ο Θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον εν τοῖς ἐγκάτοις μου
- μή ἀπορρίψῃς με ἀπό τοῦ προσώπου σου καί τό πνεῦμα τό ἅγιόν σου μή ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ
- ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καί πνεύματι ἠγεμονικῶ στήρισόν με
- διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοῦς σου καί ἀσεβεῖς ἐπί σέ ἐπιστρέψουσιν
- ρύσαι με ἐξ αἱμάτων ο Θεός ο Θεός τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χεῖλη μου ἀνοίξεις καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός οὐκ ἐξουθενώσει
- ἀγάθυνον κύριε εν τῇ εὐδοκίᾳ σου τήν Σιών καί οἰκοδομηθήτω τά τείχη Ἱερουσαλημ
- τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφοράν καί ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Ἦχος πλ. δ' Ωδή α' Ο Ειρμός

Υγράν διοδεύσας ωσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ανεβόα, Τῷ
Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Πολλοὶς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σέ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, Ὡ Μήτηρ τοῦ Λόγου
καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταραττοῦσι προσβολαί, πολλῆς αθυμίας, ἐμπιπλώσαι μου τὴν ψυχὴν, εἰρήνευσον,
Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Δόξα...

Σωτήρα τεκούσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν, σοὶ γάρ νῦν
προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Καὶ νῦν...

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη
Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμός

Ουρανίας ἀψίδος, οροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομήτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ
τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη φιλόανθρωπε.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς
τόν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἰκετεύω, Παρθένε, τόν ψυχικόν τάραχον, καὶ τῆς αθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου, σύ γάρ,
Θεόνυμφε, τόν ἀρχηγόν τῆς γαλήνης, τόν Χριστόν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Δόξα...

Ευεργέτην τεκούσα, τόν τῶν καλῶν αἰτίων, τῆς ευεργεσίας τόν πλοῦτον, πάσιν ἀνάβλυσον, πάντα
γάρ δύνασαι, ὡς δυνατόν ἐν ἰσχύϊ, τόν Χριστόν κηύσασα, Θεομακάριστε.

Καὶ νῦν....

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον, τῶν
ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπὴ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τόν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σέ
καταφεύγομεν, ὡς ἀρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ
ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα Ἦχος β'
Τὰ ἄνω ζητῶν

Πρεσβεία θερμὴ, καὶ τείχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς
βοώμέν σοι, Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως
προστατεύουσα.

Ὡδὴ δ'

Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου
τὴν θεότητα.

Τῶν παθῶν μου τόν τάραχον, ἡ τόν κυβερνήτην τεκούσα Κύριον, καὶ τόν κλύδωνα κατεύνασον,
τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένω τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τόν εὐσπλαγχνον κηύσασα,
καὶ Σωτήρα πάντων, τῶν υμνούντων σε.

Δόξα...

Ἀπολαύοντες, Πάναγγε, τῶν σῶν δωρημάτων ευχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ
γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Καὶ νῦν...

Οι ελπίδα καί στήριγμα, καί τής σωτηρίας τείχος ακράδαντον, κεκτημένοι σε, Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, εκλυτρούμεθα.

Ωδή ε'

Φώτισον ημάς, τοίς προστάγμασί σου, Κύριε, καί τώ βραχίονί σου τώ υψηλώ, τήν σήν ειρήνην, παράσχου ημίν, φιλόανθρωπε.

Εμπλησον, Αγνή, ευφροσύνης τήν καρδίαν μου, τήν σήν ακήρατον διδούσα χαράν, τής ευφροσύνης, η γεννήσασα τόν αίτιον.

Λύτρωσαι ημάς, εκ κινδύνων, Θεοτόκε Αγνή, η αιωνίαν τεκούσα λύτρωσιν, καί τήν ειρήνην, τήν πάντα νούν υπερέχουσιν.

Δόξα...

Λύσον τήν αχλύν, τών παισμάτων μου, Θεόνυμφε, τώ φωτισμώ τής σής λαμπρότητος, η φώς τεκούσα, τό θειον καί προαιώνιον.

Καί νύν...

Ίασαι Αγνή, τών παθών μου τήν ασθένειαν, επισκοπής σου αξιώσασα, καί τήν υγείαν, τή πρεσβεία σου παράσχου μοι.

Ωδή ς'

Την δέησιν εκχέω πρός Κύριον, καί αυτώ απαγγελώ μου τās θλίψεις, ότι κακών η ψυχή μου επλήσθη, καί η ζωή μου τώ Άδη προσήγγισε, καί δέομαι ώς Ιωνάς, Εκ φθοράς, ο Θεός με ανάγαγε.

Θανάτου καί τής φθοράς ώς έσωσεν, εαυτόν εκδεδωκώς τώ θανάτω, τήν τή φθορά καί θανάτω μου φύσιν, κατασχεθείσαν, Παρθένε, δυσώπησον, τόν Κύριόν σου καί Υιόν, τής εχθρών κακουργίας με ρύσασθαι.

Προστάτιν σε τής ζωής επίσταμαι, καί φρουράν ασφαλεστάτην, Παρθένε, τών πειρασμών διαλύουσιν όχλον, καί επηρείας δαιμόνων ελαύνουσιν, καί δέομαι διαπαντός, εκ φθοράς τών παθών μου ρυσθήναί με.

Δόξα...

Ως τείχος καταφυγής κεκτήμεθα, καί ψυχών σε παντελή σωτηρίαν, καί πλατυσμόν εν ταίς θλίψεσι, Κόρη, καί τώ φωτί σου αεί αγαλλόμεθα. Ω Δέσποινα, καί νύν ημάς, τών παθών καί κινδύνων διάσωσον.

Καί νύν...

Εν κλίνη νύν ασθενών κατάκειμαι, καί ουκ έστιν ίσσις τή σαρκί μου, αλλ' η Θεόν καί Σωτήρα τού κόσμου, καί τόν λυτήρα τών νόσων κυήσασα, σου δέομαι τής αγαθής, εκ φθοράς νοσημάτων ανάστησον.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ώς άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Άχραντε, η διά λόγου τόν Λόγον ανερμηνεύτως, επ' εσχάτων τών ημερών τεκούσα, δυσώπησον, ώς έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Κοντάκιον Ήχος β'

Προστασία τών Χριστιανών ακαταίσχυντε, μεσιτεία πρός τόν Ποιητήν αμετάθετε, Μή παρίδης αμαρτωλών δεήσεων φωνάς, αλλά πρόφθασον, ώς αγαθή, εις τήν βοήθειαν ημών, τών πιστώως κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εις πρεσβείαν, καί σπεύσον εις ικεσίαν, η προστατεύουσα αεί, Θεοτόκε, τών τιμώντων σε.

Α' Αντίφωνον Ήχος δ'

Εκ νεότητός μου, πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον, Σωτήρ μου. (δίς)

Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ως χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι.
(δΐς)

Δόξα...

Αγίω Πνεύματι, πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υφούται, λαμπρύνεται τή Τριαδική μονάδι, ιεροκρυφίως.

Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, αναβλύζει τά τής χάριτος ρείθρα, αρδεύοντα άπασαν τήν κτίσιν, προς ζωογονίαν.

Προκείμενον

Μνησθήσομαι τού ονόματός σου εν πάση γενεά καί γενεά.

Στίχ. Άκουσον, θύγατερ, καί ίδε, καί κλίνον τό ούς σου, καί επιλάθου τού λαού σου, καί τού οίκου τού πατρός σου, καί επιθυμήσει ο Βασιλεύς τού κάλλους σου.

Τού ονόματός σου εν πάση γενεά καί γενεά μνησθήσομαι.

Εκ τού κατά Λουκάν αγίου Ευαγγελίου, τό Ανάγνωσμα.

Αναστάσα δέ Μαριάμ εν ταίς ημέραις ταύταις εμπορεύθη εις τήν ορεινήν μετά σπουδής, εις πόλιν Ιούδα, καί εισήλθεν εις τόν οίκον Ζαχαρίου, καί ησπάσατο τήν Ελισάβετ, καί εγένετο ως ήκουσεν η Ελισάβετ τόν ασπασμόν τής Μαρίας, εσκίρτησε τό βρέφος εν τή κοιλία αυτής, καί επλήσθη Πνεύματος Αγίου η Ελισάβετ, καί ανεφώνησε φωνή μεγάλη, καί είπεν, Ευλογημένη σύ εν γυναιξί, καί ευλογημένος ο καρπός τής κοιλίας σου, καί πόθεν μοι τούτο, ίνα έλθη η μήτηρ τού Κυρίου μου προς με; ιδού γαρ, ως εγένετο η φωνή τού ασπασμού σου εις τά ώτά μου, εσκίρτησεν εν αγαλλιάσει τό βρέφος εν τή κοιλία μου, καί μακαρία η πιστεύσασα, ότι έσται τελείωσις τοίς λελαλημένοις αυτή παρά Κυρίου. Καί είπε Μαριάμ, Μεγαλύνει η ψυχή μου τόν Κύριον, καί ηγαλλίασε το πνεύμα μου επί τώ Θεώ τώ σωτήρι μου, ότι επέβλεψεν επί τήν ταπεινώσιν τής δούλης αυτού. ιδού γάρ, από τού νύν μακαριούσί με πάσαι αι γενεαί. ότι εποίησέ μοι μεγάλεια ο δυνατός, καί άγιον τό τό όνομα αυτού. Έμεινε δέ Μαριάμ σύν αυτή ωσει μήνας τρείς, καί υπέστρεψεν εις τόν οίκον αυτής.

Δόξα... Ήχος β'

Πάτερ, Λόγε, Πνεύμα, Τριάς η εν Μονάδι, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Καί νύν...

Ταίς τής Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Στίχ. Ελέησόν με, ο Θεός, κατά τό μέγα έλέός σου, καί κατά τό πλήθος τών οικτιρισμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου.

Ήχος πλ. β'

Όλην αποθέμενοι

Μή καταπιστεύσης με, ανθρωπίνη προστασία, Παναγία δέσποινα, αλλά δέξι δέησιν, τού ικέτου σου, θλίψις γάρ έχει με, φέρειν ου δύναμαι, τών δαιμόνων τά τοξεύματα, σκέπην ου κέκτημαι, ουδέ πού προσφύγω ο άθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καί παραμυθίαν ουκ έχω πλήν σου, Δέσποινα τού κόσμου, ελπίς καί προστασία τών πιστών, μή μου παρίδης τήν δέησιν, τό συμφέρον ποιήσον.

Έτερα Θεοτοκία

Ουδείς προστρέχων επί σοί, κατησχυμένος από σου εκπορεύεται, αγνή Παρθένε Θεοτόκε, αλλ' αιτείται τήν χάριν, καί λαμβάνει τό δώρημα, προς τό συμφέρον τής αιτήσεως.

Μεταβολή τών θλιβομένων, απαλλαγή τών ασθενούντων υπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σώζε πόλιν καί λαόν, τών πολεμουμένων η ειρήνη, τών χειμαζομένων η γαλήνη, η μόνη προστασία τών πιστών.

Ωδή ζ'

Οι εκ τῆς ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῆ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σώτερ, οικονομῆσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῶ κησας τῷ κόσμῳ, ἦν προστάτιν ἀνέδειξας, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὄν ἐγέννησας, Μήτηρ ἀγνή δυσώπησον, ρυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Δόξα...

Θησαυρόν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σέ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἐδειξας, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Καὶ νῦν...

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῆ σκέπη σου τῆ θεία, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκούσα.

Ὡδὴ ἦ'

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὄν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρά σου δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε, ὑμνούντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές, ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἀφραστόν σου τόκον.

Δόξα...

Τάς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατροεῖς, καὶ σαρκὸς τὰς οὐνάς, Παρθένε, ἵνα σέ δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

Καὶ νῦν...

Τῶν πειρασμῶν σύ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε, ὅθεν σε ὑμνούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'

Κυρίως Θεοτόκον, σέ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σου σεσωσμένοι, Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις, σέ μεγαλύνοντες.

Ροὴν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἡ τὸν παντός ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε, Χριστόν κυήσασα.

Χαράς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, ἡ τῆς χαρὰς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε, καὶ τείχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Δόξα...

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σέ καταγγέλλοντας.

Καὶ νῦν...

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥώσιν, μετασκευάζουσα.

Μεγαλυνάρια

Ἀξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν αἰμακάριστον καὶ παναμύμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Τὴν υψηλοτέραν τῶν ουρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἠλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου αμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τό σῶμα, ἀσθενεῖ μου καί ἡ ψυχὴ, πρὸς σέ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τόν ἐκ σοῦ τεχθέντα. Ω Δέσποινα, τοῦ κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι τὴν ὠδὴν, νῦν τὴ πανυμνήτω, Θεοτόκω χαρμονικῶς, μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει, Θεοτόκε, τοῦ οικειρήσαι ἡμᾶς.

Ἄλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου, Λουκά ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Πάσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Υ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς αμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἦχος πλ. β'

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀπορούντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ αμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γάρ πεποιθήμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τό ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ρυσθῆῖμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων, σύ γάρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Δέησις

Υπερελεήμων Θεέ, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ὁποῖο θα ἔρχονταν πάντες εἰς γνώσις τῆς ἀληθείας, σώσον καὶ βοήθησον τοὺς δούλους σου...

Ἦχος β'

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τὴ κραταῖά σου χειρὶ, ἄλλην γάρ οὐκ ἔχομεν αμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰὶ μεσιτεῖαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ

πταισμάτων πολλών, Μήτηρ τού Θεού τού Υψίστου, όθεν σοι προσπίπτομεν, Ρύσαι πάσης περιστάσεως τούς δούλους σου.

Όμοιον

Πάντων θλιβομένων η χαρά, καί αδικουμένων προστάτις, καί πεινομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καί βακτηρία τυφλών, ασθενούντων επίσκεψις, καταπονουμένων σκέπη καί αντίληψις, καί ορφανών βοηθός, Μήτηρ τού Θεού τού Υψίστου, σύ υπάρχουν, Άχραντε, σπεύσον, δυσωπούμεν, ρύσασθαι τούς δούλους σου.

Ήχος πλ. δ'

Δέσποινα, πρόσδεξαι τās δεήσεις τών δούλων σου, καί λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης καί θλίψεως.

Ήχος β'

Τήν πάσαν ελπίδα μου εις σέ ανατίθημι, Μήτηρ τού Θεού, φύλαξόν με υπό τήν σκέπην σου.

Κατά τήν περίοδον τού 15 Αυγούστου εΐθισται ίνα ψάλλωνται, αντί τών ανωτέρω Θεοτοκίων, τά επόμενα Εξαποστειλάρια.

Ήχος γ'

Ο ουρανόν τοίς άστροις

Απόστολοι εκ περάτων, συναθροισθέντες ενθάδε, Γεθσημανή τώ χωρίω, κηδεύσατέ μου τό σώμα, καί σύ, Υιέ καί Θεέ μου, παράλαβέ μου τό πνεύμα.

Ο γλυκασμός τών Αγγέλων, τών θλιβομένων η χαρά, χριστιανών η προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, αντιλαβού μου καί ρύσαι, τών αιωνίων βασάνων.

Καί σέ μεσίτριαν έχω, πρός τόν φιλόανθρωπον Θεόν, μή μου ελέγη τās πράξεις, ενώπιον τών Αγγέλων, παρακαλώ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι εν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καί δωδεκάτειχε πόλις, ηλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τού Βασιλέως, ακατανόητον θαύμα, πώς γαλουχείς τόν Δεσπότην;

Δι' ευχών τών Αγίων Πατέρων ημών.

[top](#)

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώπιαι τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
- καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πās ζών
- ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος
- καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου
- εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασι τών χειρών σου εμελέτων
- διεπέτασα τās χείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον
- ακουστόν ποιήσόν μοι τό πρωί τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου
- εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία
- ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου

- καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχὴν μου ὅτι δούλός σου εἰμι ἐγώ

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ἡμίν, ευλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Εξομολογείσθε τώ Κυρίῳ, καί επικαλείσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ἡμίν, ευλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, β'. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καί τώ ὀνόματι Κυρίου ἤμυνάμην αὐτούς,

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ἡμίν, ευλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ἡμίν, ευλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἦχος δ' Ὁ υψωθεῖς ἐν τώ Σταυρώ.

Τη Θεοτόκω εκτενώς νύν προσδράμωμεν, αμαρτωλοὶ καί ταπεινοί, καί προσπέσωμεν ἐν μετάνοιᾳ, κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, Δέσποινα, βοήθησον ἐφ' ἡμίν σπλαγχνισθεῖσα, σπεύσον, πολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μή αποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς, σέ γάρ καί μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα... Καί νύν...

Ου σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι εἰμὴ γάρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νύν ἐλευθέρους; Οὐκ αποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ, σοὺς γάρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ν' Ψαλμός

- Ελέησόν με ὁ Θεός κατὰ τό μέγα ἐλεός σου καί κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου
- ἐπὶ πλείον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καί ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με
- ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ γινώσκω καί ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καί νικήσῃς ἐν τώ κρίνεσθαί σε
- ἰδοὺ γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήμφθην καί ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μήτηρ μου
- ἰδοὺ γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τά ἀθήλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι
- ραντιεῖς με υσσώπῳ καί καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καί ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καί ευφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὀστά τεταπεινωμένα
- ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καί πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου
- μή ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καί τό πνεῦμα τό ἅγιόν σου μή ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ
- ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήρισόν με
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καί ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν
- ρύσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
- κύριε τά χεῖλή μου ἀνοίξεις καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει
- ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τήν Σιών καί οἰκοδομηθήτω τά τείχη Ἱερουσαλήμ
- τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφοράν καί ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Ήχος πλ. δ' Ωδή α' Ο Ειρμός

Αρματηλάτην Φαραώ εβύθισε, τερατουργούσα ποτέ, μωσαϊκή ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα και διελούσα θάλασσαν· Ισραήλ δε φυγάδα, πεζόν οδίτην διέσωσεν, άσμα τω Θεώ αναμέλποντα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Των λυπηρών επαγωγαί χειμάζουσι την ταπεινήν μου ψυχήν, και συμφορών νέφη, την εμήν καλύπτουσι, καρδίαν Θεονύμφευτε· αλλ' η φως τετοκυία, το θειον και προαιώνιον, λάμψον μοι το φως το χαρμόσουνον.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εξ αμέτρητων αναγκών και θλίψεων, και εξ εχθρών δυσμενών, και συμφορών βίου, λυτρωθείς Πανάχραντε, τη κραταιά δυνάμει σου, ανυμνώ μεγαλώνω, την άμετρόν σου συμπάθειαν, και την εις εμέ σου παράκλησιν.

Δόξα...

Νυν πεπειθώς επί την σην κατέφυγον, αντίληψιν κραταιάν, και προς την σην σκέπην, ολοψύχως έδραμον, και γόνυ κλίνω Δέσποινα, και θρηνώ και στενάζω, μη με παρίδης τον άθλιον, των Χριστιανών καταφύγιον.

Καί νύν...

Ου σιωπήσω του βοάν τρανώτατα, τα μεγαλεία τα σα, ειμή γαρ συ Κόρη, πάντοτε προΐστασο, υπέρ εμού πρεσβέουσα, τω Υιώ και Θεώ σου, τις εκ τοσούτου με κλύδωνος, και δεινών κινδύνων ερρύσατο.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεπον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, και ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Ουρανίας αφίδος, οροφουργέ Κύριε, και της Εκκλησίας δομήτορ, συ με στερέωσον, εν τη αγάπη τη ση, των εφετών η ακρότης, των πιστών το στήριγμα, μόνε φιλόανθρωπε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Απορήσας εκ πάντων, οδυνηρώς κράζω σοι· πρόφθασον θερμή προστασία, και σην βοήθειαν, δός μοι τω δούλω σου, τω ταπεινώ και αθλίω, τω την σην αντίληψιν, επιζητούντι θερμώς.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εθαυμάστωσας όντως, νυν επ' εμοί Δέσποινα, τας ευεργεσίας σου Κόρη, και τα ελέη σου· όθεν δοξάζω σε, και ανυμνώ και γεραίρω, την πολλήν και άμετρον, κηδεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει, των συμφορών Δέσποινα, και των λυπηρών τρικυμία, καταποντίζουσιν· αλλά προφθάσασα, χείρα μοι δος βοηθείας, η θερμή αντίληψις, και προστασία μου.

Δόξα...

Αλήθη Θεοτόκον, ομολογώ Δέσποινα, σε την του θανάτου το κράτος, εξαφανίσασαν· ως γαρ φυσίζωσος, εκ των δεσμών των του άδου, προς ζωήν ανήγαγες, εις γην με ρεύσαντα. Διάσωσον από κινδύνων τους δούλους σου Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν εις σε καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος και προστασίαν.

Καί νύν....

Επίβλεπον εν ευμενεία πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν, και ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεπον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, και ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ιερεύς

- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον. Κύριε ελέησον (3)

- Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών (δεινός) και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος. Κύριε ελέησον (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη (κώνη, πόλη) ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου. Κύριε ελέησον (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ των δούλων του Θεού, (ονόματα).
- Ότι ελεήμων και φιλάνθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κάθισμα Ἦχος β' Τά άνω ζητών

Πρεσβεία θερμή, καί τείχος απροσμάχητον, ελέους πηγή, τού κόσμου καταφύγιον, εκτενώς βοώμέν σοι, Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καί εκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς, η μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ωδή δ'

Συ μου ισχύς Κύριε, συ μου και δύναμις, συ Θεός μου, συ μου αγαλλίαμα, ο πατρικούς, κόλπους μη λιπών, και την ημετέραν, πτωχείαν επισκεψάμενος· διό συν τω προφήτη, Αββακούμ σοι κραυγάζω· Τη δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Και πού λοιπόν, άλλην ευρήσω αντίληψιν; πού προσφύγω; πού δε και σωθήσομαι; τίνα θερμήν έξω βοηθόν, θλίψει του βίου και ζάλαις οίμοι! κλονούμενος; Εις σε μόνην ελπίζω, και θαρρώ και καυχώμαι, και προστρέχω τη σκέπη σου· σώσον με.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τον ποταμόν, τον γλυκερόν του ελέους σου, τον πλουσίαις δωρεαίς δροσίσαντα, την παναθλίαν και ταπεινήν, πάναγνε ψυχήν μου, των συμφορών και των θλίψεων, καμίνω φλογισθείσαν, μεγαλύνω κηρύττω, και προστρέχω τη σκέπη σου· σώσον με.

Δόξα...

Σε την αγνήν, σε την Παρθένον και άσπιλον, μόνην φέρω, τείχος απροσμάχητον, καταφυγήν σκέπην κραταιάν, όπλον σωτηρίας· μη με παρίδης τον άσικτον, ελπίς απηλπισμένων, ασθενών συμμαχία, θλιβομένων χαρά και αντίληψις.

Και νύν...

Πώς εξειπείν, σου κατ' αξίαν δυνήσομαι, τους αμέτρους, οικτιρμούς ω Δέσποινα, τους την εμήν πάντοτε ψυχήν, δεινώς πυρουμένην, ως ύδωρ περιδροσίσαντας; Αλλ' ω της σης προνοίας, και της ευεργεσίας, ης αφθόνως αυτός παραπήλαυσα!

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σε καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεπον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, και ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ωδή ε'

Ίνα τι με απώσω, από του προσώπου σου το φως το άδυτον, και εκάλυψέ με, το αλλότριον σκότος τον δείλαιον; Αλλ' επίστρεψόν με, και προς το φως των εντολών σου, τας οδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ευχαρίστως βοώ σοι· χαίρε Μητροπάρθενε, χαίρε Θεόνυμφε· χαίρε θεία σκέπη, χαίρε όπλον και τείχος απόρθητον· χαίρε προστασία, και βοηθέ και σωτηρία, των εις σε προστρεχόντων εκ πίστεως.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Οι μισούντες με μάτην, βέλεμνα και ξίφη και λάκκον ηυτρέπισαν, και επιζητούσι, το πανάθλιον σώμα σπαράξαι μου, και καταβιβάσαι, προς γην Αγνή επιζητούσιν· αλλ' εκ τούτων προφθάσασα σώσον με.

Δόξα...

Από πάσης ανάγκης, θλίψεως και νόσου και βλάβης με λύτρωσαι, και τη ση δύναμει, εν τη σκέπη σου φύλαξον άτρωτον, εκ παντός κινδύνου, και εξ εχθρών των πολεμούντων, και μισούντων με Κόρη πανύμνητε.

Καί νύν...

Τί σοι δώρον προσάξω, της ευχαριστίας ανθ' ώνπερ απήλαυσα, των σων δωρημάτων, και της σης άμέτρητου χρηστότητος; Τσιγαρούν δοξάζω, υμνολογώ και μεγαλύνω, σου την άμετρον προς με συμπάθειαν.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος και προστασίαν.

Επίβλεψον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, και ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ωδή ς'

Την δέησιν, εκχεώ προς Κύριον, και αυτώ απαγγελώ μου τας θλίψεις, ότι κακών η ψυχή μου επλήσθη, και η ζωή μου τω άδη προσήγγισε· και δέομαι ως Ιωνάς· Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τα νέφη, των λυπηρών εκάλυψαν, την αθλίαν μου ψυχήν και καρδίαν, και σκοτασμόν εμποιούσι μοι Κόρη· αλλ' η γεννήσασα φως το απρόσιτον, απέλασον ταύτα μακράν, τη εμπνεύσει της θείας πρεσβείας σου.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Παράκλησιν, εν ταις θλίψεσιν οίδα, και των νόσων ιατρόν σε γινώσκω, και παντελή συντριμμόν του θανάτου, και ποταμόν της ζωής ανεξάντλητον, και πάντων των εν συμφοραίς, ταχινήν και οξειαν αντίληψιν.

Δόξα...

Ου κρύπτω σου, τον βυθόν του ελέους, και την βρύσιν των απείρων θαυμάτων, και την πηγήν την άνασον όντως, της προς εμέ συμπαθείας σου Δέσποινα, αλλ' άπασιν ομολογώ, και βού και κηρύττω και φθέγγομαι.

Καί νύν...

Εκύκλωσαν, αι του βίου με ζάλαι, ώσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, και την εμήν κατασχούσαι καρδίαν, καταπιτρώσκουσι βέλει των θλίψεων· αλλ' εύροιμί σε βοηθόν, και διώκτην και ρύστην Πανάχραντε.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος και προστασίαν.

Άχραντε, η διά λόγου τόν Λόγον ανερμηνεύτως, επ' εσχάτων τών ημερών τεκούσα, δυσώπησον, ως έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Ιερεύς

- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον. Κύριε ελέησον (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών (δεινός) και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος. Κύριε ελέησον (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη (κώνη, πόλη) ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου. Κύριε ελέησον (3)

- Έτι δεόμεθα υπέρ των δούλων του Θεού, (ονόματα).
- Ότι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κοντάκιον Ἦχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ακαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν αμετάθετε, Μὴ παρίδης αμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεύσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Α' Αντίφωνον Ἦχος δ'

Ἐκ νεότητός μου, πολλὰ πολεμῆί με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σώσον, Σωτὴρ μου. (δῖς)

Οἱ μισούντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (δῖς)

Δόξα...

Ἁγίω Πνεύματι, πάσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει υψοῦται, λαμπρύνεται τῇ Τριαδικῇ μονάδι, ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Ἁγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλίνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ μνησθήσομαι.

Ἱερεὺς Καὶ υπέρ του καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ακροάσεως του ἁγίου Ευαγγελίου, Κύριον τον Θεόν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Χορὸς Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἱερεὺς Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Ευαγγελίου.

Ἱερεὺς Εἰρήνη πάσι.

Χορὸς Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἱερεὺς Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Ευαγγελίου...

Ἱερεὺς Πρόσχωμεν.

Χορὸς Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσήλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· γυνὴ δὲ τις, ὀνόματι Μάρθα, υπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ, καλουμένη Μαρία, ἡ καὶ παρακαθήσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περισπάτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστάσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; ἐπεὶ οὖν αὐτὴ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνάς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεῖα· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὐς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Δόξα... Ἦχος β'

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεήμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ελέησόν με, ο Θεός, κατά τό μέγα έλέός σου, καί κατά τό πλήθος τών οικτιρισμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου.

Ήχος πλ. β' Όλην αποθέμενοι

Μή καταπιστεύσης με, ανθρωπίνη προστασία, Παναγία δέσποινα, αλλά δέξαι δέησιν, τού ικέτου σου, θλίψις γάρ έχει με, φέρειν ου δύναμαι, τών δαιμόνων τά τοξεύματα, σκέπην ου κέκτημαι, ουδέ πού προσφύγω ο άθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καί παραμυθίαν ουκ έχω πλην σου, Δέσποινα τού κόσμου, ελπίς καί προστασία τών πιστών, μή μου παρίδης τήν δέησιν, τό συμφέρον ποίησον.

Έτερα Θεοτοκία

Ουδείς προστρέχων επί σοί, κατησχυμένος από σου εκπορεύεται, αγνή Παρθένε Θεοτόκε, αλλ' αιτείται τήν χάριν, καί λαμβάνει τό δώρημα, προς τό συμφέρον τής αιτήσεως.

Μεταβολή τών θλιβομένων, απαλλαγή τών ασθενούντων υπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σώζε πόλιν καί λαόν, τών πολεμουμένων η ειρήνη, τών χειμαζομένων η γαλήνη, η μόνη προστασία τών πιστών.

Ιερεύς Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου: επίσκεψαι τον κόσμον σου εν ελέει και οϊπρμοίς: ύψωσον κέρας Χριστιανών Ορθοδόξων, και κατάπεμψον εφ ημάς τα ελέη σου τα πλούσια: πρεσβείαις της παναχράντου, Δεσποίνης ημών, Θεοτόκου και αιιπαρθένου Μαρίας: δυνάμει του τιμίου και ζωοποίου Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων, και πανευφήμων Αποστόλων. των εν αγίοις Πατέρων ημών, μεγάλων Ιεραρχών, και Οικουμενικών Διδασκάλων, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Αθανασίου και Κυρίλλου, Ιωάννου του Ελεήμονος, πατριαρχών Αλεξανδρείας: Νικολάου του εν Μύροις της Λυκίας, Σπυριδωνος επισκόπου Τριμυθούντος, και Νεκταρίου της Πενταπόλεως, των θαυματουργών. των αγίων ενδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Δημητρίου του Μυροβλύτου, Θεοδώρου του Τήρωνος, και Θεοδώρου του Στρατηλάτου και Μηνά του θαυματουργού, των ιερομαρτύρων Χαραλάμπους και Ελευθερίου: των αγίων, ενδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Αναστασίας, Κυριακής Φωτηνής, Μαρίνης: Παρασκευής και Ειρήνης: των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, (ναού), των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, (ημέρας), και πάντων σου των Αγίων. ικετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, επάκουσον ημών των αμαρτωλών δεομένων σου και ελέησον ημάς.

Χορός Κύριε, ελέησον (ιβ')

Ιερεύς Ελέει, και οικτιρμούς, και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, μεθ ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. **Χορός** Αμήν.

Ωδή ζ'

Παίδες Εβραίων εν καμίνω, κατεπάτησαν την φλόγα θαρσαλέως, και εις δρόσον το πυρ μετέβαλον βοώντες· Ευλογητός ει Κύριε, ο Θεός εις τους αιώνας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Φως η τεκούσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτί αμαρτημάτων, φωταγώγησον συ, φωτός ούσα δοχείον, το καθαρόν και άμωμον, ίνα ποθώ σε δοξάζω.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Σκέπη γενού και προστασία, και αντίληψις και καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νυν, απάσης βοηθείας, αβοήθητων δύναμις, και ελπίς απηλπισμένων.

Δόξα...

Όλη ψυχή και διανοία, και καρδία σε και χείλεσι δοξάζω, απολαύσας των σων, μεγάλων χαρισμάτων· αλλ' ω της σης χρηστότητος, και απείρων σου θαυμάτων!

Και νύν...

Βλέψον ιλέω ὄμματί σου, και επίσκεψαι την κάκωσιν ην έχω, και δεινών συμφορών, και βλάβης και κινδύνων, και πειρασμών με λύτρωσαι, αμετρήτω σου ελέει.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος και προστασίαν.

Επίβλεψον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, και ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ωδή η'

Τον εν ὄρει αγίω δοξασθέντα, και εν βάτω πυρί το της Αειπαρθένου, τω Μωυσή μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον υμνείτε, και υπερυψούτε, εις πάντας τους αιώνας.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Δια σπλάγχνα ελέους σου Παρθένε, μη παρίδης σεμνή, ποντούμενόν με σάλω, βιωτικών κυμάτων, αλλά δίδου μοι χείρα βοήθειας, καταπονουμένω, κακώσεσι του βίου.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Περιστάσεις και θλίψεις και ανάγκαι, εύροσάν με Αγνή, και συμφοραί του βίου, και πειρασμοί με πάντοθεν εκύκλωσαν· αλλά πρόστηθί μοι, και αντιλαβού μου, τη κραταία σου σκέπη.

Δόξα...

Εν ταις ζάλαις εφεύρον σε λιμένα, εν ταις λύπαις χαράν και ευφροσύνην, και εν ταις νόσοις ταχινήν βοήθειαν, και εν τοις κινδύνοις, ρύστιν και προστάτιν, εν τοις πειρατηρίοις.

Και νύν...

Χαίρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου, χαίρε θεία και μανναδόχε στάμνε, χαίρε χρυσή λυχνία, λαμπάς άσβεστος, χαίρε των παρθένων, δόξα και μητέρων, ωράισμα και κλέος.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος και προστασίαν.

Επίβλεψον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, και ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ωδή θ'

Εξέστη επί τούτω ο ουρανός, και της γης κατεπλάγη τα πέρατα, ότι Θεός, ώφθη τοις άνθρωποις σωματικώς, και η γαστήρ σου γέγονεν, ευρυχωροτέρα των ουρανών· διό σε Θεοτόκε, Αγγέλων και ανθρώπων, ταξιαρχία μεγαλύνουσι.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Προς τίνα καταφύγω άλλην Αγνή; πού προσδράμω λοιπόν και σωθήσομαι; πού πορευθώ; ποίαν δε εφεύρω καταφυγήν; ποίαν θερμήν αντίληψιν; ποίον εν ταις θλίψεσι βοηθόν; Εις σε μόνην ελπίζω, εις σε μόνην καυχώμαι, και επί σε θαρρών κατέφυγον.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ουκ έστιν αριθμήσασθαι δυνατόν, μεγαλεία τα σα Θεονύμφευτε, και τον βυθόν, τον ανεξερεύνητον εξειπείν, των υπέρ νουν θαυμάτων σου, των τετελεσμένων διηνεκώς, τοις πόθω σε τιμώνσι, και πίστει προσκυνούσιν, ως αληθή Θεού λοχεύτριαν.

Δόξα...

Εν ύμνοις ευχαρίστοις δοξολογώ, και γεραίρω το άμετρον έλεος, και την πολλήν, δύναμίν σου ομολογώ· και τας ευεργεσίας σου, ας υπερεκένωσας εις εμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχή τε και καρδιά, και λογισμώ και γλώσση πάντοτε.

Και νύν...

Την δέησίν μου δέξαι την πενιχράν, και κλαυθμόν μη παρίδης και δάκρυα, και στεναγμόν, αλλ' αντιλαβού μου ως αγαθή, και τας αιτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γαρ πάντα ως πανσθενούς, Δεσπότη του Θεού Μήτηρ, ει νεύσεις έτι μόνον, προς την εμήν οικτράν ταπεινώσιν.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος και προστασίαν.

Επίβλεπον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Μεγαλυνάρια

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν αἰμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ενδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Τὴν υψηλοτέραν τῶν ουρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἠλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρως, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν, ἀσθενεὶ τό σῶμα, ἀσθενεὶ μου καί ἡ ψυχὴ, πρὸς σέ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. Ὡ Δέσποινα, τοῦ κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ὠδὴν, νῦν τὴ πανυμνήτω, Θεοτόκω ἁρμονικῶς, μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει, Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Ἄλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Πάσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Υ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἰερεύς Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία... Ἀμήν.

Ἦχος πλ. β'

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀπορούμενες, ταύτην σοὶ τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλεήσον ἡμᾶς.

Δόξα...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί σοὶ γάρ πεποιθήμεν, μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεπον καί νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν, καί ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καί τό ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς ευσπλαγχνίας τήν πύλην ἀνοίξον ἡμίν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μή ἀστοχήσωμεν, ρυσθειῆμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων, σύ γάρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

- Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐπι δεόμεθα υπέρ του Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (δαινός) καὶ πάσης τῆς ἐν χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐπι δεόμεθα υπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καὶ ἀφειρωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τοῦτου. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐπι δεόμεθα υπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ονόματα).
- Ἐπι δεόμεθα υπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πάσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ οργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφιλίου πολέμου, καὶ ἀφνιδίου θανάτου, υπέρ τῶν ἰλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόνηρον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πάσαν οργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐπι δεόμεθα καὶ υπέρ τοῦ εἰσακούσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, καὶ ἰλεως, ἰλεως γενοῦ ἡμίν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἐλέησον. (3)
- Ὅτι ἐλεῆμων καὶ φιλόνηρος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα σοὶ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηρος καὶ ἐλεῆμων Θεός.

Ἦχος γ'

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανὴ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ σύ, Υἱέ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ σέ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόνηρον Θεόν, μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, παρακαλῶ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκάτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Ἱερεῦς Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.
[top](#)

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ιερεύς Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

Ψαλμός 142

- Κύριε εισάκουσον τής προσευχής μου ενώπιον τήν δέησίν μου εν τή αληθεία σου επάκουσόν μου εν τή δικαιοσύνη σου
- καί μή εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζών
- ότι κατεδίωξεν ο εχθρός τήν ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γήν τήν ζωήν μου εκάθισέν με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος
- καί ηκηδίασεν επ' εμέ τό πνεύμά μου εν εμοί εταράχθη η καρδία μου
- εμνήσθην ημερών αρχαίων καί εμελέτησα εν πάσι τοίς έργοις σου εν ποιήμασιν τών χειρών σου εμελέτων
- διεπέτασα τάς χεείράς μου πρός σέ η ψυχή μου ως γή άνυδρός σοι διάψαλμα
- ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπεν τό πνεύμά μου μή αποστρέψης τό πρόσωπόν σου απ' εμού καί ομοιωθήσομαι τοίς καταβαίνουσιν εις λάκκον
- ακουστόν ποιήσόν μοι τό πρῶτόν τό έλεός σου ότι επί σοί ήλπισα γνώρισόν μοι κύριε οδόν εν η πορεύσομαι ότι πρός σέ ήρα τήν ψυχήν μου
- εξελού με εκ τών εχθρών μου κύριε ότι πρός σέ κατέφυγον
- δίδαξόν με τού ποιείν τό θέλημά σου ότι σύ εί ο Θεός μου τό πνεύμά σου τό αγαθόν οδηγήσει με εν γή ευθεία
- ένεκα τού ονόματός σου κύριε ζήσεις με εν τή δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως τήν ψυχήν μου
- καί εν τώ ελέει σου εξολεθρεύσεις τούς εχθρούς μου καί απολείς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου ότι δούλός σου είμι εγώ

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, α'. Εξομολογήσθε τώ Κυρίῳ, καί επικαλείσθε τό όνομα τό άγιον αυτού.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, β'. Πάντα τά έθνη εκύκλωσάν με, καί τώ ονόματι Κυρίου ήμυνάμην αυτούς,

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στίχ, γ'. Παρά Κυρίου εγένετο αύτη, καί εστι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών.

Θεός Κύριος, καί επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Ήχος δ' Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ.

Τη Θεοτόκω εκτενώς νύν προσδράμωμεν, αμαρτωλοί καί ταπεινοί, καί προσπέσωμεν εν μετανοία, κράζοντες εκ βάθους ψυχής, Δέσποινα, βοήθησον εφ' ημίν σπλαγχνισθείσα, σπεύσον, πολλύμεθα υπό πλήθους πταισμάτων, μή αποστρέψης σους δούλους κενούς, σέ γάρ καί μόνην ελπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα... Καί νύν...

Ου σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου λαλείν οι ανάξιοι ειμή γάρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ημάς ερρύσατο εκ τοσοούτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν έως νύν ελευθέρους; Ουκ αποστώμεν, Δέσποινα, εκ σου, σους γάρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινών.

Ν' Ψαλμός

- Ελέησόν με ο Θεός κατά τό μέγα ελεός σου καί κατά τό πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου
- επί πλείον πλύνόν με από τής ανομίας μου καί από τής αμαρτίας μου καθάρισόν με
- ότι τήν ανομίαν μου εγώ γινώσκω καί η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστιν διά παντός
- σοί μόνω ήμαρτον καί τό πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα όπως άν δικαιωθής εν τοίς λόγοις

- σου καί νικήσης εν τώ κρίνεσθαί σε
- ιδού γάρ εν ανομίαις συνελήμφθην καί εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου
 - ιδού γάρ αλήθειαν ηγάπησας τά άδηλα καί τά κρύφια τής σοφίας σου εδήλωσάς μοι
 - ραντιείς με υσώπω καί καθαρισθήσομαι πλυνείς με καί υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι
 - ακουτιείς με αγαλλίασιν καί ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστά τεταπεινωμένα
 - απόστρεψον τό πρόσωπόν σου από τών αμαρτιών μου καί πάσας τάς ανομίας μου εξάλειψον
 - καρδιαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός καί πνεύμα ευθές εγκαινίσσον εν τοίς εγκάτοις μου
 - μή απορρίψης με από τού προσώπου σου καί τό πνεύμα τό άγιόν σου μή αντανέλης απ' εμού
 - απόδος μοι τήν αγαλλίασιν τού σωτηρίου σου καί πνεύματι ηγεμονικώ στήρισόν με
 - διδάξω ανόμους τάς οδούς σου καί ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν
 - ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός ο Θεός τής σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσά μου τήν δικαιοσύνην σου
 - κύριε τά χείλη μου ανοίξεις καί τό στόμα μου αναγγελεί τήν αίνεσίν σου
 - ότι ει ηθέλησας θυσίαν έδωκα άν ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις
 - θυσία τώ Θεώ πνεύμα συντετριμμένον καρδιαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει
 - αγάθυνον κύριε εν τή ευδοκία σου τήν Σιων καί οικοδομηθήτω τά τείχη Ιερουσαλημ
 - τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν καί ολοκαυτώματα τότε ανοίσουσιν επί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους

Ήχος πλ. δ' Ωδή α' Ο Ειρμός

Υγράν διοδεύσας ώσει ξηράν, καί τήν αιγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ο Ισραηλίτης ανεβόα, Τώ Λυτρωτή καί Θεώ ημών άσωμεν.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Πολλοίς συνεχόμενος πειρασμοίς, πρόσ σέ καταφεύγω, σωτηρίαν επιζητών, Ώ Μήτηρ τού Λόγου καί Παρθένε, τών δυσχερών καί δεινών με διάσωσον.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Παθών με ταράπτουσι προσβολαί, πολλής αθυμίας, εμπιπλώσαι μου τήν ψυχήν, ειρήνευσον, Κόρη, τή γαλήνη, τή τού Υιού καί Θεού σου, Πανάμωμε.

Δόξα...

Σωτήρα τεκούσάν σε καί Θεόν, δυσωπώ, Παρθένε, λυτρωθήναί με τών δεινών, σοί γάρ νύν προσφεύγων ανατείνω, καί τήν ψυχήν καί τήν διάνοιαν.

Καί νύν...

Νοσούντα τό σώμα καί τήν ψυχήν, επισκοπής θείας, καί προνοίας τής παρά σου, αξίωσον, μόνη Θεομήτορ, ώς αγαθή αγαθού τε λοχεύτρια.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Ουρανίας αφίδος, οροφουργέ Κύριε, καί τής Εκκλησίας δομήτορ, σύ με στερέωσον, εν τή αγάπη τή σή, τών εφετών η ακρότης, τών πιστών τό στήριγμα, μόνη φιλόνηρωπε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Προστασίαν καί σκέπην, ζωής εμής τίθημι, Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρόσ τόν λιμένα σου, τών αγαθών η αιτία, τών πιστών τό στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ικετεύω, Παρθένε, τόν ψυχικόν τάραχον, καί τής αθυμίας τήν ζάλην, διασκεδάσαι μου, σύ γάρ, Θεόνυμφε, τόν αρχηγόν τής γαλήνης, τόν Χριστόν εκύησας, μόνη πανάχραντε.

Δόξα...

Ευεργέτην τεκούσα, τόν τών καλών αίτιον, τής ευεργεσίας τόν πλούτον, πάσιν ανάβλυσον, πάντα γάρ δύνασαι, ώς δυνατόν εν Ισχύϊ, τόν Χριστόν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Καί νύν....

Χαλεπαίς αρρωστίαις, καί νοσεροίς πάθεσιν, εξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον, τών Ιαμάτων γάρ, ανελλιπή σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τόν αδαπάνητον.

Διάσωσον, από κινδύνων, τούς δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν, εις σέ καταφεύγομεν, ως άρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Επίβλεπον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί τήν εμήν χαλεπήν τού σώματος κάκωσιν, καί ίασαι τής ψυχής μου τό άλγος.

Ιερεύς

- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον. Κύριε ελέησον (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών (δεινός) και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητα. Κύριε ελέησον (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη (κώνη, πόλη) ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου. Κύριε ελέησον (3)
- Έτι δεόμεθα υπέρ των δούλων του Θεού, (ονόματα).
- Ότι ελεήμων και φιάνθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κάθισμα 'Ηχος β' Τά άνω ζητών

Πρεσβεία θερμή, καί τείχος απροσμάχητον, ελέους πηγή, τού κόσμου καταφύγιον, εκτενώς βοώμέν σοι, Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καί εκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς, η μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ωδή δ'

Εισακήκοα, Κύριε, τής οικονομίας σου τό μυστήριον, κατενόησα τά έργα σου, καί εδόξασά σου τήν θεότητα.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Τών παθών μου τόν τάραχον, η τόν κυβερνήτην τεκούσα Κύριον, καί τόν κλύδωνα κατεύνασον, τών εμών παισμάτων, Θεονύμφευτε.
- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Ευσπλαγχνίας τήν άβυσσον, επικαλουμένω τής σής παράσχου μοι, η τόν εύσπλαγχνον κυήσασα, καί Σωτήρα πάντων, τών υμνούντων σε.

Δόξα...

Απολαύοντες, Πάναγνε, τών σών δωρημάτων ευχαριστήριον, αναμέλπομεν εφύμνιον, οι γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Καί νύν...

Οι ελπίδα καί στήριγμα, καί τής σωτηρίας τείχος ακράδαντον, κекτημένοι σε, Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, εκλυτρούμεθα.

Ωδή ε'

Φώτισον ημάς, τοίς προστάγμασί σου, Κύριε, καί τώ βραχίονί σου τώ υψηλώ, τήν σήν ειρήνην, παράσχου ημίν, φιάνθρωπε.

- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Εμπλησον, Αγνή, ευφροσύνης τήν καρδίαν μου, τήν σήν ακήρατον διδούσα χαράν, τής ευφροσύνης, η γεννήσασα τόν αίτιον.
- Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.
Λύτρωσαι ημάς, εκ κινδύνων, Θεοτόκε Αγνή, η αιωνίαν τεκούσα λύτρωσιν, καί τήν ειρήνην, τήν πάντα νούν υπερέχουσιν.

Δόξα...

Λύσον τήν αχλύν, τών παισμάτων μου, Θεόνυμφε, τώ φωτισμώ τής σής λαμπρότητος, η φώς τεκούσα, τό θείον καί προαιώνιον.

Καί νύν...

Ίασαι Αγνή, τών παθών μου τήν ασθένειαν, επισκοπῆς σου αξιώσασα, καί τήν υγείαν, τή πρεσβεία σου παράσχου μοι.

Ωδή ζ'

Την δέησιν εκχεώ πρὸς Κύριον, καί αὐτῷ απαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καί ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καί δέομαι ὡς Ἰωνάς, Ἐκ φθοράς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καί τῆς φθοράς ὡς ἔσωσεν, εαυτὸν εκδεδωκῶς τῷ θανάτῳ, τήν τὴν φθορὰ καί θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεΐσαν, Παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καί Υἱόν, τῆς εχθρῶν κακουργίας με ρύσασθαι.

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καί φρουράν ασφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσιν ὄχλον, καί ἐπιτηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσιν, καί δέομαι διαπαντός, ἐκ φθοράς τῶν παθῶν μου ρυσθῆναί με.

Δόξα...

Ὡς τείχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καί ψυχῶν σε παντελὴ σωτηρίαν, καί πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, καί τῷ φωτὶ σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὡ Δέσποινα, καί νύν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καί κινδύνων διάσωσον.

Καί νύν...

Ἐν κλίνῃ νύν ασθενῶν κατάκειμαι, καί οὐκ ἔστιν ἴσσις τῆ σαρκὶ μου, ἀλλ' ἡ Θεὸν καί Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καί τὸν λυτήρα τῶν νόσων κηύσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθοράς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρηκτον τείχος καί προστασίαν.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκούσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ἱερεὺς

- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς Σου, δεόμεθ' ἡμῶν Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον (3)
- Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνός) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Κύριε ἐλέησον (3)
- Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κῶνῃ, πόλῃ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καὶ ἀφειρωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου. Κύριε ἐλέησον (3)
- Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ονόματα).
- Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταΐσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοὶ. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεύσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Α' Αντίφωνον Ἦχος δ'

Ἐκ νεότητός μου, πολλὰ πολεμῶ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καί σῶσον, Σωτῆρ μου. (δῖς)

Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ως χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι.
(δΐς)

Δόξα...

Αγίω Πνεύματι, πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υφούται, λαμπρύνεται τή Τριαδική μονάδι, ιεροκρυφίως.

Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι, αναβλύζει τά τής χάριτος ρείθρα, αρδεύοντα άπασαν τήν κτίσιν, πρός ζωογονίαν.

Προκείμενον

Μνησθήσομαι τού ονόματός σου εν πάση γενεά καί γενεά.

Στίχ. Άκουσον, θύγατερ, καί ίδε, καί κλίνον τό ούς σου, καί επιλάθου τού λαού σου, καί τού οίκου τού πατρός σου, καί επιθυμήσει ο Βασιλεύς τού κάλλους σου.

Τού ονόματός σου εν πάση γενεά καί γενεά μνησθήσομαι.

Ιερεύς Και υπέρ του καταξιωθήναι ημάς της ακροάσεως του αγίου Ευαγγελίου, Κύριον τον Θεόν ημών ικετεύσωμεν.

Χορός Κύριε, ελέησον (γ').

Ιερεύς Σοφία. Ορθοί, ακούσωμεν τού αγίου Ευαγγελίου.

Ιερεύς Ειρήνη πάσι.

Χορός Καί τώ Πνεύματί σου.

Ιερεύς Εκ τού κατά Λουκάν αγίου Ευαγγελίου...

Ιερεύς Πρόσχωμεν.

Χορός Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Αναστάσα δέ Μαριάμ εν ταίς ημέραις ταύταις εμπορεύθη εις τήν ορεινήν μετά σπουδής, εις πόλιν Ιουδα, καί εισήλθεν εις τόν οίκον Ζαχαρίου, καί ησπάσατο τήν Ελισάβετ, καί εγένετο ως ήκουσεν η Ελισάβετ τόν ασπασμόν τής Μαρίας, εσκίρτησε τό βρέφος εν τή κοιλία αυτής, καί επλήσθη Πνεύματος Αγίου η Ελισάβετ, καί ανεφώνησε φωνή μεγάλη, καί είπεν, Ευλογημένη σύ εν γυναιξί, καί ευλογημένος ο καρπός τής κοιλίας σου, καί πόθεν μοι τούτο, ίνα έλθη η μήτηρ τού Κυρίου μου πρός με; ιδού γαρ, ως εγένετο η φωνή τού ασπασμού σου εις τά ώτά μου, εσκίρτησεν εν αγαλλιάσει τό βρέφος εν τή κοιλία μου, καί μακαρία η πιστεύσασα, ότι έσαι τελείωσις τοίς λεαλημένοις αυτή παρά Κυρίου. Καί είπε Μαριάμ, Μεγαλύνει η ψυχή μου τόν Κύριον, καί ηγαλλίασε το πνεύμα μου επί τώ Θεώ τώ σωτήρι μου, ότι επέβλεψεν επί τήν ταπείνωσιν τής δούλης αυτού. ιδού γάρ, από τού νύν μακαριούσί με πάσαι αι γενεαί. ότι εποίησέ μοι μεγάλεια ο δυνατός, καί άγιον τό τό όνομα αυτού. Έμεινε δέ Μαριάμ σύν αυτή ωσει μήνας τρεις, καί υπέστρεψεν εις τόν οίκον αυτής.

Δόξα... Ήχος β'

Πάτερ, Λόγε, Πνεύμα, Τριάς η εν Μονάδι, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Καί νύν...

Ταίς τής Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ελεήμον, εξάλειψον τά πλήθη, τών εμών εγκλημάτων.

Στίχ. Ελέησόν με, ο Θεός, κατά τό μέγα έλεός σου, καί κατά τό πλήθος τών οικτιρισμών σου εξάλειψον τό ανόμημά μου.

Ήχος πλ. β'

Όλην αποθέμενοι

Μή καταπιστεύσης με, ανθρωπίνη προστασία, Παναγία δέσποινα, αλλά δέξαι δέησιν, τού ικέτου σου, θλίψις γάρ έχει με, φέρειν ου δύναμαι, τών δαιμόνων τά τοξεύματα, σκέπην ου κέκτημαι, ουδέ πού προσφύγω ο άθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καί παραμυθίαν ουκ έχω πλήν σου, Δέσποινα τού κόσμου, ελπίς καί προστασία τών πιστών, μή μου παρίδης τήν δέησιν, τό συμφέρον ποιήσον.

Ἔτερα Θεοτοκία

Ουδείς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ εκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἱερεὺς Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου: ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰριμοῖς: ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλοῦσια: πρεσβείαις τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας: δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων. τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας: Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμιθοῦντος, καὶ Νεκταρίου τῆς Πενταπόλεως, τῶν θαυματουργῶν. τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ Μηνά τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου: τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Κυριακῆς Φωτηνῆς, Μαρίνης: Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης: τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (**ναοῦ**), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄνης, (**ἡμέρας**), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. ἱκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Χορὸς Κύριε, ἐλέησον (ιβ')

Ἱερεὺς Ἐλέει, καὶ οἰκτιροῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. **Χορὸς** Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'

Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῆ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ, οικονομῆσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατὰ κησας τῷ κόσμῳ, ἦν προστάτιν ἀνέδειξας, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὄν ἐγέννησας, Μήτηρ ἀγνή δυσώπησον, ρυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Δόξα...

Θησαυρόν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σέ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας, Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Καὶ νῦν...

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, Θεογενήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῆ σκέπη σου τῆ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκούσα.

Ὠδὴ η'

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὄν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης Παρθένε, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

- Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἰαμάτων τό δαψιλές, ἐπιχέεις τοῖς πιστώσιν μου σέ Παρθένε, καί υπερυψοῦσι τόν ἀφραστόν σου τόκον.

Δόξα...

Τάς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατροῦεις, καί σαρκός τās οἰκτρίας, Παρθένε, ἵνα σέ δοξάζω τήν Κεχαριτωμένην.

Καί νύν...

Τῶν πειρασμῶν σύ τās προσβολάς ἐκδιώκεις, καί παθῶν τās ἐφόδους Παρθένε, ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Ὡδή θ'

Κυρίως Θεοτόκον, σέ ὁμολογοῦμεν, οἱ διά σου σεσωσμένοι, Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις, σέ μεγαλύνοντες.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σώσον ἡμᾶς.

Ροήν μου τῶν δακρύων, μή ἀποποιήσης, ἡ τόν παντός ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε, Χριστόν κηρύττεις.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σώσον ἡμᾶς.

Χαράς μου τήν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τό πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τήν λύπην, ἐξαφανίσαις.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σώσον ἡμᾶς.

Λιμήν καί προστασία, τῶν σοῖ προσφευγόντων, γενού Παρθένε, καί τείχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καί σκέπη, καί ἀγαλλίαμα.

Δόξα...

Φωτός σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τό ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τούς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σέ καταγγέλλοντας.

Καί νύν...

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥώσιν, μετασκευάζουσα.

Μεγαλυνάρια

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον, καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Τήν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καί καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τήν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τήν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπό τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τό σῶμα, ἀσθενεῖ μου καί ἡ ψυχή, πρὸς σέ καταφεύγω τήν Κεχαριτωμένην, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καί μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν ἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τόν ἐκ σου τεχθέντα. Ὡ Δέσποινα, τοῦ κόσμου γενού μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι τήν ὠδήν, νύν τῆ πανυμνήτω, Θεοτόκω ἁρμονικῶς, μετὰ τοῦ Προδρόμου, καί πάντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει, Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Ἄλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μή προσκυνούντων, τήν εἰκόνα σου τήν σεπτῆν, τήν ἱστορηθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου, Λουκά ἱερωτάτου, τήν Ὁδηγήτριαν.

Πάσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Υ')

Δόξα... Καί νύν...

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
Κύριε, ιλάσθητι ταῖς αμαρτίαις ημῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ανομίας ημῖν.
Ἄγιε, επίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ασθενείας ημῶν,
ἐνεκεν τοῦ ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ημῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, αγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ημῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ημῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ημῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἰερεὺς Ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία... Ἀμήν.

Ἦχος πλ. β'

Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀπορούντες, ταύτην σοὶ τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ αμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ελεήσον ημάς.

Δόξα...

Κύριε, ελέησον ημάς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ημῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ημῶν, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ημῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ρυσθειήμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων, σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

- Ελέησον ημάς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ελέησον. Κύριε, ελέησον. (3)
- Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ημῶν, (δαινός) καὶ πάσης τῆς ἐν χριστῷ ημῶν ἀδελφότητος. Κύριε, ελέησον. (3)
- Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν αμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καὶ ἀφειρωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου. Κύριε, ελέησον. (3)
- Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ονόματα).
- Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πάσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφιλίου πολέμου, καὶ ἀφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τῶν ἰλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόνητον Θεὸν ημῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πάσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ελέησαι ἡμᾶς. Κύριε, ελέησον. (3)
- Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακούσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ημῶν τῶν αμαρτωλῶν, καὶ ελέησαι ἡμᾶς. Κύριε, ελέησον. (3)
- Ἐπάκουσον ημῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ημῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, καὶ ἰλεως, ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς αμαρτίαις ημῶν, καὶ ελέησον ἡμᾶς. Κύριε, ελέησον. (3)
- Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα σοὶ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ημῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ημῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων

Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, (του Ναού) των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, (τής ημέρας) και πάντων τον Αγίων, ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλόανθρωπος και ελεήμων Θεός.

Ἦχος β'
Ὅτε εκ τού ξύλου

Πάντων προστατεύεις, Αγαθή, τών καταφευγόντων εν πίστει τή κραταιά σου χειρί, άλλην γάρ ουκ έχομεν αμαρτωλοί πρός Θεόν, εν κινδύνοις καί θλίψεσιν, αεί μεσιτείαν, οι κατακαμπτόμενοι υπό πταισμάτων πολλών, Μήτηρ του Θεού του Υψίστου, όθεν σοι προσπίπτομεν, Ρύσαι πάσης περιστάσεως τούς δούλους σου.

Ὅμοιον

Πάντων θλιβομένων η χαρά, καί αδικουμένων προστατίς, καί πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καί βακτηρία τυφλών, ασθενούντων επίσκεψις, καταπονουμένων σκέπη καί αντίληψις, καί ορφανών βοηθός, Μήτηρ του Θεού του Υψίστου, σύ υπάρχεις, Άχραντε, σπεύσον, δυσωπούμεν, ρύσασθαι τούς δούλους σου.

Ἦχος πλ. δ'

Δέσποινα, πρόσδεξαι τās δεήσεις τών δούλων σου, καί λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης καί θλίψεως.

Ἦχος β'

Τήν πάσαν ελπίδα μου εις σέ ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό τήν σκέπην σου.

Κατά τήν περίοδον του 15 Αυγούστου εΐθισται ίνα ψάλλωνται, αντί τών ανωτέρω Θεοτοκίων, τά επόμενα Εξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'
Ὁ ουρανόν τοίς άστροις

Απόστολοι εκ περάτων, συναθροισθέντες ενθάδε, Γεθσημανή τώ χωρίω, κηδεύσατέ μου τό σώμα, καί σύ, Υιέ καί Θεέ μου, παράλαβέ μου τό πνεύμα.

Ὁ γλυκασμός τών Αγγέλων, τών θλιβομένων η χαρά, χριστιανών η προστατίς, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, αντιλαβού μου καί ρύσαι, τών αιώνιων βασάνων.

Καί σέ μεσίτριαν έχω, πρός τόν φιλόανθρωπον Θεόν, μή μου ελέγξη τās πράξεις, ενώπιον τών Αγγέλων, παρακαλώ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι εν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καί δωδεκάτειχε πόλις, ηλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα του Βασιλέως, ακατανόητον θαύμα, πώς γαλουχείς τόν Δεσπότην;

Ιερεύς Δι' ευχών τών Αγίων Πατέρων ημών.

[top](#)